

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده مهربان
۲	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	حمد و سپاس مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.
۳	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بخشنده و مهربان است.
۴	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ	مالک روز جزاست.
۵	إِيَّاكَ نَعْبُدُ	پروردگارا تنها تو را می‌پرستیم،
	وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ	و تنها از تو یاری می‌جوییم.
۶	إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ	ما را به راه راست هدایت کن،
۷	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	راه کسانی که به آنان نعمت دادی،
	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ	نه کسانی که مورد غضب واقع شده‌اند،
	وَ لَا الضَّالِّينَ	و نه گمراهان.

بقرة

۸	وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ	و برخی از مردم می‌گویند:
	آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ	«به خدا و روز قیامت ایمان آوردیم.»
	وَ مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ	در حالی که مؤمن نیستند.
۹	وَ اللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ	آری خداوند به کافران احاطه دارد.
۲۳	وَ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ	و اگر شک دارید،
	مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا	در آسمانی بودن آنچه بر بنده‌ی خود نازل کرده‌ایم،
	فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ	سوره‌ای مانند یکی از سوره‌های آن بیاورید،
	وَ ادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و به جای خدا، همه‌ی یاورانتان را فراخوانید؛
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.
۲۴	فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا	پس اگر چنین نکردید،
	وَ لَنْ تَفْعَلُوا	که البته نخواهید کرد،
	فَأْتِقُوا النَّارَ	(با ایمان آوردن) خود را از آتشی حفظ کنید،
	الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ	که هیزم آن، مردم و سنگ‌ها هستند؛
	أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ	و برای کافران آماده شده است.

۲۵	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و به مؤمنانی که کارهای شایسته کرده‌اند، مژده بده،
	أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ	که بهشت‌هایی دارند،
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر (درختان) آن‌ها نهرها جاری است.
۳۸	فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ	کسانی که از هدایت من پیروی کنند،
	فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،
	وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۳۹	وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و کسانی که کفر ورزند و آیات و نشانه‌های ما را دروغ بشمارند،
	أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	اهل آتش‌اند،
	هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.»
۴۰	يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	ای بنی‌اسرائیل،
	أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ	نعمت‌های مرا که به شما بخشیده‌ام، یاد کنید،
	وَأَوْفُوا بِعَهْدِي	و به پیمان من وفا کنید،
	أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ	تا به پیمان شما وفا کنم،
	وَأَيَّاءِ فَا رَهْبُونِ	و تنها از من بترسید.
۷۰	وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ	و اگر خدا بخواهد، با توضیحات بیشتر حتماً هدایت خواهیم شد.»
۸۵	أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ	آیا به بخشی از کتاب آسمانی ایمان می‌آورید،
	وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ	و به بخشی دیگر کافر می‌شوید؟!
۹۹	وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ	و به راستی آیات و نشانه‌های روشنی بر تو فرو فرستادیم،
	وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ	و جز افراد نافرمان، کسی به آنها کافر نمی‌شود.
۱۱۱	قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ	بگو: «دلیل خود را بیاورید،
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.»
۱۱۲	بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ	آری، کسانی که با نیکوکاری خود را تسلیم خدا می‌کنند،
	فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ	پاداش خویش را نزد پروردگارشان خواهند یافت،
	وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،
	وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین می‌شوند.
۱۱۳	فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	پس خداوند در روز قیامت بین آنان داوری خواهد کرد،

	فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	درباره‌ی آنچه با هم اختلاف داشتند.
۱۱۵	وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ	و مشرق و مغرب فقط برای خداست.
	فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا	پس به هر جا رو کنید،
	فَتَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ	آنجا رو به سوی خداست؛
	اِنَّ اللّٰهَ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ	چرا که رحمت خداوند، فراگیر بوده، و او بسیار داناست.
۱۱۷	بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ	او آسمان‌ها و زمین را بدون نمونه‌ی پیشین آفریده است.
	وَ اِذَا قَضٰى اَمْرًا	و چون به کاری فرمان دهد،
	فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ	فقط به آن می‌گوید: «موجود باش» پس بلافاصله موجود می‌شود.
۱۱۸	قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُرْقِنُوْنَ	قطعاً نشانه‌ها را برای گروهی که یقین دارند، آشکار کرده‌ایم.
۱۱۹	اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَ نَذِيْرًا	ما تو را بر اساس حقیقت فرستادیم تا (به مردم) مژده و هشدار دهی؛
	وَ لَا تُسْأَلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيْمِ	و تو درباره‌ی گمراهی اهل دوزخ بازخواست نخواهی شد.
۱۲۴	وَ اِذْ اَبْتَلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمٰتٍ	یاد کن زمانی را که پروردگار ابراهیم، او را با اموری آزمود،
	فَاَتَمَّهُنَّ	پس آنها را کامل انجام داد.
	قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا	آنگاه خداوند فرمود: «من تو را امام مردم قرار می‌دهم.»
	قَالَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ	ابراهیم عرض کرد: «از فرزندانم چطور؟»
	قَالَ لَا يَنْۢلُ عَهْدِىَ الظَّالِمِيْنَ	فرمود: «پیمان من به ستمکاران نمی‌رسد (و تنها فرزندان معصوم تو، شایسته‌ی این مقام هستند).»
۱۲۸	اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ	زیرا تویی که بسیار توبه‌پذیر و مهربانی؛
۱۳۲	يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمْ الدِّيْنَ	و گفتند: «فرزندانم، خداوند این دین را برای شما برگزید؛
	فَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَ اَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ	پس مبادا جز با حال تسلیم در برابر خدا از دنیا بروید.»
۱۳۸	صِبْغَةَ اللّٰهِ	این است شیوه و رنگ خدایی،
	وَ مَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً	و چه رنگی بهتر از رنگ دین خداست؟
	وَ نَحْنُ لَهُ عٰبِدُوْنَ	و برای همین، ما تنها او را می‌پرستیم.
۱۴۳	اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوْفٌ رَّحِيْمٌ	زیرا خداوند با مردم رؤوف و مهربان است.
۱۴۷	الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ	البته حق از جانب پروردگارت است،

	فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ	پس به هیچ وجه تردید نکن.
۱۵۱	كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ	همان‌گونه که پیامبری از میان خودتان به سویتان فرستادیم،
	يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا	که آیات و نشانه‌های ما را بر شما می‌خواند،
	وَ يُزَكِّيْكُمْ	و شما را از پلیدی‌های روحی پاک می‌کند،
	وَ يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ	و به شما کتاب آسمانی و حکمت می‌آموزد،
	وَ يُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ	و آنچه را که هرگز نمی‌توانستید بدانید، به شما یاد می‌دهد.
۱۵۲	فَاذْكُرُونِي	پس مرا یاد کنید،
	اَذْكُرْكُمْ	تا شما را یاد کنم،
	وَ اشْكُرُوا لِي	و شکر مرا به جای آورید،
	وَ لَا تَكْفُرُونَ	و مرا ناسپاسی نکنید.
۱۵۳	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ	از صبر و نماز یاری بجوئید؛
	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ	که خدا با صابران است.
۱۵۴	وَ لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ	و به کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نگوئید؛
	بَلْ أَحْيَاءٌ	بلکه آنان زندگان حقیقی، هستند؛
	وَ لَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ	ولی شما (با حواسی که در دنیا به شکا داده‌ایم) نمی‌فهمید.
۱۵۵	وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ	و بی‌شک شما را می‌آزماییم،
	بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ	با قدری ترس،
	وَ الْجُوعِ	و گرسنگی،
	وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ	و کاهش اموال،
	وَ الْأَنْفُسِ	و از دست رفتن بستگان،
	وَ الثَّمَرَاتِ	و ثمرات زندگی (مانند فرزندان و محصولات کشاورزی)،
	وَ بَشِّرِ الصَّابِرِينَ	و به صابران مژده بده؛
۱۵۶	الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ	کسانی که چون مصیبتی به آنان برسد،
	قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ	می‌گویند: «ما متعلق به خداییم،
	وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ	و به سوی او باز خواهیم گشت.»

۱۵۷	أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ	آنان هستند که از جانب پروردگارشان، به درودها و رحمتی بزرگ ایشان می‌رسد،
	و أُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ	و هدایت‌یافتگان حقیقی، آنانند.
۱۵۸	وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا	و هر که کار خوبی را با رغبت به انجام رساند،
	فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ	بداند که خدا از او سپاسگزار است و کارهایش را به خوبی می‌داند.
۱۷۰	وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ	و هنگامی که به کافران گفته شود:
	اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ	«از آنچه خداوند فرو فرستاده، پیروی کنید»،
	قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا	می‌گویند: «نه؛ بلکه از آنچه اجداد و نیاکان خود را به آن معتقد یافته‌ایم، پیروی می‌کنیم.»
	أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا	آیا هر چند اجداد و نیاکان‌شان هیچ چیز نفهمند،
	وَ لَا يَهْتَدُونَ	و راه را از بیراهه تشخیص ندهند، (باز هم باید از آنان پیروی کنند)؟!
۱۷۳	إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ	خداوند فقط بر شما حرام کرده است، (خوردن چیزهای پلیدی مانند: مردار،
	وَ الدَّمَّ	و خون،
	وَ لَحْمَ الْخِنْزِيرِ	و گوشت خوک،
	وَ مَا أَهْلَ بِهِى لِعَیْرِ اللَّهِ	و آنچه را که هنگام ذبحش نام غیر خدا بر آن برده شده است؛
	فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ	اما هر کسی که در حال اضطرار و برای زنده ماندن، به خوردن این‌ها ناچار شود و ستمگر و متجاوز نباشد،
	فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ	گاهی مرتکب نشده؛
	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خدا آمرزنده و مهربان است.
۱۸۵	شَهْرُ رَمَضَانَ	(زمان روزه) ماه رمضان است،
	الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ	که قرآن در آن نازل شده،
	هُدًى لِلنَّاسِ	که هدایتگر مردم است،
	وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ	و دلایل آشکار هدایت و جداکننده‌ی حق و باطل است.
	فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ	پس هر که از شما این ماه را درک کند،
	فَلْيَصُمْهُ	باید آن را روزه بگیرد؛

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا	و هر که از شما بیماری داشت،
أَوْ عَلَى سَفَرٍ	یا در مسافرت بود،
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ	به همان تعداد از روزهایی دیگر غیر از ماه رمضان روزه بگیرد.
يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ	خداوند با این حکم راحتی شما را می خواهد،
و لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ	نه این که سختی شما را بخواهد؛
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ	و (حکم روزه های قضا شده) برای این است که تعداد روزه های لازم برای روزه را، کامل کنید،
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ	و خدا را برای این که شما را هدایت کرده، بزرگ بشمارید،
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	و باشد که شکر او را به جای آورید.
۱۸۶ وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي	و هنگامی که بندگانم از تو درباره ی من بپرسند،
فَأِنِّي قَرِيبٌ	بگو: «من نزدیکم؛
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ	درخواست دعاکننده را هنگامی که مرا بخواند، اجابت می کنم.
فَلَيْسَتْ حَبِيبًا لِي	پس آنان نیز باید به دعوت من پاسخ دهند،
وَلِيُؤْمِنُوا بِي	و به من ایمان آورند،
لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ	تا هدایت شوند.»
۱۸۸ وَ لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ	و اموال یکدیگر را در میان خود به ناحق نخورید،
۱۸۹ وَ أَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا	و باید از در خانه ها وارد آن شوید (و هر چیزی را از مسیر صحیحش دنبال کنید)،
۱۹۰ وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ	و در راه خدا با کسانی که به جنگ شما می آیند، بجنگید،
و لَا تَعْتَدُوا	و تجاوز و زیاده روی نکنید؛
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ	که خدا تجاوزکاران را دوست ندارد.
۱۹۱ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ	و مشرکان را هر کجا یافتید، بکشید،
وَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمْ	و از همان جا که بیرونشان کردند (یعنی مکه)، بیرونشان کنید،
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ	و فتنه و بت پرستی از کشتار هم بدتر است!
و لَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	و با آنان در حریم مسجدالحرام نجنگید؛
حَتَّى يُقَاتِلَوكُمْ فِيهِ	مگر این که با شما در آنجا بجنگند.
فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ	پس اگر با شما جنگیدند، آنان را بکشید؛

کَذَلِكْ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ	که سزای کافران همین است.
۱۹۲	فَإِنْ انْتَهَوْا و اگر دست برداشتند (و جنگ در مسجد الحرام را ترک کردند، شما نیز از جنگ با آنان دست بردارید، زیرا)
	فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۹۳	و قَاتِلُوهُمْ و با آنان بجنگید،
	حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ تا دیگر شرکی نماند،
	و يَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ و پرستش و اطاعت فقط برای خدا باشد.
	فَإِنْ انْتَهَوْا پس اگر دست برداشتند (و جنگ را کنار گذاشتند و اسلام آوردند، با ایشان نجنگید، زیرا)
	فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ فقط ستم کاران شایسته کیفر و مجازات هستند.
۱۹۴	الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ ماه حرام در برابر ماه حرام (و جنگیدن شما در ماه حرام، در برابر هتک حرمت و آغاز جنگ از سوی آنان در ماه حرام است)،
	و الْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ و این برای آن است که هتک حرمت‌ها تلافی دارد.
	فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ پس هر که به شما ظلم و تجاوز کرد،
	فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ شما نیز به همان اندازه مقابله نمایید (و زیاده روی نکنید).
	و اتَّقُوا اللَّهَ و خود را از خشم خدا در امان نگه دارید،
	و اعلموا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ و بدانید که خدا با پرهیزگاران است.
۱۹۶	و اتَّقُوا اللَّهَ و خود را از خشم خدا در امان نگه دارید،
	و اعلموا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ و بدانید که مجازات خداوند شدید است.
۱۹۷	و مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ و هر کار خوبی انجام دهید،
	يَعْلَمُهُ اللَّهُ خدا آن را می داند،
	و تَزَوَّدُوا (همان طور که برای سفر حج توشه‌ی راه لازم است) برای سفر آخرت توشه بگیرید،
	و بدانید که تقوا، بهترین توشه برای این سفر است.
	فَإِنَّ خَيْرَ الْزَّادِ التَّقْوَى و ای خردمندان، خود را از خشم و عذاب من در امان نگه دارید.
۲۰۳	و اتَّقُوا اللَّهَ و خود را از خشم خدا در امان نگه دارید،
	و اعلموا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ و بدانید که شما در قیامت جمع شده و فقط به پیشگاه او روانه خواهید شد.
۲۰۵	و إِذَا تَوَلَّى و چون به قدرت و ریاست برسد،

سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا	به سختی می‌کوشد که در زمین فساد کند،
و يُهْلِكَ الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ	و کشتزار و نسل مردم را نابود کند؛
وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ	در حالی که خداوند، فساد را دوست ندارد.
۲۰۷ وَ مِنَ النَّاسِ	و در میان مردم،
مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ	کسی هم وجود دارد که برای کسب رضای خدا، جان خود را فدا می‌کند، (مانند علی بن ابی طالب در شب هجرت پیامبر)
وَ اللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ	و خداوند با بندگان خود، رئوف و مهربان است.
۲۰۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً	همگی در صلح و سازش و آرامش وارد شوید؛
وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	و از گام‌های شیطان پیروی نکنید؛
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ	زیرا او دشمنی آشکار برای شماست.
۲۱۲ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ	و خدا به هر که بخواهد، روزی بی‌شمار می‌دهد.
۲۱۳ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ	آنگاه خداوند پیامبران را فرستاد؛
مُبَشِّرِينَ وَ مُنْذِرِينَ	در حالی که مردم را به نعمتش بشارت و از عذابش بیم می‌دادند،
وَ أَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ	و همراه آنها کتاب آسمانی را که سراسر حقیقت است، فروفرستاد،
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ	تا میان مردم در آنچه با هم اختلاف داشتند، داوری کند؛
۲۱۴ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ	آیا (شما مسلمانان) گمان کردید به آسانی وارد بهشت می‌شوید،
وَ لَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ	در حالی که هنوز مشابه سرگذشت گذشتگان شما بر سرتان نیامده است؟
مَسْتَهْزِئِينَ الْبَاسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ	به آنان سختی و فقر و بیماری رسید،
وَ زُلْزِلُوا	و پریشان و مضطرب شدند؛
حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ	تا جایی که پیامبر هر قوم و مؤمنان همراهش از شدت ناراحتی می‌گفتند:
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ	«یاری خدا کی خواهد آمد؟»
أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ	آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است.
۲۱۶ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ	جنگیدن با کافران بر شما واجب شد،
وَ هُوَ كُرْهٌ لَكُمْ	ولی برایتان ناخوشایند است؛

و عَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا	و چه بسا از چیزی بدتان بیاید،
و هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ	در حالی که برایتان بهتر باشد،
و عَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا	و چه بسا چیزی را دوست داشته باشید،
و هُوَ شَرٌّ لَّكُمْ	در حالی که برایتان بد باشد،
وَاللَّهُ يَعْلَمُ	و خداوند همواره خیر و صلاح شما را می‌داند،
و أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	ولی شما همیشه صلاح خود را نمی‌دانید.
۲۱۷ وَ الْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ	و گناه و آثار شرک، از گناه قتل بزرگتر است.
۲۱۸ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	مسلماناً مؤمنان،
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا	و مهاجران،
و جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و مجاهدان راه خدا،
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ	اینها هستند که به رحمت خدا امیدوارند،
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ	و خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۲۱۹ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ	از تو درباره‌ی حکم شراب و قمار می‌پرسند.
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ	بگو: «در انجام این دو کار، گناهی بزرگ است،
و مَنَافِعُ لِلنَّاسِ	و سودهایی اندک نیز برای مردم دارد؛
و إِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا	ولی گناه این دو عمل، بسیار بیشتر از سودشان است.»
۲۱۹ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ	این‌چنین، خداوند، آیات و نشانه‌هایش را برایتان روشن می‌کند،
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ	باشد که بیندیشید...
۲۲۰ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	درباره‌ی دنیا و آخرت.
۲۲۴ وَ لَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ	و نام خدا را در معرض سوگندهایتان قرار ندهید،
أَن تَبَرَّوْا	برای اینکه مانع شوید از نیکی کردن،
و تَتَّقُوا	و تقوا داشتن،
و تُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ	و آشتی دادن میان مردم،
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	خداوند (سوگندهایتان را) به خوبی می‌شنود و (از نیت شما) کاملاً آگاه است.
۲۲۵ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ	خداوند، شما را برای سوگندهای بیهوده که به زبان می‌آورید بازخواست نمی‌کند؛
و لَكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ	ولی برای نیت‌های واقعی درونتان، شما را بازخواست می‌کند.

و (بدانید که اگر توبه کنید) خدا بسیار آمرزنده و بردبار است.	وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ	
و کسانی که (مرتکب گناه می‌شوند و) به مرزهای خدا تجاوز کنند،	وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ	
ستم‌کاران حقیقی هستند.	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	
و مادران باید دو سال تمام فرزندان‌شان را شیر دهند.	وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ	۲۳۳
این دستور برای کسی است که می‌خواهد دوران شیرخوارگی کودک را تکمیل کند.	لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ	
زیرا به هیچ کسی، بیشتر از توانش، تکلیف داده نمی‌شود.	لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا	
و خود را از عذاب خدا در امان نگه دارید،	وَاتَّقُوا اللَّهَ	
و بدانید که خداوند به کارهایتان بیناست.	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	
و بدانید که خداوند آنچه را که در دل‌هایتان هست، می‌داند.	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ	۲۳۵
پس شما از مخالفت با او بترسید.	فَاَحْذَرُوهُ	
و بدانید که خداوند بسیار آمرزنده و بردبار است.	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ	
که البته گذشت شما، به پرهیزگاری نزدیک‌تر است.	وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ	
و بزرگواری و احسان را در میان خود فراموش نکنید؛	وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ	
زیرا خداوند به کارهایتان بینا است.	إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	
کیست آنکه با انفاق به نیازمندان به خداوند وامی نیکو دهد،	مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا	۲۴۵
تا خدا آن مال را برایش چندین برابر کند.	فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً	
این خداست که رزق و روزی را تنگ می‌کند و یا در آن گشایش می‌دهد،	وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَ يَبْسُطُ	
و به سوی او بازگردانده می‌شوید.	وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	
آیا به آن گروه از سران بنی‌اسرائیل توجه نکردی،	أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ	۲۴۶
که پس از موسی بودند؟	مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ	
آن زمان که به پیامبرشان ، گفتند: «برایمان فرماندهی تعیین کن،	إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا إِبْعَثْ لَنَا مَلِكًا	
تا در راه خدا با دشمن بجنگیم.»	تُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
پیامبرشان گفت: «آیا گمان نمی‌کنید،	قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ	
که اگر جنگ بر شما واجب شود،	إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ	
نافرمانی کنید و نجنگید؟»	أَلَّا تُقَاتِلُوا	

گفتند: «چرا در راه خدا نجنگیم؛	قَالُوا وَ مَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
با این که توسط دشمن از سرزمین خود و از کنار فرزندان خود رانده شده ایم؟!»	وَ قَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَ أَبْنَائِنَا	
ولی هنگامی که جنگ بر آنان واجب شد،	فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ	
جز اندکی از آنان، بقیه سرپیچی کردند.	تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ	
آری، خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	
پیامبرشان به آنان گفت:	وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ	۲۴۷
«به راستی خداوند طالوت را برای فرماندهی شما تعیین کرده است.»	إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا	
آنان گفتند: «چگونه او فرمانده ما باشد؛	قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا	
در حالی که ما از او به فرماندهی سزاوارتریم،	وَ نَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ	
و از نظر مالی ثروت فراوانی به او داده نشده است؟!»	وَ لَمْ يُوْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ	
پیامبرشان گفت: «خداوند، او را بر شما برگزیده،	قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ	
و به او دانش و قدرت جسمی فراوان داده است،	وَ زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ	
و خداوند از پادشاهی خود، به هر که بخواهد، می دهد،	وَ اللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ	
و خداوند، دارای رحمت فراگیر و دانش فراوان است.»	وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	
و پیامبرشان به آنان گفت:	وَ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ	۲۴۸
«نشانه‌ی خدایی بودن فرماندهی او این است،	إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ	
که صندوق عهد نزدتان خواهد آمد،	أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ	
که در آن آرامش خاطری از طرف پروردگارتان ،	فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ	
و باقی مانده‌ای از میراث خاندان موسی و خاندان هارون وجود دارد ،	وَ بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَ آلُ هَارُونَ	
در حالی که فرشتگان حملش می کنند؛	نَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ	
بی شک در این معجزه برایتان نشانه‌ای وجود دارد،	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ	
اگر مؤمن باشید.»	إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ	
پس هنگامی که طالوت با سپاهیان از سرزمینش حرکت کرد،	فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ	۲۴۹
به آنان گفت: «خداوند می خواهد شما را با یک رودخانه آزمایش کند؛	قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ	
بدین صورت که هر کس از آن بنوشد، از همراهان من نیست؛	فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي	

وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي	و هر کس از آن ننوشد، از همراهان من است؛
إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ	مگر کسانی که فقط یک کف دست آب بردارند.»
فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ	ولی جز تعداد کمی از آنان، بقیه از آن نوشیدند.
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ	سپس هنگامی که او و مؤمنان همراهش، از آن رودخانه گذشتند،
قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ	عده‌ای گفتند: «ما امروز توان مقابله با جالوت و سپاهیان‌ش را نداریم.»
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ	ولی آنان که یقین داشتند با خدا دیدار خواهند کرد، گفتند:
كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ	«چه بسیار پیش آمده که گروهی کوچک،
غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ	با توفیق خداوند، بر گروهی فراوان پیروز شده است.
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ	آری، خداوند با صابران است.»
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَ جُنُودِهِ	و هنگامی که برای جنگ، با جالوت و سپاهیان‌ش روبرو شدند،
قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا	گفتند: «پروردگارا، بر صبر و شکیبایی ما بیافزا،
و ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا	و گام‌هایمان را استوار کن،
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	و ما را یاری ده تا بر این مردم کافر پیروز شویم.»
فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ	سپس با یاری خدا، آنان را شکست دادند،
و قَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ	و داوود (که در لشکر مؤمنان بود) جالوت را کشت،
و آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَ الْحِكْمَةَ	و خدا به داوود پادشاهی و حکمت داد،
و عَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ	و از آنچه خود می‌خواست، به او آموخت.
و لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ	و اگر خدا شر برخی از مردم را، به وسیله‌ی برخی دیگر دور نمی‌کرد،
لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ	بی‌شک زمین را فساد فرا می‌گرفت؛
و لَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ	ولی خداوند به مردم جهان لطف و عنایت دارد.
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ	(ای محمد) این‌ها، آیات خدا است،
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ	که به حق بر تو می‌خوانیم؛
وَ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	و بی‌شک تو از پیامبرانی.
وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ	یاد کن زمانی را که ابراهیم عرض کرد:
رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى	«پروردگارا، به من نشان بده که چگونه مردگان را زنده می‌کنی؟»

خدا فرمود: «مگر به قدرت من بر آن ایمان نیاورده‌ای؟»	قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ	
عرض کرد: «چرا؛	قَالَ بَلَىٰ	
ولی برای این که دلم آرام گیرد می‌پرسم.»	وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي	
فرمود: «چهار نوع پرنده بگیر،	قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ	
و آن‌ها را نزد خود جمع و تکه تکه کن و گوشت‌هایشان را طوری مخلوط کن که شناخته نشوند.	فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ	
سپس آن را چند قسمت کن، و بر هر کوه، قسمتی از آن‌ها را قرار ده.	ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا	
آنگاه صدایشان کن تا به قدرت خدا زنده شوند و به سرعت نزدت بیایند.	ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا	
و بدان که خدا شکست‌ناپذیر و حکیم است.»	وَ اعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	
حال کسانی که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند،	مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	۲۶۱
مانند حال کسی که دانه‌ای کاشته است، که آن دانه هفت خوشه برویاند،	كَمْثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ	
که در هر خوشه، صد دانه باشد،	فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِئَةُ حَبَّةٍ	
و البته خداوند آن را برای کسی که بخواهد، دوبرابر می‌کند،	وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ	
و رحمت خداوند، فراگیر، و او بسیار داناست.	وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	
کسانی که اموال‌شان را در راه خدا انفاق می‌کنند،	الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	۲۶۲
و در پی انفاق‌شان، منت و آزاری روا نمی‌دارند،	ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى	
پاداش‌شان را نزد پروردگارشان خواهند داشت،	لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ	
و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،	وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	
و نه اندوهگین خواهند شد.	وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	
سخن پسندیده برای رد کردن سائلان و گذشت از اصرار و بدزبانی‌شان،	قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ	۲۶۳
بهتر از صدقه‌ای است که در پی آن، آزار و اذیتی باشد.	خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى	
آری خداوند، بی‌نیاز و بردبار است.	وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ	
ای مسلمانان،	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	۲۶۴
ثواب صدقه‌های خود را با منت گذاشتن و آزار رساندن تباه نکنید؛	لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى	
مانند آن که مالش را برای خودنمایی به مردم انفاق می‌کند،	كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ	
و به خدا و روز قیامت ایمان ندارد.	وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ	پس حال انفاق او، همچون سنگ صافی است که گرد و خاکی بر آن نشسته،
فَأَصَابَهُ وَابِلٌ	و بذری در آن نهاده شده و ناگاه رگباری بر آن ببارد،
فَتَرَكَهُ صَلْدًا	و آن را به صورت سنگی سخت و غیر حاصل خیز بر جای گذارد.
لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا	ریاکاران نیز از آنچه به دست می آورند، بهره ای ندارند.
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ	آری خداوند، مردم کافر را هدایت نمی کند.
وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ	و مثال کسانی که اموالشان را انفاق می کنند،
إِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ	در طلب خشنودی خدا،
وَتَثْبِيئًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ	و برای ثابت نگه داشتن نیت خالص خود،
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ	همچون باغی است که بر جای بلندی قرار دارد،
أَصَابَهَا وَابِلٌ	و رگباری بر آن ببارد،
فَأَتَتْ أَكْطَافَهَا ضِعْفَيْنِ	و به برکت آن میوه اش را چندین برابر معمول بدهد،
فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ	و اگر هم رگباری بر آن نبارد، باران ریز و سبکی بر آن می بارد و محصولاتش به بار خواهد نشست.
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	خداوند به حقیقت کارهایتان بیناست.
أَيُّوْذُ أَحَدِكُمْ	آیا یکی از شما دوست دارد،
أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ	باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد،
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن، نهرها روان بوده،
لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	از هر نوع محصولی در آن داشته باشد،
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ	و پیری او فرا رسد،
وَلَهُ دُرَّةٌ ضِعْفًا	در حالی که فرزندان ناتوانی دارد،
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ	ولی ناگهان گردبادی آتشین به آن باغ برسد،
فَأُحْتَرَقَتْ	و همه ی آن در آتش بسوزد.
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ	خداوند این چنین آیات و نشانه ها را برایتان روشن می کند.
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ	باشد که بیندیشید.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
انْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ	از چیزهای پاکیزه و مرغوب که به دست آورده اید، انفاق کنید،
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ	و نیز از آنچه از زمین برایتان بیرون آوردیم،

و لَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ	و برای انفاق سراغ اموال پست و نامرغوب نروید که از آن انفاق کنید؛
و لَسْتُمْ بِأَخَذِيهِ	در حالی که اگر به خودتان بدهند آن را نمی‌گیرید،
إِلَّا أَنْ تُغَمِّضُوا فِيهِ	جز با چشم‌پوشی و بی‌میلی،
وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ	و بدانید که خداوند، بی‌نیاز و شایسته‌ی ستایش است.
الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ	هنگام انفاق شیطان، شما را از فقر می‌ترساند،
و يَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ	و شما را به کارهای زشت مانند بخل و خودداری از انفاق امر می‌کند،
وَ اللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَ فَضْلًا	و خداوند، به شما نوید آمرزش و فضل و عنایتی بزرگ از جانب خودش می‌دهد.
وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	آری، رحمت خداوند، فراگیر، و او بسیار داناست.
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ	خدا به هر که بخواهد، حکمت می‌دهد،
وَ مَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ	و بی‌شک به هر کس حکمت داده شود،
فَقَدْ أَوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا	خیر و خوبی فراوانی به او داده شده است،
وَ مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ	و فقط خردمندان پند می‌گیرند.
وَ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ	با هر نیتی هر چیزی را انفاق کنید،
أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ	یا هر نذری به عهده بگیرید،
فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ	خدا از آن باخبر است.
وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ	ولی ستم‌کاران، هیچ یآوری ندارند.
إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ	اگر آشکارا صدقه دهید،
فَنِعِمَّا هِيَ	البته کار خوبی است،
وَ إِنْ تُخْفَوْهَا	و اگر آن را پنهان کنید،
وَ تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ	و مخفیانه به نیازمندان دهید،
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ	برایتان بهتر است،
وَ يُكْفِّرْ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ	و این صدقه‌ی مخفیانه بعضی از خطاهای شما را می‌پوشاند.
وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ	آری خداوند از کارهایتان آگاه است.
لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ	هدایت آنان، بر عهده‌ی تو نیست؛
وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	بلکه خدا هر که را بخواهد، هدایت می‌کند.
وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ	هر مالی که انفاق می‌کنید،

	فَلَا أَنْفُسِكُمْ	نتیجه‌اش تنها برای خودتان است،
	وَ مَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ	و شما مؤمنان فقط در پی به دست آوردن خشنودی خداوند انفاق می‌کنید،
	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ	و پاداش هر مالی که انفاق کنید،
	يُؤْفَ إِلَيْكُمْ	کامل به شما داده می‌شود،
	وَ أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ	و از حق شما کم گذاشته نخواهد شد.
۲۷۳	لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	صدقات برای نیازمندانی است که به سبب خدمت در راه خدا، در تنگنا قرار گرفته‌اند،
	لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ	و نمی‌توانند برای تأمین معاش سفر کنند.
	يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَقُّفِ	از شدت خویشتن‌داری چنان‌اند که فرد بی‌اطلاع، آنان را ثروتمند می‌پندارد؛
	تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ	ولی آنان را از نشانه‌هایشان می‌شناسی.
	لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا	با اصرار، از مردم چیزی نمی‌خواهند.
	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ	پس بدانید که هر مالی انفاق کنید،
	فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ	خداوند به‌خوبی از آن آگاه است.
۲۷۴	الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ	کسانی که اموال‌شان را انفاق می‌کنند،
	بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ	در شب و روز،
	سِرًّا وَ عَلَانِيَةً	پنهان و آشکار،
	فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ	پاداش‌شان را نزد پروردگارشان خواهند داشت،
	وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	و نه ترسی آنان را فرامی‌گیرد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۲۷۶	يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا	خداوند، سود ربا را به تدریج نابود می‌کند،
	وَ يُزِيهِ الصَّدَقَاتِ	و پاداش صدقات را می‌افزاید.
	وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ	رباخوار، ناسپاس و گناه‌کار است و خداوند هیچ فرد ناسپاس و گناه‌کاری را دوست ندارد.
۲۸۰	وَ إِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ	اگر بده‌کار تنگ‌دست بود،
	فَنَظَرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ	تا وقت توانایی‌اش به او فرصت دهید؛
	وَ أَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ	و گذشت از طلب و صدقه دادن شما به بده‌کار برایتان بهتر است؛
	إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	اگر بدانید.

۲۸۱	وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ	خودتان را از سختی روزی حفظ کنید که در آن نزد خدا بازگردانده می‌شوید.
	ثُمَّ تُوفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ	آنگاه کارهای هر کسی به طور کامل به او داده می‌شود،
	وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ	و به آنها ستم نخواهد شد.
۲۸۲	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ	هنگامی که بدهی مدت‌داری به خاطر وام یا داد و ستد به یکدیگر پیدا کنید،
	إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى	تا زمان معینی،
	فَاكْتُبُوهُ	آن قرض را بنویسید،
	وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ	و باید نویسنده‌ای سند آن را عادلانه در بین شما بنویسد،
	وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ	و نویسنده به شکرانه‌ی این که خدا به او خواندن و نوشتن آموخته است، نباید از نوشتن خودداری کند.
	فَلْيَكْتُبْ	بنابراین اگر از او خواسته شد که بنویسد باید بنویسد،
	وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ	و بده‌کار باید شرح بدهی خود را املا کند،
	وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ	و خود را از خشم خداوند که پروردگارش است، در امان نگه دارد،
	وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا	و چیزی از آن را کم نگذارد،
	فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا	و اگر بده‌کار سفيه باشد و نداند مالش را در چه راهی صرف کند،
	أَوْ ضَعِيفًا	یا مانند کودک و دیوانه، از نظر عقلی ناتوان باشد،
	أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ	یا به جهاتی مانند مشکل در سخن گفتن نتواند املا کند،
	فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ	باید سرپرستش عادلانه املا کند.
	وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ	و هنگام تنظیم سند از مردان تان دو شاهد بگیرید،
	فَإِنْ لَمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ	و اگر دو مرد حضور نداشتند،
	فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ	یک مرد و دو زن،
	مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ	از میان گواهانی که به عدالت آنان رضایت دارید، به گواهی بگیرید،
	أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا	تا در صورت فراموشی یکی از آن دو زن،
	فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى	آن دیگری یادآوری کند.
	وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا	و هنگامی که گواهان برای گواهی فراخوانده شوند، نباید خودداری کنند.
	وَلَا تَسَامُوا	و از نوشتن بدهی، خسته نشوید،

چه کوچک باشد، چه بزرگ، تا سر رسیدش فرا رسد.	أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ
این روش نزد خداوند، عادلانه تر،	ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
و برای گواهی در دادگاه استوار تر،	وَ أَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ
و برای جلوگیری از شک و تردیدتان به احتیاط نزدیک تر است؛	وَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
مگر این که معامله ای نقدی باشد،	إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
که در میان خودتان دست به دست می گردانید.	تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
در این صورت، گناهی بر شما نیست که آن را ننویسید،	فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
و بهتر است هنگامی که خرید و فروش می کنید، گواه بگیرید،	وَ أَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
و هیچ نویسنده و شاهی در داد و ستد نباید زیان ببیند،	وَ لَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَ لَا شَهِيدٌ
و اگر چنین کنید و به آنان زانی برسانید،	وَ إِنْ تَفْعَلُوا
نافرمانی و گناهی از شما سر زده است،	فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
و خود را از عذاب خدا در امان نگه دارید.	وَ اتَّقُوا اللَّهَ
خداوند، امور دین و احکام را به شما می آموزد،	وَ يُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ
و خداوند، هر چیزی را به خوبی می داند.	وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
و ای شاهدان گواهی را کتمان نکنید،	وَ لَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ

آل عمران

خداوند، گواهی می دهد که هیچ معبودی جز او وجود ندارد،	شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	۱۸
و همین طور فرشتگان و اهل دانش،	وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ	
در حالی که عدالت را برپا می دارند، (گواهی می دهند که)	قَائِمًا بِالْقِسْطِ	
هیچ معبودی وجود ندارد مگر آن خدای شکست ناپذیر و حکیم.	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	
البته دین قابل قبول در نزد خدا، تسلیم شدن در برابر اوست،	إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ	۱۹
کسانی که به آیات و نشانه های خدا کفر می ورزند،	إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ	۲۱
و پیامبران را به ناحق می کشند،	وَ يَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ	
و نیز کسانی از مردم را که به عدالت فرمان می دهند می کشند،	وَ يَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ	
پس آنان را به عذابی دردناک مژده بده!	فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	

۲۲	أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ	آنان، کسانی هستند که کارهای خوبشان، نابود شده است،
	فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	چه در دنیا و چه در آخرت؛
	وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	و هیچ یآوری در قیامت نخواهند داشت.
۲۳	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ	آیا به کسانی که بهره‌ای از کتاب آسمانی به آنان داده شده، توجه نکردی،
	يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ	که به سوی کتاب خدا دعوت می‌شوند،
	لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ	تا میان‌شان داوری کند،
	ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ	ولی گروهی از آنان، از قبول این داوری خودداری می‌کنند؟! و البته آنان، همواره روی گردان هستند.
	وَهُمْ مُعْرِضُونَ	
۲۴	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ	این روی گردانی بدین سبب است که آنان گفتند: «در قیامت آتش به ما نخواهد رسید،
	إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ	مگر چند روز محدود.»
	وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ	و دروغ‌بافی آن‌ها، حتی خودشان را نیز در مورد دین‌شان فریب داده است.
۲۶	قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ	بگو: خداوندا، ای مالک تمام هستی،
	تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ	به هر که بخواهی حکومت می‌بخشی،
	وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ	و از هر که بخواهی حکومت را می‌گیری،
	وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ	و هر که را بخواهی عزت می‌دهی،
	وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ	و هر که را بخواهی خوار و ذلیل می‌کنی.
	بِيَدِكَ الْخَيْرُ	تمام خوبی‌ها تنها به دست توست؛
	إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	البته تو بر هر کاری توانایی.
۲۷	تَوَلِّجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ	شب را در روز داخل می‌کنی،
	وَتَوَلِّجَ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ	و روز را در شب داخل می‌کنی،
	وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ	و موجود زنده را از موجود بی‌جان پدید می‌آوری،
	وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ	و موجود بی‌جان را از موجود زنده ایجاد می‌کنی،
	وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ	و به هر که بخواهی، روزی بی‌شمار می‌دهی.
۲۸	لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ	مؤمنان نباید کافران را به جای مؤمنان دیگر، به‌عنوان دوست و یاور خود انتخاب کنند،
	وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ	و هر که چنین کند،
	فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ	دیگر هیچ رابطه‌ای با خدا نخواهد داشت؛

مگر این که (احتیاط نموده و) خود را از شرّ آنان حفظ کنید،	إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً	
و خداوند، شما را از غضب خود می ترساند،	و يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ	
و بازگشت همه فقط به سوی خداست.	وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ	
بگو: اگر آنچه را که در سینه دارید، پنهان کنید یا آشکار سازید،	قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ	۲۹
خداوند آن را می داند.	يَعْلَمُهُ اللَّهُ	
و آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است می داند.	وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	
و خداوند بر هر کاری تواناست.	وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	
روزی را به یاد آور که هر کسی هر کار خوبی را که انجام داده در مقابل خود می بیند،	يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا	۳۰
و هر کار بدی را که انجام داده نیز همین طور،	وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ	
و در آن حال آرزو می کند که ای کاش بین او و آن اعمال ناشایست فاصله ی زیادی بود.	تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا	
و خداوند، شما را از غضب خود می ترساند،	وَ يُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ	
و البته خداوند با بندگان بسیار مهربان است.	وَ اللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ	
بگو: اگر خدا را دوست دارید،	قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ	۳۱
از من پیروی کنید،	فَاتَّبِعُونِي	
تا خدا نیز شما را دوست بدارد،	يُحِبِّكُمْ اللَّهُ	
و گناهان تان را ببامزد.	وَ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ	
آری، خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.	وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
بگو: از خدا و پیامبر اطاعت کنید.	قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ	۳۲
پس اگر پشت کنند،	فَإِنْ تَوَلَّوْا	
مسلماناً خداوند کافران را دوست ندارد.	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ	
خداوند انتخاب کرد آدم و نوح را...	إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَ نُوحًا	۳۳
و همچنین برگزید خاندان ابراهیم و خاندان عمران را...	وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ عِمْرَانَ	
بر تمام جهانیان.	عَلَى الْعَالَمِينَ	
بگو: ای اهل کتاب،	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	۶۴
بیایید از سخنی که میان ما و شما مشترک است، پیروی کنیم؛	تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ	
و آن این است که فقط خدا را بپرستیم،	إِلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ	

و لَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا	و هیچ چیز را شریک او نکنیم،	
وَ لَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ	و به جای خدای یکتا، یکدیگر را به عنوان خدا انتخاب نکنیم،	
فَإِنْ تَوَلَّوْا	اکنون (با این دلایل روشن) اگر باز هم بی‌اعتنایی کنید،	
فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ	بگویید: «گواه باشید که ما تسلیم خداوند هستیم.»	
۷۰	یا أَهْلَ الْكِتَابِ	ای اهل کتاب،
لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ	چرا به آیات خدا (که در کتاب‌های آسمانی‌تان درباره‌ی پیامبر اسلام آمده است) کفر می‌ورزید؟	
وَ أَنْتُمْ تَشْهَدُونَ	در حالی که شما به درستی آن نشانه‌ها گواهی می‌دهید.	
۷۱	یا أَهْلَ الْكِتَابِ	ای اهل کتاب،
لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ	چرا حق را با باطل می‌آمیزید،	
وَ تَكْتُمُونَ الْحَقَّ	و حق را کتمان می‌کنید،	
وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	در حالی که می‌دانید؟	
قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ	(ای پیامبر) بگو: لطف و عنایت الهی، (یعنی دین و پیامبری) به دست خداست؛	
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ	و آن را به هر که بخواهد، می‌دهد.	
وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	آری، رحمت خداوند فراگیر است و او بسیار داناست.	
۷۴	يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ	هر که را بخواهد، از رحمتش بهره‌مند می‌کند،
وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	و این بدان سبب است که خداوند، لطف و عنایت بزرگ دارد.	
۷۹	مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ	سزاوار هیچ انسانی نیست که خداوند به او کتاب آسمانی بدهد،
وَ الْحُكْمَ وَ النَّبُوَّةَ	و همچنین حکمت و نبوت ببخشد،	
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ	آنگاه به مردم بگوید،	
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ	«به جای بندگی خداوند، بندگان من باشید»؛	
وَ لَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ	بلکه باید به مردم بگوید: مردانی الهی باشید	
بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ	به سبب آموختن کتاب خدا،	
وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ	و به سبب خواندن پیوسته آن.»	
۸۰	وَ لَا يَأْمُرُكُمْ	و نیز نباید به شما دستور دهد،
أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَ النَّبِيِّينَ أَرْبَابًا	که (در کنار خدا) فرشتگان و پیامبران را به خدایی انتخاب کنید.	
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ	آیا شما را به کفر فرمان می‌دهد،	
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	پس از آن که شما در پیشگاه خداوند تسلیم شده‌اید؟!	

۸۳	أَفَعَيَّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَ لَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ	آیا دینی غیر از دین خدا را می‌خواهند؟ در حالی که هر کسی در آسمان‌ها و زمین است، از روی اختیار یا اجبار، برای او تسلیم شده است، و همگی فقط به سوی او بازگردانده خواهند شد .
۹۶	إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَ هُدًى لِّلْعَالَمِينَ	در حقیقت، اولین خانه‌ای که برای عبادت مردم قرار داده شد، همان است که در مکه واقع شده که پر از خیر و برکت، و برای جهانیان، مایه‌ی هدایت است.
۹۷	فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ	در آنجا نشانه‌های روشنی (از توحید، حکمت و رحمت خداوند) وجود دارد، مقام ابراهیم نیز در آنجاست، و هر که در آنجا وارد شود، در امان است. و حق خدا بر عهده مردم این است که عازم خانه او شوند، البته برای کسانی که توانایی رفتن به سوی آن را دارند. و هر که (با سرپیچی از این دستور) کافر شود، (به خدا زبانی نرسانده؛ زیرا) خداوند از جهانیان بی‌نیاز است.
۱۰۰	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يُزِدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ	ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر از گروهی از اهل کتاب (که یهود نام دارند) اطاعت کنید، شما را پس از ایمان آوردن تان کافر می‌کنند. و چگونه پس از ایمان آوردن کافر می‌شوید،
۱۰۱	وَ أَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ فِيكُمْ رَسُولُهُ وَ مَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ	در حالی که آیات خداوند بر شما خوانده می‌شود، و پیامبرش در میان شماست؟ و البته هر که به خدا پناه ببرد و بکوشد با کمک او خود را حفظ کند، قطعاً به راه راست هدایت می‌شود. شما مسلمانان، بهترین گروهی هستید که برای مردم پیدا شده است؛ به کار شایسته فرمان می‌دهید، و از کار ناشایست نهی می‌کنید، و به خداوند ایمان دارید.

۱۱۳	لَيْسُوا سَوَاءً	البته همه‌ی اهل کتاب یکسان نیستند:
	مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ	گروهی از اهل کتاب، در ایمان و عبادت استوارند؛
	يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ	آیات خدا را در ساعاتی از شب، می‌خوانند،
	وَهُمْ يَسْجُدُونَ	در حالی که سجده می‌کنند.
۱۱۴	يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	آنها به خدا و روز قیامت ایمان دارند،
	وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	و به کار شایسته فرمان می‌دهند،
	وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کار ناشایست نهی می‌کنند،
	وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ	و در خوبی‌ها می‌شتابند.
	وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ	آنان از شایستگان هستند.
۱۱۵	وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ	و هر کار خوبی انجام دهند،
	قَلَنْ يَكْفُرُوهُ	هرگز مورد ناسپاسی قرار نمی‌گیرند.
	وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ	آری، خداوند پرهیزگاران را به‌خوبی می‌شناسد.
۱۱۶	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا	مسلمان کسانی که کافر شدند،
	لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا	نه اموال و نه فرزندان‌شان، باعث نمی‌شود ذره‌ای از عذاب خدا از آنان دور گردد.
	وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	و آنان اهل دوزخ‌اند،
	هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.
۱۱۷	مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	مثال آنچه (برای رسیدن به اهداف شومشان) در این زندگی دنیا هزینه می‌کنند،
	كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ	مانند این است که در باد سردی سوز و سرمای شدیدی نهفته است،
	أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ	و به کشتزار کسانی می‌وزد،
	ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ	که به خودشان ظلم کرده‌اند،
	فَأَهْلَكْتُهُ	و آن را نابود می‌کند.
	وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ	و البته خداوند به آنان ستم نمی‌کند،
	وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	بلکه آنان به خودشان ستم می‌کنند.
۱۱۸	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ	بیگانگان را به عنوان محرم اسرار خود انتخاب نکنید،
	لَا يَأْلَوْنَكُمْ خَبَالًا	زیرا آنان از هیچ شر و فسادى درباره‌ی شما کوتاهی نمی‌کنند،

وَدَّوْا مَا عَنِتُّمْ	و رنج و مشقت شما را دوست دارند،
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَهِهِمْ	نفرت و دشمنی از سخنانشان پیداست،
وَ مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ	و آنچه در دل‌هایشان پنهان می‌کنند بزرگ‌تر است.
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ	قطعاً نشانه‌ها را برای شما بیان کرده‌ایم،
إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ	اگر عقل خود را به کار گیرید.
۱۱۹ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ	آری، این شما هستید که آنان را دوست دارید،
وَ لَا يُحِبُّونَكُمْ	حال آن‌که آنان شما را دوست ندارند،
وَ تُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ	و به علاوه شما به همه‌ی کتاب‌های آسمانی ایمان دارید،
وَ إِذَا لَقَوْكُمْ	و هنگامی که با شما روبه‌رو شوند،
قَالُوا آمَنَّا	می‌گویند: «ایمان آورده‌ایم.»
وَ إِذَا خَلَوْا	و هنگامی که با هم خلوت کنند،
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا نَمِيلَ مِنَ الْغَيْظِ	از شدت خشم نسبت به شما، انگشتان خود را به دندان می‌گزند.
قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ	بگو: «با همین خشمی که دارید، بمیرید.
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	خداوند، اسرار درون سینه‌ها را به خوبی می‌داند.»
۱۲۰ إِنْ تَمَسَّسْكُمْ حَسَنَةٌ	اگر به شما خوبی برسد،
تَسْأَلُهُمْ	آنان را غمگین می‌کند،
وَ إِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ	و اگر به شما ناخوشی برسد،
يَفْرَحُوا بِهَا	به سبب آن خوشحال می‌شوند.
وَ إِنْ تَصْبِرُوا	و اگر صبر کنید،
وَ تَتَّقُوا	و خود را از خشم خدا در امان دارید،
لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا	به هیچ وجه نیرنگ و مکرشان زیانی به شما نمی‌رساند،
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	چرا که خدا به کارهایشان احاطه دارد.
۱۲۱ وَ إِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ	و به یاد آور زمانی را که در آغاز صبح، (شهر و از) از میان خانواده
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ	ات (و از شهر و کاشانه‌ات) بیرون رفتی؛
وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	تا مؤمنان را برای جنگ در جاهای خود مستقر کنی.
۱۲۲ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا	آری، خداوند بسیار شنوا و داناست.
وَ اللَّهُ وَلِيُّهُمَا	زمانی که نزدیک بود دو گروه از شما، سستی نشان دهند (و از
	میانه راه جدا شوند و بازگردند)؛
	در حالی که خداوند یار و یاورشان بود،

و عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند.
۱۲۳ وَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ	و بهراستی خداوند شما را در جنگ بدر یاری کرد،
وَ أَنْتُمْ أَذِلَّةٌ	با آن که در ظاهر ناتوان بودید،
فَاتَّقُوا اللَّهَ	پس خود را از خشم خدا در امان دارید،
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	تا شکر نعمتش را به جای آورده باشید.
۱۲۴ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ	یاد کن زمانی را که به مؤمنان می‌گفتی:
أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ	«آیا برایتان کافی نیست که پروردگارتان بر نیروی شما بیفزاید
بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ	به وسیله سه هزار فرشته که فرو فرستاده شده‌اند؟
۱۲۵ بَلَىٰ	البته؛ برایتان کافی خواهد بود.
إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا	با این حال، اگر صبر و تقوا پیشه کنید،
وَ يَأْتِيَكُم مِّنْ قَوَرِهِم هَٰذَا	در صورتی که دشمنان همچنان بر شما بتازند،
يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ	باز هم پروردگارتان شما را یاری خواهد کرد،
بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ	به وسیله پنج هزار فرشته که نشاندار هستند.»
۱۲۶ وَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ	البته خداوند این یاری را فقط برای بشارت به شما قرار داد،
وَ لِيَتَطَمَّئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ	و برای این که دل‌هایتان با آن آرام گیرد،
وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	و یاری و پیروزی تنها از سوی خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم ممکن است.
۱۲۷ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا	او شما را یاری کرد تا گروهی از کافران را نابود کند،
أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ	یا آنان را خوار و رسوا نماید،
فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ	تا دست خالی و نومید بازگردند.
۱۲۸ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ	ای پیامبر، این امر در اختیار تو نیست (که آنان را ببخشی یا عذاب کنی)؛
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	(بلکه اگر توبه کنند، خداست که) توبه‌شان را می‌پذیرد؛
أَوْ يُعَذِّبَهُمْ	یا عذابشان می‌کند؛
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ	چون آنان ستم‌کارند.
۱۳۳ وَ سَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ	و همچنین از یکدیگر سبقت بگیرید برای رسیدن به آمرزشی بزرگ از پروردگارتان،
وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ	و بهشتی بی نظیر که وسعتش به اندازه‌ی آسمان‌ها و زمین است،
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ	و برای پرهیزگاران آماده شده است؛
۱۳۴ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ	همان کسانی که در آسایش و سختی انفاق می‌کنند،

وَ الْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ	و خشم خود را فرو می‌برند،
وَ الْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ	و از خطای مردم گذشت می‌کنند.
وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ	و البته خداوند نیکوکاران را دوست دارد.
وَ الَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً	و همان کسانی که اگر کار زشتی انجام دهند،
أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ	یا به خود ستم کنند،
ذَكَرُوا اللَّهَ	خدا را به یاد می‌آورند،
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ	و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند.
وَ مَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ	و به راستی، جز خدا چه کسی گناهان را می‌بخشد؟
وَ لَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا	و بر آنچه انجام داده‌اند، پافشاری نمی‌کنند...
وَ هُمْ يَعْلَمُونَ	وقتی (زشتی آن را) می‌دانند.
أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ	پاداش آنان آمرزشی از جانب پروردگارشان است،
وَ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	و بهشت‌هایی که از زیر درختان آن رودها جاری است،
خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهند ماند.
وَ نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ	و چه نیکوست پاداش نیکوکاران!
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ	بی‌شک پیش از شما نیز، (در مورد زندگی و سرنوشت مؤمنان و کافران)، حوادثی اتفاق افتاده است.
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	پس در زمین گردش کنید،
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ	و ببینید سرانجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است.
هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ	این آیات برای عموم مردم توضیح داده شده،
وَ هُدًى وَ مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ	و برای پرهیزگاران مایه‌ی هدایت و موعظه است.
وَ لَا تَهِنُوا	مبادا سستی کنید؛
وَ لَا تَحْزَنُوا	و اندوهگین نشوید؛
وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ	که شما والاتر خواهید بود،
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	اگر به راستی مؤمن باشید.
إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ	اگر (در جنگ اُخْد) جراحت و آسیبی به شما رسید،
فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ	به گروه مقابل نیز جراحت و آسیبی مانند آن رسید.
وَ تِلْكَ الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ	و ما این روزهای قدرت و پیروزی را در میان مردم دست‌به‌دست می‌گردانیم،
وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا	و خداوند بدین ترتیب می‌خواهد مؤمنان حقیقی را مشخص کند،

و از میان شما، گواهانی (بر اعمال دیگران) انتخاب کند.	وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ	
و خداوند ستمکاران را دوست ندارد.	وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ	
و نیز برای این که خداوند، مؤمنان را پاک سازد و برای خودش خالص نماید،	وَ لِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا	۱۴۱
و کافران را به تدریج نابود کند.	وَ يَمْحَقَ الْكَافِرِينَ	
آیا پنداشته‌اید که (تنها با ادعای ایمان) وارد بهشت خواهید شد؛	أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ	۱۴۲
در حالی که هنوز خداوند، کسانی از شما را که جهاد کرده‌اند، مشخص نکرده است،	وَ لَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ	
و صابران را هم هنوز مشخص نکرده است.	وَ يَعْلَمِ الصَّابِرِينَ	
قطعاً شما پیش از روبه‌روشدن با مرگ، آرزوی مرگِ (در راه خدا) را داشتید،	وَ لَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ	۱۴۳
اما وقتی با آن روبرو شدید، (پا به فرار گذاشتید) در حالی که فقط نگاه می‌کردید.	فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَ أَنْتُمْ تَنْظُرُونَ	
محمد فقط پیامبری است،	وَ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ	۱۴۴
مانند پیامبران دیگری که پیش از او بوده‌اند.	قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ	
آیا اگر بمیرد، یا کشته شود،	أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ	
به (عقاید کفرآمیز) گذشته‌ی خود باز می‌گردید؟	إِنْ قَلْبُكُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ	
و هر کس به گذشته‌اش بازگردد،	وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ	
به هیچ وجه به خداوند زیانی نخواهد رساند.	فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا	
به راستی خداوند به سپاسگزاران پاداش خواهد داد.	وَ سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ	
و همچنین مرگ هیچ کسی اتفاق نمی‌افتد، مگر با اجازه‌ی خدا؛	وَ مَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ	۱۴۵
این سرنوشتی معین و مدت‌دار است.	كِتَابًا مُّؤَجَّلًا	
و هر که پاداش دنیا را بخواهد، از آن به او می‌دهیم،	وَ مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا	
و هر کس پاداش آخرت را بخواهد، از آن به او می‌دهیم،	وَ مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا	
و قطعاً به سپاسگزاران پاداش خواهیم داد.	وَ سَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ	
و چه بسیار پیامبرانی،	وَ كَايِّنَ مِنْ نَبِيِّ	۱۴۶
که مردانی الهی همراه آنها جنگیدند،	قَاتِلَ مَعَهُ رَئِيُونَ كَثِيرٌ	
و به سبب آنچه از مشکلات در راه خدا به آنان رسید، سست نشدند،	فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
و ناتوان نشدند،	وَ مَا ضَعُفُوا	
و در برابر دشمن سر فرود نیاوردند.	وَ مَا اسْتَكَانُوا	

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ	آری، خداوند صابران را دوست دارد.
۱۴۷ وَ مَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا	و (هنگام روبرو شدن با سختی‌های جنگ) سخنشان تنها این بود:
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا	«پروردگارا، گناهان ما را برای‌مان ببخش،
وَ إِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا	و همچنین زیاده‌روی در کارهای‌مان را،
وَ نَبِّتْ أَقْدَامَنَا	و گام‌های‌مان را استوار کن،
وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ	و ما را یاری کن و بر کافران پیروز فرما.»
۱۴۸ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا	بنابراین خدا، هم پاداش دنیا را به آنان داد،
وَ حُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ	و هم پاداش نیکوی آخرت را،
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ	آری، خداوند نیکوکاران را دوست دارد.
۱۴۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا	اگر از کافران اطاعت کنید،
يُزِدْكُمْ عَلَىٰ عِقَابٍ كُفٍّ	شما را به (عقاید کفرآمیز) گذشته بازمی‌گردانند؛
فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ	و در نتیجه زیان‌کار خواهید شد.
۱۵۰ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ	بلکه سرپرست شما خداست،
وَ هُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ	و اوست که بهترین یاری‌دهندگان است.
۱۵۱ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ	به‌زودی در دل‌های کافران ترس خواهیم افکند،
بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا	به سبب این که چیزهایی را شریک خدا ساختند که او دلیلی برای تأیید آنها نفرستاده بود.
وَ مَا وَاهُمُ النَّارُ	و جایگاهشان آتش است.
وَ بِئْسَ مَثْوًى لِّلظَالِمِينَ	و چه بد جایگاهی است برای ستم‌کاران!
۱۵۲ وَ لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ	بی‌شک خداوند وعده‌اش را برایتان عملی کرد،
إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ بِإِذْنِهِ	در آن زمان که با یاری و لطف خدا (در جنگ اُخُد) آنان را می‌کشتید،
حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ	تا این که سستی نشان دادید،
وَ تَنَارَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ	و در کار خود (جنگ و تقسیم غنایم) دچار اختلاف شدید،
وَ عَصَيْتُمْ	و نافرمانی کردید،
مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ	پس از آن که چیزهایی از پیروزی و غنیمت را که دوست داشتید، به شما نشان داد.
مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا	گروهی از شما دنیا را می‌خواهد،
وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ	و گروهی از شما خواهان آخرت است،

ثُمَّ صَرَفْكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ	آنگاه مانع پیروزی شما بر آنان شد، تا امتحان تان کند.
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ	و البته خدا شما را بخشید؛
وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	زیرا خداوند بر مؤمنان لطف و عنایت دارد.
إِذْ تُصْعِدُونَ	به یاد آورید زمانی را که فرار می کردید،
وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ	و به هیچ کسی اعتنا نمی کردید،
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُحْرَاكُمْ	و این در حالی بود که پیامبر شما را از پشت سرتان فرا می خواند.
فَأَتَابَكُمْ عَمَّا بَغِمَ	آنگاه خدا شما را با سختی و گرفتاری پی در پی مجازات کرد.
لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَ لَا مَا	تا برای آنچه از دست تان رفته ، و به سبب آسیب هایی که به شما
أَصَابَكُمْ	رسیده اندوهگین نشوید، (بلکه امید خود را حفظ کنید و در برابر رضای خدا تسلیم باشید و بدانید که مشکلات زندگی در هر صورت امتحان الهی هستند.)
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	آری، خداوند به کارهایتان آگاه است.
إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ	اگر خدا شما را یاری کند،
فَلَا غَالِبَ لَكُمْ	هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد،
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	به هیچ وجه کشته شدگان در راه خدا را مرده و نابود شده مپندار؛
أَمْوَاتًا	
بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ	بلکه آنان زنده اند و نزد پروردگارشان به آنها روزی داده می شود؛
فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ	خوشحال اند که خدا از فضلش به آنان بخشیده است،
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ	و همچنین برای (برادران خود، یعنی) کسانی که هنوز (در دنیا هستند و) به آنان نپیوسته اند، شادمانند،
خَلْفِهِمْ	
أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	چرا که (می دانند) نه ترسی آنان را فرامی گیرد،
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ	آری، شادمان اند؛ هم به خاطر فضل و نعمت خدا (که به آنها داده شده).
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ	و هم از این که خداوند پاداش نیکوکاران را تباه نمی کند.
الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ	کسانی که به دعوت خدا و پیامبر پاسخ مثبت دادند،
مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ	آن هم پس از زخمی شدن (در جنگ اُحُد)،
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ	برای کسانی از آنان که نیکو عمل کردند و تقوا داشتند، پاداشی بزرگ خواهد بود.
الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ	آنها کسانی هستند که برخی از مردم به آنان گفتند:

«مردم مشرک، لشکریان خود را برای جنگ با شما جمع کرده‌اند؛	إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ	
پس شما از آنان بترسید.»	فَاخْشَوْهُمْ	
ولی (به جای این که بترسند) این سخن بر ایمانشان افزود،	فَرَادَهُمْ إِيمَانًا	
و گفتند: «خدا برای ما کافی است،	وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ	
و او چه پشتیبان خوبی است.»	وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ	
سپس (وقتی برای جنگ رفتند) با نعمتی فراوان و اضافه بر آن،	فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ	۱۷۴
لطفی از جانب خدا، بازگشتند،	لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ	
بدون این که ناراحتی و رنجی (به سبب وقوع جنگ) به آنان رسیده	وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ	
باشد،	وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ	
و آنها به دنبال کسب رضای خدا بودند.	إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ	۱۷۵
و خداوند لطف و عنایتی بزرگ دارد.	فَلَا تَخَافُوهُمْ	
به راستی شیطان است که شما را از دوستانش می ترساند.	وَ خَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	
پس مبدا از آنان بترسید،	كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ	۱۸۵
بلکه از من بترسید، اگر ایمان دارید.	وَ إِنَّمَا تُوفُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	
هر کسی طعم مرگ را می چشد،	فَمَنْ رُحِزَ عَنِ النَّارِ	
و قطعاً در روز قیامت، پاداش هایتان کامل به شما داده خواهد شد.	وَ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ	
پس هر که از آتش دور نگاه داشته شود،	فَقَدْ فَازَ	
و به بهشت داخل شود،	وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ	
اوست که نجات یافته و رستگار شده،	وَ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا	
و زندگی دنیا فقط کالایی فریبنده است.	فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ	
و اگر صبر کنید و خود را از خشم خدا در امان دارید،	وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ	
بدانید که این از کارهایی است که برای انجام آن اراده‌ای قوی لازم		
است.		
و آنچه نزد خدا باشد، برای نیکوکاران بهتر است.		

نساء

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
ای مردم، خود را از خشم پروردگارتان در امان دارید؛	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ	۱
همان کسی که شما را از نسل یک نفر آفرید،	الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ	

و خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا	و همسرش را نیز از جنس او خلق کرد،
و بَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ نِسَاءً	و از نسل آن دو نفر، مردان و زنان بسیاری را در زمین منتشر ساخت.
وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحَامَ	و خود را از خشم خدا نگاه دارید؛ همان کسی که با سوگند به او، از یکدیگر چیزی می‌خواهید، و همچنین از قطع رابطه با خویشاوندان بپرهیزید؛
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا	که خداوند همیشه مراقب و نگهبان شماست.
۱۰ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا	و کسانی که ظالمانه اموال یتیمان را می‌خورند،
إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا	در واقع، فقط آتش در شکم‌های خود فرو می‌برند
وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا	و در شعله‌های جهنم وارد می‌شوند و می‌سوزند.
وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و هر کس که از خدا و پیامبرش اطاعت کند،
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ	خداوند او را در بهشت‌هایی وارد می‌کند،
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از پایین آنها رودهایی جاری است،
خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهند ماند.
وَ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ	این نجات و پیروزی بزرگی است.
۱۴ وَ مَنْ يَعَصِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و هر که خدا و پیامبرش را نافرمانی کند،
وَ يَتَعَدَّ حُدُودَهُ	و از حدود و خط‌قرمزهای او تجاوز کند،
يُدْخِلْهُ نَارًا	خداوند او را در آتشی وارد می‌کند،
خَالِدًا فِيهَا	که همیشه در آن خواهد ماند.
وَ لَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ	و عذاب خوارکننده‌ای خواهد داشت.
۱۹ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا	زیرا چه بسا شما از چیزی بدتان بیاید،
وَ يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا	و خداوند در آن خیر و خوبی فراوانی قرار داده باشد.
۱۹ وَ عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ	و در هر حال با زنانتان شایسته و پسندیده رفتار کنید.
۲۳ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ	حرام شده بر شما، ازدواج با: مادرانتان،
وَ بَنَاتُكُمْ	و دخترانتان،
وَ أَخَوَاتُكُمْ	و خواهرانتان،
وَ عَمَّاتُكُمْ	و عمه‌هایتان،
وَ خَالَاتُكُمْ	و خاله‌هایتان،
وَ بَنَاتُ الْأَخِ	و دختران برادر،

و بَنَاتُ الْأُخْتِ	و دختران خواهر،
و أُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ	و مادران شما از راه شیر خوردن،
و أَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ	و خواهران شیری شما،
و أُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ	و مادران همسرانتان،
و رَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ	و نیز دختران همسرانتان که در خانه‌ی شما پرورش یافته اند،
مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ	و شما با آن همسران رابطه زناشویی داشته‌اید،
فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ	و اگر با آنان چنین رابطه‌ای نداشته‌اید،
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ	گناهی بر شما نیست.
و حَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ	و همچنین (حرام است) ازدواج با زنان پسرانتان،
الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ	که از نسل شما هستند،
و أَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ	و ازدواج هم‌زمان با دو خواهر نیز حرام است.
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ	مگر آنچه پیشتر رخ داده است؛
إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا	خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۲۵ وَ لَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ	و پنهانی با مردان رابطه‌ی نامشروع نداشته باشند.
۲۶ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ	خداوند می‌خواهد احکامش را (که مصلحت شما در آن است)، برایتان روشن کند،
و يَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ	و شما را به روش‌های نیکوی مردمان گذشته (از قبیل پیامبران و جانشینان آنها) هدایت کند،
و يَتُوبَ عَلَيْكُمْ	و با رحمت و لطفش به شما توجه کند.
و اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	و خداوند بسیار دانا و حکیم است.
۲۷ وَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ	و خداوند می‌خواهد (با نگهداری شما از انحراف) به شما لطف و عنایت کند،
و يُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ	ولی کسانی که از خواسته‌های دل (و هوس‌های خود) پیروی می‌کنند،
أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا	انحراف بزرگ شما را می‌خواهند.
۲۸ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ	خداوند می‌خواهد بر شما آسان بگیرد؛
و خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا	زیرا انسان ضعیف آفریده شده است.
۲۹ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ	اموال یکدیگر را در میان خود به ناحق نخورید.

	إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ	و البته اگر کارتان به صورت معامله‌ای با رضایت هر دو طرف باشد، ایرادی ندارد،
	و لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ	و خود را هم به کشتن ندهید؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا	چرا که خداوند نسبت به شما بسیار مهربان است.
۳۰	وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُذْوًا وَ ظُلْمًا	و هر که این کارها را از سر تجاوز و ستم انجام دهد،
	فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا	به زودی او را وارد آتش جهنم می‌کنیم.
	وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	و این کار برای خدا آسان است.
۳۱	إِنْ جَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ	اگر از گناهان بزرگی که از آنها نهی می‌شوید خودداری کنید،
	تُكَفَّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ	گناهان کوچک شما را می‌پوشانیم،
	وَ يُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا	و شما را در جایگاه ارزشمندی وارد می‌کنیم.
۳۲	وَ لَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ	و آنچه را خداوند، موجب امتیاز بعضی از شما بر بعضی دیگر قرار داده، آرزو نکنید؛
	لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا	زیرا مردان از آنچه به دست آورده‌اند بهره‌ای دارند،
	وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ	و زنان نیز از آنچه به دست آورده‌اند بهره‌ای دارند،
	وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ	و (به جای چنین آرزوهایی) از خداوند بخواهید از لطف و فضلش به شما ببخشد؛
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا	چراکه خداوند همه چیز را به خوبی می‌داند.
	فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ	پس زنان شایسته، مطابق فرمان خدا، از شوهرانشان اطاعت می‌کنند،
	حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ	و در غیاب شوهر، حقوق او را حفظ می‌کنند، همان طور که خداوند حقوق آنها را حفظ کرده است.
	إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا	اگر زن و شوهر قصد سازش داشته باشند،
	يُوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا	خداوند بین‌شان سازگاری و همدلی ایجاد می‌کند؛
۳۷	الَّذِينَ يَخْلُونِ	همان کسانی که بخل می‌ورزند،
	وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ	و مردم را به بخل وادار می‌کنند،
	وَ يَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ	و (برای فرار از انفاق) آنچه را که خدا از فضلش به آنان داده، پنهان می‌کنند.
	وَ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا	و برای کافران، عذابی خوارکننده آماده کرده‌ایم؛
	وَ كَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا	و خدا برای سرپرستی کافی است،
	وَ كَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا	و خدا برای یآوری کافی است.

۴۸	إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ	مسئلاً خداوند گناه شرک ورزیدن را نمی‌آمرزد،
	وَّ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ	و غیر از آن، گناهان دیگر را (به شرط توبه) برای هر که بخواهد، می‌آمرزد،
	وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ	آری، هر کسی به خدا شرک ورزد،
	فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا	بی‌شک با دروغی که به او بسته، مرتکب گناهی بزرگ شده است.
۴۹	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ	آیا به کسانی که خود را پاک و بی‌عیب جلوه می‌دهند توجه نداری؟
	بَلِ اللَّهُ يُرَكِّي مَنْ يَشَاءُ	خداوند است که هر کسی را بخواهد پاک می‌کند،
	و لَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا	و آنها سر سوزنی ستم نخواهند دید.
۵۴	أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ	آیا به مردم (یعنی پیامبر و خاندانش) حسد می‌ورزند؟
	عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ	که چرا خدا از لطف و فضلش به آنان داده است؛
	فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ	در حالی که به راستی به خاندان ابراهیم کتاب آسمانی و حکمت دادیم،
	وَ آتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا	و به آنان فرمان‌روایی بزرگی بخشیدیم.
۵۶	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا	آری، کسانی که به آیات و نشانه‌های ما کفر ورزیدند،
	سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا	به‌زودی آنان را در آتشی سهمگین وارد می‌کنیم و می‌سوزانیم؛
	كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ	که هرگاه پوست‌هایشان بریان شود و بسوزد،
	بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا	پوست‌هایی را به جای آن‌ها می‌آوریم،
	لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ	تا (دوباره بسوزند و) عذاب را بچشند،
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا	خداوند همواره شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۵۸	إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ	خداوند به شما فرمان می‌دهد،
	أَنْ تُوَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا	که امانت‌ها را به صاحبانش بازگردانید،
	وَ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ	و هنگامی که بین مردم داوری می‌کنید،
	أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ	به عدالت داوری کنید.
	إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ	آنچه خدا به شما نصیحت می‌کند چه نیکوست!
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا	قطعاً خداوند، بسیار شنوا و بیناست.
۵۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	أَطِيعُوا اللَّهَ	از خدا اطاعت کنید؛
	وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ	و از پیامبر اطاعت کنید؛

وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ	و از صاحبان امرتان (یعنی امامان معصوم)،
فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ	پس اگر در مطلبی با یکدیگر دچار اختلاف شدید،
فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ	آن را به خدا و پیامبر ارجاع دهید؛
إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید.
ذَلِكَ خَيْرٌ	این (اطاعت و ارجاع دادن) بهتر است،
وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا	و عاقبتی نیکوتر دارد.
۶۰ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا	آیا توجه نداری به کسانی که گمان می‌کنند ایمان دارند
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ	به آنچه بر تو نازل شده،
وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ	و آنچه پیش از تو نازل شده؛
يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ	اما می‌خواهند (برای حل اختلافات خود) به داورى مراجعه کنند که خدا را در نظر نمی‌گیرد؛
وَ قَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ	حال آن‌که مأمور شده‌اند چنین داورانی را قبول نداشته باشند،
وَ يُرِيدُ الشَّيْطَانُ	و شیطان می‌خواهد،
أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا	آنان را دچار یک گمراهی شدید و طولانی کند.
۶۱ وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ	و هنگامی که به آنان گفته شود،
تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ	به سوی آنچه خدا نازل کرده بیاوید،
وَ إِلَى الرَّسُولِ	و نیز نزد پیامبر (بیاوید)،
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ	منافقان را می‌بینی،
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا	که به‌کلی از تو روی برمی‌گردانند.
۶۲ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ	پس چگونه است که چون مصیبتی به آنان می‌رسد،
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ	به سبب دستاورد گذشته‌شان،
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ	نزد تو می‌آیند در حالی که به خدا سوگند می‌خورند،
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَ تَوْفِيقًا	(و می‌گویند:) «ما فقط در پی نیکوکاری و سازش (بین طرفین دعوا) بودیم.»؟!)
۶۳ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ	آنان، کسانی هستند که خداوند آنچه را (از شرک و نفاق) در دل‌هایشان است، به‌خوبی می‌داند.
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ	پس تو از مجازاتِ آنان صرف نظر کن،
وَ عِظْهُمْ	و آنها را نصیحت نما،
وَ قُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا	و درباره‌ی عواقب نفاقشان به آنان سخنی رسا بگو که در جان‌شان اثر کند.

۶۴	وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ	ما هر پیامبری که فرستادیم،
	إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ	فقط برای این بود که (انسان‌ها) به دستور خداوند، از او اطاعت کنند.
	وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ	و اگر مردم هنگامی که (با نافرمانی) به خودشان ستم کردند،
	جَاءُوكَ	نزد تو می‌آمدند،
	فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ	و از خدا آمرزش می‌خواستند،
	وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ	و پیامبر نیز برایشان آمرزش می‌طلبید،
	لَوْحَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا	حتماً متوجه می‌شدند که خداوند چقدر توبه‌پذیر و مهربان است.
۶۵	فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ	ولی نه، (چنین نیست که مشرکان خود را مؤمن می‌دانند.)
	حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ	به پروردگارت سوگند که آنان ایمان حقیقی نخواهند داشت؛ مگر این‌که در آنچه بین‌شان اختلاف افتاده، تو را داور کنند.
	ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ	و آنگاه از قضاوت تو، هیچ احساس ناراحتی در وجودشان نیابند،
	وَ يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا	و کاملاً تسلیم شوند.
۶۹	وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ	آری، هر که از خدا و پیامبر اطاعت کند،
	قُلْ لِّكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	همراه کسانی است که خداوند به آنان نعمت بخشیده است؛
	مِنَ النَّبِيِّينَ	یعنی پیامبران،
	وَ الصَّادِقِينَ	صدیقان،
	وَ الشُّهَدَاءِ	گواهان اعمال،
	وَ الصَّالِحِينَ	و شایستگان.
	وَ حَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا	و آنان چه هم‌نشینان خوبی هستند.
۷۰	ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ	این لطف و فضل بزرگ از جانب خداست.
	وَ كَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا	و همین که خداوند (درجات ایمان هر کسی را به خوبی) می‌داند، کافی است.
۷۴	فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	پس باید در راه خدا بجنگد،
	الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ	کسانی که حاضرند زندگی دنیا را با زندگی آخرت معامله کنند.
	وَ مَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و هر که در راه خدا بجنگد،
	فَيُقْتَلْ	و سپس کشته شود،
	أَوْ يَغْلِبْ	یا پیروز گردد،

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا	به‌زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد.
قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ	بگو: «بهره‌ی زندگی دنیا، ناچیز است،
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى	و آخرت برای کسانی که خود را از خشم خدا حفظ می‌کنند بهتر است،
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا	و سر سوزنی ستم نخواهید دید.»
۷۸	این ما تَکُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ
وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ	هر چند در قلعه‌هایی مستحکم باشید.
وَأِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ	و (ای پیامبر بدان که) اگر خیر و خوبی به آنان برسد،
يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	می‌گویند: «این از جانب خداست.»
وَأِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ	و اگر پیشامد بدی به آنان برسد،
يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ	می‌گویند: «از طرف توست.»
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	بگو: «همه از نزد خداست.»
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	به راستی، چه شده که این مردم،
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا	نمی‌خواهند هیچ سخنی (مخالف میلشان) را بفهمند؟
۷۹	ما أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ
فَمِنْ اللَّهِ	هر خوبی و خیری به تو برسد،
وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ	از طرف خداست،
فَمِنْ نَفْسِكَ	و هر پیشامد بدی به تو برسد،
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا	از خود توست.
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا	و تو را فرستادیم تا پیامبری برای مردم باشی،
۸۰	مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ
فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ	و همین بس که خدا (بر نبوت تو) گواه است.
وَمَنْ تَوَلَّى	هر که از پیامبر اطاعت کند،
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا	قطعا از خدا اطاعت کرده است،
وَأِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ	و هر که اطاعت نکند،
أَذَاعُوا بِهِ	(اندوهگین مشو، زیرا) ما تو را مسئول و مراقب اعمال و رفتار آنان نفرستادیم.
۸۳	وَأِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ
أَذَاعُوا بِهِ	و هنگامی که خبری درباره‌ی امنیت یا ترس (از دشمن) به آنان برسد،
وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ	(بدون تحقیق) آن را افشا و منتشر می‌کنند؛
	و اگر آن را به پیامبر ارجاع می‌دادند،

وَالِىْ اُولَى الْاَمْرِ مِنْهُمْ	و نیز به پیشوایان خود،
لَعَلَّمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْبِطُوْنَهُ مِنْهُمْ	قطعاً کسانی از آنان که توانایی درک حق و باطل را دارند، درستی آن را تشخیص می‌دادند.
وَ لَوْلَا فَضْلُ اللهِ عَلَیْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ	و اگر لطف و رحمت خدا بر شما نبود،
لَا تَبْعَثُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيْلًا	قطعاً همه شما به جز تعداد اندکی، از شیطان پیروی می‌کردید.
۹۳ وَ مَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا	و هر که مؤمنی را به عمد بکشد،
فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ	جزایش جهنم است،
خَالِدًا فِيْهَا	که همیشه در آن خواهد ماند،
وَ غَضِبَ اللهُ عَلَیْهِ	و خدا بر او خشم گرفته،
وَ لَعَنَهُ	و لعنتش کرده،
وَ اَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيْمًا	و برایش عذابی بزرگ آماده کرده است.
۹۴ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا	ای مسلمانان،
اِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيْلِ اللهِ	هنگامی که در راه خدا برای جهاد سفر می‌کنید،
فَتَبَيَّنُوا	در تشخیص خود (درباره مؤمن و کافر) دقت کنید،
وَ لَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰى اِلَيْكُمْ السَّلَامَ	و به کسی که به شیوهی مسلمانان به شما سلام می‌کند و اظهار صلح و دوستی می‌کند، نگویید:
لَسْتَ مُؤْمِنًا	«تو مؤمن نیستی»؛
تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰةِ الدُّنْيَا	(که به این بهانه او را بکشید و) سرمایه‌ی ناپایدار زندگی دنیا را طلب کنید؛
فَعِنْدَ اللهِ مَغَانِمٌ كَثِيْرَةٌ	چرا که نزد خدا غنیمت‌های فراوانی است.
كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ	خود شما هم قبلاً مانند اینها (دنیاطلب) بودید؛
فَمَنْ اَلَّ اللهُ عَلَیْكُمْ	پس خدا بر شما منت نهاد (و شما را هدایت کرد).
فَتَبَيَّنُوا	بنابراین دقت کنید؛
اِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا	چرا که خداوند همواره از کارهایتان آگاه است.
۹۵ لَا يَسْتَوِى الْقَاعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولَى الضَّرَرِ	برابر نیستند، مؤمنان بی تفاوت (به جهاد در راه خدا) که عذری ندارند،
وَ الْمُجَاهِدُوْنَ فِى سَبِيْلِ اللهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ	با کسانی که با اموال و جان‌هایشان در راه خدا جهاد می‌کنند.

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً	خداوند کسانی را که با اموال و جان‌هایشان جهاد می‌کنند، از نظر رتبه بالاتر از افرادی که (به جهاد در راه خدا) بی تفاوت‌اند، قرار داده است،
وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى	و البته خدا به همه‌ی آنان پاداش نیکو وعده داده است؛
وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا	و خداوند مجاهدان را با پاداشی بزرگ، بر افراد بی تفاوت (و عافیت‌طلب) امتیاز بخشیده است.
دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً	این پاداش بزرگ، شامل رتبه‌ها و آمرزش و رحمتی از سوی خداست،
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	و خداوند همواره بسیار آمرزنده و مهربان است.
إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ	کسانی که فرشتگان جانشان را می‌گیرند ،
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ	در حالی که به خودشان ستم کرده‌اند،
قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ	فرشتگان به آنان می‌گویند: « شما (از نظر دینی) در چه وضعیتی بودید؟»
قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ	می‌گویند: «ما در زمین به سبب ضعف و فقرمان تحت فشار بودیم.»
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً	فرشتگان می‌گویند: «مگر زمین خدا پهناور نبود؟
فَتُهَاجِرُوا فِيهَا	تا به جایی مهاجرت کنید که بتوانید دین خود را حفظ کنید.»
فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ	آنان جایگاهشان جهنم است،
وَسَاءَتْ مَصِيرًا	و چه عاقبت بدی است!
إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ	البته به جز مردان و زنان و کودکانی که به سبب ضعف و فقرشان تحت فشارند،
لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً	که هیچ چاره‌ای ندارند،
وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا	و راه به جایی نمی‌برند.
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ	(اینها حسابشان جداست و) امید است که خداوند آنان را ببخشد.
وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا	و خداوند همواره بسیار خطابخش و آمرزنده است.
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و هر که در راه خدا مهاجرت کند،
يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً	در زمین جایگاه‌های امن بسیار و همچنین رزق و روزی وسیع خواهد یافت،
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ	و هر که از خانه‌اش خارج شود،
مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ	و می‌خواهد به سوی دیاری مهاجرت کند که بتواند دین خدا و پیامبرش را برای خود حفظ نماید،

ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ	آنگاه مرگ او فرا رسد،
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ	قطعاً اجرش بر عهده‌ی خداست.
وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	آری، خداوند همواره بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۰۷ وَ لَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ	و از کسانی که به خودشان خیانت می‌کنند دفاع نکن؛
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا	زیرا خداوند کسی را که بسیار اهل خیانت و گناه است دوست ندارد.
۱۱۵ وَ مَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ	و کسی که پس از اتمام حجت و آشکار شدن راه هدایت، با پیامبر مخالفت و دشمنی کند،
وَ يَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ	و از راهی غیر از راه مؤمنان پیروی کند،
ثَوَّلَهُ مَا تَوَلَّىٰ	او را به همان مقصد باطلی که به آن روی آورده است می‌سپاریم.
وَ نُصَلِّهِ جَهَنَّمَ	و او را در جهنم وارد می‌کنیم و می‌سوزانیم.
وَ سَاءَتْ مَصِيرًا	و این عاقبت بدی است.
۱۱۶ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ	قطعاً خداوند گناه شرک ورزیدن به خود را (اگر جبران نشود) نمی‌آمرزد،
وَ يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ	و گناهان دیگر را برای هر که بخواهد می‌آمرزد.
وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ	آری، هر کسی به خدا شرک ورزد،
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا	قطعاً (با دوری از حق)، دچار یک گمراهی شدید و طولانی شده است.
۱۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ	همواره در اقامه‌ی عدل پایدار باشید،
شُهَدَاءَ لِلَّهِ	و برای خدا گواهی دهید؛
وَ لَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ	هرچند به زیان خودتان باشد،
أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ	یا به زیان پدر و مادر یا نزدیکان شما باشد.
إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا	اگر (فردی که مورد گواهی است) ثروتمند یا فقیر باشد،
فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا	خدا برای حمایت از آنان سزاوارتر است.
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا	پس مبدا از هوس پیروی کنید و شهادت دهید و در نتیجه از راه حق و عدالت منحرف شوید،
وَ إِنْ تَلَوْا	پس اگر زبان خود را به ناحق گردش دهید
أَوْ تُعْرِضُوا	یا از گواهی حق خودداری کنید،
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا	در هر حال خدا همواره از کارهایتان آگاه است.

۱۳۷	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	به راستی کسانی که ایمان آوردند،
	ثُمَّ كَفَرُوا	سپس کافر شدند،
	ثُمَّ آمَنُوا	و دوباره ایمان آوردند،
	ثُمَّ كَفَرُوا	و باز هم کفر ورزیدند،
	ثُمَّ زَادُوا كُفْرًا	و آنگاه بر کفر خود افزودند،
	لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ	اصلاً خداوند قصد ندارد آنان را ببامرزد،
	و لَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا	یا به راهی راست هدایت‌شان کند.
۱۳۸	بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ	به منافقان مژده بده،
	بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	که عذابی دردناک خواهند داشت؛
۱۳۹	الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ	همان‌هایی که به جای مؤمنان، کافران را به عنوان دوستان خود انتخاب می‌کنند.
	أَيَّتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ	آیا عزت و قدرت را نزد آنان می‌جویند؟
	فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا	اما (آنان در اشتباه‌اند، زیرا) تمام عزت و قدرت برای خداست.
۱۴۱	الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ	همانان که منتظر (شکست یا پیروزی) شما هستند،
	فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ	پس اگر از سوی خدا پیروزی و فتحی نصیب‌تان شود،
	قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ	به شما می‌گویند: «مگر ما همراهتان نبودیم؟».
	وَ إِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ	و اگر کافران بهره‌ای داشته باشند،
	قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ	به آنها می‌گویند: «مگر نه این که از شما پشتیبانی کردیم،
	وَ نَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	و از شر مسلمانان حفظتان نمودیم؟»
	فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	خداوند در روز قیامت میان شما داوری می‌کند.
	وَ لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا	و خدا هیچ راهی برای تسلط کافران بر مؤمنان قرار نخواهد داد.
۱۴۲	إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ	منافقان گمان می‌کنند که خدا را فریب می‌دهند؛
	وَ هُوَ خَادِعُهُمْ	حال آن‌که خدا آنان را فریب می‌دهد (و نقشه‌های آن‌ها را ناکام می‌گذارد).
	وَ إِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ	و زمانی که به قصد نماز برمی‌خیزند،
	قَامُوا كُسَالَى	با کسالت و بی‌حالی می‌ایستند،
	يُرَاءُونَ النَّاسَ	در برابر مردم با ریا و خودنمایی رفتار می‌کنند

و لا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا	و خدا را بسیار اندک به یاد می آورند؛
۱۴۳ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ	در حالی که بین کفر و ایمان سرگردانند.
لا إِلَى هَؤُلَاءِ	نه به اهل ایمان می پیوندند،
وَ لا إِلَى هَؤُلَاءِ	و نه به کافران.
وَ مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ	و هر کسی که خدا گمراهش کند،
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا	راهی برای هدایت او نخواهی یافت.
۱۴۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
لا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ	کافران را به جای مؤمنان، به عنوان دوستان خود انتخاب نکنید.
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا	آیا بنا دارید حجت و دلیل روشنی علیه خودتان، نزد خداوند به وجود آورید؟!
۱۴۵ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ	منافقان در پایین ترین طبقه ی آتش دوزخ هستند،
وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا	و برایشان یآوری نخواهی یافت.
۱۴۶ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا	مگر کسانی که توبه کردند،
وَ أَصْلَحُوا	و نیت و کارهایشان را اصلاح نمودند،
وَ اعْتَصَمُوا بِاللَّهِ	و به خدا پناه بردند،
وَ أَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ	و عبادت خود را برای خدا خالص کردند؛
فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ	که آنان با مؤمنان راستین همراهند.
وَ سَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا	و به زودی خداوند به مؤمنان پاداشی بزرگ خواهد داد.
۱۴۸ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ	خداوند گفتن سخنان آزاردهنده را به صورت علنی دوست ندارد.
إِلَّا مَنْ ظَلَمَ	مگر کسی که به او ظلم شده است (که می تواند برای گرفتن حقش، ظلم ظالمان را آشکار کند).
وَ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا	و خداوند همواره بسیار شنوا و داناست.
۱۴۹ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا	اگر کار خوبی را آشکار کنید،
أَوْ تُخْفَوْهُ	یا آن را پنهان نمایید،
أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ	یا بدی دیگران را ببخشید، (به اخلاق الهی آراسته شده اید، زیرا)
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا	خدا همواره بسیار بخشنده و تواناست.

۱۵۰	إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا	کسانی که به خدا و پیامبرانش کفر می‌ورزند، و می‌خواهند میان خدا و پیامبرانش جدایی بیندازند، و می‌گویند: «به برخی ایمان می‌آوریم و به بعضی کافر می‌شویم».
۱۵۱	أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا	و می‌خواهند بین این دو راه، راهی را انتخاب کنند؛ بدون شک، اینها کافران حقیقی هستند، و برای کافران عذابی خوارکننده آماده کرده‌ایم.
۱۵۲	وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	و کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آوردند، و میان هیچ‌یک از آنان فرقی قائل نشدند، آنان هستند که خداوند به زودی پاداش‌شان را خواهد داد. و همواره خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۵۵	فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ	اما آنان به سبب پیمان‌شکنی خود (از درگاه الهی رانده شدند)، و همچنین به سبب کفرشان نسبت به آیات و نشانه‌های خدا، و کشتن پیامبران، بدون این که هیچ حقی بر این کار داشته باشند، و نیز به سبب این سخن‌شان که: «دل‌های ما در پوشش قرار دارد (و سخنان شما را نمی‌فهمیم)».
	بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا	(البته این طور نیست؛) بلکه خداوند به سبب کفرشان بر دل‌هایشان مهر نهاده (و راه هدایت را بر روی آنها بسته است)، برای همین فقط اندکی از آنان ایمان می‌آورند.
۱۵۶	وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا	و نیز به سبب کفرشان، و سخن‌شان در مورد مریم که تهمت‌ی بزرگ بود، (از درگاه الهی رانده شدند).
۱۵۷	وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ	و همچنین برای این سخن‌شان که گفتند: «ما مسیح که همان عیسی ابن مریم و فرستاده‌ی خدا بود را کشتیم»، (لعنت‌شان کردیم). و البته او را نکشتند، و به صلیب نکشیدند، بلکه آنان به اشتباه متوجه ماجرا شدند، و کسانی که درباره‌ی قتل او به اختلاف افتادند، خودشان هم در این مورد دچار شک و تردید هستند.

ما لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ	آنها هیچ اطلاعی در این مورد ندارند،
إِلَّا أَتْبَاعُ الظَّنِّ	و فقط از حدس و گمان پیروی می‌کنند،
وَ مَا قَتَلُوهُ يَقِينًا	و به طور یقین او را نکشتند. (بلکه دیگری را کشتند و گمان کردند که مسیح را کشته‌اند).
۱۵۸ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ	ولی خدا او را به سوی خود بالا برد،
وَ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا	و خداوند همواره شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۱۶۷ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا	کسانی که کافر شدند،
وَ صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و مردم را از راه خدا بازداشتند،
قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا	قطعاً دچار گمراهی شدید و طولانی شده‌اند.
۱۶۸ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ ظَلَمُوا	کسانی که کافر شدند و (با گمراه کردن به خودشان و آنها) ستم کردند،
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ	خداوند قصد ندارد آنان را ببامرزد،
وَ لَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا	و هیچ راهی را (برای نجات) به آنان نشان دهد؛
۱۶۹ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ	مگر راه جهنم،
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	که همیشه در آن خواهند ماند.
وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	و البته این کار برای خدا آسان است.
۱۷۶ فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ	سهم هر پسر از ارث به اندازه‌ی سهم دو دختر است.

مائدة

۲ وَ تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى	و در نیکوکاری و تقوا با یکدیگر همکاری کنید،
وَ لَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ	ولی در گناه و تجاوز، یکدیگر را یاری نکنید.
وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از کیفر خدا حفظ کنید،
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ	که مجازات خداوند سخت و شدید است.
۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ	همواره برای خدا قیام کنید.

	شُهِدَاءَ بِالْقِسْطِ	و به عدالت گواهی دهید،
	وَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ۤأَلَّا تَعْدِلُوا	و مبادا دشمنی با گروهی، شما را به بی عدالتی وا دارد،
	إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ	به عدالت رفتار کنید، که این به تقوا نزدیک تر است.
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از خشم خدا حفظ کنید؛
	إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	زیرا خدا از کارهایتان آگاه است.
۱۷	لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا	به راستی کافر شدند کسانی که گفتند:
	إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ	«خدا همان مسیح پسر مریم است»
	قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا	بگو: «چه کسی می تواند ذره ای مانع خدا شود،
	إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا	اگر بخواهد مسیح پسر مریم و مادرش و همه ی اهل زمین را هلاک کند؟
	وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا	حال آن که فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه میان آن ها وجود دارد، متعلق به خداست،
	يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ	آنچه را بخواهد خلق می کند؛
	وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و خداوند بر هر کاری تواناست.
۲۷	وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ	داستان دو پسر آدم (هابیل و قابیل) را به درستی و بدون نقص برایشان بازگو کن،
	إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا	هنگامی که برای تقرّب به درگاه الهی، هر کدام، یک قربانی آوردند،
	فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا	که از یکی پذیرفته شد،
	وَ لَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ	و از دیگری پذیرفته نشد.
	قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ	قابیل از روی حسد گفت: «حتماً تو را خواهم کشت.»
	قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ	هابیل گفت: «(من تقصیری ندارم) خدا فقط از پرهیزکاران قبول می کند؛

۲۸	لَعْنٌ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي	قطعاً اگر تو دست به کشتن من دراز کنی،
	مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ	من دست به کشتن تو نخواهم زد؛
	إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ	زیرا من از خداوند که پروردگار جهانیان است می‌ترسم.
۲۹	إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَءَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ	من می‌خواهم که بار گناه کشتن من و بار گناه خودت را به دوش بکشی،
	فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ	و در نتیجه از دوزخیان شوی،
	وَ ذَلِكِ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ	آری، کیفر ستم‌کاران چنین است.»
۳۰	فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ	بالاخره هوای نفس او، کشتن برادرش را برایش آسان و زیبا جلوه داد،
	فَقَتَلَهُ	و او را به قتل رساند،
	فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ	و بدین ترتیب از زیان‌کاران شد.
۳۱	فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ	آنگاه (چون نمی‌دانست با جسد برادرش چه کند) خدا کلاغی را فرستاد که (برای دفن چیزی) در زمین جستجو می‌کرد،
	لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ	تا به او نشان دهد چگونه جسد برادرش را پنهان کند.
	قَالَ يَا وَيْلَتَى	او گفت: «وای بر من!
	أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ	آیا نتوانستم مانند این کلاغ باشم،
	فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي	تا جسد برادرم را در خاک پنهان کنم؟»
	فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ	و در نهایت از کارش، پشیمان شد.
۳۲	مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ	از این رو، بر بنی‌اسرائیل مقرر کردیم،
	أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ	که هر کسی، شخصی را بکشد بدون این که حق قصاص داشته باشد،
	أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ	یا آن شخص در زمین تبه‌کاری کرده باشد،
	فَكَنَّا مِمَّا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا	مانند آن است که همه‌ی مردم را کشته است،

وَمَنْ أَحْيَاهَا	و هر که به شخصی حیات بخشد و او را از مرگ نجات دهد،
فَكَانَ مَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا	چنان است که گویی همه‌ی مردم را زنده کرده است.
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ	مسلماً پیامبران ما معجزات و نشانه‌هایی روشن برایشان آوردند؛
ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ	ولی بیشتر آنها بعد از آن (نشانه‌ها و معجزات)،
فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ	در زمین افراط و زیاده‌روی کردند.
يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ	آن‌ها آرزو دارند از آتش بیرون بیایند،
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا	ولی از آن بیرون نخواهند آمد،
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ	و عذابی همیشگی خواهند داشت.
وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ	و برای مجازات مرد یا زن سارق،
فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا	بخشی از دو دست آن‌ها را قطع کنید؛
جَزَاءً بِمَا كَسَبَا	تا کیفری در برابر عملشان باشد.
نَكَالًا مِنَ اللَّهِ	و نیز مجازاتی از سوی خداوند.
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	و خدا شکست‌ناپذیر و حکیم است.
فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ	آنگاه هر که پس از ستمکاری‌اش توبه کند و خود را اصلاح نماید،
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ	خدا توبه‌ی او را می‌پذیرد.
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ	ما تورات را نازل کردیم؛
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ	که دارای هدایت و نور است،
يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا	پیامبرانی که تسلیم خدا بودند، بر اساس آن برای یهودیان داوری می‌کردند،

و الرِّبَّانِيَّوْنَ وَ الْأَحْبَارَ	و نیز مردان الهی و دانشمندان دین، (بر اساس آن داوری می کردند)
بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ	زیرا محافظت از کتاب خدا از آنان خواسته شده بود،
وَ كَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ	و پیوسته شاهد و مراقب بودند که تحریف نشود.
فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَ اخْشَوْنِ	پس شما (ای علمای یهود) از مردم نترسید، و از من بترسید،
وَ لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا	و آیات و نشانه های مرا به بهای اندکی نفروشید.
وَ مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ	آری، کسانی که بر اساس آنچه خدا نازل کرده داوری نمی کنند،
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ	آن ها هستند که کافران حقیقی اند.
وَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا ٤٥	ما در تورات بر یهود مقرر کردیم،
أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ	(قصاص، به این صورت است) که جان قاتل در برابر جان مقتول،
وَ الْعَيْنَ بِالْعَيْنِ	چشم در برابر چشم،
وَ الْأَنْفَ بِالْأَنْفِ	بینی در برابر بینی،
وَ الْأُذُنَ بِالْأُذُنِ	گوش در برابر گوش،
وَ السِّنَّ بِالسِّنِّ	دندان در برابر دندان،
وَ الْجُرُوحَ قِصَاصٌ	و همچنین زخم ها و جراحات ها، قصاص دارد؛
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ	اما هر که قصاص را ببخشد،
فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ	این بخشش، کفاره ای برای گناهان او خواهد بود،
وَ مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ	و کسانی که بر اساس آنچه خدا نازل کرده داوری نمی کنند،
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	آن ها هستند که ستم کاران حقیقی اند.
وَ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ٤٨	همچنین این کتاب را که سراسر حق است بر تو نازل کردیم؛

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ	در حالی که آنچه پیش از خودش است یعنی همه‌ی کتاب‌های آسمانی را تصدیق می‌کند،
و مُهَيِّمًا عَلَيْهِ	و گواه راستین حقانیت آن‌هاست.
فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ	پس میان مردم بر اساس آنچه خدا بر آنان نازل کرده داوری کن،
و لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ	و هرگز به جای پیروی از این حقیقتی که برای تو آمده از هوس‌های آنان پیروی نکن.
لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَا	برای هر یک از شما امت‌ها، آیین و روشی روشن قرار دادیم،
و لَوْ شَاءَ اللَّهُ	و اگر خدا می‌خواست،
لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً	حتماً شما انسان‌ها را امتی یگانه و بر یک آیین قرار می‌داد؛
و لَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ	ولی هدف این است که شما را بر اساس آنچه به هر یک از شما داده است بیازماید.
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ	بنابراین در کارهای خوب از یکدیگر سبقت بگیرید؛
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا	(بدانید) بازگشت همه‌ی شما به پیشگاه خداست
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ	و خدا شما را از حقیقت آنچه درباره‌اش اختلاف داشتید آگاه خواهد کرد.
وَ أَنْ اِحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ	(ای پیامبر) بر اساس آنچه خدا نازل کرده، میان‌شان داوری کن،
و لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ	و از هوس‌هایشان پیروی نکن،
وَ احْذَرُهُمْ	و از آنان بپرهیز؛
أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ	که مبدا تو را فریب دهند و از برخی چیزهایی که خدا بر تو نازل کرده منحرف کنند،
فَإِنْ تَوَلَّوْا	ولی اگر پشت کردند، (و به داوری تو توجه نکردند)
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ	بدان که خدا می‌خواهد،
أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُنُوبِهِمْ	آنان را به کیفر برخی گناهان‌شان گرفتار کند.

	وَ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ	و قطعاً بسیاری از مردم نافرمان‌اند.
۵۰	أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ	آیا در پی داوری دوران جاهلیت هستند؟
	وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ	و به راستی برای مردمی که یقین دارند حکم چه کسی از خدا بهتر است؟
۴۸	وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ	همچنین این کتاب را که سراسر حق است بر تو نازل کردیم؛
	مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ	در حالی که آنچه پیش از خودش است یعنی همه‌ی کتاب‌های آسمانی را تصدیق می‌کند،
	وَ مُهَيِّمًا عَلَيْهِ	و گواه راستین حقانیت آن‌هاست.
	فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ	پس میان مردم بر اساس آنچه خدا بر آنان نازل کرده داوری کن،
	وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ	و هرگز به جای پیروی از این حقیقتی که برای تو آمده از هوس‌های آنان پیروی نکن.
	لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَا	برای هر یک از شما امت‌ها، آیین و روشی روشن قرار دادیم،
	وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ	و اگر خدا می‌خواست،
	لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً	حتماً شما انسان‌ها را امتی یگانه و بر یک آیین قرار می‌داد؛
	وَ لَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ	ولی هدف این است که شما را بر اساس آنچه به هر یک از شما داده است بیازماید.
	فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ	بنابراین در کارهای خوب از یکدیگر سبقت بگیرید؛
	إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا	(بدانید) بازگشت همه‌ی شما به پیشگاه خداست
	فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ	و خدا شما را از حقیقت آنچه درباره‌اش اختلاف داشتید آگاه خواهد کرد.
۴۹	وَ أَنْ أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ	(ای پیامبر) بر اساس آنچه خدا نازل کرده، میان‌شان داوری کن،
	وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ	و از هوس‌هایشان پیروی نکن،
	وَ احْذَرُهُمْ	و از آنان بپرهیز؛

که مبادا تو را فریب دهند و از برخی چیزهایی که خدا بر تو نازل کرده منحرف کنند،	أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ	
ولی اگر پشت کردند، (و به داوری تو توجه نکردند)	فَإِنْ تَوَلَّوْا	
بدان که خدا می‌خواهد،	فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ	
آنان را به کیفر برخی گناهان‌شان گرفتار کند.	أَنْ يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ	
و قطعاً بسیاری از مردم نافرمان‌اند.	وَ إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ	
آیا در پی داوری دوران جاهلیت هستند؟	أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ	۵۰
و به راستی برای مردمی که یقین دارند حکم چه کسی از خدا بهتر است؟	وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ	
ای کسانی که ایمان آورده‌اید،	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	۵۱
یهودیان و مسیحیان را به عنوان سرپرست خود انتخاب نکنید،	لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَ النَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ	
زیرا آنان دوستان و سرپرستان یکدیگرند (و به شما وفادار نیستند)،	بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	
و هر کسی از شما که سرپرستی آنها را بپذیرد،	وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ	
از آنان خواهد بود.	فَأِنَّهُ مِنْهُمْ	
قطعاً خداوند مردم ستم‌کار را هدایت نمی‌کند.	إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	
اما می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان مرضی (از جنس شک و تردید) وجود دارد،	فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ	۵۲
در دوستی آنان (که یهودی و مسیحی هستند) می‌شتابند،	يُسَارِعُونَ فِيهِمْ	
و (برای توجیه کار خود) می‌گویند: «می‌ترسیم حادثه‌ی ناگواری به ما برسد (و به یاری آنان نیازمند شویم).»	يَقُولُونَ نَحْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ	
اما امید است که خدا فتح و گشایشی پدید آورد،	فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ	
یا اوضاع و احوال خاصی از جانب خویش، (به نفع مسلمانان) پدید آورد،	أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ	

	فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ	و در نتیجه، آن منافقان از آنچه در دل‌هایشان پنهان می‌کردند، پشیمان شوند.
۵۳	وَ يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا	مؤمنان (پس از پیروزی و تسلط بر اهل کتاب به آنان) می‌گویند:
	أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ	«آیا این منافقان هستند که با جدیت تمام، قسم می‌خوردند، که با شما خواهند بود؟!»
	حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ	عاقبت، کارهای نیک آنان نابود می‌شود،
	فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ	و در نتیجه زیان‌کار خواهند شد.
۵۴	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ	هر کسی از شما که از دینش برگردد، (به خدا زبانی نمی‌رساند)
	فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ	(و بداند که) به زودی خدا مردمی را می‌آورد،
	يُحِبُّهُمْ	که دوست‌شان دارد،
	وَ يُحِبُّونَهُ	و آنان نیز او را دوست دارند.
	أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	در برابر مؤمنان نرم و فروتن هستند،
	أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ	ولی در برابر کافران سخت‌گیر و مقتدرند.
	يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	در راه خدا جهاد و تلاش می‌کنند،
	وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ	و از سرزنش هیچ سرزنش‌کننده‌ای نمی‌ترسند.
	ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ	این لطف و فضل خداست،
	يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ	که به هر کسی بخواهد می‌دهد.
	وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	و رحمت خداوند فراگیر و او بسیار داناست.
۵۵	إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ	سرپرست و ولی امر شما فقط خدا است،

	وَ رَسُولُهُ	و نیز پیامبرش،
	وَالَّذِينَ آمَنُوا	و همچنین مؤمنان (مانند علی بن ابی طالب علیه السلام)،
	الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ	همان کسانی که نماز را کامل و بی نقص به جای می آورند،
	و يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ	و در حال رکوع صدقه می دهند،
۵۶	وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ، وَ الَّذِينَ آمَنُوا	و هر که خدا و پیامبرش و نیز مؤمنان را سرپرست خود قرار دهد،
	فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ	(ایشان یاوران خداوند، و) به راستی یاوران خدا همیشه پیروزند (حتی اگر به ظاهر شکست بخورند).
۵۷	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده اید،
	لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَ لَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ آوَتْهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَ الْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ	از میان کسانی که دین تان را به تمسخر و بازی گرفته اند از اهل کتاب پیش از شما و نیز کافران، کسی را به عنوان دوست و سرپرست خود، انتخاب نکنید
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	و اگر ایمان دارید، خود را از خشم خدا حفظ کنید.
۶۹	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که (در ظاهر به پیامبر اسلام) ایمان آوردند،
	وَالَّذِينَ هَادُوا	و نیز یهودیان،
	وَ الصَّابِئُونَ	و صابئی ها (که پیروان یکی از ادیان هستند)،
	وَ النَّصَارَى	و مسیحیان،
	مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	اگر به راستی به خدا و روز قیامت ایمان آورند،
	وَ عَمِلَ صَالِحًا	و (مطابق آیین پیامبر اسلام) کار شایسته کنند،
	فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ	نه ترسی آنان را فرامی گیرد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین خواهند شد.
۷۰	لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ	بی گمان از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم،

و أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا	و پیامبرانی را نزدشان فرستادیم.
كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ	هرگاه پیامبری چیزی را برایشان می آورد،
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ	که خوشایندشان نبود،
فَرِيقًا كَذَّبُوا	گروهی (از پیامبران) را دروغگو می شمردند،
و فَرِيقًا يَّقْتُلُونَ	و گروهی را به قتل می رساندند.
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا	قطعاً کافر شدند کسانی که گفتند:
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ	«خدا همان مسیح پسر مریم است»،
و قَالَ الْمَسِيحُ	و حال آن که مسیح گفت:
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	«ای بنی اسرائیل،
اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَ رَبَّكُمْ	خدا را بپرستید که پروردگار من و شماست ؛
إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ	زیرا هر که به خدا شرک ورزد،
فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ	قطعاً خدا بهشت را بر او حرام می کند،
و مَأْوَاهُ النَّارُ	و جایگاهش آتش است.
و مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ	(چنین کسی ستم کار است) و ستم کاران هیچ یآوری ندارند.»
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا	قطعاً کافر شدند کسانی که گفتند:
إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ	«الله، یکی از بینخدایان سه گانه است»،
وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ	حال آن که جز خدای یگانه هیچ خدایی وجود ندارد.
و إِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ	و اگر از گفتار خود دست برندارند،
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	قطعاً از میان آنان، به کافران (که چنین عقیده ای دارند) عذابی دردناک خواهد رسید.

۷۴	أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَهُ	آیا به درگاه خدا توبه نمی کنند و از وی آمرزش نمی خواهند؟
	وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ	با این که خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.
۷۵	مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ	مسیح پسر مریم فقط پیامبر است،
	قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ	که پیش از او نیز پیامبران دیگری بوده اند،
	وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ	و مادرش زنی بسیار راستگو بود.
	كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ	هر دو (مانند همه ی انسانها) غذا می خوردند، (پس خدا نبودند).
	أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ	ببین چگونه این آیات را (که نشان می دهد اعتقادشان باطل است) برایشان توضیح می دهیم،
	ثُمَّ أَنْظِرْ آتَى يُؤْفَكُونَ	آنگاه ببین که چگونه این حقایق را انکار می کنند.
۷۶	قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	بگو: «آیا به جای خدا چیزی را می پرستید،
	مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا	که برای شما اختیار هیچ سود و زیانی ندارد؟»
	وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	در حالی که این خداست که دعاها را اجابت می کند و از خواسته ها به خوبی آگاه است.
۷۷	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ	بگو: «ای اهل کتاب،
	لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ	به هیچ وجه درباره ی دین خود زیاده روی نکنید،
	وَ لَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ	و از هوس های مردمانی پیروی نکنید که در گذشته گمراه شده اند،
	وَ أَضَلُّوا كَثِيرًا	و آنان بسیاری را نیز گمراه کرده اند،
	وَ ضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ	و از راه راست به بیراهه رفته اند.
۷۸	لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ	کافران بنی اسرائیل لعنت شدند
	عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ	به زبان داوود و عیسی بن مریم،
	ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ	این به سبب نافرمانی از دستورات الهی و تجاوزگری آن ها بود.

	لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ	به راستی رفتار زشتی داشتند.
۸۰	تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا	بسیاری از آنان را می بینی که به کافران ابراز دوستی می کنند.
	لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ	به راستی نفس سرکش آنان، چه چیز بدی را برایشان پیش فرستاد،
	أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	که موجب خشم خدا بر آنان می شود،
	وَ فِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ	و همیشه در عذاب خواهند ماند.
۸۱	وَ لَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ	و اگر ایمان داشتند به خدا،
	وَ النَّبِيِّ	و به این پیامبر،
	وَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ	و آنچه بر او نازل شده،
	مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ	آنان را به عنوان دوستان خویش انتخاب نمی کردند؛
	وَ لَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ	ولی بسیاری از آنان نافرمان اند.
۸۲	لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا	(ای پیامبر) قطعاً متوجه می شوی که از میان مردم، یهودیان و مشرکان، بیشترین دشمنی را با مؤمنان دارند،
	وَ لَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى	و قطعاً خواهی دید، کسانی که می گویند: «ما مسیحی هستیم»، بیش از همه مردم در حق مؤمنان مهربان هستند.
	ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيَسِينَ وَ زُهَبَانًا	این بدان سبب است که برخی از مسیحیان، کسانی هستند که به شدت دنبال دانش اند، و برخی از آنان، بسیار اهل عبادتند،
	وَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ	و آنان در برابر حق، تکبر نمی ورزند.
۸۳	وَ إِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ	آنها وقتی آنچه را که بر پیامبر نازل شده می شنوند،
	تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ	می بینی که سیل اشک از چشمان شان سرازیر می شود؛
	مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ	اشکی که به خاطر شناخت حقیقت است.
	يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا	می گویند: «پروردگارا ایمان آوردیم؛

	فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ	پس ما را همراه کسانی بنویس که بر حقانیت پیامبرت گواهی دادند؛
۸۴	وَ مَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ	و ما چرا به خدا ایمان نیاوریم
	وَ مَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ	و چرا در برابر این حقیقتی که نزد ما آمده تسلیم نشویم؟
	وَ نَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ	در حالی که امیدواریم خدا ما را با افرادی که شایسته هستند همراه کند.
۸۵	فَاَتَاَبَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ	خداوند نیز به پاس گفتارشان، به آنان بهشت‌هایی را پاداش می‌دهد؛
	تَّجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ	که از زیر درختان آن رودها جاری است،
	خَالِدِينَ فِيهَا	در حالی که همیشه در آن خواهند ماند.
	وَ ذٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ	و این است پاداش نیکوکاران.
۸۶	وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا	ولی کسانی که کافر شدند،
	وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و آیات و نشانه‌های ما را دروغ شمردند،
	اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيْمِ	آنان اهل دوزخند.
۹۰	يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	اِنَّمَا الْخَمْرُ	یقیناً شراب،
	وَ الْمَيْسِرُ	و قمار،
	وَ الْاَنْصَابُ	و بت‌ها،
	وَ الْاَزْلَامُ	و تیرهای قرعه برای قمار،
	رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ	همگی از کارهای پلید و شیطانی است.
	فَاَجْتَنِبُوْهُ	بنابراین از آلوده شدن به آن‌ها دوری کنید،
	لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ	باشد که موفق و رستگار شوید.

۹۱	إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ	یقیناً شیطان می‌خواهد،
	أَنْ يَوْعَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ	به وسیله‌ی شراب و قمار، میان شما دشمنی و تنفر ایجاد کند،
	وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ	و نیز شما را از یاد خدا و نماز بازدارد.
	فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ	آیا با این وصف، از این کارها دست برمی‌دارید؟
۹۲	وَ أَطِيعُوا اللَّهَ	و از خدا اطاعت کنید،
	وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ	و از پیامبرش نیز اطاعت کنید،
	وَ احْذَرُوا	و از (نافرمانی خدا و پیامبر) بترسید.
	فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ	پس اگر پشت کنید،
	فَاعْلَمُوا أَنَّما عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	بدانید که وظیفه‌ی پیامبر ما صرفاً رساندن پیام به‌طور کامل است.
۹۴	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ	بی‌گمان خدا شما را امتحان می‌کند،
	بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَ رِمَاخُكُمْ	به وسیله‌ی شکاری که در دسترس شما و نیزه‌هایتان قرار دارد؛
	لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ	تا خداوند، مشخص کند چه کسانی در نهان از او می‌ترسند.
	فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ	پس هر که بعد از این، تجاوز کند،
	فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ	عذابی دردناک خواهد داشت.
۹۷	جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ	خداوند خانه‌ی باحرمت کعبه را قرار داد،
	قِيَامًا لِلنَّاسِ	تا وسیله‌ای برای به پا داشتن مصالح دنیا و آخرت مردم باشد،
۹۹	مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ	پیامبر وظیفه‌ای جز رساندن پیام خدا ندارد.
	وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ	و خداوند می‌داند آنچه را که آشکار می‌کنید،

و مَا تَكْتُمُونَ	و آنچه را که پنهان می‌کنید.
۱۰۰ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ	بگو: پلید و پاک یکسان نیستند؛
و لَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ	هرچند فراوانی پلیدی‌ها تو را به شگفت آورد.
فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ	پس ای خردمندان، خود را از خشم خدا حفظ کنید؛
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	باشد که موفق و رستگار شوید.
۱۰۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ	از مطالبی سؤال نکنید که اگر بر شما آشکار شود (بر تکلیف شما می‌افزاید و در نتیجه)، ناراحت‌تان می‌کند،
وَ إِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ	و اگر هنگام نزول قرآن درباره‌ی آن‌ها سؤال کنید،
تُبَدَّ لَكُمْ	برایتان روشن می‌شود.
عَفَا اللَّهُ عَنْهَا	خدا از بیان آن‌ها صرف نظر کرد.
وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ	و خداوند بسیار آمرزنده و بردبار است.
۱۰۲ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُم	به‌راستی افرادی پیش از شما چنین سؤالاتی پرسیدند،
ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ	و پس از آن که حقیقت روشن شد منکرش شدند.
۱۰۴ وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ	هنگامی که به آنان گفته شود،
تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ	«بیایید به سوی آنچه خدا نازل کرده ،
وَ إِلَى الرَّسُولِ	و همچنین به سوی پیامبر»،
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا	می‌گویند: «اعتقادات اجدادمان برایمان کافی است.»
أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا	آیا اگر اجدادشان هیچ چیز از حقیقت نمی‌دانستند،
وَ لَا يَهْتَدُونَ	و هدایت نیافته بودند، باز هم برایشان کافی است؟

۱۰۵	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ	مراقب خود باشید.
	لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ	اگر هدایت شوید، کسی که گمراه شده به شما زیانی نخواهد رساند.
	إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا	بازگشت همه‌ی شما به پیشگاه خداست،
	فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و او شما را از کارهایتان آگاه می‌کند.

انعام

۱۵	قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	بگو: «من نیز اگر از پروردگارم نافرمانی کنم از عذاب روزی بزرگ می‌ترسم.»
۱۶	مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ	هر که در آن روز عذاب از وی برداشته شود بی‌گمان خدا به او رحم کرده،
	و ذَلِكَ الْقَوْرُ الْمُبِينُ	و این، نجات و پیروزی آشکار است.
۱۷	وَ إِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ	اگر خدا به تو گرفتاری و آسیبی برساند،
	فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ	هیچ کسی جز خودش آن را برطرف نخواهد کرد،
	وَ إِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ	و اگر خیری به تو برساند (هیچ کسی جز خودش نمی‌تواند آن را از تو بگیرد)،
	فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	زیرا او بر هر کاری توانا است.
۱۸	وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ	و اوست که بر بندگانش چیره و مسلط است.
	وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ	و همچنین اوست که حکیم و آگاه می‌باشد.
۲۱	وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	و چه کسی ستم‌کارتر است از آن که به خدا دروغ بزند،
	أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ	یا آیات و نشانه‌هایش را دروغ شمارد؟

	إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ	بی گمان ستمکاران به هدف خود دست نخواهند یافت.
۲۹	وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا	آنان در دنیا می گفتند: «چیزی غیر از همین زندگی دنیوی ما وجود ندارد،
	وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ	و ما زنده نخواهیم شد».
۳۲	وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَهْوٌ	زندگی دنیا فقط بازی و سرگرمی است،
	وَلَلْآزَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ	و قطعاً سرای آخرت برای کسانی که خود را از گناه حفظ می کنند بهتر است.
	أَفَلَا تَعْقِلُونَ	آیا عقل خود را به کار نمی گیرید؟
۳۴	وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ	و البته پیش از تو نیز پیامبرانی دروغگو شمرده شدند؛
	فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا	ولی در برابر آن تکذیب ها صبر کردند،
	وَ اَوْذُوا	و بسیار اذیت شدند،
	حَتَّى آتَاهُمْ نَصْرُنَا	تا این که یاری ما به سراغشان آمد.
	وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ	(آری، قانون ما چنین است) و هیچ چیز، سنت های الهی را تغییر نخواهد داد.
	وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَاِ الْمُرْسَلِينَ	و حتماً بخشی از داستان (صبر و استقامت) پیامبران به تو رسیده است.
۳۶	وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ	و مردگان را خدا در قیامت زنده می کند.
	ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ	(و در آن زمان گوش هایشان شنوا می شود) آنگاه نزد پروردگارشان بازگردانده می شوند.
۳۹	وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	و کسانی که آیات و نشانه های ما را دروغ شمردند،
	صُمٌّ وَ بُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ	در حقیقت کر و لال هایی هستند که در تاریکی جهل گرفتارند.
	مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلِّهِ	خداوند هر که را بخواهد، (به سزای گناه و کفرش) گمراه می کند،
	وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	و هر که را بخواهد، (به پاداش ایمان و عمل نیکویش) در راه راست قرار می دهد.

۵۰	قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ	بگو: «من به شما نمی‌گویم که گنجینه‌های رحمت الهی نزد من است.
	وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ	و غیب هم نمی‌دانم،
	وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ	و به شما نمی‌گویم که من فرشته هستم.
	إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ	من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم.
	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالبَصِيرُ	بگو: «(من با نور وحی بینا شده‌ام.) آیا بینا و نابینا یکسان هستند؟
	أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ	آیا اندیشه نمی‌کنید؟
۵۲	وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ	و مبادا کسانی را طرد کنی که پروردگارشان را در هر صبح و عصر می‌خوانند،
	يُرِيدُونَ وَجْهَهُ	و در پی خشنودی او هستند.
۵۶	قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ	بگو: «من نهی شده‌ام،
	أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	که آنچه به جای خدا می‌پرستید را بپرستم».
	قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ	بگو: «از هوس‌های شما پیروی نمی‌کنم؛
	قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ	که در آن صورت قطعاً گمراه شده‌ام و از هدایت‌یافتگان نخواهم بود».
۵۷	قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي	بگو: «من دلیلی روشن از سوی پروردگار خود دارم؛
	وَكَذَّبْتُمْ بِهِ	که شما آن را دروغ می‌شمایید.
	مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ	آنچه می‌خواهید در رسیدن آن شتاب شود نزد من نیست (و من نمی‌توانم عذاب را برای شما نازل کنم).
	إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ	فرمان (و دستور آمدن عذاب) فقط از آن خداست،
	يَقْضُ الْحَقُّ	او حق را بیان می‌کند،
	وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ	و اوست که بهترین داور است».

۵۸	قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ	بگو: «اگر آنچه می‌خواهید در رسیدن آن شتاب شود نزد من بود،
	لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ	قطعاً کار میان من و شما یکسره می‌شد.
	وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ	و خدا از حالِ ستم‌کاران آگاه‌تر است.»
۶۰	وَ هُوَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ بِاللَّيْلِ	او کسی است که در شب و هنگام خواب، روح شما را می‌گیرد،
	وَ يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ	و از آنچه در روز به دست آورده‌اید آگاه است،
	ثُمَّ يَعْتَكُم فِيهِ	سپس شما را در روز بیدار می‌کند،
	لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى	(و این روند ادامه خواهد داشت) تا مدتی معین سپری شود.
	ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ	آنگاه بازگشت شما به سوی اوست،
	ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ	و شما را از کارهایتان آگاه خواهد کرد.
۶۱	وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ	او بر بندگانش چیره و مسلط است،
	وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً	و مراقبانی از فرشتگان به سوی شما می‌فرستد.
	حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ	پس هنگامی که مرگ یکی از شما فرا رسد،
	تَوَقَّتهُ رُسُلُنَا	فرستادگان ما (یعنی فرشتگان مرگ)، جان او را می‌گیرند؛
	وَ هُمْ لَا يُفْرطُونَ	و آنها در عمل به وظیفه‌ی خود کوتاهی نمی‌کنند.
۶۲	ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ	آنگاه همگی به پیشگاه خدا بازگردانده می‌شوند،
	مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ	که سرپرست حقیقی آنهاست.
	إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ	آگاه باشید که فرمان‌روایی فقط برای اوست،
	وَ هُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ	و او سریع‌ترین حساب‌رس است.
۶۳	قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ	بگو: «چه کسی شما را نجات می‌دهد،

از تاریکی‌های خشکی و دریا؟	مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ	
در حالی که او را با گریه و زاری آشکارا و مخفیانه می خوانید،	تَدْعُونَهُ، تَضَرُّعًا وَ خُفْيَةً	
و می گوئید: «اگر ما را از این وضعیت نجات دهد،	لَعْنِ اَنجَانَا مِنْ هَذِهِ	
حتماً از شکرگزاران خواهیم شد».	لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ	
بگو: «خداست که نجات می دهد شما را از آن تاریکی ها،	قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِنْهَا	۶۴
و همچنین از هر اندوهی،	وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ	
ولی باز هم شما مشرک می شوید».	ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ	
بگو: «او می تواند،	قُلْ هُوَ الْقَادِرُ	۶۵
عذابی برای شما بفرستد از بالای سرتان (مانند صاعقه)	عَلٰی اَنْ يَّعِثَّ عَلَیْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ	
یا از زیر پاهایتان (مانند زلزله)	اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ	
یا این که شما را گروه گروه به جان هم بیندازد،	اَوْ يَلْبِسْكُمْ شِيعًا	
و به بعضی از شما طعم تلخ جنگ با بعضی دیگر را بچشانند.	وَ يُدِيقَ بَعْضُكُمْ بِاَسَ بَعْضٍ	
ببین چگونه آیات و نشانه ها را مکرر و به شکل های گوناگون بیان می کنیم،	اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰیَاتِ	
باشد که بفهمند.	لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ	
و رها کن کسانی را که دینشان را به بازی و سرگرمی گرفته اند،	وَ ذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِیْنََهُمْ لَعِبًا وَ هَوًا	۷۰
و زندگی دنیا آنان را فریفته است،	وَ غَرَّتَّهُمُ الْحَیَآةُ الدُّنْیَا	
و زمانی که ابراهیم به سرپرست خود آزر گفت:	وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ لِاِبْنِهٖ اَزْرَ	۷۴
«آیا بت ها را (که بی جان هستند، به جای خدای یکتا) به خدایی برمی گزینی؟!»	اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اِلٰهَةً	

	إِنِّي أَرَاكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ	به نظر من تو و قومت در گمراهی آشکاری به سر می برید.
۷۵	وَ كَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ	و بدین سان به ابراهیم نشان دادیم،
	مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	حقیقتِ آسمان‌ها و زمین را،
	وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ	تا از اهل یقین شود.
۷۶	فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ	پس هنگامی که تاریکی شب بر او پرده افکند،
	رَأَى كَوْكَبًا	ستاره‌ای دید؛
	قَالَ هَذَا رَبِّي	در ظاهر گفت: «این ستاره پروردگار من است.»
	فَلَمَّا أَفَلَ	پس هنگامی که ناپدید شد،
	قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ	گفت: «من چیزهایی را که ناپدید می‌شوند دوست ندارم.»
۷۷	فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا	سپس هنگامی که ماه را در حال طلوع دید،
	قَالَ هَذَا رَبِّي	بازهم به ظاهر گفت: «این پروردگار من است.»
	فَلَمَّا أَفَلَ	ولی هنگامی که ناپدید شد،
	قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي	گفت: «اگر پروردگارم مرا هدایت نکند،
	لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ	حتماً از گمراهان خواهم بود.»
۷۸	فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً	آنگاه هنگامی که خورشید را در حال طلوع دید،
	قَالَ هَذَا رَبِّي	بازهم به ظاهر گفت: «این پروردگار من است،
	هَذَا أَكْبَرُ	این بزرگ‌تر است.»
	فَلَمَّا أَفَلَتْ	اما هنگامی که ناپدید شد،
	قَالَ يَا قَوْمِ	گفت: «ای مردم،

	إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ	من از شرک و ورزی شما بیزارم.
۷۹	إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي	من به سوی کسی رو کرده‌ام،
	فَطَرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	که آسمان‌ها و زمین را آفریده است،
	حَنِيفًا	در حالی که در ایمان خود خالصم،
	وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و از مشرکان نیستم».
۸۰	وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ	قومش با او بحث و جدل کردند (و او را از خشم بت‌ها ترساندند).
	قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ	او گفت: «آیا درباره‌ی خدا با من بحث و جدل می‌کنید،
	وَقَدْ هَدَانِ	حال آن‌که مرا هدایت کرده است.
	وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ	و من از آنچه برای خدا شریک قرار می‌دهید نمی‌ترسم،
	إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا	مگر این‌که پروردگارم چیزی بخواهد (که لازم باشد من از آن بترسم که با بت‌های شما هم هیچ ارتباطی ندارد).
	وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا	علم پروردگارم همه چیز را فراگرفته است (و هیچ اتفاقی بدون خواست او روی نمی‌دهد).
	أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	آیا پند نمی‌گیرید؟
۸۱	وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ	و چگونه (انتظار دارید) از آنچه شما برای خدا شریک قرار داده‌اید بترسم،
	وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ	حال آن‌که شما نمی‌ترسید که برای خدا شریک قرار دهید،
	مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا	در حالی که هیچ دلیل و مدرکی در مورد آن بر شما نازل نکرده است،
	فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ	بنابراین کدام یک از ما دو گروه به امنیت سزاوارتر است،
	إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	اگر شما حقیقت را می‌دانید؟
۸۲	الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند،

و ايمان‌شان را به هيچ شرک و ظلمي نياميختند،	وَ لَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ	
امنيت صرفاً براي آنان است،	اُولَئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ	
و آنان‌اند که هدايت يافته‌اند.»	وَ هُمْ مُهْتَدُونَ	
آری، اينها دلايل ما بود،	وَ تِلْكَ حُجَّتُنَا	۸۳
که به ابراهيم در برابر قومش داديم.	آتَيْنَاهَا اِبْرَاهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهِ	
مراتب و درجات هر که را بخواهيم (و شايسته بدانيم) بالا مي‌بريم.	نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ	
قطعاً پروردگار تو بسيار حکيم و داناست.	إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ	
در حقيقت، مردم خدا را چنان که سزاوار اوست توصيف نکردند و بزرگ نداشتند،	وَ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدَرِهِ	۹۱
زمانی که يهوديان (از سر لجاجت) گفتند: «خداوند هيچ چيزی بر هيچ انساني نازل نکرده است»،	إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ	
بگو: «پس، چه کسی آن کتاب را که موسی آورد نازل کرد؟	قُلْ مَنَ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسٰى	
که برای مردم سراسر نور و هدايت بود.	نُورًا وَ هُدًى لِّلنَّاسِ	
اما شما آن را در کاغذهایی پراکنده قرار داده‌ايد که بخشی از آن را آشکار می‌کنيد،	يَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يُبْدُونَهَا	
و بسياری از آن (مانند اوصاف پيامبر اسلام) را پنهان می‌کنيد.	وَ تُخْفُونَ كَثِيرًا	
و حال آن‌که (به وسيله‌ی وحی) چيزهايی به شما آموزش داده شده که شما و اجدادتان نمی‌دانستيد.»	وَ عَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَ لَا آبَاؤُكُمْ	
بگو: «خدا (آن کتاب را نازل کرده است).»	قُلِ اللَّهُ	
آنگاه آنان را رها کن تا در پندار باطل‌شان سرگرم باشند.	ثُمَّ ذَرَّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ	
و اين قرآن نيز کتابی است پر خير و برکت که آن را نازل کرديم،	وَ هَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ	۹۲
و کتاب‌های آسمانی پيش از خود را تأييد می‌کند،	مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ	

	و لِّنَذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا	(قرآن را نازل کردیم) تا اهالی مکه را که مرکز شهرهای اسلام است و کسانی را که اطراف آن هستند، هشدار دهی،
	وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ	و البته کسانی که به آخرت ایمان واقعی دارند به قرآن نیز ایمان می‌آورند،
	وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	و آنها نمازشان مراقبت دارند (تا در وقت خود و با آداب مناسبش ادا شود و اثرات آن را حفظ کنند).
۱۰۱	بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	خدا آسمان‌ها و زمین را بدون نمونه‌ی پیشین آفریده است.
	أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ	چگونه ممکن است فرزندی داشته باشد؟
	وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً	و او هرگز همسری هم نداشته است،
	وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ	و او خود، همه چیز را آفریده،
	وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	و از هر چیزی به‌خوبی آگاه است.
۱۰۲	ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ	این است خدای یکتایی که پروردگار شماست،
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ خدایی جز او نیست،
	خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	او آفریدگار همه چیز است،
	فَاعْبُدُوهُ	بنابراین، فقط او را بپرستید.
	وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ	و او نگهبان و مراقب همه چیز است.
۱۰۳	لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ	چشم‌ها او را درک نمی‌کنند،
	وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ	ولی او به همه‌ی چشم‌ها (و آن‌چه می‌بینند) احاطه دارد،
	وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ	و اوست که دقیق و آگاه است.
۱۰۴	قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ	به‌راستی دلایل روشنی از سوی پروردگارتان برایتان آمده است،
	فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ	پس هر که با بصیرت نگاه کند به نفع خودش است،

وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا	و هر که چشمانش را به روی حقیقت ببندد، به ضرر خودش است.
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ	و من نگهبان شما (در برابر عذاب الهی) نیستم.
۱۰۵ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ	این چنین آیات و نشانه‌ها را به شکل‌های گوناگون بیان می‌کنیم،
وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ	و نتیجه‌اش این است که بگویند: «تو درس خوانده‌ای».
وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	و البته هدف این است که آیات قرآن را برای افرادی که دانا هستند، بیان کنیم.
۱۰۶ اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	از آنچه از سوی پروردگارت به تو وحی شده پیروی کن.
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ خدایی جز او نیست،
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ	و از مشرکان روی بگردان.
۱۰۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا	البته اگر خدا می‌خواست (به اجبار مانع آن‌ها می‌شد و) شرک نمی‌ورزیدند،
وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا	و ما تو را هم نگهبان آنان قرار نداده‌ایم (که مجبورشان کنی)،
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ	و تو مسئول کارهای آنان نیستی.
۱۱۵ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا	و سخن پروردگارت (با آمدن آخرین پیامبر و کتاب او، قرآن)، به راستی و از روی عدالت، تمام و کامل شد،
لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ	هیچ تغییردهنده‌ای برای سخنان او نمی‌تواند باشد.
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	و اوست که بسیار شنوا و داناست.
۱۱۶ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ	و اگر از بیشتر کسانی که در زمین هستند اطاعت کنی،
يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	تو را از راه خدا گمراه خواهند کرد،
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ	چرا که آنان فقط از گمان پیروی می‌کنند،
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ	و تنها با حدس و احتمال سخن می‌گویند.

۱۱۷	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ	مسلماناً پروردگارت کسی را که از راه او گمراه شده بهتر می‌شناسد،
	وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	و همچنین او از حال هدایت یافتگان آگاه‌تر است.
۱۲۵	فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ	بنابراین هر که را خدا بخواهد هدایت کند،
	يُشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ	دلش را برای تسلیم شدن در برابر خدا و پذیرش اسلام آماده می‌کند،
	وَ مَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ	و کسی را که بخواهد (به سبب لجبازیش) گمراه کند،
	يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا	سینه‌اش را تنگ می‌کند،
	كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ	همانند کسی که در آسمان به طرف بالا می‌رود (و به سختی نفس می‌کشد).
	كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ	بدین ترتیب، خداوند کسانی را که ایمان نمی‌آورند گرفتار پلیدی و گمراهی می‌کند.
۱۲۶	وَ هَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا	آری، این راه پروردگار توست که راست و بدون هیچ انحراف است.
	قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ	قطعاً آیات و نشانه‌ها را برای مردمی که پند می‌گیرند توضیح داده‌ایم.
۱۲۷	لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ	آنان نزد پروردگارشان سرای سلامت و آرامش دارند،
	وَ هُوَ وَلِيُّهُمْ	و او یار و سرپرست ایشان خواهد بود،
	بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	به پاس کارهایی که انجام می‌دادند.
۱۳۳	وَ رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ	پروردگار تو بی‌نیاز و دارای رحمت است،
	إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ	اگر اراده کند شما را از میان می‌برد،
	وَ يَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ	و پس از شما، آنچه را بخواهد جانشینان می‌کند،
	كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ	همان‌طور که شما را از نسل گروهی دیگر پدید آورد.
۱۳۴	إِنَّ مَا توعَدُونَ لَآتٍ	آنچه به شما وعده داده می‌شود حتماً خواهد آمد،

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ	و شما نمی‌توانید از (انجام) آن جلوگیری نمایید.
۱۳۵ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ	بگو: ای قوم من، هر چه در توان دارید عمل کنید،
إِلَىٰ عَامِلٍ	که من نیز (طبق وظیفه‌ام) عمل می‌کنم،
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ	به‌زودی خواهید دانست عاقبت نیکوی آن سرا برای چه کسی است.
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ	بی‌گمان ستمکاران به اهداف خود دست نمی‌یابند.
۱۴۰ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ	قطعاً زیان کردند کسانی که از روی جهل و نادانی و بدون آگاهی، فرزندان‌شان را کشتند،
وَ حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ	و آنچه را خدا روزیشان کرده بود بر خود حرام کردند،
إِفْتِرَاءً عَلَىٰ اللَّهِ	و به دروغ، به خدا نسبت دادند،
قَدْ ضَلُّوا	قطعاً آنها گمراه شدند.
وَ مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ	و هدایت یافته نیستند.
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	و چه کسی ستمکارتر است از آن که به خدا دروغ می‌بندد،
لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ	و بدون این که هیچ دانشی (از احکام خدا داشته باشد) مردم را گمراه کند؟
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	البته خداوند مردم ستمکار را هدایت نمی‌کند.
۱۴۵ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا	بگو: «بر اساس آنچه به من وحی شده (از میان همه گوشت‌هایی که شما حرام کرده‌اید) هیچ غذای حرامی سراغ ندارم،
عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ	برای کسی که می‌خواهد چیزی بخورد،
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً	مگر این که مردار باشد،
أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا	یا خون ریخته‌شده از رگ‌های حیوان،
أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ	یا گوشت خوک،

	فَاتَّهِ وَرَجَسْ	که قطعاً پلید و ناپاک است،
	أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ	یا حیوانی که از روی عمد و نافرمانی هنگام ذبحش نام غیر خدا بر آن برده شده باشد.
	فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ	پس کسی که (برای زنده ماندن به خوردن این‌ها) ناچار شود، اگر در پی لذت بردن و زیاده‌روی نباشد (گناهی نکرده است).
	فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	چرا که پروردگارت بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۴۸	قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ	بگو: «آیا شما ذره‌ای علم دارید،
	فَتُخْرِجُوهُ لَنَا	تا برای ما دلیلی بیاورید (و راستی ادعایتان را آشکار کنید)؟
	إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ	شما فقط از گمان پیروی می‌کنید،
	وَ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ	و تنها به حدس و احتمال سخن می‌گویید.»
۱۴۹	قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ	بگو: «دلیل روشن و محکم، فقط برای خداست،
	فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ	و او اگر می‌خواست همه‌ی شما را (به اجبار) هدایت می‌کرد.»
۱۵۱	قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ	بگو: «بیایید تا آنچه را که پروردگارتان (تخلف از آن را) بر شما حرام کرده است برایتان بخوانم:
	أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا	این‌که چیزی را شریک او قرار ندهید،
	وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا	و به پدر و مادر نیکی کنید.
	وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ	و فرزندان‌تان را از ترس فقر نکشید،
	نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَ إِيَّاهُمْ	چرا که ما روزی شما و آنان را می‌دهیم،
	وَ لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ	و به کارهای زشت نزدیک نشوید،
	مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطْنٌ	چه آشکار باشد و چه پنهان،
	وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ	و کسی را که خدا کشتن او را حرام کرده به قتل نرسانید،

إِلَّا بِالْحَقِّ	مگر این‌که به حق باشد (مانند قصاص).
ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ	او شما را به اینها سفارش کرده است،
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	باشد که عقل خود را به کار گیرید.
۱۵۲ وَ لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ	و به اموال یتیمان نزدیک نشوید،
إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ	مگر به بهترین حالت (که امور آنان به خوبی اداره شود)،
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ	تا زمانی که آن یتیم، به سن رشد (و بزرگ‌سالی) برسد.
وَ أَوفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ	و هنگام (فروختن چیزی) پیمانه را به طور عادلانه پر کنید، و با ترازوی سالم وزن کنید.
لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا	البته هر کسی را تنها به اندازه‌ی توانش تکلیف می‌کنیم.
وَ إِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا	و هنگامی که سخنی می‌گویید، عدالت و انصاف را رعایت کنید،
وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ	هرچند به ضرر خویشاوندانتان باشد،
وَ بِعَهْدِ اللَّهِ أَوفُوا	و به عهد خدا وفا کنید.
ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ	او شما را به این‌ها سفارش کرده است،
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	باشد که درس بگیرید.
۱۵۳ وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا	و این (آیین و مذهب)، راه من است که راست و بدون هیچ انحراف است.
فَاتَّبِعُوهُ	پس شما نیز از آن پیروی کنید،
وَ لَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ	و از راه‌های (منحرف) دیگر پیروی نکنید؛
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ	که شما را از راه خدا پراکنده و دور می‌کند.
ذَلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ	او شما را به اینها سفارش کرده است،
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ	باشد که خود را از خشم خدا حفظ کنید».

۱۵۸	هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ	آیا در انتظارند که فرشتگان نزدشان بیایند،
	أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ	یا پروردگارت بیاید،
	أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ	یا برخی از نشانه‌های پروردگارت به ظهور برسد؟!
	يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ	روزی که برخی از نشانه‌های پروردگارت فرا رسد (و حجت بر آنها تمام شود)،
	لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا	دیگر، ایمان کسی سودی برایش نخواهد داشت،
	لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ	که پیش‌تر ایمان نیاورده است،
	أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا	یا در طول مدت ایمانش کار خوبی کسب نکرده است.
	قُلِ انْتَظِرُوا	بگو: «انتظار بکشید،
	إِنَّا مُنْتَظِرُونَ	که ما نیز منتظریم.»
۱۶۵	وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَائِفَ الْأَرْضِ	او کسی است که شما را در زمین جانشین مردم گذشته قرار داد،
	و رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ	و بعضی از شما را با رتبه‌هایی نسبت به بعضی دیگر ممتاز کرد،
	لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ	تا شما را در مورد آنچه به شما داده است بیازماید.
	إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ	به راستی پروردگار تو (هرگاه بخواهد) به سرعت مجازات می‌کند،
	وَ إِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ	و البته او بسیار آمرزنده و مهربان است.

اعراف

۱۱	وَ لَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ	و البته ما شما را آفریدیم،
	ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ	و آن‌گاه به شما شکل و صورت مخصوصی بخشیدیم،
	ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ	و سپس (بعد از آفرینش انسان) به فرشتگان گفتیم:
	أَسْجُدُوا لِآدَمَ	«به آدم سجده کنید.»
	فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ	پس همه سجده کردند مگر ابلیس،

	لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ	که از سجده کنندگان نبود.
۱۲	قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ	خداوند فرمود: «وقتی به تو دستور دادم، چه چیز مانع شد از این که سجده کنی؟»
	قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ	گفت: «من از او بهترم،
	خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ	زیرا مرا از آتش آفریدی،
	وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ	و او را از گِل خلق کردی.»
۱۳	قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا	خداوند فرمود: «از آن مقام فرود آی،
	فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا	چرا که تو حق نداری در این جا تکبر کنی.
	فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ	پس بیرون شو که تو در شمار افراد پست و کوچکی.»
۱۴	قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ	شیطان گفت: «تا روزی که زنده می شوند به من مهلت بده.»
۱۵	قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ	خداوند فرمود: «تو از مهلت یافتگانی.»
۱۶	قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي	شیطان گفت: «به خاطر این که مرا گمراه (و بدبخت) کردی،
	لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ	حتماً بر سر راه راست تو (برای گمراهی انسان) کمین خواهم کرد.
۱۷	ثُمَّ لَا تَأْتِيَنَّهُمْ	آنگاه به سراغشان می روم،
	مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ	از رو به رویشان،
	وَ مِنْ خَلْفِهِمْ	و نیز از پشت سرشان،
	وَ عَنْ أَيْمَانِهِمْ	و از سمت راستشان،
	وَ عَنْ شَمَائِلِهِمْ	و همچنین از سمت چپشان،
	وَ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ	و خواهی دید که بیشتر آنان سپاسگزار نیستند.»
۱۸	قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْثُومًا مَدْحُورًا	خداوند فرمود: «از این مقام بیرون شو، در حالی که مورد سرزنش و رانده شده هستی.
	لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ	و البته هر کدام آنها، از تو پیروی کند،
	لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ	قطعاً جهنم را از همه ی شما لبریز خواهم کرد.
۱۹	وَ يَا آدَمُ	و اما ای آدم،
	أَسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ	«تو و همسرت در این باغ بهشتی ساکن شوید،
	فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا	و از هر چه خواستید بخورید،
	وَ لَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ	ولی به این درخت نزدیک نشوید،
	فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ	که ستمکار خواهید بود.»

۲۰	فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ	اما شیطان آنها را وسوسه کرد،
	لِيُبدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا	تا اندام مخفی آنها را برایشان آشکار کند،
	وَ قَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ	و بدین منظور (با سوء استفاده از امیال آنها) گفت: «پروردگارتان این درخت را برای شما ممنوع نکرده است،
	إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَیْنِ	جز این که ممکن است (با خوردن از آن) تبدیل به دو فرشته شوید،
	أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِیْنَ	یا عمر جاویدان بیابید.»
۲۱	وَ قَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِیْنَ	و برایشان با تأکید سوگند یاد کرد که قطعاً من خیر خواه شما هستم.
۲۲	فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ	به این ترتیب آن دو را با فریب به سقوط کشاند.
	فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ	و هنگامی که از میوهی آن درخت چشیدند،
	بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا	اندام مخفی آنها برایشان آشکار شد،
	وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَیْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ	و شروع به پوشاندن خود با برگ درختان آن باغ کردند،
	وَ نَادَاهُمَا رَبُّهُمَا	و پروردگارشان آن دو را ندا داد:
	أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ	«مگر نه این که شما را از آن درخت منع کردم،
	وَ أَقُلَّ لَكُمَا	و به شما گفتم،
	إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِیْنٌ	که شیطان دشمنی آشکار برای شماست؟»
۲۳	قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا	عرض کردند: «پروردگارا ما به خود ستم کردیم،
	وَ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا	و اگر ما را نیامرزی و به ما رحم نکنی،
	لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِیْنَ	بی گمان از زیان کاران خواهیم بود.»
۲۴	قَالَ اهْبِطُوا	خداوند فرمود: «از این مکان و منزلت فرود آیید،
	بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ	در حالی که بعضی از شما دشمن بعضی دیگر هستید،
	وَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ	و شما در زمین مستقر خواهید شد،
	وَ مَتَاعٌ إِلَى حَیْنٍ	و تا زمانی معین بهره مند خواهید بود.»
۲۵	قَالَ فِیْهَا حَیَوْنٌ	سپس فرمود: «شما در آن زندگی می کنید،
	وَ فِیْهَا تَمُوتُونَ	و در آن می میرید،
	وَ مِنْهَا تُخْرَجُونَ	و (در قیامت) از آن بیرون آورده می شوید.»
۳۲	قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِینَةَ اللَّهِ الَّتِی أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ	بگو: «چه کسی حرام کرده است زیبایی های الهی را که برای بندگان پدید آورده،
	وَ الطَّیِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ	و نیز روزی های پاکیزه را؟»

	قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ	بگو: «این نعمت‌ها در آخرت، مخصوص کسانی است که در زندگی دنیا ایمان آورده‌اند».
	كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	به این ترتیب آیات خود را برای افرادی که حقایق را می‌دانند توضیح می‌دهیم.
۳۳	قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ	بگو: «پروردگارم فقط کارهای زشت را حرام کرده است، چه آشکار باشد و چه پنهان،
	وَ الْإِثْمَ وَ الْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ	و نیز گناه و سرکشی را که البته ناحق است،
	وَ أَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا	و همین طور این که چیزی را برای خدا شریک قرار دهید که هیچ دلیلی در مورد آن نازل نکرده است،
	وَ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ	و این که سخنی را به خدا نسبت دهید که حق بودن آن را نمی‌دانید.
۵۱	الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَ لَعِبًا	همان کسانی که دین خود را وسیله‌ی سرگرمی و بازیچه قرار دادند،
	وَ غَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا	و زندگی دنیا آنان را فریب داد.
	فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ	امروز آنان را به دست فراموشی می‌سپاریم،
	كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا	همان طور که آنان، ملاقات این روز (قیامت) را از یاد بردند،
	وَ مَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ	و همچنین آیات و نشانه‌های ما را، همواره انکار می‌کردند.
۵۴	إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ	قطعاً مالک و صاحب‌اختیار شما خداست،
	الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	همان کسی که آسمان‌ها و زمین را در شش دوره آفرید،
	ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ	و (همراه با آفرینش جهان) فرمانروایی و تدبیر آن را به دست گرفت،
	يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْبُئُهُ وَ خَشِيتًا	با تاریکی شب، روشنایی روز را می‌پوشاند،
		در حالی که شب، شتابان روز را دنبال می‌کند.
	وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُومُ	و خورشید و ماه و ستارگان را پدید آورد،
	مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِی	که همگی تحت فرمان او هستند.
	أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ	آگاه باشید که آفرینش و تدبیر موجودات فقط در اختیار اوست.
	تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	بزرگ و بلندمرتبه است خداوند یکتا که صاحب‌اختیار جهانیان است.
۵۵	أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَ خُفْيَةً	پروردگارتان را با التماس و در نهان (با دلی شکسته و خالصانه) بخوانید،
	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ	مسلماناً او افراد تجاوزکار را دوست ندارد.

۵۶	و لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا	و در زمین، پس از آن که اصلاح شده است، فساد نکنید، و خدا را با بیم و امید بخوانید.
	إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ	قطعاً رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.
۵۸	وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا	و رویدنی‌های سرزمین حاصل خیز، با اجازه‌ی پروردگارش (فراوان و پر بار) خارج می‌شود، و از زمین نامرغوب، فقط گیاه اندک و بی‌ارزش خارج می‌شود.
	كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ	بدین ترتیب، آیات و نشانه‌های خود را به شیوه‌های گوناگون برای افراد شکرگزار بیان می‌کنیم.
۷۱	أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ	آیا در مورد نام‌هایی که شما و اجدادتان از خود ساخته‌اید و بر بت‌ها گذاشته‌اید، با من بحث و جدل می‌کنید،
	مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ	با این که خدا هیچ دلیل و مدرکی در مورد آن‌ها نازل نکرده است؟
۸۰	وَ لوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ آتَاؤُنَ الْفَاحِشَةَ	و (یاد کن از سرگذشت) لوط، هنگامی که به قومش گفت: «چرا کاری بسیار زشت انجام می‌دهید،
	مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ	که پیش از شما هیچ‌یک از جهانیان مرتکب آن نشده است.
۸۱	إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ	شما از روی شهوت به جای زنان با مردان آمیزش می‌کنید،
	بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ	البته شما افرادی تجاوزکار هستید.»
۸۲	وَ مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ	پاسخ قومش فقط این سخن بود، که گفتند: «اینها (لوط و پیروانش) را از شهرتان اخراج کنید،
	إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ	زیرا مردمی پاک‌دامن هستند.»
۸۳	فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ	در نتیجه او و خانواده‌اش را نجات دادیم، مگر همسرش را که در عذاب باقی‌ماند.
۸۴	وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا	و بر سر آن‌ها بارانی از سنگ بارانیدیم.
	فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ	پس نگاه کن که عاقبت گناهکاران چگونه بود.
۸۵	وَ إِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا	و به سوی اهالی شهر مدین، برادر دلسوزشان شعیب را فرستادیم.
	قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	گفت: «ای قوم من، خدا را بپرستید،
	مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ	شما هیچ خدایی جز او ندارید.
	قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ	به‌راستی نشانه‌ی روشنی از سوی پروردگارتان برایتان آمده است.

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ	بنابراین پیمانه را پر کنید و (کالا را) با ترازوی سالم وزن کنید،
وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ	و از حق مردم چیزی کم نگذارید،
وَ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا	و در زمین، پس از این که اصلاح شده، فساد نکنید،
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ	این (سبک زندگی) برایتان بهتر است،
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	اگر مؤمن باشید.
وَ لَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعَدُونَ	و این طور نباشد که بر سر هر راهی (برای گمراه کردن مردم) بنشینید تا آنان را تهدید کنید،
وَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ	و کسانی را که به راه خدا ایمان آورده‌اند از آن باز دارید،
وَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا	و آن را کج و منحرف نشان دهید.
وَ ادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا	و زمانی را یاد کنید که اندک بودید،
فَكَثَّرَكُم	ولی خدا تعدادتان را زیاد کرد،
وَ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	و نگاه کنید که عاقبت فسادگران چگونه بوده است.
وَ إِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي	و اگر گروهی از شما به پیامی که من برای ابلاغ آن فرستاده شده‌ام ایمان بیاورند،
أُرْسِلْتُ بِهِ	و گروهی ایمان نیاورند،
وَ طَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا	صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند،
فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا	که او بهترین داور است.
وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ	ثروتمندان مستکبر قومش گفتند:
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ	«ای شعیب حتماً تو و کسانی را که به تو ایمان دارند، از شهر و دیار خود بیرون می‌کنیم،
لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا	یا این که باید به آیین ما درآیید.»
أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا	شعیب گفت: «(آیا باید مشرک شویم) هرچند از آن متنفر باشیم؟
قَالَ أَوْ لَوْ كُنَّا كَارِهِينَ	قطعاً بر خدا دروغ بسته‌ایم،
قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	اگر به آیین شما بازگردیم،
إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ	پس از این که خدا ما را از آن نجات داده است؛
بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا	و امکان ندارد که به آن بازگردیم،
وَ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا	مگر این که خداوند که مالک و صاحب‌اختیار ماست، چیز دیگری برای ما بخواهد؛
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا	

وَسِعَ رُبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا	علم و آگاهی مالک و صاحب اختیارمان، همه چیز را فراگرفته است (و او از آینده‌ی ما باخبرتر است).
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا	تنها بر خدا توکل می‌کنیم.
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ	پروردگارا، میان ما و قوم‌مان به حق داوری کن،
وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ	که تو بهترین داورانی.»
۹۰ وَ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ	مردم کافر قومش گفتند:
لَعْنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا	«اگر از شعیب پیروی کنید،
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ	قطعاً زیان‌کار خواهید شد.»
۹۱ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ	در نتیجه زمین‌لرزه‌ی شدیدی آنان را فرا گرفت،
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ	و در خانه‌های خود خشک و بی‌جان بر زمین افتادند.
۹۲ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا	کسانی که شعیب را دروغگو شمردند،
كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا	چنان نابود شدند که گویی هرگز در آنجا سکونت نداشته‌اند؛
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا	کسانی که شعیب را دروغگو شمردند،
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ	خودشان زیان‌کار بودند.
۹۳ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ	پس شعیب از آنان روی برگرداند،
وَ قَالَ يَا قَوْمِ	و گفت: «ای قوم من،
لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي	به راستی پیام‌های پروردگارم را به شما رساندم،
وَ نَصَحْتُ لَكُمْ	و برایتان خیرخواهی کردم،
فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ	با این حال، چگونه برای نابودی مردم کافر غصه بخورم؟!»
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ	پروردگارا، میان ما و قوم‌مان به حق داوری کن،
وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ	که تو بهترین داورانی.»
۹۴ وَ مَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ	و ما هیچ پیامبری را به شهری نفرستادیم،
إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَاءِ	مگر این‌که اهل آن را به خاطر انکارشان به سختی‌ها و رنج‌ها دچار کردیم،
لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ	تا شاید زاری کنند (و به سوی خدا بازگردند).
۹۵ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ	ولی هنگامی که این مشکلات آنان را بیدار نکرد، خوشی و نعمت را جایگزین ناخوشی کردیم،
حَتَّىٰ عَفَوْا	تا این‌که از نظر مال و تعداد زیاد شدند،
وَ قَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَ السَّرَّاءُ	و گفتند: «قطعاً گرفتاری و رفاه (موضوع جدیدی نیست و) به اجداد ما هم رسیده است.»

فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً	سپس ناگهان مجازاتشان کردیم،
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ	و آنها در حال غفلت بودند.
۹۶ وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا	و اگر مردم شهرها ایمان می آوردند و خود را از خشم خدا حفظ می کردند،
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	قطعاً درهای برکت را از آسمان و زمین به روی آنها می گشودیم،
وَ لَكِن كَذَّبُوا	ولی آنان تکذیب کردند،
فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	و ما آنها را به سزای اعمالشان مجازات کردیم.
۹۷ أَقَامِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ	آیا ساکنان شهرها در امان اند،
أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا	از این که عذاب ما، هنگام شب سراغشان بیاید،
وَ هُمْ نَائِمُونَ	در حالی که خوابیده اند؟
۹۸ أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ	و آیا ساکنان شهرها در امان اند،
أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى	از این که عذاب ما، هنگام روز سراغشان بیاید،
وَ هُمْ يَلْعَبُونَ	در حالی که سرگرم بازی اند؟
۹۹ أَقَامِنَا مَكْرَ اللَّهِ	آیا از عذاب خدا در امان اند؟
فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ	در حالی که فقط مردم زیان کار، خود را از عذاب خدا در امان می بینند.
۱۰۰ أَوْمَ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا	آیا این حقیقت برای افرادی که زمین را پس از ساکنان پیشین آن به ارث می برند، روشن نشده است،
أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ	که اگر بخواهیم آنان را به سبب گناهان شان گرفتار عذاب می کنیم؟
وَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ	و دل هایشان را مهر و موم می کنیم.
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ	که پس از آن دیگر سخن حق را نمی شنوند.
۱۰۷ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ	کسانی که از فرستاده ی الهی که پیامبری است درس ناخوانده، پیروی می کنند،
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ	همان پیامبری که می بینند ویژگی هایش به صورت مکتوب نزد خودشان وجود دارد
فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ	و در تورات و انجیل آمده است.
يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ	او آنان را به کارهای شایسته فرمان می دهد،
وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ	و از کارهای ناشایست باز می دارد،
وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ	و چیزهای پاکیزه را بر ایشان حلال می کند،

و يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ	و چیزهای ناپاک را بر آنان حرام می‌کند،
وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ	و بار سنگین تکالیف را از دوش آنان برمی‌دارد،
وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ	و نیز (دستورهای بسیار دشوار و) زنجیرهای سنگینی را که بر گردن آنان قرار داشت برمی‌دارد.
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ	پس کسانی که به او ایمان بیاورند،
وَ عَزَّوْهُ	و او را بزرگ شمارند،
وَ نَصْرُوهُ	و یاری اش کنند،
وَ اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ	و از نوری که همراه وی نازل شده پیروی کنند،
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	آنانند که همیشه موفق می‌شوند.
وَ قَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا	ما آنان را به امت‌ها و گروه‌های مختلفی تقسیم کردیم:
مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ	برخی از آنان افرادی شایسته‌اند،
وَ مِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ	و بعضی از آنان به گونه‌ای دیگرند.
وَ بَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَ السَّيِّئَاتِ	و آنان را با خوشی‌ها و ناخوشی‌ها آزمودیم.
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ	شاید به درگاه خدا بازگردند.
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ	اما پس از آنان، نسل‌هایی ناصالح جانشین آنان شدند،
وَ رِثُوا الْكِتَابَ	که کتاب تورات را به ارث بردند.
يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى	آنان سرمایه‌ی ناپایدار این زندگی دنیوی را (از راه های حرام مانند ربا) به دست می‌آورند،
وَ يَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا	و می‌گویند: «قطعاً بخشیده خواهیم شد.»
وَ إِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ	در حالی که اگر بهره‌ی ناپایدار دیگری (مانند آن سودهای حرام سراغشان بیاید) با کمال میل آن را می‌گیرند.
أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ	مگر نه این که در کتاب تورات از آنان پیمان گرفته شده،
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ	که درباره‌ی خدا صرفاً سخن حق بگویند،
وَ دَرَسُوا مَا فِيهِ	و محتوای آن را هم خوانده‌اند؟
وَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ	و البته سرای آخرت برای کسانی که تقوا دارند، بهتر است.
أَفَلَا تَعْقِلُونَ	آیا عقل خود را به کار نمی‌گیرید؟!
وَ الَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ	و کسانی که از کتاب آسمانی‌شان استفاده کنند،
وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ	و نماز را کامل و بی‌نقص به جای می‌آورند،
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ	بدانند که ما پاداش اصلاحگران را تباہ نمی‌کنیم.

۱۷۲	وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ	و آن هنگام که پروردگارت از نژاد فرزندان آدم، نسلشان را پدید آورد،
	وَ أَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ	و از آنان در مورد خودشان گواهی گرفت:
	أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ	«آیا من مالک و صاحب اختیار شما نیستم؟»
	قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا	همگی عرض کردند: «چرا گواهی می دهیم.»
	أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ	خدا چنین کرد تا مبادا روز قیامت بگویید:
	إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ	«پروردگارا، ما از این ماجرا بی خبر بودیم (و تکلیفی احساس نمی کردیم).»
۱۷۳	أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ	یا مبادا بگویید: «این اجدادمان بودند که پیش از ما شرک می ورزیدند،
	وَ كُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ	و ما پس از آنان، نسلی بودیم دنباله رو آنان و اختیاری نداشتیم.
	أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ	پس آیا ما را به سبب کارهای اهل باطل هلاک می کنی؟»
۱۷۴	وَ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ	آری، بدین ترتیب آیات خود را (برای اهدافی مهم) توضیح می دهیم،
	وَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ	و بخصوص برای این که آنان از باطل به حق و حقیقت بازگردند.
۱۷۵	وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا	و برای آنان سرگذشت کسی را بازگو کن که برخی از نشانه های خود را به او داده بودیم،
	فَأَنسَلَخَ مِنْهَا	ولی او به کلی از آن ها دست کشید،
	فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ	و شیطان به دنبال او بود و او را با وسوسه اش به دام انداخت،
	فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ	و در نتیجه او از گمراهان شد.
۱۷۶	وَ لَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا	البته اگر می خواستیم مقام او را به وسیله ی آن آیات بالا می بردیم،
	وَ لَكِنَّهُ أَحْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ	ولی او زمین و پستی هایش را رها نکرد،
	وَ اتَّبَعَ هَوَاهُ	و از هوا و هوسش پیروی نمود.
	فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ	آری، وضعیت او که تشنه ی دنیاست مانند وضعیت سگ است،
	إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ	که اگر به سوی او حمله کنی، زبانش از تشنگی آویزان است،
	أَوْ تَتَرَكَهُ يَلْهَثَ	و اگر رهایش کنی نیز زبانش از تشنگی آویزان است (و هرگز سیراب نمی شود).
	ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	این وضعیت کسانی است که آیات ما را دروغ شمردند.
	فَاقْصُصِ الْقَصَصَ	پس این داستان را برایشان بازگو کن،

	لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ	شاید بیندیشند.
۱۷۷	سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا	چه زشت است وضعیت افرادی که آیات ما را دروغ شمردند،
	وَ أَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ	و همواره به خودشان ستم می کردند!
۱۷۸	مَنْ يَهْدِ اللَّهُ	هر که خدا او را هدایت کند،
	فَهُوَ الْمُهْتَدَى	هدایت شده ی حقیقی است،
	وَ مَنْ يُضِلِلْ	و کسانی را که گمراه کند،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	آنان زیان کاران حقیقی هستند.
۱۷۹	وَ لَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ	به راستی بسیاری از جن و انس را که آفریده ایم، سرانجام شان به جهنم می رسد،
	لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا	زیرا دل هایی دارند که به وسیله آن (حقیقت را) نمی فهمند،
	وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا	و چشم هایی دارند که با آن (نشانه های خدا را) نمی بینند،
	وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا	و گوش هایی دارند که با آن (تذکرات الهی را) نمی شنوند.
	أُولَٰئِكَ كَانُوا لَآلِئَامٍ	آنان همچون چهارپایان هستند،
	بَلْ هُمْ أَضَلُّ	بلکه گمراه ترند.
	أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ	آنان غافلان حقیقی هستند.
۱۸۰	وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ	بهترین نام ها تنها به خدا اختصاص دارد،
	فَادْعُوهُ بِهَا	پس او را به وسیله ی آن نام ها صدا بزنید.
	وَ ذُرُّوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ	و کسانی را که در مورد نام های او دچار انحراف شده اند رها کنید،
	سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	که به زودی سزای کارهایشان را می بینند.
۱۸۲	وَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا	و کسانی که آیات و نشانه های ما را دروغ شمردند،
	سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ	قطعاً آنان را از جایی که خودشان نمی دانند به تدریج به هلاکت و مجازات نزدیک می کنیم.
۱۸۳	وَ أُمْلَىٰ لَهُمْ	و به آنان مهلت می دهیم،
	إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ	چرا که نقشه و تدبیر من محکم و سنجیده است.
۱۸۴	أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا	آیا فکر نکردند،
	مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ	که هم نشین و پیامبر آنان به هیچ وجه جنون ندارد؟
	إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ	او فقط هشداردهنده ای آشکار است.

۱۸۵	أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آیا در مورد حاکمیت مطلق خدا در آسمان‌ها و زمین تفکر و دقت نمی‌کنند،
	وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ	و نیز درباره‌ی چیزهایی که خدا آفریده،
	وَ أَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ	و این که چه بسا اجلشان نزدیک شده باشد؟
	فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ	پس بعد از قرآن به کدام سخن ایمان می‌آورند؟
۱۸۶	مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ	کسانی که خدا گمراهشان کرده،
	فَلَا هَادِيَ لَهُ	هیچ هدایت‌کننده‌ای ندارند،
	وَ يَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ	و خدا آنان را در سرکشی و تجاوزشان رها می‌کند تا سرگردان بمانند.
۱۸۸	قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا	بگو: من اختیار هیچ سود و زیانی را حتی برای خود نیز ندارم،
	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ	مگر در مواردی که خدا خواسته است،
	وَ لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ	و اگر از غیب باخبر بودم،
	لَأَسْتَكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ	بی‌شک ثروت فراوانی جمع می‌کردم،
	وَ مَا مَسْنِي السُّوءُ	و مشکل و آسیبی به من نمی‌رسید.
	إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَ بَشِيرٌ	من فقط بیم‌دهنده و هشداردهنده‌ای هستم،
	لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	برای افرادی که ایمان می‌آورند.

انفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ	(ای پیامبر) از تو درباره‌ی انفال (یعنی اموال عمومی و غنایم جنگی) می‌پرسند.
قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ	بگو: انفال متعلق به خدا و پیامبر است.
فَاتَّقُوا اللَّهَ	بنابراین از خشم خدا پروا کنید،
وَ أَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ	و اختلافات میان خودتان را اصلاح نمایید،
وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،

اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	اگر واقعاً ایمان دارید.
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ	آری، مؤمنان راستین،
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ	کسانی هستند که هر گاه از خدا یاد شود،
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ	دل‌هایشان (در اثر توجه به مقام و عظمت الهی) می‌لرزد،
وَ إِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ	و هنگامی که آیاتش برای آنان خوانده شود،
زَادَتْهُمْ إِيمَانًا	(این آیات) بر ایمانشان می‌افزاید،
وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ	و فقط بر پروردگارشان توکل می‌کنند؛
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ	همان کسانی که نماز را آن طور که شایسته است به پا می‌دارند،
وَ مِنْ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ	و از آنچه به آنان روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند.
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا	به راستی مؤمنان حقیقی آنها هستند.
لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ	آنان در پیشگاه پروردگارشان، درجات و مراتبی بلند دارند،
وَ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ	و همچنین آمرزش و روزی ارزشمند.
وَ يُرِيدُ اللَّهُ	ولی خدا می‌خواست،
أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ	حق را با دستورات خود تقویت نماید،
وَ يَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ	و ریشه کافران را قطع کند.
لِيُحِقَّ الْحَقَّ	آری، هدف این است که حق را برقرار سازد،
وَ يُطِلَّ الْبَاطِلَ	و باطل را نابود گرداند.
وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ	هر چند گنه‌کاران خوش نداشته باشند.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،

۱	وَ مَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرُهُ	و هر که در آن زمان به دشمن پشت کند،
۲	إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ	اگر عقب نشینی او به قصد تجدید قوا و حمله‌ی مجدد نباشد،
۳	أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ	یا به منظور پیوستن به گروهی دیگر، برای ادامه‌ی نبرد نباشد،
۴	فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ	قطعاً از سوی خدا گرفتار خشمی بزرگ می‌شود،
۵	وَ مَأْوَاهُ جَهَنَّمُ	و جایگاهش جهنم است،
۶	وَ يَسَّ الْمَصِيرُ	و چه عاقبت بدی خواهد داشت.
۷	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
۸	أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،
۹	وَ لَا تَوَلَّوْا عَنْهُ	و به او پشت نکنید،
۱۰	وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ	در حالی که (سخن حق را از پیامبر) می‌شنوید.
۱۱	وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا	و مانند کسانی نباشید که گفتند: «شنیدیم»،
۱۲	وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ	حال آن که (حقیقت را) نمی‌شنوند.
۱۳	إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ	به راستی بدترین جنبندگان در نظر خدا،
۱۴	الْصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ	افرادی کر و لال (در برخورد با حق) هستند، که عقل خود را به کار نمی‌گیرند.
۱۵	وَ لَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا	و اگر خداوند خیری در آنان سراغ داشت،
۱۶	لَأَسْمَعَهُمْ	حتماً (سخن حق را) به گوش آنان می‌رسانید،
۱۷	وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ	و اگر هم (سخن حق را) به گوششان می‌رساند،

	لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ	حتماً با بی‌اعتنایی (از حقیقت) روی گردان می‌شدند.
۲۴	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ	به دعوت خدا و پیامبر پاسخ دهید،
	إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ	وقتی شما را به چیزی فرا می‌خوانند که به شما حیات می‌بخشد؛
	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ	و بدانید که خدا، میان انسان و قلب وی واسطه است (و بر نیت‌های او احاطه دارد)
	وَ أَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ	و شما (در قیامت) فقط به نزد او جمع خواهید شد.
۲۵	وَ اتَّقُوا فِتْنَةً	و خود را از شرّ فتنه‌ای حفظ کنید،
	لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً	که تنها دامن ستمگران شما را نمی‌گیرد،
	وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ	و بدانید که خداوند به‌سختی مجازات می‌کند.
۲۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ	به خدا و پیامبر خیانت نکنید،
	وَ تَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ	و در امانت‌های خود نیز خیانت نورزید،
	وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	در حالی که می‌دانید (که این کار چقدر زشت است).
۲۷	وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ	بدانید که اموال و فرزندان‌تان فقط وسیله‌ای برای آزمایش شما هستند،
	وَ أَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ	و نزد خدا پاداشی بزرگ وجود دارد.
۲۸	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ	اگر خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا	به شما قدرتی می‌دهد تا حق و باطل را تشخیص دهید،
	وَ يُكْفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ	و گناهان‌تان را می‌پوشاند،

و شما را می‌آموزد.	وَ يَغْفِرْ لَكُمْ	
آری، لطف و عنایت خداوند، بسیار بزرگ است.	وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	
به کافران بگو:	قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا	۳۸
«اگر (از کفر و عناد خود) دست بردارند،	إِنْ يَنْتَهُوا	
آنچه در گذشته بوده، آمرزیده خواهد شد،	يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ	
و اگر به وضعیت سابق بازگردند،	وَ إِنْ يَعُودُوا	
قطعاً روش ما (در مورد یاری مؤمنان و خوار کردن کافران)، همانند شیوه‌ای است که با گذشتگان داشته‌ایم.	فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ	
بنابراین با آنان مبارزه کنید،	وَ قَاتِلُوهُمْ	۳۹
تا زمانی که دیگر هیچ شرک و مزاحمتی (از سوی مشرکان) وجود نداشته باشد،	حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ	
و دین خدا کاملاً بر روی زمین حاکم شود.	وَ يَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ	
پس اگر دست بردارند (دیگر با آنان مبارزه نکنید، زیرا)،	فَإِنْ انْتَهُوا	
به راستی خدا به کارهایشان بیناست؛	فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	
و اگر پشت کردند،	وَ إِنْ تَوَلَّوْا	۴۰
بدانید که خدا سرپرست شماست.	فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ	
چه سرپرست خوبی،	نِعَمَ الْمَوْلَى	
و چه یاور خوبی دارید!	وَ نِعَمَ النَّصِيرِ	
و بدانید که از هر مال یا سودی که به دست می‌آورید،	وَ اعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ	۴۱
پس یک‌پنجم آن برای خدا و پیامبر است،	فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ، وَ لِلرَّسُولِ	
و نیز برای خویشان و یتیمان،	وَ لِذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ	

و الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ	و همچنین برای بیچارگان و در راه ماندگان است.
إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ	(پس به این دستور عمل کنید) اگر ایمان دارید به خدا،
وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ	و نیز به آنچه در روز جدایی حق از باطل بر بنده‌ی خود نازل کردیم،
يَوْمَ التَّنْفِيهِ الْجَمْعَانِ	روزی که دو گروه (مؤمن و کافر در میدان جنگ) با هم روبرو شدند،
وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و خداوند بر هر کاری تواناست.
وَ لَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا	ولی خدا می‌خواست شما را در موقعیتی قرار دهد (که با آنها روبرو شوید) تا کار همان طور که لازم است، انجام شود (و جنگ سرنوشت‌ساز بدر اتفاق بیفتد).
لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ	هدف این بود که هر کسی گمراه و هلاک می‌شود، از روی دلیلی روشن باشد،
وَ يُحْيِيَ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ	و هر کسی هدایت و زنده می‌شود، از روی دلیلی روشن باشد.
وَ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ	و البته خدا بسیار شنوا و داناست.
إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا	زمانی را به یاد آور که خدا در خواب، تعداد آنها را به تو اندک نشان داد،
وَ لَوْ أَرَاكُهُمْ كَثِيرًا	و اگر آنان را به تو زیاد نشان داده بود،
لَفَشَلْتُمْ	قطعاً (می‌ترسیدید و) سست می‌شدید،
وَ لَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ	و در کار جنگ، به اختلاف می‌افتادید،
وَ لَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ	ولی خداوند شما را از تفرقه سالم نگه داشت،
إِنَّهُ وَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	زیرا او رازهای درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند.
وَ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا	و زمانی را به یاد آور که وقتی با هم مواجه شدید، خدا تعداد آنان را در چشمان شما کم نشان داد،
وَ يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ	و نفرات شما را نیز در چشمان آنان اندک جلوه داد،

لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا	تا شما را در موقعیتی قرار دهد (که با آنها روبرو شوید) و کار همان طور که لازم است، انجام شود.
وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ	آری، آغاز و پایان همه‌ی کارها فقط به دست خداست.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا	هرگاه با گروهی از دشمن روبه‌رو شدید، استوار باشید.
وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا	و خدا را بسیار یاد کنید،
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	تا موفق و رستگار شوید.
وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،
وَ لَا تَنَازَعُوا	و با یکدیگر اختلاف نداشته باشید،
فَتَفْشَلُوا	که سست و ضعیف می‌شوید،
وَ تَذْهَبَ رِيحُكُمْ	و عظمت شما از میان می‌رود،
وَ اصْبِرُوا	و صبور باشید،
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ	که خدا با صابران است.
وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ رِئَاءَ النَّاسِ	و (هنگام جنگ) مانند کافرانی نباشید که به خاطر سرکشی و خودنمایی به مردم، از شهرشان بیرون آمده‌اند،
وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و دیگران را از راه خدا باز می‌دارند.
وَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ	آری، خداوند به کارهایشان احاطه دارد.
وَ إِذْ زَيْنٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ	و زمانی را یاد کنید که شیطان کارهای آن‌ها را برایشان زیبا جلوه داد،
وَ قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ	و گفت: «امروز هیچ کسی از مردم بر شما پیروز نخواهد شد،
وَ إِنِّي جَارٌ لَكُمْ	و من نیز پشتیبان شما هستم.»

فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ	پس هنگامی که دو گروه با هم روبه‌رو شدند (و خدا فرشتگان را به یاری مؤمنان فرستاد)،
تَكْصَ عَلٰی عَقْبَيْهِ	شیطان عقب‌نشینی کرد و پا به فرار گذاشت،
وَ قَالَ اِنِّیْ بَرِیُّ مِنْكُمْ	و گفت: «من از شما بیزارم.
اِنِّیْ اَرٰی مَا لَا تَرَوْنَ	من چیزی می‌بینم که شما نمی‌بینید.
اِنِّیْ اَخَافُ اللّٰهَ	من از خدا می‌ترسم،
وَ اللّٰهُ شَدِیْدُ الْعِقَابِ	و خداوند به شدت مجازات می‌کند.»
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ	این موضوع برای آن است که خداوند،
لَمْ یَكْ مُعَيَّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰی قَوْمٍ	هیچ‌گاه نعمتی را که به قومی بخشیده تغییر نمی‌دهد،
حَتّٰی یُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ	مگر این که آنان راه و روش خود را تغییر دهند.
وَ اَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ	و بدین سبب که خداوند بسیار شنوا و داناست.
اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا	بدترین جنبندگان از نظر خدا، کسانی هستند که (از روی لجابت) حقیقت را می‌پوشانند،
فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ	و در نتیجه ایمان نمی‌آورند.
الَّذِیْنَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ	همان کسانی که بارها از آنان پیمان گرفته‌ای،
ثُمَّ یَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِیْ كُلِّ مَرَّةٍ	و پس از آن، هر بار پیمان خود را می‌شکستند،
وَ هُمْ لَا یَتَّقُوْنَ	و پروا نداشتند.
وَ لَا یَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا	و هرگز کافران گمان نکنند که (بدون خواست ما کاری انجام می‌دهند و اگر گناهی کنند بی‌پاسخ می‌ماند و یا این که با شدت کفرشان) ما را پشت سر می‌گذارند؛
اِنَّهُمْ لَا یُعْجِزُوْنَ	آنان به هیچ وجه نمی‌توانند از قلمرو قدرت ما بیرون روند.
وَ اَعِدُّوْا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِّبَاطِ الْخَیْلِ	و برای مبارزه با آنان، هر چقدر که می‌توانید نیروها و امکانات مجهز آماده کنید،

تأ بدین وسیله بترسانید دشمن خدا و دشمن خود را،	تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ	
و افراد دیگری را غیر از آنان،	وَ آخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ	
که هنوز آنها را نمی‌شناسید،	لَا تَعْلَمُونَهُمْ	
ولی خدا آنان را می‌شناسد.	اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ	
و هر چه در راه خدا هزینه کنید،	وَ مَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
به‌طور کامل به شما برگردانده می‌شود،	يُؤْتِ إِلَيْكُمْ	
و به شما، هیچ ظلمی نخواهد شد.	وَ أَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ	
و اگر برای صلح تمایل نشان دادند،	وَ إِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ	۶۱
تو نیز به آن تمایل نشان ده،	فَاجْنَحْ لَهَا	
و بر خدا توکل کن،	وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	
زیرا اوست که بسیار شنوا و داناست.	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	
و اگر دشمنان در پی فریب تو باشند،	وَ إِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ	۶۲
خدا برای یاری تو کافی است.	فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ	
او همان کسی است که تو را با یاری خود و یاری مؤمنان حمایت کرد؛	هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ	
و دل‌های مؤمنان را پیوند داد (و ایشان را همدل ساخت).	وَ أَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	۶۳
(در صورتی که این کار به دست تو بود) اگر تمام آنچه را در روی زمین است، هزینه می‌کردی،	لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا	
باز هم نمی‌توانستی در میان دل‌های مؤمنان پیوند برقرار کنی،	مَا أَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	
ولی خدا در میان دل‌هایشان پیوند قرار داد و آنان را متحد کرد.	وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ	
آری، او شکست‌ناپذیر و حکیم است.	إِنَّهُ وَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	

۶۴	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ	ای پیامبر،
	حَسْبُكَ اللَّهُ	خدا برای یاری تو کافی است،
	وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	و همچنین مؤمنانی که از تو پیروی می کنند.
۶۵	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ	ای پیامبر،
	حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ	مؤمنان را به مبارزه تشویق کن.
	إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ	اگر در میان شما بیست نفر مؤمن شکیبا وجود داشته باشند،
	يَغْلِبُوا مِائَتِينَ	بر دویست نفر پیروز می شوند،
	وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ	و اگر در میان شما صد نفر مؤمن شکیبا وجود داشته باشند،
	يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا	بر هزار نفر از کافران پیروز خواهند شد.
	بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ	چرا که آنان افرادی هستند که نمی فهمند.
۶۶	الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ	هم اکنون خداوند تکلیف شما را سبک کرد،
	وَ عَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا	زیرا می دانست که در بین شما افرادی ضعیف هستند.
	فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ صَابِرَةٌ	بنابراین اگر در میان شما صد نفر مؤمن شکیبا وجود داشته باشند،
	يَغْلِبُوا مِائَتِينَ	بر دویست نفر پیروز می شوند،
	وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ	و اگر از شما هزار مؤمن شکیبا وجود داشته باشند،
	يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ	به توفیق الهی بر دو هزار نفر پیروز خواهند شد.
	وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ	آری، خداوند با صابران است.
۷۱	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند،
	وَ هَاجَرُوا	و هجرت کردند،

و جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و با اموال و جان‌هایشان در راه خدا جهاد کردند،
وَالَّذِينَ آوَوْا	و نیز کسانی که به مهاجران جا و پناه دادند،
و نَصَرُوا	و ایشان را یاری کردند،
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	آنان دوستان و حامی یکدیگرند.
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا	و کسانی که ایمان آورده‌اند ولی هنوز مهاجرت نکرده‌اند،
مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ	شما هیچ مسئولیتی نسبت به حمایت و یاری آنان ندارید،
حَتَّى يُهَاجِرُوا	تا زمانی که هجرت کنند.
وَ إِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ	ولی اگر (به سبب فشار شدید دشمن و برای حفظ دین خود) از شما یاری خواستند،
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ	شما وظیفه‌ی یاری دارید،
إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ	مگر این‌که یاری کردن آنها به زیان قومی باشد که هم‌پیمان شما هستند.
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	آری، خداوند به کارهایتان بیناست.
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	کافران نیز حامی و یاور یکدیگرند.
إِلَّا تَفْعَلُوهُ	اگر این دستور را انجام ندهید (و از مسلمانانی که یاری می‌خواهند حمایت نکنید)،
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ	فتنه‌ای در زمین رخ خواهد داد،
وَ فُسَادٌ كَبِيرٌ	و نیز فساد بزرگ اتفاق می‌افتد.
وَالَّذِينَ آمَنُوا	و کسانی که ایمان آوردند،
وَ هَاجَرُوا	و هجرت کردند،
و جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و در راه خدا جهاد کردند،

و الَّذِينَ آوَا	و آنان که به مهاجران جا و پناه دادند،
و نَصَرُوا	و آنان را یاری کردند،
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا	بی‌گمان، ایشان مؤمنان راستین و حقیقی هستند.
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ	آنان آمرزش و روزی شایسته‌ای خواهند داشت.
و الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ	و کسانی هم که بعداً ایمان آوردند،
وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا مَعَكُمْ	و همراه شما هجرت و جهاد کردند،
فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ	آنان نیز همانند شما هستند،
وَ أُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ	و البته بعضی از خویشاوندان، بر اساس قوانینی که در کتاب خدا (در مورد ارث) آمده است، بر بعضی دیگر اولویت دارند،
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	زیرا خداوند همه چیز را به‌خوبی می‌داند.

توبه

۲	وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ	ولی بدانید که نمی‌توانید از محدوده قدرت خدا فرار نمایید،
	وَ أَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ	و قانون (عادلانگی) خدا، این است که کافران را خوار و ذلیل کند.
۵	فَإِنْ تَابُوا	ولی اگر توبه کردند،
	وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ	و نماز به جای آوردند،
	وَ آتَوْا الزَّكَاةَ	و زکات دادند،
	فَخَلَّوْا سَبِيلَهُمْ	آزادشان بگذارید.
	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۷	فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ	بنابراین تا زمانی که بر سر پیمان خود با شما استوارند،
	فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ	شما نیز به (عهد و پیمان) آنان پای‌بند باشید.
۱۱	فَإِنْ تَابُوا	اما اگر توبه کردند،

و اَقَامُوا الصَّلَاةَ	و نماز را آن طور که شایسته است به پا داشتند،
وَ آتَوُا الزَّكَاةَ	و زکات دادند،
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ	برادران دینی شما هستند.
وَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	آری، ما آیات خود را برای افراد دانا توضیح می‌دهیم.
وَ إِنْ نَكْثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ	حال اگر آنها پس از پیمان خویش، سوگندهایشان را شکستند،
وَ طَعَنُوا فِي دِينِكُمْ	و درباره دین‌تان با طعنه و بدگویی سخن گفتند،
فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ	در این صورت با پیشوایان کفر مبارزه کنید،
إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ	زیرا آنان به هیچ سوگندی وفادار نیستند؛
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ	باشد که (با این شدت عمل شما) از کفر دست بردارند.
إِلَّا تُقَاتِلُوا قَوْمًا نَكْثُوا أَيْمَانَهُمْ	آیا مبارزه نمی‌کنید با گروهی که سوگندهایشان را شکستند،
وَ هُمْ بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ	و تصمیم به اخراج پیامبر (از مکه) گرفتند،
وَ هُمْ بَدَأُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ	و آنها بودند که در آغاز، مبارزه با شما را شروع کردند؟
أَتَخْشَوْنَهُمْ	آیا از آنان می‌ترسید؟
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ	در حالی که خدا سزاوارتر است برای این که از خشم او بترسی،
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	اگر واقعاً مؤمن باشید.
قَاتِلُوهُمْ	با آنان مبارزه کنید،
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ	تا خدا آنان را به دست شما سرکوب کند،
وَ يُخْزِيهِمْ	و خوار نماید،
وَ يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ	و با یاری خود، شما را بر آنان پیروز کند،
وَ يَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ	و قلب‌های مؤمنان را آرامش دهد،
وَ يُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ	و خشم دل‌های آنان را فرو نشاند؛
وَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ	و البته، خداوند به هر کسی که بخواهد عنایت می‌کند و توبه‌اش را می‌پذیرد.
وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	و خداوند بسیار دانا و حکیم است.
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا	آیا گمان می‌کنید (در همین حالی که هستید) رها می‌شوید،
وَ لَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ	با این که خداوند هنوز مشخص نکرده است چه کسانی از شما جهاد کردند،

و غیر از خدا و پیامبرش و مؤمنان کسی را به عنوان دوست صمیمی خود انتخاب نکردند.	و لَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَا رَسُولِهِ وَ لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً	
آری، خداوند از کارهایتان آگاه است.	وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	
مشرکان، تا زمانی که به کفر خود اعتراف و افتخار می‌کنند، صلاحیت آباد کردن مساجد خدا را ندارند،	۱۷ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ	
آنان کارهایشان باطل و بی‌فایده است،	أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ	
و قطعاً برای همیشه در آتش دوزخ خواهند ماند.	وَ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ	
فقط کسانی صلاحیت دارند مساجد خدا را آباد کنند،	۱۸ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ	
که به خدا و روز قیامت ایمان می‌آورند،	مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	
و نماز را آن طور که شایسته است به پا می‌دارند،	وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ	
و از مال خود انفاق می‌کنند،	وَ آتَى الزَّكَاةَ	
و تنها از خدا می‌ترسند.	وَ لَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ	
پس امید است که آنان از هدایت یافتگان باشند.	فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ	
آیا در نظر شما، آب رساندن به حاجیان،	۱۹ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ	
و تعمیر و آبادانی مسجدالحرام،	وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	
مانند کار کسی است که به خدا و روز قیامت ایمان آورده،	كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	
و در راه خدا جهاد کرده است؟	وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
این دو نفر، نزد خدا یکسان نیستند.	لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ	
و خداوند افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	
ای کسانی که ایمان آورده‌اید،	۲۳ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	
اگر پدران و برادران تان کفر را بر ایمان ترجیح می‌دهند، آنان را به عنوان دوست و سرپرست خود انتخاب نکنید،	لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَ إِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ	
و کسانی از شما که با آنان رابطه‌ی دوستی برقرار کنند،	وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ	
ستمکار حقیقی‌اند.	فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	
بگو: «اگر پدران تان،	۲۴ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ	
پسران تان،	وَ أَبْنَاؤُكُمْ	

وَ إِخْوَانُكُمْ	برادران تان،
وَ أَزْوَاجُكُمْ	همسران تان،
وَ عَشِيرَتُكُمْ	خویشاوندان تان،
وَ أَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا	اموالی که به دست آورده‌اید،
وَ تِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا	تجارتی که از بی‌رونقی آن می‌ترسید،
وَ مَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا	و خانه‌هایی که به آن‌ها علاقه‌مندید،
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ جِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ	نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه او، محبوب‌تر است،
فَتَرَبَّصُوا	پس منتظر باشید،
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ	تا خدا فرمان عذاب خود را اجرا کند.
وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ	آری، خداوند افراد نافرمان را هدایت نمی‌کند.
۲۸ يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ	مشرکان فقط موجب پلیدی اجتماع هستند،
فَلَا يَقْرَأُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا	بنابراین از امسال به بعد دیگر نباید به مسجدالحرام نزدیک شوند.
وَ إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً	و اگر (در اثر نیامدن آنها) از فقر و کاهش درآمد می‌ترسید،
فَسَوْفَ يُعْطِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ	بدانید که خدا هرگاه بخواهد شما را از فضلش بی‌نیاز خواهد کرد.
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	زیرا خدا بسیار دانا و حکیم است.
۲۹ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ	(ای مسلمانان) با کسانی مبارزه کنید که به خدا و روز قیامت ایمان ندارند،
وَ لَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ	و آنچه را خدا و پیامبرش حرام شمرده‌اند حرام نمی‌دانند،
وَ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ	و دین حق را نمی‌پذیرند،
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ	و از کسانی هستند که به آنها کتاب آسمانی داده شده (ولی به آن عمل نمی‌کنند)؛
حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ	تا وقتی که تسلیم شوند و (به عنوان افراد غیر مسلمان) با دست خود مالیات دهند.
وَ هُمْ صَاغِرُونَ	در حالی که (نسبت به احکام دولت اسلامی) متواضع و فروتن‌اند.

۳۰	وَ قَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ	و یهودیان گفتند: «عزیر پسر خداست.»
	وَ قَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ	و مسیحیان نیز گفتند: «مسیح پسر خداست.»
	ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ	این سخنان آنان، تنها بر زبان هایشان جاری است (و دلیلی بر آن ندارند).
	يُضَاهِعُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ	سخنان آنان با سخنان کافران گذشته شباهت دارد.
	قَاتَلَهُمُ اللَّهُ	خدا نابودشان کند!
	أَنِّي يُؤْفَكُونَ	چگونه از حق روی برمی گردانند؟!
۳۱	اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَ رُهبَانَهُمْ آربَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ	آنها به جای خدا، دانشمندان و پارسایان خود و همچنین مسیح پسر مریم را، به عنوان صاحب اختیار خویش انتخاب کردند،
	وَ مَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا	در حالی که وظیفه آنها تنها پرستش خدای یگانه بود.
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	آری، هیچ خدایی جز او نیست،
	سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ	و او کاملاً از شرک آنها پاک و منزّه است.
۳۲	يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَوْرَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ	می خواهند با دمیدن دهان هایشان، نور خدا را خاموش کنند؛
	وَ يَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ	ولی خدا راضی نمی شود مگر این که نور خود را کامل کند،
	وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ	هرچند کافران رغبتی نداشته باشند.
۳۳	هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَ دِينِ الْحَقِّ	اوست کسی که پیامبرش را همراه با هدایت و دین حق فرستاد،
	لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ	تا آن را بر همه ی ادیان پیروز کند،
	وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ	هرچند مشرکان رغبتی نداشته باشند.
۳۴	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده اید،
	إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَ الرُّهْبَانِ	قطعاً بسیاری از دانشمندان یهودی و راهبان مسیحی،
	لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ	اموال مردم را به ناحق می خورند،
	وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و (با تظاهر به دین و ادعای بدون عمل، آبروی دین را می برند و) مردم را از راه خدا باز می دارند.
	وَ الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ	و کسانی که طلا و نقره را ذخیره می کنند،
	وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و آن را در راه خدا انفاق نمی کنند،
	فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	آنها را به عذابی دردناک مژده بده.

۳۵	يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ	در آن روز که اندوخته‌های آنها، در آتش جهنم گداخته شود،
	فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ جُنُوبُهُمْ وَ ظُهُورُهُمْ	و با آن فلزات گداخته، پیشانی و پهلو و پشت آنها سوزانده می‌شود.
	هَذَا مَا كُنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ	(به آنان گفته می‌شود: «این همان چیزهایی است که برای خود می‌اندوختید،
	فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ	پس مفهوم حقیقی آنچه را ذخیره می‌کردید بچشید.»
۳۶	إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ	شمار ماه‌ها نزد خدا،
	إثْنَا عَشَرَ شَهْرًا	دوازده ماه است،
	فِي كِتَابِ اللَّهِ	که در کتاب علم الهی ثبت شده است،
	يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	در همان دوره‌ای که آسمان‌ها و زمین را آفرید.
	مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ	از این ماه‌ها چهار ماهش حرام است (ماه‌های رجب، ذیحجه، محرم، صفر).
	ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ	این است آیین استوار.
	فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ	بنابراین در این ماه‌ها (با جنگ و خون‌ریزی) به خود ستم نکنید،
	وَ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً	و با همه‌ی مشرکان بجنگید،
	كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً	همان‌گونه که آنان با همه‌ی شما می‌جنگند.
	وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ	و بدانید که خدا با پرهیزکاران است.
۳۷	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ	و خداوند افراد کافر را هدایت نمی‌کند.
۳۸	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای کسانی که ایمان آورده‌اید،
	مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	چرا وقتی به شما گفته می‌شود برای جهاد در راه خدا حرکت کنید،
	إِنَّا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ	سستی می‌کنید و علاقه ندارید از جای خود حرکت کنید.
	أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ	آیا به جای آخرت به زندگی دنیا قانع شده‌اید؟
	فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ	با این‌که زندگی دنیا در مقابل آخرت فقط سرمایه‌ای ناچیز است.
۳۹	إِلَّا تَنْفِرُوا	اگر برای جهاد در راه خدا حرکت نکنید،
	يُعَذِّبُكُم عَذَابًا أَلِيمًا	به صورت دردناکی عذاب‌تان می‌کند،
	وَ يَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ	و گروهی دیگر را جایگزین شما می‌نماید،
	وَ لَا تَضُرُّهُ شَيْئًا	و شما (با یاری نکردن دین خدا) به هیچ وجه به او زبانی نمی‌رسانید.

	وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	آری، خداوند بر هر کاری تواناست.
۴۰	إِلَّا تَنْصُرُوهُ	اگر پیامبر را یاری نکنید،
	فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ	قطعاً (او از حمایت الهی برخوردار است، چنان‌که) در گذشته خدا یاری‌اش کرده است،
	إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا	آن هنگام که کافران او را از مکه بیرون کردند،
	ثَانِي اثْنَيْنِ	در حالی که همراه با فردی دیگر بود،
	إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ	وقتی که آن دو (برای فرار از دست مشرکان) در غار بودند،
	إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ	همان وقت که به همراهش می‌گفت:
	لَا تَحْزَنْ	«غمگین مباش،
	إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا	که خدا با ماست.»
	فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ	در نتیجه خداوند آرامشی را از سوی خود بر پیامبر فرو فرستاد،
	وَ آيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا	و او را با سپاه‌یانی که نمی‌دیدید یاری کرد و نیرو بخشید،
	وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ	و سخن کافران (مبنی بر قتل پیامبر و نابود شدن دین خدا) را بی‌ارزش قرار داد،
	وَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا	و سخن خدا بالاترین سخن است .
	وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ	آری، خداوند بسیار شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۴۳	عَفَا اللَّهُ عَنْكَ	خدا تو را ببخشد!
	لِمَ آذَنْتَ لَهُمْ	چرا به آنان اجازه‌ی ترک جهاد دادی؟
	حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا	پیش از آن که راستگویان برای تو مشخص شوند،
	وَ تَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ	و نیز دروغگویان را بشناسی.
۴۴	لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	کسانی که به خدا و روز قیامت ایمان دارند، از تو اجازه نمی‌خواهند،
	أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ	که از جهاد با اموال و جان‌هایشان مرخص شوند،
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ	آری، خداوند پرهیزکاران را به‌خوبی می‌شناسد.
۴۵	إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	فقط کسانی از تو اجازه می‌خواهند به جهاد نیایند که به خدا و روز قیامت ایمان ندارند،
	وَ ارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ	و دل‌هایشان آلوده به شک و تردید است،
	فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ	و در شک و تردید خود سرگردان‌اند.

۴۶	وَ لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ	و اگر واقعاً خواهان بیرون رفتن برای جهاد بودند،
	لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً	قطعاً برای آن، اسباب و وسایلی فراهم می کردند،
	وَ لَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ	ولی خدا برخاستن و حرکت شان را دوست نداشت.
	فثَبَّطَهُمْ	بنابراین آنان را از جهاد بازداشت،
	وَ قِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ	و به آنان گفته شد: «همراه با خانه نشینان بنشینید.»
۴۷	لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ	اگر (برای جهاد) با شما بیرون آمده بودند،
	مَا زَادَكُمْ إِلَّا خَبَالًا	جز کارشکنی و ایجاد بی نظمی، تأثیری به حالتان نداشتند،
	وَ لَا وَضَعُوا خِلَالَكُمْ	و قطعاً به سرعت در میان شما نفوذ می کردند،
	يَعْنُوكُمُ الْفِتْنَةَ	تا میان شما فساد و اختلاف ایجاد کنند،
	وَ فِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ	و البته در بین شما جاسوسانی هم دارند.
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	و خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.
۴۹	وَ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي	و برخی از آنان می گویند: «برای ترک جهاد به ما اجازه بده،
	وَ لَا تَفْتِنِّي	و ما را گرفتار گناه و مشکلات نساز.»
	إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا	آگاه باشید که آنان از همین الان در گرداب گناه سقوط کرده اند.
	وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ	و قطعاً جهنم بر کافران احاطه دارد.
۵۰	إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ	اگر (در جنگ) به تو خیری برسد،
	تَسْأَلْهُمْ	آنها را اندوهگین می کند.
	وَ إِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ	و اگر به تو آسیبی برسد،
	يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ	می گویند: «ما قبلاً صلاح کار خود را می دانستیم و راه درست را در پیش گرفتیم.»
	وَ يَتَوَلَّوْا وَ هُمْ فَرِحُونَ	و با شادمانی به خانه هایشان بازمی گردند.
۵۱	قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا	(ای پیامبر) بگو: «تنها آنچه خدا برای ما مقرر کرده به ما خواهد رسید،
	هُوَ مَوْلَانَا	چرا که او سرپرست ماست.»
	وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند.
۵۲	قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا	بگو: «آیا برای ما انتظار می کشید،
	إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ	جز یکی از دو نعمت نیکوی پیروزی یا شهادت را؟

و نَحْنُ نَتَرْتَضِ بِكُمْ	و البته، ما نیز در مورد شما منتظریم،
أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ	که خداوند شما را گرفتار کند،
بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِي	با عذاب سختی از سوی خود،
أَوْ بِأَيِّدِنَا	یا به دستان ما.
فَتَرْتَضُوا	بنابراین چشم به راه باشید،
إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرْتَضُونَ	که ما نیز با شما در انتظاریم.»
۵۳ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا	بگو: «چه با رغبت یا با اکراه، انفاق کنید،
لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ	هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد،
إِنْ كُنْتُمْ كُفْرًا فَاسِقِينَ	زیرا شما افرادی نافرمان هستید.»
۵۴ وَ مَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ	و چیزی مانع پذیرفته شدن انفاق‌هایشان از آنها نشد،
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ	مگر این که آنان به خدا و پیامبرش کفر ورزیدند،
وَ لَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَ هُمْ كُسَالَى	و فقط با کسالت و بی‌حالی نماز می‌گزارند،
وَ لَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَ هُمْ كَارِهُونَ	و صرفاً با کراهت و بی‌میلی انفاق می‌کنند.
۵۸ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ	و بعضی از آنان در مورد تقسیم صدقات بر تو ایراد می‌گیرند.
فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا	و اگر از آن صدقه به ایشان داده شود خشنود می‌شوند،
وَ إِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا	و اگر از آن صدقه به ایشان داده نشود،
إِذَا هُمْ يَسَخَطُونَ	ناگاه خشمگین می‌شوند.
۵۹ وَ لَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ	ولی چقدر بهتر بود اگر به آنچه خدا و پیامبرش به آنان دادند راضی می‌شدند،
وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ	و می‌گفتند: «خدا برای ما کافی است،
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ رَسُولُهُ	به‌زودی خدا از فضلش به ما خواهد داد و پیامبرش نیز به ما کمک خواهد کرد،
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ	ما فقط به فضل خدا امیدواریم.»
۶۰ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ	درآمد زکات، مخصوص فقیران است،
وَ الْمَسْكِينِ	و همچنین بیچارگان،
وَ الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا	و مأموران جمع و پخش آن،
وَ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ	و کسانی که باید (برای جذبشان به اسلام) از آنان دلجویی شود،

و فِي الرِّقَابِ	و نیز برای آزاد کردن بردگان،
و الْغَارِمِينَ	و گره‌گشایی از بدهکاران،
و فِي سَبِيلِ اللَّهِ	و (هر گونه هزینه) در راه خدا،
و ابْنِ السَّبِيلِ	و برای کمک به افرادِ در راه‌مانده.
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ	این حکم، به طور قطعی از سوی خدا واجب شده است.
و اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	و خداوند بسیار دانا و حکیم است.
۶۱ وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ	و در میان مردم کسانی هستند که پیامبر را آزار می‌دهند،
وَ يَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ	و می‌گویند: «او شخص خوش‌باوری است!»
قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ	بگو: «(پیامبر از روی احترام سخن همه را می‌شنود (و) گوش‌دادن او به نفع شماست،
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ	آری، پیامبر به خدا ایمان دارد،
وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ	و سخنان مؤمنان را باور می‌کند.
وَ رَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ	و برای کسانی از شما که ایمان دارند، رحمتی بزرگ است.
وَ الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ	و کسانی که پیامبر خدا را آزار می‌دهند،
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	عذابی دردناک خواهند داشت.»
۷۳ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ	ای پیامبر،
جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ	تمام تلاش خود را برای مبارزه با کافران و منافقان به کار بند،
وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ	و بر آنان سخت بگیر.
وَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ	و جایگاهشان دوزخ است،
وَ بِئْسَ الْمَصِيرُ	و چه بد جایگاهی می‌باشد!
۷۴ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا	آنها به خدا سوگند می‌خورند که آن سخنان توطئه‌آمیز را نگفته‌اند،
وَ لَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ	در حالی که بی‌گمان سخنان کفرآمیز گفته‌اند.
وَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ	و پس از روی آوردن به اسلام، کافر شدند،
وَ هُمَا بِمَا لَمْ يَنَالُوا	و تصمیم به کاری (همچون کشتن پیامبر) گرفتند که به آن دست نیافتند،
وَ مَا نَقَمُوا	و آنها (با کمال ناسپاسی) فقط از این انتقام می‌گیرند،

	إِلَّا أَنْ آغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ	که خدا و پیامبرش آنان را با لطف الهی بی نیاز کرده اند!
	فَإِنْ يَتُوبُوا	اکنون اگر توبه کنند،
	يَكُ خَيْرًا لَهُمْ	برایشان بهتر است،
	وَ إِنْ يَتَوَلَّوْا	و اگر بی توجهی کنند،
	يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	خداوند در دنیا و آخرت به صورت دردناکی عذاب شان می کند،
	وَ مَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ	و در زمین هیچ سرپرست و یآوری نخواهند داشت.
۸۰	إِسْتَغْفِرْ لَهُمْ	(ای پیامبر) چه برایشان آمرزش بخواهی،
	أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ	یا آمرزش نخواهی.
	إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً	اگر هفتاد بار هم برایشان آمرزش بخواهی،
	فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ	خدا آنان را نخواهد آمرزید.
	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ	این بدان سبب است که آنان به خدا و پیامبرش کفر ورزیدند.
	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ	و خدا افراد نافرمان را هدایت نمی کند.
۹۱	لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ	نه بر افراد ناتوان،
	وَ لَا عَلَى الْمَرْضَى	و نه بر بیماران،
	وَ لَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرْجٌ	و نه بر کسانی که هزینه سفر ندارند، ایرادی وارد نیست (که به جهاد نیایند)،
	إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ	البته در صورتی که خیرخواه خدا و پیامبرش باشند.
	مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ	هیچ راهی برای سرزنش نیکوکاران وجود ندارد.
	وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ	آری، خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۹۲	وَ لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ	و همچنین (ایرادی وارد نیست) بر کسانی که وقتی نزد تو می آیند تا آنان را بر مرکبی سوار کنی (که با آن به جهاد بروند)،
	قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ	و می گویی: «مرکبی ندارم که شما را بر آن سوار کنم»،
	تَوَلَّوْا وَ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ	در آن حال باز می گردند، در حالی که سیل اشک از چشمان شان روان است،
	حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ	از غصه این که چیزی نیافته اند تا برای جهاد هزینه کنند.
۹۳	إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ	راه سرزنش و مؤاخذة فقط علیه کسانی باز است که از تو اجازه ی ترک جهاد می گیرند،

وَهُمْ أَغْنِيَاءُ	با این که ثروتمندند.
رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ	به همراهی با افراد خانه نشین راضی شدند.
وَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ	و خداوند بر دل هایشان مهر نهاده (و راه هدایت را بر روی آنها بسته است).
فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	و در نتیجه (سود و زیان حقیقی خود را) نمی دانند.
وَ سَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ	و قطعاً خدا و پیامبرش کار شما را خواهند دید.
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	سپس به پیشگاه آن دانای پنهان و آشکار بازگردانده می شوید،
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	آنگاه شما را از کارهایتان آگاه می کند».
۹۹ وَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ	ولی در میان اعراب صحرائشین، کسانی دیگر نیز هستند که به خدا و روز قیامت ایمان دارند،
وَ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ	و هزینه های شان در راه خدا را، وسیله ی نزدیکی به خدا می دانند،
وَ صَلَوَاتِ الرَّسُولِ	و نیز آن را موجب دعاهای خیر پیامبر می شمارند.
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ	آگاه باشید که این کارها، وسیله ی نزدیکی آنها خواهد بود.
سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ	به زودی خدا آنان را در رحمت خود وارد خواهد کرد،
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۰۲ وَ آخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ	و برخی دیگر از مسلمانان، به گناهان شان اعتراف می کنند،
خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَ آخَرَ سَيِّئًا	اینها کارهای خوب و بد را با یکدیگر آمیخته اند،
عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	امید است خدا توبه ی آنان را بپذیرد.
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۰۳ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً	بخشی از اموال آنان را به عنوان زکات بگیر،
تُطَهِّرُهُمْ	که با این کار، پاکشان می کنی،
وَ تُزَكِّيهِمْ بِهَا	و آنان را رشد می دهی.
وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ	و برایشان دعا کن،
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ	که دعای تو مایه ی آرامش آنان است.
وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ	و خداوند بسیار شنوا و داناست.
۱۰۷ وَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا	و افرادی هم هستند که مسجدی ساختند برای زیان رساندن به مسلمانان،

و تَقْوِيَتِ كَفْرًا	و كُفْرًا	
و تفرقه افکنی میان مؤمنان،	و تَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ	
و پایگاهی برای کسانی که در گذشته با خدا و پیامبرش جنگیده بودند.	و اِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ	
و قطعاً سوگند می‌خورند که ما فقط قصد خیر داشتیم.	وَ لِيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْحُسْنٰى	
ولی خداوند گواهی می‌دهد که آنان حتماً دروغ می‌گویند.	وَ اللَّهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	
هرگز در آن مسجد به نماز نایست.	۱۰۸ لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا	
قطعاً مسجدی که از روز اول بر پایه‌ی تقوا بنا شده،	لَمَسْجِدٍ اُسِّسَ عَلٰى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ	
شایسته‌تر است که در آن به نماز بایستی.	اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ	
زیرا در آن مردانی هستند که دوست دارند از هر گونه پلیدی پاک شوند.	فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا	
و خداوند کسانی را که خواهان پاکی‌اند دوست دارد.	وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ	
آیا کسی که بنای خود را بر اساس تقوای الهی و جلب رضایت او ساخته، بهتر است،	۱۰۹ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنْ لَدُنِّهِ وَ رِضْوَانٍ خَيْرٌ	
یا کسی که ساختمان خویش را بر لبه‌ی پرتگاهی سست و لرزان که در شُرُف سقوط قرار گرفته، بنا کرده است،	اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ	
تا ناگهان او را در آتش دوزخ سرنگون کند؟	فَاَنهَارَ بَهِیْ فِی نَارٍ جَهَنَّمَ	
آری، خداوند افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	
پیوسته این بنایی که آنان برای دین خود ساخته‌اند،	۱۱۰ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِی بَنَوْا	
موجب ایجاد شک و تردید در دل‌هایشان می‌شود،	رِبَّةً فِی قُلُوبِهِمْ	
و این شک برطرف نخواهد شد مگر این که دل‌هایشان (با توبه یا مرگ) متلاشی شود (تا آنگاه تردیدشان به یقین تبدیل شود).	اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ	
آری، خداوند بسیار دانا و حکیم است.	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	
و فهمیدند که در مقابل خشم خدا، هیچ پناهگاهی جز روی کردن به خودش، وجود ندارد،	وَ ظَنُّوا اَنْ لَا مَلْجَا مِنَ اللَّهِ اِلَّا اِلَيْهِ	
برای اهل مدینه و همچنین عرب‌های صحرانشینی که اطراف آنان هستند شایسته نیست،	۱۲۰ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِیْنَةِ وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ	
که از دستورات پیامبر خدا سرپیچی کنند،	اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ	

و حفظ جان خودشان را بر حفظ جان او ترجیح دهند.	وَ لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ	
این فرمان بدان سبب است که،	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ	
هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی در راه خدا به آنان نمی‌رسد،	لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا	
و به هیچ مکانی که خشم کفار را برمی‌انگیزد پا نمی‌گذارند،	خَمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
و هیچ ضربه‌ای بین آنها و دشمن رد و بدل نمی‌شود،	وَ لَا يَطْعُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ	
مگر این که همه‌ی این کارها به عنوان کاری شایسته برایشان نوشته می‌شود.	وَ لَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيًّا	
آری، خداوند پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند.	إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ	
و هیچ مال اندک یا زیادی را در راه خدا هزینه نمی‌کنند،	إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ	۱۲۱
و از هیچ سرزمینی عبور نمی‌کنند،	وَ لَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً	
مگر این که به حسابشان نوشته می‌شود،	وَ لَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا	
همه‌ی اینها برای آن است که خداوند به خاطر بهترین کارهایی که می‌کردند به آنان پاداش دهد.	إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ	
شایسته نیست که همه‌ی مؤمنان از شهر و دیار خود خارج شوند.	لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	
پس چرا از هر دسته از آنها، یک گروه خارج نمی‌شوند،	وَ مَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً	۱۲۲
تا در دین خدا آگاهی پیدا کنند،	فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ	
و هنگامی که نزد قوم خود بازمی‌گردند، آنان را (از عذاب الهی) هشدار دهند،	لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ	
باشد که از مجازات خدا بترسند؟	وَ لِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ	
	لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ	

یونس

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
الف، لام، را (رمزی میان خدا و پیامبر).	الر	۱
اینها آیات کتاب پر حکمت است.	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ	
آیا برای مردم شگفت‌آور است	أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا	۲
که: «به مردی از میان خودشان وحی کردیم،	أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ	

	أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ	که مردم را هشدار ده،
	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا	و به مؤمنان مژده بده،
	أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ	که نزد پروردگارشان جایگاهی پسندیده خواهند داشت؟
	قَالَ الْكَافِرُونَ	کافران می گویند:
	إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ	«قطعاً این مرد، به وضوح جادوگر است.»
۳	إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ	مالک و صاحب اختیار شما فقط خدای یگانه ای است،
	الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	که آسمان ها و زمین را در شش دوران آفرید،
	ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ	او بر فرمانروایی جهان مسلط است.
	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ	و کار جهان را اداره می کند.
	مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ	هیچ کسی بدون اجازه ی او حق شفاعت ندارد.
	ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ	این است خدای یگانه که مالک و صاحب اختیار شماست،
	فَاعْبُدُوهُ	بنابراین او را بپرستید.
	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	آیا درس نمی گیرید؟
۴	إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا	بازگشت همه ی شما فقط به سوی اوست.
	وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا	قطعاً خداوند وعده ی حقی داده است.
	إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ	او آفرینش را آغاز کرد، و سپس آن را دوباره تکرار می کند.
	لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	تا به کسانی که ایمان آوردند، و کارهای شایسته کردند،
	بِالْقِسْطِ	با عدالت کامل پاداش دهد.
	وَالَّذِينَ كَفَرُوا	ولی کافران،
	لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ	از آب جوشان جهنم می نوشند،
	وَعَذَابٌ أَلِيمٌ	و عذابی دردناک دارند،
	بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ	به سزای این که کافر بودند.
۵	هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً	او همان کسی است که خورشید را فروزان آفرید،
	وَالْقَمَرَ نُورًا	و ماه را نورافشان قرار داد،
	وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ	و برای آن جایگاه هایی تعیین کرد،
	لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ	تا شمار سال ها و محاسبه ی زمان را بدانید.
	مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ	خداوند همه اینها را هدفمند و براساس حقیقت آفرید.

	يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	او نشانه‌ها و آیات خود را برای اشخاص دانا توضیح می‌دهد.
٦	إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ	قطعاً در گردش پیاپی شب و روز،
	وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	و در آنچه خدا در آسمان‌ها و زمین آفرید،
	لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ	نشانه‌هایی برای اشخاص باتقوا وجود دارد.
٧	إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا	کسانی که انتظار ملاقات با ما را ندارند،
	وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا	و به زندگی دنیا، دل خوش کرده‌اند،
	وَاطْمَأَنُّوا بِهَا	و با آن آرامش یافته‌اند.
	وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ	و کسانی که از آیات و نشانه‌های ما غافل‌اند؛
٨	أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ	چنین افرادی جایگاه‌شان آتش است،
	بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	به سزای کارهایی که می‌کردند.
٩	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	اما قطعاً کسانی که ایمان آوردند،
	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ	پروردگارشان آنان را به وسیله‌ی ایمان‌شان هدایت می‌کند،
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ	و از زیر (قصرهای) آنان در بهشت‌های پر نعمت، نه‌رهایی جاری است.
١٠	دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ	نیایش آنان در آنجا این است که: «خدایا، تو را از هر بدی پاک و منزّه می‌دانیم».
	و تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ	و درودشان در آن جا سلام است،
	و آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	و پایان دعایشان این است که: «سپاس و ستایش، مخصوص خداست که مالک و صاحب‌اختیار جهانیان است».
١٢	وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ	و هنگامی که به انسان، رنج و گرفتاری برسد،
	دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا	در حالات گوناگون که به پهلوی خوابیده، یا نشسته یا ایستاده، ما را به کمک می‌خواند.
	فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ	اما همین‌که گرفتاری او را برطرف می‌کنیم،
	مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ	طوری به مسیر سابق خود ادامه می‌دهد که گویی هرگز ما را برای برطرف کردن رنجی که به او رسیده نخوانده است.
	كَذَٰلِكَ رُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	بدین‌سان، رفتار و اعمال کسانی که زیاده‌روی می‌کنند در نظرشان آراسته شده است.
١٥	وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ	وقتی آیات ما که روشن و واضح است برای آنان خوانده می‌شود،

افرادى كه انتظار ملاقات با ما را ندارند مى گويند: «مطلبى خواندنى غير از اين قرآن را بياور، يا آن را تغيير بده.»	قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ	
بگو: «من نمى توانم آن را از طرف خودم تغيير دهم.	قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي	
من فقط از آنچه به من وحى مى شود پيروي مى كنم.	إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ	
اگر من در برابر پروردگارم نافرمانى كنم، از عذاب روزى بزرگ مى ترسم.»	إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	
بگو: «اگر خدا مى خواست اين قرآن را برايتان نمى خواندم،	قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ	۱۶
و شما را از آن آگاه نمى كرد،	و لَا أَدْرَاكُمْ بِهِ	
زيرا پيش از اين، مدت ها در ميان تان زندگى كرده ام .	فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ	
آيا عقل خود را به كار نمى گيريد؟!	أَفَلَا تَعْقِلُونَ	
پس چه كسى ستمكارتر است از آن كه بر خدا دروغ بندد،	فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	۱۷
يا آيات و نشانه هايش را انكار كند؟	أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ	
آرى، واقعيت اين است كه گناهكاران رستگار نمى شوند.»	إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ	
(مشركان) به جاى خداوند چيزهايى را مى پرستند،	و يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	۱۸
كه نه زيانى به آنها مى رساند و نه سودى برايشان دارد،	مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَ لَا يَنْفَعُهُمْ	
و مى گويند: «اينان واسطه ها و شفيعان ما نزد خدا هستند.»	و يَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ	
بگو: «آيا خدا را از چيزى آگاه مى كنيد،	قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ	
كه خودش در آسمان ها و زمين از وجود آن بى اطلاع است؟!	بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ	
او بسيار منزّه و بالاتر از شرک ورزى آنان است.»	سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	
مردم (در آغاز) فقط يك گروه بودند،	وَ مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً	۱۹
ولى سپس دچار اختلاف شدند،	فَاخْتَلَفُوا	
و اگر فرمانى از سوى پروردگارت درباره ي تأخير عذاب نبود،	وَ لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ	
حتماً درباره آنچه در آن، با هم اختلاف دارند ميان شان داورى مى شد.	لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	
و مى گويند: «چرا معجزه اى از سوى پروردگارش بر او نازل نمى شود؟»	وَ يَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ	۲۰
بگو: «غيب فقط مخصوص خداست.	فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ	
پس منتظر عذاب باشيد،	فَانْتَظِرُوا	

	إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ	که من نیز همراه شما منتظر هستیم.»
۲۱	وَ إِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً	و هنگامی که رحمتی به مردم می‌چشانیم،
	مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهُم	پس از این که رنجی به آنها رسیده،
	إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا	ناگهان در مورد از بین بردن آیات و نشانه‌های ما توطئه می‌کنند.
	قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا	بگو: «خداوند در تدبیر و نقشه کشیدن سریع‌تر است»،
	إِنْ رُسُلُنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ	آری، فرستادگان ما (یعنی فرشتگانی که مراقب شما هستند) حيله و نیرنگ‌تان را می‌نویسند.
۲۲	هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ	او کسی است که به شما امکان حرکت در خشکی و دریا را می‌دهد،
	حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ	تا این‌که درون کشتی‌ها قرار می‌گیرید،
	وَ جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ	و بادی دلپذیر و موافق می‌وزد و کشتی‌ها مسافران خود را به حرکت درمی‌آورند،
	وَ فَرَحُوا بِهَا	و مردم از وزش آن باد خوشحال هستند،
	جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ	ناگهان طوفانی سخت بر آن کشتی می‌وزد،
	وَ جَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ	و امواج از هر طرف به سمت آنها می‌آید،
	وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ	و یقین می‌کنند که در چنگال مرگ خواهند افتاد،
	دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ	در آن حال عقیده‌ی خود را برای خدا خالص کرده و او را به کمک می‌خوانند،
	لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ	که: «اگر ما را از این طوفان نجات دهی،
	لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ	قطعاً از سپاسگزاران خواهیم شد».
۲۳	فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ	پس هنگامی که آنان را نجات می‌دهد،
	إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ	به ناحق در زمین ظلم و فساد می‌کنند.
	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
	إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ	ظلم و فساد شما فقط به ضرر خودتان است.
	مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	بهره‌ی زندگی دنیا اندک است.
	ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ	سپس بازگشت شما به نزد ماست.
	فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و شما را از کارهایتان آگاه خواهیم کرد.
۲۴	إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	مثال بی‌ارزش بودن زندگی دنیا،
	كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ	مانند آبی است که آن را از آسمان فرو فرستادیم،

فَاَحْتَلَطَ بِهِيَ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ الْأَنْعَامُ	آنگاه به وسیله آن باران، گیاهان زمین که مردم و چهارپایان می‌خورند، سبز و انبوه شد.
حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا	پس هنگامی که زمین با گیاهان گوناگون آراسته و زیبا شد، و اهل زمین، یقین کردند که برای بهره‌برداری کامل از آن، توانایی دارند،
آتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا	(به خاطر سربیزی آنها از دستورات الهی)، فرمان عذاب ما شب یا روز به سراغ آنان آمد،
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا	و سپس آن را مانند مزرعه‌ای دروشده قرار دادیم،
كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ	که گویی دیروز، محصولی در آن وجود نداشته است.
كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	بدین ترتیب آیات و نشانه‌های خود را توضیح می‌دهیم، برای افرادی که می‌اندیشند.
۲۵ وَ اللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ	و خداوند مردم را به سرای سلامت و آرامش دعوت می‌کند،
وَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ	و هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌نماید.
۳۰ وَ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ	و همگان به پیشگاه خدایی که سرپرست حقیقی آنهاست بازگردانده می‌شوند.
۳۴ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ	بگو: آیا از بت‌های شما کسی هست،
مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ	که آفرینش را آغاز کند، و آنگاه (پس از این که از بین رفت) دوباره آن را بازگرداند؟
قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ	بگو: «خداوند آفرینش را آغاز می‌کند و (پس از نابودی، دوباره در قیامت) آن را باز می‌گرداند.
فَأَنبِئْ تُؤْفَكُونَ	پس چگونه از حق رویگردان می‌شوید؟!»
۳۵ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ	بگو: «آیا از بت‌های شما کسی هست،
مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ	که به سوی حق هدایت کند؟»
قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ	بگو: «تنها خدا به سوی حق هدایت می‌کند.
أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ	آیا کسی که به سوی حق هدایت می‌کند،
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ	سزاوارتر است که پیروی شود،
أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ	یا کسی که راه درست را پیدا نمی‌کند، مگر این که راهنمایی شود؟
فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ	پس چه بلایی بر سرتان آمده؟ چگونه قضاوت می‌کنید؟»
۳۶ وَ مَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا	بیشتر آنان فقط از گمان و خیال پیروی می‌کنند،
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا	در حالی که ظن و گمان، به هیچ وجه انسان را از حقیقت بی‌نیاز نمی‌کند.

	إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ	قطعاً خداوند از کارهای آنها به‌خوبی آگاه است.
۳۷	وَ مَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و برای این قرآن ممکن نیست که از جانب غیر خدا بوده و به دروغ به او نسبت داده شده باشد،
	وَ لَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ	ولی با کتاب‌های آسمانی پیش از خود هماهنگ است و آنها را تأیید می‌کند،
	وَ تَفْصِيلِ الْكِتَابِ	و بیانگر حقایق آن کتابها است،
	لَا رَيْبَ فِيهِ	و هیچ شکی در آن نیست،
	مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	که از سوی پروردگار جهانیان است.
۳۸	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ	آیا می‌گویند: «پیامبر، قرآن را از خود ساخته است»؟!
	قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ	بگو: « (اگر این کار برای بشر ممکن است) پس شما هم یک سوره مانند قرآن بیاورید،
	وَ ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و غیر از خدا هر که را می‌توانید برای این کار دعوت کنید.
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید».
۳۹	بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ	حقیقت این است که آنان چیزی را دروغ شمردند که به علم آن، احاطه نداشتند،
	وَ لَمَّا يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ	و هنوز حقیقت آن برایشان نیامده است.
	كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	کسانی که قبل از آنها بودند نیز همین‌گونه (پیامبران‌شان را) تکذیب کردند.
	فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ	پس ببین عاقبت ستمکاران چگونه بود.
۴۰	وَ مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ	و بعضی از آنها به آن ایمان می‌آورند،
	وَ مِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ	و برخی از آنها به آن ایمان نمی‌آورند.
	وَ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ	آری، پروردگارت از حال فسادگران آگاه‌تر است.
۴۱	وَ إِنْ كَذَّبُوكَ	و اگر تو را دروغگو شمردند،
	فَقُلْ لِي عَمَلِي	بگو: «نتیجه‌ی کار من برای خودم است،
	وَ لَكُمْ عَمَلُكُمْ	و نتیجه‌ی کار شما برای خودتان.
	أَنْتُمْ بَرِيغُونَ مِمَّا أَعْمَلُ	شما با کارهای من ارتباطی ندارید،
	وَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ	و من نیز با کارهای شما بی‌ارتباطم».
۴۲	وَ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ	و بعضی از آنان کسانی هستند که به سخن تو گوش فرا می‌دهند.
	أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ	آیا تو می‌خواهی افراد ناشنوا را شنوا کنی،
	وَ لَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ	در حالی که عقل خود را به کار نمی‌گیرند؟!

۴۳	وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ	و بعضی از آنان به تو چشم می‌دوزند.
	أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعُمَى	آیا تو می‌خواهی افراد کوردل را بینا کنی،
	وَ لَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ	هر چند توان دیدن حقیقت را نداشته باشند؟!
۴۴	إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا	خدا به هیچ وجه به مردم ستم نمی‌کند،
	وَ لَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	بلکه مردم خودشان، در حق خویش ستم می‌کنند.
۴۵	وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ	و در روز قیامت، آنان را جمع می‌کند،
	كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ	چنان‌که گویی فقط لحظه‌ای از روز در دنیا درنگ کرده‌اند،
	يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ	و یکدیگر را به‌خوبی می‌شناسند.
	قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ	قطعاً (در آن روز) کسانی که ملاقات با خدا را دروغ شمردند زیان کرده‌اند،
	وَ مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ	و هدایت‌شده نیستند.
۴۶	وَ إِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ	و اگر بعضی از چیزهایی را که به آنان وعده دادیم به تو نشان دهیم،
	أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ	یا پیش از وقوع آن، جان تو را بگیریم،
	فَالْيُنَا مَرْجِعُهُمْ	در هر حال، بازگشت آنان تنها به نزد ماست.
	ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ	آنگاه خدا بر کارهای آنان گواه است.
۴۷	وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ	و هر امتی پیامبری دارد.
	فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ	پس هنگامی که پیامبرشان بیاید،
	قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ	میان‌شان به عدالت داوری خواهد شد،
	وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ	بدون این که مورد ستم واقع شوند.
۴۸	وَ يَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ	می‌گویند: «این وعده چه زمانی رخ می‌دهد؟
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.»
۴۹	قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا	بگو: «من حتی برای خودم، اختیار هیچ سود و زیانی ندارم،
	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ	مگر مواردی که خدا خواسته است.
	لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ	برای هر امتی دوران مشخصی وجود دارد،
	إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ	اما هنگامی که دوران آنها به پایان رسد،
	فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً	لحظه‌ای آن را به تأخیر افکنند،
	وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ	و نه می‌توانند لحظه‌ای آن را جلو بیندازند.»

۵۰	قُلْ أَرَأَيْتُمْ	بگو: «به من خبر دهید،
	إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا	اگر (بعد از این همه شتاب شما) عذاب خدا، به هنگام شب یا روز، به سراغتان بیاید، (آیا می‌توانید آن را دور سازید)؟
	مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ	این چه عجله‌ای است که مجرمان برای دیدن آن نشان می‌دهند؟
۵۱	أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ	آیا بعد از این که عذاب رخ داد آن را باور می‌کنید؟
	الْآنَ وَ قَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ	آیا اکنون ایمان می‌آورید (تا عذاب از شما برداشته شود)؟ در حالی که پیش از این می‌خواستید که در آمدن آن شتاب شود!»
۵۲	ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا	آنگاه به کسانی که ستم کردند گفته می‌شود:
	ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ	«عذاب ابدی را بچشید.
	هَلْ جُبِّحُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ	آیا به سبب چیزی غیر از اعمالتان، مجازات می‌شوید؟»
۶۶	أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ	آگاه باشید که مالکیت هر که در آسمان‌ها و زمین است، مخصوص خداست،
	وَ مَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ	و کسانی که بت‌هایی را به جای خدا می‌پرستند، در حقیقت از بت‌ها پیروی نمی‌کنند،
	إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ	آنان فقط از گمان خود پیروی می‌کنند.
	وَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ	و فقط از روی حدس و گمان باطل، سخن می‌گویند.
۶۷	هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ	او کسی است که شب را برایتان قرار داد،
	لِتَسْكُنُوا فِيهِ	تا در آن آرامش یابید.
	وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا	و روز را نیز روشن قرار داد.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ	قطعاً در این آفرینش، برای افرادی که گوش شنوا و نصیحت‌پذیر دارند، نشانه‌هایی وجود دارد.
۶۸	قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا	گفتند: «خداوند مخلوقی را به عنوان فرزند انتخاب کرده است.»
	سُبْحَانَهُ	ولی او از این سخنان بسیار منزّه است،
	هُوَ الْغَنِيُّ	او از داشتن فرزند بی‌نیاز است.
	لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است فقط برای اوست.
	إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا	شما برای اثبات این ادعا هیچ دلیلی ندارید.
	أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ	آیا چیزی را که به درستی نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟
۶۹	قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ	بگو: «کسانی که به خدا دروغ می‌بندند،
	لَا يُفْلِحُونَ	رستگار نخواهند شد.»

۷۰	مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا	بلکه بهره‌ای ناچیز در زندگی دنیا دارند.
	ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ	سپس بازگشت آنان، تنها به نزد ماست.
	ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ	آنگاه عذاب سختی به آنها می‌چشانیم.
	بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ	به سزای این که کافر بودند.
۹۹	وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ	و اگر پروردگارت می‌خواست،
	لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا	قطعاً تمام کسانی که در زمین هستند ایمان می‌آوردند.
	أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ	آیا تو مردم را وادار می‌کنی،
	حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ	تا مؤمن شوند؟
۱۰۰	وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ	ولی هر کسی فقط با اجازه‌ی خدا می‌تواند ایمان بیاورد،
	وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ	و خدا کسانی را که از عقل خود استفاده نمی‌کنند، به پلیدی گرفتار می‌کند.
۱۰۱	قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	بگو: «توجه کنید که در آسمان‌ها و زمین چه چیزهایی وجود دارد.
	وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالتُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ	و البته نشانه‌ها و پیامبران، سودی به حال افراد بی‌ایمان ندارند (و مانع عذاب آنها نمی‌شوند).
۱۰۲	فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ	آیا در انتظار این هستند،
	إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ	که چیزی غیر از مجازات‌های اقوام گذشته برایشان اتفاق بیفتد؟
	قُلِ فَاَنْتَظِرُوا	بگو: «پس منتظر باشید،
	إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ	که من نیز با شما از منتظران خواهم بود».
۱۰۳	ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا	آنگاه پیامبرانمان و مؤمنان را نجات می‌بخشیم،
	كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ	آری، نجات مؤمنان، حقی است که آنها بر عهده ما دارند.
۱۰۴	قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	بگو: «ای مردم،
	إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي	اگر در حقانیت دین من تردید دارید،
	فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	بدانید من کسانی را که شما به جای خدا می‌پرستید نمی‌پرستم،

	وَ لَكِنْ أَعْبُدْ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّأَكُم	بلکه خدایی را می پرستم که جان شما را می گیرد.
	وَ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	و مأمور شده‌ام که از مؤمنان باشم.
۱۰ ۵	وَ أَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا	و این فرمان به من داده شده که با حق گرایی به این دین روی بیاور،
	وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و به هیچ وجه از مشرکان مباش.
۱۰ ۶	وَ لَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ لَا يَضُرُّكَ	و چیزی را به جای خدا پرستش نکن، که سود و زیانی به تو نمی‌رساند.
	فَإِنْ فَعَلْتَ	که اگر چنین کردی،
	فَأِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ	در آن صورت از ستمگران خواهی شد.

هود

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الر	الف، لام، را. (رمزی میان خدا و پیامبر)
	كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ	این، کتابی است که آیات آن (بر اساس یک پیام و هدف)، محکم و استوار گردیده،
	ثُمَّ فُصِّلَتْ	و سپس به طور مفصل توضیح داده شده (و به جزئیات امور پرداخته است)،
	مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ	و از جانب حکیمی آگاه می‌باشد.
۲	أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ	(پیامش این است) که تنها خدا را بپرستید؛
	إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَ بَشِيرٌ	من از جانب او برای شما، هشدار و مژده به همراه آورده‌ام؛
۳	وَ أَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ	و این که از پروردگارتان آمرزش بخواهید،
	ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ	و به پیشگاه او توبه کنید،
	يُمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا	تا شما را به مدت معینی، از نعمت‌های دنیا به خوبی بهره‌مند کند،
	إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	
	وَ يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ	و به هر که شایسته‌تر است، پاداش بیشتری بدهد.
	وَ إِنْ تَوَلَّوْا	و اگر بی توجهی کنید،
	فَأِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ	بدانید که من به خاطر عذابی که در یک روز بزرگ فرا می‌رسد، برای شما می‌ترسم.

۴	إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ	بازگشت شما تنها به پیشگاه خداست،
	وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و او بر هر کاری تواناست.
	وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ	و خداوند بر همه چیز نگهبان است.
۱۵	مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا	کسانی که در پی رسیدن به زندگی دنیا و تجمّلات آن هستند،
	نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا	نتیجه‌ی کارهای‌شان را در همین دنیا به طور کامل به آنها می‌دهیم،
	وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ	و از حق آنان در این جهان، ذره‌ای کم نمی‌شود.
۱۶	أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ	آنان کسانی هستند که سهم‌شان در آخرت فقط آتش است،
	وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا	و کارهای‌شان در دنیا از بین می‌رود،
	وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	و تمام اعمال‌شان نابود خواهد شد.
۱۰۰	ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى	اینها برخی از اخبار شهرها است،
	نَقُصُّهُ عَلَيْكَ	که بر تو حکایت می‌کنیم.
	مِنْهَا قَائِمٌ وَ حَصِيدٌ	آثار برخی از آن‌ها هنوز پابرجاست، و برخی دیگر از بین رفته است.
۱۰۱	وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ	و ما به آنان ستم نکردیم،
	وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ	بلکه خود در حق خویش ستم کردند.
	فَمَا آغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ	و آن هنگام که فرمان پروردگارت فرا رسید، خدایانی که غیر از خدای یکتا می‌پرستیدند، ذره‌ای از عذاب الهی را از آنها دور نکردند.
	وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ	و (آن خدایان دروغین) بهره‌ای جز هلاکت برای آنان نداشتند.
۱۰۲	وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ	و این چنین است مجازات پروردگارت،
	إِذَا أَخَذَ الْفُرَى	هنگامی که اهالی شهرها را مجازات می‌کند،
	وَهِيَ ظَالِمَةٌ	در حالی که ستمکارند.
	إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ	آری، مجازات او دردناک و سخت است.
۱۰۳	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	قطعاً در این سرگذشت‌ها نشانه‌ای است،
	لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ	برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد.
	ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ	آن روز، وقتی است که مردم (برای پاداش و کیفر) در آن جمع می‌شوند،
	وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ	و آن روز، زمانی است که همگان نظاره‌گر آن خواهند بود.

۱۰۴	وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ	و ما آن را فقط تا مدتی معین به تأخیر می اندازیم.
۱۰۵	يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ	روزی که وقتی می آید، هیچ کسی بدون اجازه ی خدا سخن نمی گوید،
	فَمِنْهُمْ شَقِيئٌ وَ سَعِيدٌ	پس برخی از مردم بدبخت و بعضی دیگر سعادتمند خواهند بود.
۱۰۶	فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ	اما کسانی که بدبخت می شوند، در آتش اند،
	لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ شَهِيقٌ	و در آن، فریادها و ناله های طولانی و گوش خراش خواهند داشت؛
۱۰۷	خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ	آنها تا زمانی که آسمان ها و زمین پابرجا است، در آتش خواهند ماند،
	إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ	مگر این که پروردگارت چیزی دیگر بخواهد.
	إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ	آری، پروردگارت هر کاری را بخواهد (و صلاح بداند) انجام می دهد.
۱۰۸	وَ أَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ	و اما آنان که سعادتمند می شوند، در بهشت خواهند بود،
	خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ	و تا زمانی که آسمان ها و زمین پابرجا است، در آن خواهند ماند،
	إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ	مگر این که پروردگارت چیزی دیگر بخواهد.
	عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ	(این نعمت های خدا) بخششی همیشگی و ماندگار است.
۱۱۲	فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ	و در این راه، همان طور که مأمور شده ای، پایدار و مقاوم باش،
	وَ مَنْ تَابَ مَعَكَ	و همین طور کسانی که به همراهت، به درگاه خدا بازگشته اند (باید در این راه پایدار و مقاوم باشند)،
	وَ لَا تَطْغَوْا	و طغیان نکنید،
	إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	زیرا او به کارهایتان بیناست.
۱۱۳	وَ لَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا	و مبادا به قدرت ظالمان توجه و تکیه کنید،
	فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ	که آتش (عذاب خدا) به شما خواهد رسید،
	وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ	و در آن حال غیر از خدا یآوری ندارید،
	ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ	و سپس یاری نخواهید شد.
۱۱۸	وَ لَوْ شَاءَ رَبُّكَ	و اگر پروردگارت می خواست،
	لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً	قطعاً مردم را یک گروه و پیرو یک دین قرار می داد.
	وَ لَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ	ولی (چنین نخواسته و) آنان پیوسته با یکدیگر اختلاف دارند؛

۱۱۹	إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ	مگر کسی که پروردگارت به او رحم کند (و هدایتش کند)،
	وَ لِذَلِكَ خَلَقَهُمْ	و آنان را برای برخورداری از همین رحمت و هدایت آفریده است.
	وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ	آری (با ستم کاری مردم و اختلاف شان در دین)، وعده و سخن پروردگارت کاملاً به وقوع پیوست،
	لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ	که قطعاً دوزخ را از تمام جن و انس (که کافر شده اند) پر خواهم کرد.
۱۲۰	وَ كُلاًّ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ	و سرگذشت پیامبران گذشته را به گونه های مختلف بر تو حکایت می کنیم،
	مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ	تا دلت را با آن محکم و استوار سازیم.
	وَ جَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ	و در این آیات برای تو حق و حقیقت آمده است،
	وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ	و در آنها برای مؤمنان نصیحت و یادآوری وجود دارد.
۱۲۱	وَ قُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ	و به آنان که ایمان نمی آورند بگو:
	إِعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ	«هر کاری می توانید انجام دهید،
	إِنَّا عَامِلُونَ	که ما نیز طبق وظیفه ی خود عمل می کنیم.
۱۲۲	وَ انْتَظِرُوا	و منتظر سرانجام کارهایتان باشید،
	إِنَّا مُنْتَظِرُونَ	که ما هم انتظار می کشیم».
۱۲۳	وَ لِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و غیب آسمان ها و زمین تنها برای خداست،
	وَ إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ	و همه کارها به دست او رقم می خورد (که او علت همه چیز، حتی اختیار آدمی است).
	فَاعْبُدْهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ	بنابراین او را بپرست و بر او توکل کن.
	وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	زیرا پروردگارت از کارهایتان غافل نیست.

یوسف

۲۲	وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ	و هنگامی که به کمال رشدش رسید،
	آتَيْنَاهُ حُكْماً وَ عِلْماً	به او حکمت و علم دادیم،
	وَ كَذَلِكَ بَجَزَى الْمُحْسِنِينَ	و این گونه به نیکوکاران پاداش می دهیم.
۲۳	وَ رَاودَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ	و اما زنی که یوسف در خانه اش بود، با نرمی و فریب قصد کامجویی از او را کرد،
	وَ غَلَقَتِ الْأَبْوَابَ	بنابراین، درها را محکم بست،
	وَ قَالَتْ هَيْتَ لَكَ	و گفت: «بشتاب که برای تو آماده ام.»

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ	ولی یوسف گفت: «پناه بر خدا (از این که خواسته تو را اجابت کنم)،
إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ	چرا که او مالک و صاحب اختیار من است و جایگاه و مقام مرا نیکو کرده است.
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ	(اگر این کار را نکنم، از ظالمان خواهم بود و) ظالمان هرگز رستگار نمی شوند.»
۲۴ وَ لَقَدْ هَمَّتْ بِهِ	اما آن زن، واقعاً تصمیم به کامجویی از او گرفت،
وَ هَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ	و اگر یوسف دلیل آشکار پروردگارش را نمی دید او نیز تصمیم به کامجویی از آن زن را می گرفت.
كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ	ما می خواهیم که آن عمل بد و کار زشت را از او برگردانیم،
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ	زیرا او از بندگان خالص شده ی ما بود.
۲۵ وَ اسْتَبَقَا الْبَابَ	بالاخره، هر دو به سوی درب شتافتند،
وَ قَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ	تا این که آن زن، پیراهن یوسف را از پشت پاره کرد،
وَ أَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ	و ناگاه شوهر آن زن را کنار در مشاهده کردند.
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا	زن گفت: «چیست مجازات کسی که نسبت به خانواده ی تو قصد بدی داشته است،
إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ	مگر این که زندانی شود،
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	یا شکنجه ای دردناک ببیند؟»
۲۶ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي	یوسف گفت: «(چنین نیست، بلکه) او با فریب از من درخواست کامجویی کرد.»
وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا	آنگاه شاهدی از خانواده ی آن زن گواهی داد:
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ	«اگر پیراهن یوسف از جلو پاره شده،
فَصَدَقَتْ	زن راست می گوید،
وَ هُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ	و یوسف دروغگو است.
۲۷ وَ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ	و اگر پیراهن یوسف از پشت پاره شده،
فَكَذَبَتْ	زن دروغ می گوید،
وَ هُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ	و یوسف راستگو است.»
۲۸ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ	سپس هنگامی که شوهر آن زن دید که پیراهن یوسف از پشت پاره شده،
قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ	به همسرش گفت: «این کار ناشی از حيله و نیرنگ شما زنان است،
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ	به راستی حيله و نیرنگ شما زنان، بزرگ است.
۲۹ يَوْسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا	ای یوسف از این ماجرا چشم پوشی کن،

وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ	و تو ای زن نیز برای گناهت آمرزش بخواه،
إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ	زیرا تو خطاکار بوده‌ای.»
۳۰ وَ قَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ	و زنانی که در شهر بودند گفتند:
إِمْرَأَةَ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ	«زن عزیز مصر از غلامش درخواست کام‌جویی داشته.
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا	به‌راستی عشق آن غلام در اعماق قلبش نفوذ کرده است.
إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ	به نظر ما قطعاً او در اشتباهی آشکار است.»
۳۱ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ	هنگامی که آن زن نیرنگ آنان را شنید،
أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ	آنان را به یک مهمانی دعوت کرد،
وَ أَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِئًا	و برای آنان پشته‌هایی گرانبها و مجلسی باشکوه آماده کرد،
وَ آتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا	و به هر یک از آنان، چاقویی برای پوست کندن میوه داد،
وَ قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ	و آنگاه به یوسف گفت: «بیرون بیا.»
فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ	پس هنگامی که او را دیدند او را بزرگوار و زیبا یافتند،
وَ قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ	و (چنان از خود بی‌خود شدند که) دستان خود را بریدند.
وَ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ	و از تعجب گفتند: «منزه است خدا!
مَا هَذَا بَشَرًا	این انسان نیست،
إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ	این فقط فرشته‌ای بزرگوار است.»
۳۲ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ	آن زن گفت: «این (کسی که شما او را فرشته می‌خوانید) همان کسی است که مرا درباره‌ی عشق به او سرزنش می‌کردید،
وَ لَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ	آری، به‌راستی من با فریب از او درخواست کام‌جویی کردم،
فَاسْتَعْصَمَ	و او به شدت خودداری کرد،
وَ لَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرْتُهُ	و مطمئناً اگر آنچه را که به او فرمان می‌دهم انجام ندهد،
لَيُسْجَنَنَّ	قطعاً زندانی می‌شود.
وَ لَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ	و حتماً خوار و ذلیل خواهد شد.»
۳۳ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ	یوسف گفت: «پروردگارا، زندان نزد من محبوب‌تر است،
مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ	از کاری که مرا به آن دعوت می‌کنند.
وَ إِلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ	و اگر نیرنگ‌شان را از من بازگردانی،
أَصْبُ إِلَيْهِنَّ	به آنان مایل می‌شوم،
وَ أَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ	و از جاهلان خواهم شد.»

۳۴	فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ	خدا نیز دعای او را اجابت کرد،
	فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ	و نیرنگ آنان را از او بازگرداند.
	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	زیرا او شنوای داناست.
۱۰۲	ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ	این سرگذشت، از خبرهای غیبی است،
	نوحِيهِ إِلَيْكَ	که به تو وحی می‌کنیم،
	وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ	و ای پیامبر، تو نزد برادران یوسف نبودی،
	إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَ هُمْ يَمْكُرُونَ	آنگاه که همگی برای توطئه (علیه یوسف) همدست و مصمم شدند.
۱۰۳	وَ مَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَ لَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ	و البته هرچقدر که (برای ایمان آوردن مردم) حریص باشی، باز هم بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند.
۱۰۴	وَ مَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	و تو هیچ پاداشی برای این کار (که رساندن پیام قرآن است)، از آنان نمی‌خواهی.
	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	بلکه این قرآن، فقط یادآوری و نصیحتی برای جهانیان است.
۱۰۵	وَ كَايِنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و چه بسیار نشانه‌هایی در آسمان‌ها و زمین وجود دارد،
	يَمُرُّونَ عَلَيْهَا	که از برابر آنها می‌گذرند،
	وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ	و نسبت به آن بی‌توجه‌اند!
۱۰۶	وَ مَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ	آری، بیشتر آنها به خدا ایمان نمی‌آورند،
	إِلَّا وَ هُمْ مُشْرِكُونَ	مگر این‌که در همان حال باز هم مشرک هستند (و ایمانشان خالص نیست).
۱۰۷	أَفَأَمِنُوا	آیا آنان در امان هستند،
	أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ	از این‌که عذاب فراگیر خدا به سراغشان بیاید،
	أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً	یا ناگهان لحظه مرگ آنها فرا رسد،
	وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	در حالی که گرفتار غفلت هستند؟
۱۰۸	قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي	بگو: این راه من است،
	أَدْعُو إِلَى اللَّهِ	که به سوی خدا دعوت می‌کنم،
	عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنِي	من و پیروانم بر اساس آگاهی و یقین، چنین وظیفه‌ای داریم.
	وَ سُبْحَانَ اللَّهِ	و خدا را پاک و منزّه می‌شمارم.
	وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و من از مشرکان نیستم.
۱۰۹	وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ	و تمام پیامبرانی که پیش از تو فرستادیم،
	إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ	مردانی از اهل شهرها (و انسان‌هایی مانند خودتان) بودند که به آنان وحی می‌کردیم.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	پس آیا در زمین سیر نمی کنند،
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	تا ببینند عاقبت اقوامی که قبل از آنها زندگی می کردند، چگونه بوده است؟
وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا	و البته برای کسانی که از خدا حیا دارند و حرمت او را حفظ می کنند، سرای آخرت بهتر است.
أَفَلَا تَعْقِلُونَ	آیا عقل خود را به کار نمی گیرید؟
حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ	(و دعوت فرستادگان خدا و انکار کافران ادامه داشت) تا وقتی که پیامبران (از ایمان قوم خود) ناامید شدند،
وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا	و مردم پنداشتند که (از سوی فرستادگان الهی) به آنها دروغ گفته شده،
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا	یاری ما برای پیامبران آمد.
فَنُجِّىَ مَنْ نَشَاءُ	و کسانی که می خواستیم، نجات یافتند،
وَ لَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ	و مسلماً عذاب ما از افراد گناه کار برداشته نمی شود.
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ	به راستی در سرگذشت آنان عبرتی برای خردمندان وجود دارد.
مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ ع	این (قرآن) سخنی دروغ نیست،
وَ لَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ	بلکه هماهنگ با کتاب های آسمانی پیش از خودش و تأیید کننده ی آنها است،
وَ تَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ	و هر چیزی را که برای هدایت انسان لازم است بیان می کند.
وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	و هدایت و رحمتی است برای کسانی که ایمان می آورند.

رعد

٦	وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ	آنها به جای درخواست رحمت، از تو می خواهند که در آوردن عذاب شتاب کنی،
	وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ	در حالی که پیش از آنان، انواع کیفرهای عبرت آموز، بر سر کافران آمده است.
	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ	آری، پروردگارت با این که مردم ستمکارند، آمرزشی بزرگ برای آنها دارد،
	وَ إِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ	و البته پروردگارت (ظالمان را) به سختی کیفر می کند.
٩	عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	خدا امور پنهان و آشکار را می داند،
	الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ	و او بزرگ و بسیار بلندمرتبه است.
١١	لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ	آدمی در مقابل و پشت سرش، مراقبانی از فرشتگان دارد،
	يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ	که به فرمان خدا او را حفظ می کنند.

خداوند وضعیت هیچ قومی را تغییر نمی‌دهد،	إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ	
تا این که خودشان، وضعیت خود را تغییر دهند،	حَتَّى يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ	
و زمانی که خدا برای قومی بدی و عذابی بخواهد،	وَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا	
هیچ راه بازگشتی ندارد،	فَلَا مَرَدَّ لَهُ	
و آنان غیر از خدا هیچ چاره‌سازی نخواهند داشت.	وَ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍلٍ	
دعا و نیایش حقیقی، تنها سزاوار اوست.	لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ	۱۴
و کسانی که مشرکان، به منظور عبادت، به جای خدا می‌خوانند،	وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ	
هیچ پاسخی به آنان نمی‌دهند،	لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ	
(و دعای مشرکان، سودی به حالشان ندارد) مگر مانند شخصی تشنه که بر سر چاهی نشسته و دو دستش را به سوی آب دراز کرده،	إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ	
تا آب را به دهانش برساند،	لِيَبْلُغَ فَاهُ	
ولی آب به دهانش نمی‌رسد.	وَ مَا هُوَ بِبَالِغِهِ	
آری، دعای کافران فقط در گمراهی و تباهی است.	وَ مَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ	
آری، کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند، خودشان و سایه‌های‌شان ، خواه و ناخواه، در هر صبح و شام، تنها در مقابل خدا اطاعت و تواضع می‌کنند،	وَ لِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا وَ ظِلَالُهُمْ بِالْعُدُوِّ وَ الْأَصَالِ	۱۵
بگو: «مالک و صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین کیست؟»	قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	۱۶
بگو: «خدای یکتا است.»	قُلِ اللَّهُ	
بگو: «آیا به جای او سرپرستانی برای خود انتخاب کرده‌اید،	قُلْ أَفَاتَّخَذْتُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ	
که مالک هیچ سود و زبانی برای خودشان هم نیستند؟!»	لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا	
بگو: «آیا نابینا و بینا یکسان هستند؟»	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَ الْبَصِيرُ	
یا مگر تاریکی‌ها و نور با هم برابرند؟»	أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَ النُّورُ	
یا این که آنها برای خدا شریکانی قرار داده‌اند،	أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ	
که مانند آفرینش او، مخلوقاتی را آفریده‌اند،	خَلَقُوا كَخَلْقِهِ	
و بدین جهت در مورد آفرینش آنها، به اشتباه افتاده‌اند (و به جای پرستش خالق اصلی، به عبادت بت‌ها رو کرده‌اند)؟	فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ	
بگو: «خدای یکتا، آفریدگار همه چیز است،	قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ	

	وَ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ	و اوست که یگانه و بسیار مسلط و چیره است.
۱۷	أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	خدا از آسمان، آبی خالص و پاکیزه فرو می‌فرستد،
	فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا	و رودخانه‌ها در میان دره‌ها، با ظرفیت‌های گوناگون، روان می‌شوند،
	فَاَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا	و آنگاه بر اثر سیل، کفی بر روی آب، پدید می‌آید،
	وَمَا يوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ	همان طور که هنگام گداختن فلزات برای ساختن زینت‌آلات یا وسایل زندگی، کفی (بر روی مواد مذاب) ظاهر می‌شود.
	كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ	خدا، حق و باطل را این چنین مثال می‌زند.
	فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً	در نهایت، کف (از روی آب و مواد مذاب)، به کناری می‌رود و محو و نابود می‌شود،
	وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ	ولی آنچه به مردم سود می‌رساند (مانند آب و فلزات ارزشمند)، در زمین باقی می‌ماند.
	كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ	خداوند (مطالب مهم را) این گونه مثال می‌زند.
۱۸	لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ	کسانی که به دعوت پروردگارشان پاسخ دادند،
	وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ	ولی کسانی که به دعوت او پاسخ ندادند،
	لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ	اگر تمامی آنچه در زمین است و نیز شبیه آن را همراه خود داشته باشند،
	مَعَهُ	
	لَا فَتَدُوا بِهِ	قطعاً حاضرند آن را در عوض رهایی از عذاب بدهند.
	أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ	آنها حساب سختی خواهند داشت،
	وَمَا أُولَٰئِكَ بِمُعَادٍ	و جایگاه‌شان جهنم است،
	وَبِئْسَ الْمِهَادُ	که جایگاهی بد است.
۱۹	أَفَمَنْ يَعْلَمُ	آیا کسی که می‌داند،
	أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ	آنچه از جانب پروردگارت بر تو نازل شده حق است،
	كَمْ هُوَ أَعْمَىٰ	همچون شخصی کوردل است؟
	إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ	البته فقط خردمندان پند می‌گیرند؛
۲۰	الَّذِينَ يوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ	کسانی که به پیمان خود با خدا وفا می‌کنند،
	وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ	و عهد الهی را نمی‌شکنند.
۲۱	وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يوصَلَ	و همان کسانی که هر رابطه‌ای را خدا دستور داده برقرار می‌کنند،
	وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُم	و از پروردگارشان می‌ترسند،

	وَّيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ	و از آن حسابرسی سخت، بیم دارند.
۲۲	وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ	همانان که به خاطر رضای پروردگارشان صبر می‌کنند،
	وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ	و نماز را آن طور که شایسته است به پا می‌دارند،
	وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً	و از آنچه روزی‌شان کرده‌ایم در نهان و آشکار انفاق می‌کنند،
	وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ	و بدی را با نیکی پاسخ می‌دهند و دور می‌سازند.
	أُولَئِكَ لَهُمْ عُقُوبَةُ الدَّارِ	آنان عاقبت خوبی در آخرت خواهند داشت.
۲۳	جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا	آنها به باغ‌های جاودان بهشتی وارد می‌شوند،
	وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ	به همراه برخی از پدران، مادران، همسران و فرزندان‌شان که افرادی شایسته بوده‌اند.
	وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ	و فرشتگان از هر دری بر آنان وارد می‌شوند؛
۲۴	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ	و می‌گویند: «در برابر صبری که در دنیا داشتید، سلامت و امنیتی جاودان بر شما باد.»
	فَنِعِمَّ عُقُوبَةُ الدَّارِ	پس چه عاقبت نیکویی دارند!
۲۵	وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ	و کسانی که پس از بستن پیمان محکم با خدا، عهد خود را می‌شکنند،
	وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ	و روابطی را که خدا به پیوند آن‌ها دستور داده قطع می‌کنند،
	وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ	و در زمین فساد می‌کنند،
	أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ	آنان از رحمت الهی دور خواهند شد،
	وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ	و آنها عاقبت بدی خواهند داشت.
۳۷	وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا	و این چنین، قرآن را با حکمت‌هایی به زبان عربی نازل کردیم،
	وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ	و اگر بعد از این دانشی که برای تو آمده، از هوس‌های آنان پیروی کنی،
	مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ	در آن صورت، در برابر عذاب خدا هیچ یاور و محافظی نخواهی داشت.
۴۳	وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا	کافران می‌گویند: «تو پیامبر نیستی!»
	قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ	بگو: «همین کافی است که خدا میان من و شما گواه باشد،
	وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ	و همچنین کسی که دانش کتاب‌های آسمانی نزد اوست (یعنی علی بن ابی‌طالب، میان ما گواه باشد).

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الر	الف، لام، را. (رمزی میان خدا و پیامبر)
	كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ	این کتابی است که بر تو نازل کردیم،
	لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ	تا مردم را با اجازه‌ی پروردگارشان، از تاریکی‌ها بیرون بیاوری و به نور برسانی،
	إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	یعنی به راه خدایی که شکست‌ناپذیر و شایسته‌ی ستایش است.
۲	اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ	راه خدای یکتا، همان کسی که آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است فقط برای اوست،
	وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ	و وای بر کافران به سبب عذابی شدید (که در انتظار آنهاست)؛
۳	الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	همان کسانی که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند،
	وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و مردم را از راه خدا باز می‌دارند،
	وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا	و در پی انحراف آن هستند.
	أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ	آنان در گمراهی عمیقی به سر می‌برند.
۴	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ	و ما هر پیامبری را فقط به زبان قومش فرستادیم،
	لِيُبَيِّنَ لَهُمْ	تا (پیام ما را) برایشان توضیح دهد.
	فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ	آنگاه خدا هر که را بخواهد (به خاطر اعمال زشتش) گمراه می‌کند،
	وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	و هر که را بخواهد (به سبب شایستگی‌اش) هدایت می‌کند.
	وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	و او شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۵	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا	به راستی موسی را با نشانه‌هایمان فرستادیم.
	أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ	(و گفتیم) که: «قومت را از تاریکی‌ها خارج کن و به نور برسان،
	وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ	و روزهای خاص خدا را به آنان یادآوری کن.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ	زیرا قطعاً در این (یادآوری)، نشانه‌هایی برای هر فردی که اهل صبر و شکر فراوان باشد، وجود دارد.
۶	وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ	و زمانی که موسی به قومش گفت:
	أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	«نعمت خدا را که بر شما ارزانی کرده به یاد آورید،
	إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ	در آن زمان که شما را از زیر سلطه فرعونیان نجات داد،

	يَسْؤُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ	که پیوسته بلا و مصیبتی سخت بر سر شما می آوردند.
	وَ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ	و پسران تان را سر می بریدند،
	وَ يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ	و زنان تان را (برای کنیزی) زنده می گذاشتند،
	وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ	و برای شما در آن مصیبت ها، از جانب پروردگارتان آزمایشی بزرگ بود.»
۷	وَ إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ	و زمانی که پروردگارتان اعلام کرد:
	لَّئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ	اگر شکر کنید، بی گمان بر نعمت های شما می افزایم،
	وَ لَّئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ	و اگر ناسپاسی کنید، بدانید که عذاب من بسیار سخت است.
۸	وَ قَالَ مُوسَىٰ	موسی (به قومش) گفت:
	إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَ مَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا	«اگر شما و تمام کسانی که در زمین هستند کافر شوید،
	فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنِي حَمِيدٌ	(تنها به خود زیان رسانده اید، چرا که) خدا بی نیاز و شایسته ستایش است.
۹	أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِّن قَبْلِكُمْ	آیا سرگذشت کسانی که پیش از شما بوده اند، به شما نرسیده است؟
	قَوْمِ نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ	همان قوم نوح و عاد و ثمود،
	وَ الَّذِينَ مِّن بَعْدِهِمْ	و کسانی که پس از آنان بودند؛
	لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ	اقوامی که فقط خدا آنان را می شناسد.
	جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ	(سرگذشت آنها این بود که) پیامبران شان دلایل روشن برایشان آوردند،
	فَرَدَّوْا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ	ولی کافران، دستانشان را به دهانشان برگرداندند (و پیامبران را به سکوت واداشتند).
	وَ قَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ	و گفتند: «ما آنچه را که شما به خاطر آن فرستاده شده اید، انکار می کنیم،
	وَ إِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ	و ما نسبت به آنچه ما را به آن دعوت می کنید شک و تردید داریم.»
۱۰	قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي إِلَهُ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	پیامبران شان گفتند: «آیا در وجود خدای یکتا که پدیدآورنده ی آسمان ها و زمین است، شکی وجود دارد؟
	يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ	او شما را به راه خود دعوت می کند تا بخشی از گناهان تان را (که قابل بخشش است و شامل حق الناس نیست) بپارزد،
	وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	و مرگ شما را تا زمانی مشخص به تأخیر اندازد.»
	قَالُوا إِن أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا	آن اقوام گفتند: «شما فقط بشری مانند ما هستید،
	ثُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا	که می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند بازدارید.

	قَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	پس (اگر غیر از این است) دلیل آشکاری برای ما بیاورید.»
۱۱	قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ	پیامبران‌شان به آنان گفتند:
	إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ	«آری، ما فقط بشری مانند شما هستیم،
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	ولی خدا (با عطا کردن مقام نبوت) بر هر یک از بندگان
	وَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ	و ما جز به خواست خدا نمی‌توانیم برای شما معجزه و
	وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ	دلیلی بیاوریم،
	وَ مَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ	و مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند.
۱۲	وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا	و چرا ما بر خدا توکل نکنیم؟
	وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا	حال آن‌که ما را به راه‌های سعادت‌مان هدایت کرده است.
	وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ	و حتماً ما در برابر آزار و اذیت شما صبر می‌کنیم.
	وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ	و توکل‌کنندگان تنها باید بر خدا توکل کنند.»
۱۳	لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا	کافران به پیامبران‌شان گفتند:
	أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا	«قطعاً شما را از سرزمین‌مان بیرون می‌کنیم،
	فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ	یا این‌که (اگر بخواهید بمانید) باید به آیین ما بازگردید.»
	لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ	اما پروردگارشان به آنان وحی کرد:
	وَ لَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ	«قطعاً ما ستمگران را نابود خواهیم کرد؛
۱۴	ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي	و مسلماً شما را پس از آنان در آن سرزمین سکونت
	وَ خَافَ وَعِيدِ	می‌دهیم.
	وَ اسْتَفْتَحُوا	این عنایت برای کسی است که از مقام و منزلت من
	وَ خَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ	بترسد،
	مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ	و از تهدیدم بهراسد.»
۱۵	وَ يُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ	پیامبران از خدا یاری خواستند،
	يَتَجَرَّعُهُ	و هر گردنکش حق‌ستیزی نابود شد.
۱۶	وَ لَا يَكَادُ يُسِيغُهُ	جهنم در انتظار اوست،
	وَ يَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ	و از خونا به‌ای چرکین به او نوشانده می‌شود؛
۱۷	وَ مَا هُوَ بِمَيِّتٍ	آن را جرعه جرعه می‌نوشد،
		و نمی‌تواند آن را به آسانی فرو برد،
		و دائماً مرگ از هر سو به سراغش می‌آید،
		ولی او نمی‌میرد.

	وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ	و عذابی سخت در انتظارش است.
۱۸	مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ	وضعیت کسانی که پروردگارشان را انکار کردند، چنین می‌باشد:
	أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ	کارهایشان مانند خاکستری است که در روزی طوفانی، باد آن را به سرعت ببرد و پراکنده کند.
	لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ	آنان در قیامت از هیچ‌یک از کارهایی که در دنیا انجام داده‌اند، بهره‌ای نخواهند برد.
	ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ	این همان گمراهی شدید و عمیق است.
۱۹	أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ	آیا ندانسته‌ای که خدا آسمان‌ها و زمین را هدفمند و بر اساس حقیقت آفریده است؟
	إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ	اگر بخواهد شما را از میان می‌برد،
	وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ	و مخلوقات جدیدی را به وجود می‌آورد؛
۲۰	وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ	و این کار برای خدا دشوار نیست.
۲۴	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا	آیا توجه نکردی که خدا چگونه مثال زده است؟
	كَلِمَةً طَيِّبَةً	که گفتار نیکو و پاکیزه،
	كَشَحْرَةٍ طَيِّبَةٍ	مانند درختی پاکیزه و پربرکت است،
	أَصْلُهَا ثَابِتٌ	که ریشه‌اش در زمین استوار می‌باشد،
	وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ	و شاخه‌هایش بلند و سر به فلک کشیده است.
۲۵	تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا	هر لحظه به اذن پروردگار، میوه و ثمر می‌دهد.
	وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ	آری، خداوند برای مردم مثال‌های گوناگون می‌زند،
	لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	تا شاید درس بگیرند.
۲۶	وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ	و مثل اعتقاد و گفتار زشت و پلید،
	كَشَحْرَةٍ خَبِيثَةٍ	مانند درختی پلید و بی‌ثمر است.
	أُجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ	که از روی زمین ریشه‌کن شده،
	مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ	و هیچ قرار و ثباتی ندارد.
۲۷	يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ	خداوند، مؤمنان را با گفتار و اعتقاد ثابت، هم در زندگی دنیا و هم در آخرت، محکم و پابرجا می‌کند،
	وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ	و خدا ستمکاران را گمراه می‌سازد،
	وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ	و خدا هر کاری بخواهد انجام می‌دهد.

۲۸	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ	آیا توجه نکردی به کسانی که شکر نعمت خدا را به ناسپاسی تبدیل کردند؟ و قوم خود را نیز به سرای نابودی کشاندند؛
۲۹	جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَ يَبْسُ الْقَرَارُ	همان جهنمی که در آن وارد می شوند و می سوزند. و چه جایگاه بدی برای اقامت است!
۳۰	وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ	آنها برای خدا همتایانی قرار دادند، تا مردم را از راه او گمراه کنند.
	قُلْ تَمَتَّعُوا بِغَوْ: «اندکی از زندگی زودگذر دنیا لذت ببرید (و خوش باشید)،	که عاقبت کار شما به آتش ختم می شود».
۴۲	وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ	و به هیچ وجه گمان نکن که خدا از کردار ستمکاران غافل است، اما او کیفرشان را تا روزی که چشم ها (از شدت ترس) خیره می ماند، به تأخیر انداخته است؛
۴۳	مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ	در حالی که با ترس و وحشت می شتابند و سرهایشان را بالا گرفته اند، و هیچ پلکی نمی زنند،
	وَأَفِئدَتُهُمْ هَوَاءٌ و دلهایشان از هر فکر و چاره ای خالی است.	
۴۴	وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا	و مردم را از آن روزی هشدار ده که عذاب به سراغشان می آید، و ستمکاران می گویند:
	رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ «بروردگارا، به ما مهلتی کوتاه بده،	
	نُجِِبْ دَعْوَتَكَ تا به دعوت پاسخ دهیم،	
	وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ و از پیامبران پیروی کنیم.»	
	أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ ولی به آنان گفته می شود: «مگر نه این که قبلاً سوگند می خوردید،	
	مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ که هرگز نابود نخواهید شد؟	
۴۷	فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ	بنابراین، به هیچ وجه مپندار که خداوند به وعده ای که به پیامبرانش داده وفا نخواهد کرد، زیرا خدا شکست ناپذیر و مجازات کننده است.

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱	الر	الف، لام، را. (رمزی میان خدا و پیامبر)
	تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَ قُرْآنٍ مُبِينٍ	این، آیاتِ کتاب آسمانی و کلام خداست که بر تو خوانده شده و روشن‌گر و واضح است.
۲	رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا	چه‌بسا کافران (در قیامت) آرزو کنند،
	لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ	که ای کاش در برابر خدا تسلیم بودند.
۳	ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا	اکنون، رهایشان کن تا بخورند،
	وَ يَتَمَتَّعُوا	و لذت ببرند و خوش باشند،
	وَ يُلْهِيهِمُ الْأَمَلُ	و آرزوهای دور و دراز سرگرمشان کند،
	فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	که به‌زودی حقیقت را خواهند دانست.
۴	وَ مَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ	ما هیچ شهری را نابود نکردیم، مگر این که موعدی مشخص داشتند.
۵	وَ مَا تَسْقِطُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلُهَا	آری، هیچ ملتِی، از وقت و اجل معین خود، نه جلو می‌افتد،
	وَ مَا يَسْتَأْخِرُونَ	و نه عقب می‌ماند.
۱۰	وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ	به راستی پیش از تو هم پیامبرانی را در میان گروه‌های پیشین فرستادیم.
۱۱	وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	و هیچ پیامبری نزدشان نیامد مگر این که مسخره‌اش می‌کردند.
۱۲	كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ	بدین ترتیب ما قرآن را (برای اتمام حجت) در دل‌های مجرمان وارد می‌کنیم،
۱۳	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ	ولی به آن ایمان نمی‌آورند،
	وَ قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ	و راه و رسم گذشتگان نیز، به همین شیوه بوده است.
۱۴	وَ لَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ	حتی اگر دری از آسمان بر روی آنان می‌گشودیم،
	فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ	که پی‌درپی از آن بالا می‌رفتند (و اسرار غیب را مشاهده می‌کردند)،
۱۵	لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا	در آن صورت نیز حتماً می‌گفتند: «ما فقط چشم‌بندی شده‌ایم،
	بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ	و بلکه ما افرادی هستیم که دچار جادو گشته‌ایم.»
۲۳	وَ إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَ نُمِيتُ	و به‌راستی ما هستیم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم،
	وَ نَحْنُ الْوَارِثُونَ	و ما وارث و مالک نهایی جهان هستیم.
۲۴	وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ	و بی‌گمان گذشتگان شما را می‌شناسیم،
	وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ	و به راستی آیندگان را نیز می‌شناسیم.
۲۵	وَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ	و پروردگارت همهٔ آنان را برمی‌انگیزد و جمع می‌کند،

	إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ	زیرا او بسیار حکیم و دانا است.
۶۱	فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ	هنگامی که فرستادگان نزد خاندان لوط آمدند،
۶۲	قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ	لوط گفت: «شما افرادی ناشناس هستید.»
۶۳	قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ	گفتند: «بلکه با همان عذابی که همواره قومت در آن تردید داشتند، به سوی تو آمده‌ایم.
۶۴	وَ آتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ	و برای تو حقیقت را آورده‌ایم،
	وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ	و قطعاً ما راستگو هستیم.
۶۵	فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ	بنابراین، با گذشت قسمتی از شب، خانواده‌ات را به خارج از شهر ببر،
	وَ اتَّبِعْ آدْبَارَهُمْ	و خودت به دنبال آنان حرکت کن،
	وَ لَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ	و هیچ یک از شما نباید به پشت سرش نگاه کند،
	وَ امضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ	و فقط به همان جا بروید که مأمور می‌شوید.»
۶۶	وَ قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ	و این را نیز به او وحی کردیم،
	أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ	که این ستمکاران هنگام صبح ریشه‌کن خواهند شد.
۶۷	وَ جَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ	اما اهل شهر شادی‌کنان به سمت خانه‌ی لوط آمدند.
۸۵	وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ	آری، ما آسمان‌ها و زمین و آنچه را میان آن دو است، با هدف و مطابق حق و مصلحت آفریدیم،
	وَ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ	و قطعاً قیامت فرا خواهد رسید.
	فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ	پس به شیوه‌ای نیکو، (از مخالفت) چشم‌پوشی کن.
۸۶	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ	بی‌گمان پروردگار تو موجودات فراوان و متنوعی می‌آفریند و بسیار داناست.
۸۷	وَ لَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ	و به‌راستی ما به تو سَبْعُ المَثَانِ (یعنی سوره‌ی حمد) و نیز قرآن با عظمت را عطا کردیم.
۸۸	لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ	بنابراین، هرگز در آرزوی آن نعمت‌های مادی، که به گروه‌هایی از مخالفت داده‌ایم، نباش،
	وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ	و در مقابل کارهای آنان اندوه نخور.
	وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ	و با مؤمنان مهربان و فروتن باش.
۸۹	وَ قُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ	و بگو: «من (در مورد عذاب) فقط هشداردهنده‌ای آشکارم.
۹۷	وَ لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ	ما به خوبی می‌دانیم که تو از سخنان آنان دل‌تنگ می‌شوی.
۹۸	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ	بنابراین، پروردگارت را تسبیح گوی و ستایش کن،

وَاذْكُرْ مِنَ السَّاجِدِينَ	و از سجده کنندگان باش.
۹۹ وَاعْبُدْ رَبَّكَ	و پروردگارت را پرستش کن،
حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ	تا زمانی که به یقین قطعی و مرگ برسی.

نحل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشندهی مهربان
۱ آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ	فرمان قطعی خدا (درباره یاری مؤمنان و پیروزی اسلام) فرا رسید،
فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ	بنابراین خواهان شتاب در آن نباشید.
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ	او بسیار منزّه و بالاتر است از آنچه با او شریک قرار می‌دهند.
۲ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ	نازل می‌کند فرشتگان را به همراه روح القدس،
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ	بر هر کسی از بندگانش که بخواهد،
أَنۡ أَنْذِرُوا	با این پیام که مردم را هشدار دهید،
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ	که به راستی هیچ خدایی جز من وجود ندارد، پس خود را از خشم من حفظ کنید.
۳ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ	آسمان‌ها و زمین را با هدفی حکیمانه آفرید.
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ	خدا بالاتر است از آنچه با او شریک قرار می‌دهند.
۴ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ	انسان را از نطفه‌ای ناچیز آفرید،
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ	ولی او ناگهان دشمنی آشکار می‌شود.
۵ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا	و چهارپایان را آفرید،
لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ	که شما از آنها، امکان تهیهی لباس گرم و نیز سودهایی دیگر دارید،
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ	و همچنین از (گوشت و شیر) آنها می‌خورید؛
۱۷ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ	آیا کسی که می‌آفریند، مانند کسی است که نمی‌آفریند؟
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	آیا درس نمی‌گیرید؟
۱۸ وَ إِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا	آری، اگر بخواهید نعمت‌های خدا را بشمارید، نمی‌توانید شمارش آن را به پایان برسانید.
إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ	به راستی خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۹ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ	خدا هم از آنچه پنهان می‌کنید و هم از آنچه آشکار می‌کنید آگاه است.

۲۰	وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و کسانی که مشرکان آنها را به جای خدا می پرستند،
	لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا	هیچ چیزی نمی آفرینند،
	وَ هُمْ يُخْلَقُونَ	بلکه خودشان آفریده شده اند.
۲۱	أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ	بت ها، مردگانی بی جانند،
	وَ مَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ	و نمی فهمند که مردم چه زمانی دوباره زنده خواهند شد. (پس اینها چگونه خدایی هستند؟)
۲۲	إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ	خدای شما خدایی یگانه است.
	فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	پس کسانی که به آخرت ایمان ندارند،
	قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ	در واقع دل هایشان منکر حقیقت است،
	وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ	و آنان سرکش و متکبرند.
۲۳	لَا جَزَاءَ لَ اللَّهِ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ	قطعاً خداوند از آنچه پنهان یا آشکار می کنند، آگاه است.
	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ	مسلماً او افراد سرکش و متکبر را دوست ندارد.
۳۵	وَ قَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا	مشرکان گفتند:
	لَوْ شَاءَ اللَّهُ	«اگر خدا می خواست،
	مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَ لَا آبَاؤُنَا	ما و پدرانمان، به جای او هیچ چیزی را نمی پرستیدیم،
	وَ لَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ	و بدون اجازه او هیچ چیزی را حرام نمی کردیم.»
	كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	کسانی که قبل از آنان بودند نیز همین گونه عمل کردند.
	فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	پس آیا پیامبران به جز رساندن آشکارِ پیام الهی، وظیفه ای دارند؟
۳۶	وَ لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا	و به راستی ما در هر امتی، پیامبری برانگیختیم،
	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ	با این دعوت که خدای یکتا را بپرستید،
	وَ اجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ	و از شیاطین طغیانگر کناره گیری کنید.
	فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ	آنگاه خدا برخی از آنان را هدایت کرد،
	وَ مِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ	و گروهی از آنها نیز سزاوار گمراهی بودند.
	فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	پس در زمین سفر کنید،
	فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ	و ببینید سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است.

۳۷	إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ	(ای پیامبر) هرچقدر هم که اشتیاق شدیدی به هدایت آنان داشته باشی،
	فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ	بدان که خداوند کسی را که گمراه کرده هدایت نمی‌کند،
	وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	و آنان هیچ یابوری ندارند.
۳۸	وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيْمَانِهِمْ	کافران با قاطعیت تمام به خدا سوگند خوردند،
	لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ	که خداوند کسی را که مرده است، دیگر زنده نمی‌کند.
	بَلَىٰ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا	این طور نیست، خدا مردگان را زنده خواهد کرد، و این وعده‌ای حقیقی بر عهده‌ی اوست،
	وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۳۹	لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ	هدف این است که خدا آنچه را مردم درباره‌ی آن اختلاف دارند برایشان روشن کند،
	وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ	و این که کافران بدانند که دروغگو بوده‌اند.
۴۸	أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ	آیا به چیزهایی که خدا آفریده دقت نکردند،
	يَتَفَقَّأُ ظُلُمَاتُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ	که (بر اساس قانون الهی) سایه‌هایشان از راست و چپ حرکت می‌کند تا برای خدا با فروتنی سجده کنند.
۴۹	وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ	آری، هر جنبنده و فرشته‌ای که در آسمان‌ها و زمین وجود دارد، تنها در برابر خدا سجده می‌کنند و سر تسلیم فرود می‌آورند،
	وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ	بدون این که تکبر داشته باشند.
۵۰	يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ	آنها از (نافرمانی) پروردگارشان که بر آنان مسلط است، می‌ترسند،
	وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ	و مأموریت خود را به خوبی انجام می‌دهند.
۵۱	وَقَالَ اللَّهُ	خداوند فرموده است:
	لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ	«دو معبود انتخاب نکنید (که یکی آفریدگار هستی باشد و دیگری تدبیرکننده امور)؛
	إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ	حقیقت این است که او خدایی یگانه است (که آفرینش و تدبیر، هر دو به فرمان اوست).
	فَإِيَّائِيَ فَارْهَبُونَ	پس فقط از من بترسید (و تنها مرا پرستش کنید).»
۵۲	وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	و آنچه در آسمان‌ها و زمین است، فقط برای اوست،
	وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا	و همواره اطاعت و بندگی مخصوص اوست،
	أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ	آیا از کسانی غیر از خدا می‌ترسید؟!
۵۳	وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ	هر نعمتی که در اختیار شماست از سوی خداوند است،

	ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ	و هنگامی که گرفتاری و رنجی به شما می‌رسد،
	فَإِلَيْهِ جَارُونَ	تنها به درگاه او ناله و زاری می‌کنید.
۵۴	ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ	ولی هنگامی که گرفتاری و رنج را از شما برطرف کند،
	إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ	ناگاه گروهی از میان شما برای پروردگار خود همتا در نظر می‌گیرند.
۶۱	وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ	و اگر خدا می‌خواست که مردم را به علت ستم‌هایشان بازخواست و مجازات کند،
	مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ	هیچ جنبنده‌ای را بر روی زمین باقی نمی‌گذاشت؛
	وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	ولی چنین نمی‌کند و تا زمانی معین به آنان مهلت می‌دهد؛
	فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ	و هنگامی که (مهلتشان تمام شود و) اجلشان فرا رسد،
	لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ	نمی‌توانند حتی به اندازه لحظه‌ای، آن را عقب بکشند یا جلو بیندازند.
۷۰	وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ	آری، خدا شما را آفرید،
	ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ	سپس جانتان را می‌گیرد،
	وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ	و البته برخی از شما (از نظر نیروی فکری و جسمی) به پست‌ترین دوره‌ی زندگی خود بازگردانده می‌شوند،
	لِكَىٰ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا	تا آنجا که پس از سال‌ها یادگیری و آگاهی، دچار فراموشی می‌شود و دانش خود را از یاد می‌برد.
	إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ	آری، خداوند بسیار دانا و تواناست.
۷۱	وَ اللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ	و خدا رزق و روزی بعضی از شما را نسبت به بعضی دیگر بیشتر می‌کند؛
	فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ	ولی کسانی که نعمت بیشتری گرفته‌اند، از روزی خود به زیردستان نمی‌دهند، تا به طور مساوی در آن شریک شوند. (پس چرا فکر می‌کنند خدا، مخلوقات ضعیفش را با خود برابر کرده است؟ اگر شریک شدن برده با اربابش را نمی‌پذیرند، شریک شدن مخلوق روزی‌خوار با خالق روزی‌بخش که بسیار عجیب‌تر است.)
	أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ	آیا (به جای شکرگزاری،) نعمت خدا را انکار می‌کنند؟
۷۲	وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا	خدا از نوع خودتان، برایتان همسرانی پدید آورد،
	وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَ حَفَدَةً	و نیز از همسران‌تان برای شما فرزندان و نوادگانی ایجاد کرد،
	وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ	و از چیزهای پاکیزه به شما روزی داد.

أَفِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ	با این وجود، آیا باز هم به باطل ایمان می آورند،
وَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ	و نعمت خدا را ناسپاسی می کنند؟
۷۳ وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	مشرکان به جای خدا می پرستند،
مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ شَيْئًا	چیزهایی را که در تمام آسمان ها و زمین، ذره ای اختیار روزی رسانی به آنها را ندارند،
وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ	و اصلاً نمی توانند چنین کاری انجام دهند.
۷۴ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ	پس برای خدا همتا و شریک در نظر نگیرید،
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	زیرا خدا (حقایق را) می داند و شما نمی دانید.
۸۹ وَ يَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ	و روزی که در میان هر امتی، برمی انگیزیم،
شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ	گواهی از آنها برای خودشان؛
وَ جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ	و تو را نیز بر اینان گواه می آوریم.
وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ	و این کتاب را بر تو نازل کردیم،
تَبَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ	که (در رابطه با هدایت مردم) هر چیزی را بیان می کند،
وَ هُدًى وَ رَحْمَةً وَ بُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ	و هدایت و رحمت و بشارتی برای کسانی است که در برابر خدا تسلیم شده اند.
۹۰ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ آتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ	خداوند همواره به عدالت و نیکوکاری و ادای حق خویشاوندان فرمان می دهد،
وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ	و از گناهان پنهان و جرائم آشکار و تجاوز به حقوق دیگران نهی می کند.
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	او شما را نصیحت می کند، باشد که درس بگیرید.
۹۱ وَ آوَفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ	و هنگامی که با خدا پیمان می بندید به آن وفا کنید،
وَ لَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا	و پس از محکم کردن سوگندهایتان، آنها را نشکنید،
وَ قَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا	بوژه که خدا را ضامن سوگندهای خویش قرار داده اید.
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ	به راستی خدا از کارهایتان آگاه است.
۹۲ وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا	و مبادا مانند آن زنی باشید که ابتدا ریسمانی می بافت ولی سپس (بعد از آن همه زحمت، از روی حماقت) رشته های خود را پنبه می کند،
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ	تا شما نیز سوگندهایتان را در میان خود وسیله فریب و تقلب قرار دهید (و آنها را بشکنید و مانند زحمات آن زن باطل کنید)،

بَا این تصور که گروهی دیگر، موقعیت بهتری از گروه هم‌پیمان شما دارند (و بخواهید پیمانی را که قبلاً با این گروه ضعیف‌تر بسته‌اید، بشکنید).	أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ	
خداوند فقط می‌خواهد شما را با این (فراوانی امکانات گروه‌های دیگر) امتحان کند.	إِنَّمَا يَلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ	
و قطعاً در روز قیامت، حقیقت آنچه را که همواره در آن اختلاف داشتید، برایتان روشن خواهد کرد.	وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ	
و اگر خدا می‌خواست حتماً شما را به اجبار امتی یگانه (و مطیع) قرار می‌داد.	وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً	۹۳
ولی هر که را بخواهد (به سبب اعمالش) گمراه می‌کند،	وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ	
و هر که را بخواهد (به خاطر اطاعتش) هدایت می‌کند.	وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	
و حتماً در مورد آنچه (در دنیا) انجام می‌دادید، بازخواست خواهید شد.	وَلْتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	
کسی که پس از ایمان آوردنش به خدا کافر شود (عذابی سخت خواهد داشت)،	مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إيمَانِهِ	۱۰۶
مگر کسی که (در شرایط اضطراری قرار گیرد و) با کراهت به عملی کفرآمیز مجبور شود،	إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ	
در حالی که (نیتش درست بوده و) دلش به وسیله ایمان آرام گرفته باشد.	وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ	
ولی کسانی که کفر را با رضایت بپذیرند،	وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا	
خشمی از جانب خدا شامل آنها می‌شود،	فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ	
و عذابی بزرگ خواهند داشت.	وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	
این عذاب، به خاطر آن است که آنان زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح دادند،	ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	۱۰۷
و این که خدا افراد کافر را هدایت نمی‌کند.	وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ	
آنان کسانی هستند که خدا بر دل‌ها، گوش‌ها و چشم‌هایشان، مهر بدبختی نهاده (و راه هدایت را بر روی آنها بسته است)،	أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ	۱۰۸
و آنان غافلان حقیقی هستند.	وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ	
قطعاً آنان در آخرت، زیان‌کاران واقعی می‌باشند.	لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ	۱۰۹
او فقط حرام کرده است خوردن گوشت مردار،	إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ	۱۱۰
و نیز خون،	وَالدَّمَ	
و گوشت خوک،	وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ	

و آنچه را که هنگام ذبحش نام غیر خدا بر آن برده شده است.	وَ مَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ	
پس هر که ناچار به خوردن اینها شود، به شرط این که ستمکار و متجاوز نباشد،	فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ	
(به اندازه رفع خطر ایرادی ندارد، زیرا) خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.	فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
و مبدا (به جای پیروی از دین الهی) با دروغهایی که بر زبانتان جاری میشود، بگویید:	وَ لَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتُّكُمْ الْكَذِبَ	۱۱۶
فلان چیز حلال است و فلان چیز حرام است	هَذَا حَلَالٌ وَ هَذَا حَرَامٌ	
تا در نتیجه بر خدا دروغ ببندید (و دین او را منحرف کنید).	لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ	
به راستی کسانی که به خدا دروغ می‌بندند،	إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ	
رستگار نمی‌شوند.	لَا يُفْلِحُونَ	
آنها در دنیا بهره‌ای ناچیز دارند،	مَتَاعٌ قَلِيلٌ	۱۱۷
و در آخرت عذابی دردناک خواهند داشت.	وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	
اگر (برای قصاص و انتقام) می‌خواهید مجازات کنید،	وَ إِنْ عَاقَبْتُمْ	۱۲۶
فقط به همان مقدار که به شما ستم شده است مجازات کنید،	فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَوْقَبْتُمْ بِهِ	
و اگر صبر (و گذشت) کنید،	وَ لَئِنْ صَبَرْتُمْ	
به راستی چنین صبری برای صابران بهتر است.	لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ	
بنابراین، صبور باش،	وَ اصْبِرْ	۱۲۷
که صبر تو فقط به توفیق خداست.	وَ مَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ	
و به خاطر (گمراهی مخالفان و رفتار) آنها اندوه نخور،	وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ	
و از نیرنگ‌های‌شان دل تنگ نشو.	وَ لَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ	
به راستی خدا با کسانی است که تقوا پیشه کنند،	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا	۱۲۸
و کسانی که به راستی نیکوکارند.	وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ	

اسراء

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
پاک و منزّه است آن خدایی که بنده‌اش (و پیامبرش) را شبانه حرکت داد،	مُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا	۱

	مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى	از مسجدالحرام به سوی مسجدالاقصی،
	الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ	که پیرامون آن را پر برکت کرده‌ایم،
	لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا	تا برخی از نشانه‌های خود را به او نشان دهیم؛
	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ	قطعاً او بسیار شنوا و بیناست.
۲	وَ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ	و به موسی نیز کتاب آسمانی دادیم،
	وَ جَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ	و آن را موجب هدایت بنی‌اسرائیل قرار دادیم،
	أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلاً	با این پیام که غیر از من کسی را به عنوان پشتیبان انتخاب نکنید و کارهایتان را فقط به من بسپارید.
۳	ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ	بنی اسرائیل، فرزندان کسانی بودند که همراه با نوح در کشتی سوارشان کردیم،
	إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا	قطعاً او بنده‌ای بسیار سپاسگزار بود.
۴	وَ قَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ	ما به طور قطعی در کتاب تورات به بنی‌اسرائیل وحی کردیم که:
	لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ	«حتماً دو بار در این سرزمین فساد خواهید کرد،
	وَ لَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا	و طغیان بزرگی را مرتکب خواهید شد.
۵	فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا	پس هنگامی که وعده اول از آن دو وعده، فرا رسد،
	بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا	(برای مجازات شما) گروهی از بندگان خویش را بر شما مسلط می‌کنیم،
	أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ	که جنگاور و نیرومند هستند،
	فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ	تا میان خانه‌ها برای قتل و غارت جست‌وجو کنند.
	وَ كَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا	و این، یک وعده حتمی و انجام‌شدنی است.
۶	ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ	ولی دوباره شما را بر آنان تسلط می‌بخشیم،
	وَ آمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ	و اموال و فرزندان‌تان را زیاد می‌کنیم،
	وَ جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا	و افراد شما را بیشتر از آنان قرار می‌دهیم.
۷	إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ	اگر نیکی کنید، فقط به نفع خودتان نیکی کرده‌اید،
	وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا	و اگر بدی کنید، فقط به ضرر خودتان است.

	فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ	و زمانی که آخرین وعده‌ی خدا برای مجازات شما فرا رسد،
	لِيَسُوُّوْا وُجُوْهُكُمْ	گروهی را می‌فرستیم تا (با قتل و غارت) غم و اندوه را به چهره‌ شما بیاورند،
	وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ	و باز هم (با بی‌رحمی به مسجد الاقصی) وارد شوند،
	كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ	همان طور که اولین بار وارد شدند،
	وَ لِيُتَبَّرَ مَا عَلَوْا تَتَبِّرًا	و هر چه را به آن دست یابند، به شدت نابود کنند».
۸	عَسَىٰ رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ	(اکنون اگر توبه کنید) امید است که پروردگارتان بر شما رحم کند،
	وَ اِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا	و اگر (به همان وضعیت گذشته) بازگردید ما هم (به همان سختگیری قبل) باز می‌گردیم،
	وَ جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِيْنَ حَصِيْرًا	و دوزخ را برای کافران به صورت زندانی تنگ قرار داده‌ایم.
۱۳	وَ كُلَّ اِنْسَانٍ اَلَزَمْنَاهُ طَائِرَهٗ فِى غُنْقِهٖ	و نامه‌ی عمل هر انسانی را از گردنش آویزان کرده‌ایم،
	وَ نُخْرِجْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا	و در روز قیامت، آن را به صورت نوشته‌ای برایش بیرون می‌آوریم که در برابر خود گشوده می‌بیند (و تمام زندگی خود را یک‌جا در آن مشاهده می‌کند).
۱۴	اِقْرَأْ كِتَابَكَ	به او گفته می‌شود: «نامه‌ی عملت را بخوان.
	كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا	امروز کافی است که خودت حسابرس خود باشی.»
۱۵	مَنْ اهْتَدَىٰ فَاِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهٖ	هر کسی که هدایت شود فقط به سود خودش هدایت شده،
	وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا	و هر کسی که گمراه شود فقط به ضرر خود گمراه شده است،
	وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى	و هیچ گنه‌کاری نمی‌تواند بار شخص دیگری را به دوش کشد (و آن را سبک کند)،
	وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا	و ما تا زمانی که به سوی امتی پیامبری نفرستیم (و اتمام حجت نکنیم)، کسی را عذاب نمی‌کنیم.
۱۶	وَ اِذَا اَرَدْنَا اَنْ هُمْلِكَ قَرْيَةً	و هنگامی که بخواهیم مردم شهری را نابود کنیم،
	اَمْرًا مُّتَرَفِعِهَا	به کسانی که نعمت‌های دنیا آنان را به طغیان و سرمستی واداشته، فرمان می‌دهیم،
	فَفَسَقُوْا فِيْهَا	ولی آنان نافرمانی می‌کنند،
	فَحَقَّقْ عَلَیْهَا الْقَوْلُ	آنگاه فرمان عذاب الهی برای اهل آن شهر قطعی می‌شود،

	فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا	و در نتیجه، آنان را به شدت در هم می‌کوبیم.
۱۷	وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ	و چه بسیار نسل‌هایی که پس از نوح هلاک کردیم،
	وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا	و همین که پروردگارت به گناهان بندگان آگاه و بینا است کافی می‌باشد.
۱۸	مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ	برای کسانی که طالب زندگی زودگذر دنیا باشند،
	عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ	به زودی، آنچه بخواهیم، به هر که اراده کنیم، می‌دهیم (و او را فقط از دنیا بهره‌مند می‌سازیم)،
	ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ	آنگاه جهنم را برای او قرار می‌دهیم،
	يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا	در حالی که سرزنش شده و رانده شده از رحمت الهی به آن وارد می‌شود و می‌سوزد.
۱۹	وَ مَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ	ولی کسانی که آخرت را بخواهند،
	وَ سَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا	و برای به دست آوردن آن تلاش کافی کنند،
	وَ هُوَ مُؤْمِنٌ	و ایمان هم داشته باشند،
	فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا	حتماً از سعی و تلاش این افراد سپاسگزاری می‌شود.
۲۰	كُلًّا نُمِدُّ هُنَّاءً وَ هُنَّاءً مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ	پیوسته از بخشش پروردگارت، به هر یک از این دو گروه، یاری می‌رسانیم،
	وَ مَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا	و بخشش پروردگار تو از هیچ کسی دریغ نشده است.
۲۱	أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ	بین چگونه در دنیا بعضی از آنان را بر بعضی دیگر امتیاز بخشیده‌ایم،
	وَ لِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَ أَكْبَرُ تَفْضِيلًا	و سرای آخرت درجاتی بالاتر دارد و ارزش مقامات آن بیشتر است.
۳۱	وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ	و فرزندانان را از ترس فقر و تنگ‌دستی نکشید،
	نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَ إِيَّاكُمْ	زیرا ما هستیم که به آنها و شما روزی می‌دهیم؛
	إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا	آری، کشتن آنان قطعاً گناهی بزرگ است.
۳۲	وَ لَا تَقْرَبُوا الزَّوْنَا	و به زنا حتی نزدیک هم نشوید،
	إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً	که این کار، بسیار زشت می‌باشد،

	و سَاءَ سَبِيلًا	و چه مسیر ناپسندی است!
۳۳	و لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ	و کسی را که خدا کشتن او را حرام کرده است، به قتل نرسانید،
	إِلَّا بِالْحَقِّ	مگر این که به حق (و طبق قوانین شرع) باشد.
	وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا	و اگر شخصی مظلومانه کشته شود،
	فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيِّهِ سُلْطَانًا	برای کسی که خون او را پیگیری می کند، حقی قرار داده ایم (که می تواند درخواست دیه یا قصاص کند) ،
	فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ	اما نباید در کشتار زیاده روی نماید (و افراد غیر مربوط را بکشد).
	إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا	زیرا آن شخص خونخواه، (با تأیید الهی) مورد حمایت است.
۳۴	و لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ	و به مال یتیم نزدیک نشوید،
	إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ	مگر به بهترین حالت (که برای او سود داشته باشد)،
	حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ	تا زمانی که به کمال رشدش برسد.
	و آوَفُوا بِالْعَهْدِ	و به پیمان های خویش وفا کنید،
	إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا	زیرا (در قیامت، از شما) در مورد وفای به پیمان ها سؤال خواهد شد.
۳۵	و آوَفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ	و هنگامی که چیزی را برای فروش پیمانه می کنید، کامل و دقیق پیمانه کنید و کم فروشی نکنید،
	و زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ	و کالا را با ترازوی درست و سالم وزن کنید.
	ذَلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا	این شیوه بهتر است، و عاقبتی نیکوتر دارد.
۳۶	و لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ	و از آنچه که در مورد آن هیچ آگاهی و دانشی نداری پیروی نکن،
	إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ	زیرا گوش و چشم و دل،
	كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا	همگی مورد بازخواست قرار خواهند گرفت.
۳۷	و لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا	و در زمین با سرمستی و تکبر راه نرو،
	إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ	تو با این کار، نه زمین را خواهی شکافت،
	و لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طَوْلًا	و نه به بلندی کوه ها خواهی رسید (پس چرا به خود می نازی؟)
۳۸	كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا	همه ی این کارها گناهشان نزد پروردگارت زشت و ناپسند است.

۴۲	قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ	بگو: «اگر آن طور که مشرکان می گویند، خدایانی همراه با خدای یکتا وجود داشت،
	إِذَا لَا يَتَّبِعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا	در این صورت، حتماً آن خدایان، به دنبال راهی می گشتند تا به حکومت آن فرمانروای هستی، دست پیدا کنند».
۴۳	سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا	اما او پاک و منزّه و بسیار بالاتر است از آنچه اینها می گویند.
۴۴	تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ	آسمان های هفتگانه و زمین و هر که در آنها است، او را تسبیح می گویند،
	وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ	و هیچ چیزی وجود ندارد مگر این که همراه با ستایش او، تسبیح می گوید،
	وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ	ولی شما تسبیح آنان را نمی فهمید.
	إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا	آری، او همواره بردبار و بسیار آمرزنده است.
۶۱	وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ	و زمانی که به فرشتگان گفتیم: «به آدم سجده کنید».
	فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ	سپس همگی سجده کردند مگر ابلیس،
	قَالَ أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا	که گفت: «آیا به کسی که از گل آفریده ای سجده کنم؟»
۶۲	قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ	آنگاه ابلیس (با اعتراض به خدا) گفت: «دلیل این که این شخص را بر من ترجیح دادی، چه بود؟»
	لَعْنٌ أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	اگر تا روز قیامت به من مهلت دهی،
	لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا	حتماً زمام اختیار اکثریت فرزندان او را به دست می گیرم.»
۶۳	قَالَ اذْهَبْ	خداوند فرمود: «برو،
	فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ	هر کدام آنان که از تو پیروی کند،
	فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا	کیفر شما دوزخ است که مجازاتی کامل می باشد.
۶۴	وَ اسْتَغْنِزْ مَنْ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ	(از همین الآن) هر یک از آنان را که می توانی با صدايت تحريك كن،
	وَ أَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَ رَجِلِكَ	و با كمك لشكر سوار و پيادهات (و با تمام نيروهايت، براي وسوسه) بر آنان حمله كن،
	وَ شَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ	و (با وارد كردن حرام به زندگي آنها) در اموال و فرزندان شان با آنان شريك شو،
	وَ عِدَّهُمْ	و به آنان وعده های دور و دراز بده».

	وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا	والبته شیطان فقط وعده‌های دروغین و فریبنده به آنها می‌دهد؛
۶۵	إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ	«ای ابلیس، تو هیچ تسلّتی بر بندگان من نداری».
	وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا	«وای پیامبر، پروردگارت برای حمایت و پشتیبانی تو کافی است.»
۷۰	وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ	و به راستی فرزندان آدم را گرامی داشتیم،
	وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ	و آنان را در خشکی و دریا بر مرکب‌ها و کشتی‌ها نشانیدیم،
	وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ	و از چیزهای پاکیزه به آنان روزی دادیم،
	وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا	و مقام ایشان را نسبت به شمار زیادی از موجوداتی که آفریدیم بسیار بالاتر قرار دادیم.
۷۱	يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ	روزی که هر گروهی از مردم را با پیشوایشان فرا می‌خوانیم،
	فَمَنْ أوتِيَ كِتَابَهُ وَبِإِمامِهِ	آنگاه کسانی که نامه‌ی عمل آنان به دست راستشان داده شود،
	فَأُولَٰئِكَ يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ	(با سربلندی و خوشحالی) نامه‌ی عمل خود را می‌خوانند،
	وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا	و به اندازه‌ی سرِ سوزنی مورد ستم قرار نمی‌گیرند.
۷۲	وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ	و هر که در این دنیا کوردل باشد (و پیشوای حقیقی خود را نشناسد)،
	فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا	چنین کسی در آخرت نیز کور و گمراه‌تر خواهد بود.
۸۳	وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ	و هنگامی که به انسان نعمت می‌بخشیم،
	أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ	بی‌توجهی می‌کند و با تکبر از ما روی برمی‌گرداند،
	وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا	ولی هنگامی که سختی و گرفتاری به او می‌رسد، بسیار نومید می‌شود.
۸۴	قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ	بگو: «هر کسی مطابق شخصیت و ذات خود رفتار می‌کند.»
	فَرِئُكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا	و پروردگار شما به حال کسانی که بیشتر هدایت شده‌اند، آگاه‌تر است.»
۸۵	وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ	و همچنین از تو درباره‌ی روح می‌پرسند؛
	قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي	بگو: «روح مخلوقی ویژه از مخلوقات پروردگار من است،
	وَمَا أوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا	و (در این مورد) به شما فقط دانش اندکی داده شده است.

۸۹	وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	به راستی، در این قرآن، برای هدایت مردم، انواع مثال را به شیوه‌های گوناگون آوردیم،
	فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا	ولی بیشتر مردم سرپیچی کردند و ناسپاس شدند.
۹۰	وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ	و گفتند: « به تو ایمان نمی آوریم،
	حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبوعًا	مگر آن که از این سرزمین خشک، چشمه‌ای برای ما بجوشانی؛
۹۱	أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ	یا این که باغی از درختان خرما و انگور داشته باشی،
	فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا	و نهرها را از لابه‌لای آن به خوبی جاری کنی؛
۹۲	أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا رَعِمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا	یا همان گونه که ادعا می‌کنی، آسمان را قطعه قطعه بر سر ما بیاندازی {ادعا در سوره سبأ، آیه ۹}،
	أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا	یا خدا و فرشتگان را در مقابل ما بیاوری؛
۹۳	أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرِفٍ	یا خانه‌ای از طلا داشته باشی،
	أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ	یا در آسمان بالا روی،
	وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ	و البته بالا رفتن را نیز باور نخواهیم کرد،
	حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ	مگر این که نوشته‌ای برایمان فرود بیاوری که آن را بخوانیم.»
	قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي	بگو: پاک و منزّه است پروردگارم (که از او چنین درخواست‌های بی‌منطقی داشته باشم).
	هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا	آیا من بیش از یک انسان هستم، که پیام‌آور الهی است؟ (مگر شما توقع بیشتری از من دارید؟)
۹۴	وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى	آری، هنگامی که هدایت الهی برای مردم می‌آید، تنها چیزی که آنها را از ایمان آوردن باز می‌دارد،
	إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا	این است که می‌گویند: «آیا خدا یک انسان را به عنوان پیامبر فرستاده است؟»
۹۵	قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ	بگو: «اگر در زمین، فرشتگانی با آرامش در کنار هم زندگی می‌کردند،
	لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا	(باز هم نیاز به وجود رهبری از جنس خود پیدا می‌کردند و) حتماً بر آنان، فرشته‌ای را از آسمان، به عنوان پیامبر نازل می‌کردیم.»
۹۶	قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ	بگو: «خدا به عنوان گواه میان من و شما کافی است،

	إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا	زیرا او همواره به حال بندگانش آگاه و بیناست.»
۹۸	وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا	و گفتند: «آیا زمانی که به استخوان‌های پوسیده و خاک‌های پراکنده تبدیل شدیم،
	أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا	آیا واقعاً به صورت مخلوقاتی جدید زنده خواهیم شد؟»
۱۰۰	قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي	بگو: «اگر شما مالک همه گنجینه‌های رحمت پروردگارم بودید،
	إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ	در آن صورت، باز هم از ترس تمام شدن آن، حتماً بخل می‌ورزیدید و از انفاق خودداری می‌کردید؛
	وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا	آری، انسان بسیار بخیل است.
۱۰۱	وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ	ما به راستی به موسی نه نشانه‌ی روشن دادیم،
	فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ	بنابراین (از اهل کتاب) درباره‌ی ماجرای بنی اسرائیل سؤال کن، زمانی که موسی به سراغشان آمد،
	فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ	و فرعون به او گفت:
	إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا	«ای موسی، در حقیقت من گمان می‌کنم که تو تحت تأثیر سحر و جادو قرار گرفته‌ای.»
۱۰۲	قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ	موسی گفت: «قطعاً تو می‌دانی که این آیات را فقط پروردگار آسمان‌ها و زمین، برای بصیرت و آگاهی مردم نازل کرده است،
	وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا	و ای فرعون، من مطمئنم که به زودی نابود خواهی شد.»
۱۰۳	فَارَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ	آنگاه فرعون خواست که آنان را از سرزمین مصر تبعید کند،
	فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا	در نتیجه ما او و همه‌ی همراهانش را غرق کردیم.
۱۰۴	وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ	و پس از هلاکت او، به بنی اسرائیل گفتیم:
	أَسْكُنُوا الْأَرْضَ	«در این سرزمین مقدس، ساکن شوید،
	فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ	و هنگامی که وعده‌ی آخرت فرا رسد،
	جَعْنَا بِكُمْ لَفِيفًا	همه‌ی شما امت‌ها را به صورت گروه‌های در هم آمیخته به محشر خواهیم آورد.»
۱۰۵	وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ	ما قرآن را به حق نازل کردیم،

	و بِالْحَقِّ نَزَلَ	و یقیناً به حق نازل شد،
	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا	و تو را فقط برای بشارت و هشدار فرستادیم.
۱۰۶	و قُرْآنًا فَرَقْنَاهُ	و قرآن را، بخش‌بخش قرار دادیم،
	لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ	تا آن را به صورت شمرده برای مردم بخوانی،
	و نَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا	و آن را (بر اساس حوادثی که پیش می‌آید و) به تدریج نازل کردیم.
۱۰۷	قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا	بگو: «چه به قرآن ایمان بیاورید و چه نیاورید،
	إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ	(تأثیری در حقانیت و عظمت آن ندارد، زیرا) کسانی که پیش از نزول قرآن، از دانش برخوردار شده‌اند،
	إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ	هنگامی که قرآن بر آنان تلاوت شود،
	يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا	به سجده می‌افتند؛
۱۰۸	و يَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا	و می‌گویند: «پروردگار ما از هر گونه عیب و نقصی پاک و منزّه است،
	إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا	قطعاً وعده‌ی پروردگاران عملی خواهد شد.»
۱۰۹	و يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ	و گریه‌کنان در مقابل خدا به سجده می‌افتند،
	و يُزِيدُهُمْ خُشُوعًا	و (شنیدن قرآن) بر فروتنی‌شان می‌افزاید.
۱۱۰	قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ	بگو: خداوند را به نام «الله» بخوانید یا «رحمان»،
	أَيًّا مَا تَدْعُوا	هر کدام را بخوانید،
	فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى	(نامی از نام‌های نیکوی او را برده‌اید، زیرا) بهترین نام‌ها مخصوص اوست.
	و لَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَ لَا تُخَافِتْ بِهَا	و نمازت را زیاد بلند یا خیلی آهسته نخوان،
	وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا	و در این بین، راهی میانه انتخاب کن.
۱۱۱	و قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	و بگو: «سپاس و ستایش مخصوص خداست،
	الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا	که هیچ فرزندی برای خود انتخاب نکرده است،
	و لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ	و در فرمان‌روایی بر جهان، هیچ شریکی ندارد،
	و لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ	و از روی خواری و ضعف، نیاز به یاور و پشتیبانی ندارد،
	و كَبْرُهُ تَكْبِيرًا	و او را بسیار بزرگ بدان.»

۲۸	وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ و لا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ لَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَ اتَّبَعَ هَوَاهُ وَ كَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا	و با کسانی همراه باش که در هر صبح و عصر، پروردگارشان را می خوانند و می پرستند، در حالی که خشنودی او را می خواهند. و مبادا چشمانت از آنان برگردد (و به آنان بی اعتنا شوی)، و دنبال زیبایی های زندگی دنیا باشی (و در فکر جذب ثروتمندان مشرک باشی). و از کسی پیروی نکن که دلش را از یادمان غافل کردیم، و از هوای نفسش پیروی می کند، و کارش تجاوز از حق و عدالت است.
۳۲	وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَ حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا كَلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَ لَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَ فَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ أَعَزُّ نَفَرًا وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا وَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَ لَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي	و برای مردم، آن دو مرد را مثال بزن، که برای یکی از آنان، دو باغ انگور قرار دادیم، و اطراف آن دو را با درختان خرما پوشاندیم، و فاصله ی میان آن دو باغ را سرسبز و خرم قرار دادیم. هر یک از آن دو باغ، محصولات خوبی داشت، و هیچ کم و کاستی نداشت، و میان آن دو بوستان، چشمه ای جوشان، روان ساختیم. و آن مرد علاوه بر این دو باغ، اموال دیگری نیز داشت. بنابراین در ضمن صحبت، به دوست خود گفت: «ثروت من از تو بیشتر، و توان کارگرانم بالاتر است.» آنگاه وارد باغش شد، در حالی که نسبت به خود ستمکار بود. گفت: «گمان نمی کنم که این باغ هرگز نابود شود؛ و گمان نمی کنم قیامت برپا شود، و اگر هم نزد پروردگارم بازگردانده شوم،
۳۳	كَلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا	
۳۴	وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ	
۳۵	وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ	
۳۶	وَ لَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي	

	لَا جِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا	قطعاً جایی بهتر از این باغ‌ها را خواهم یافت.»
۳۷	قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ	دوستش در ضمن صحبت، به او گفت: «آیا به کسی کافر می‌شوی که تو را ابتدا از خاک آفریده،
	ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ	و آنگاه از نطفه‌ای ناچیز پدید آورده،
	ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا	و سپس تو را به صورت انسانی کامل و متناسب خلق کرده است؟!
۳۸	لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي	اما (بر خلاف تو، من باور دارم که) او خدای یکتا است و پروردگار من می‌باشد،
	وَ لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا	و من هیچ‌کسی را با پروردگارم شریک نمی‌کنم.
۳۹	وَ لَوْلَا اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ	راستی چرا هنگامی که وارد باغ خود شدی،
	قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ	نگفتی: "آن چیزی که خدا بخواهد، همان می‌شود،
	لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ	و هیچ قدرتی، جز در پر تو قدرت خدا وجود ندارد؟"
	اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَ وَلَدًا	اگر می‌بینی مال و فرزندان من از تو کمتر است...
۴۰	فَعَسَىٰ رَبِّيْ اَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ	... ممکن است پروردگارم، چیزی بهتر از باغ تو را به من بدهد،
	وَ يُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ	و عذابی از آسمان به سوی باغ تو بفرستد،
	فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا	و در نتیجه باغ تو به زمینی صاف و بی‌آب و علف تبدیل شود؛
۴۱	اَوْ يُصْبِحُ مَأْوَاهَا غَوْرًا	یا این‌که آب آن به‌کلی فروکش کند،
	فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا	و دیگر نتوانی به آن دست یابی.»
۴۲	وَ اُحِيطَ بِثَمَرِهِ	سرانجام (عذاب الهی آن باغ را فرا گرفت و) میوه‌های آن نابود شد،
	فَاَصْبَحَ يُقَلَّبُ وَجْهَهُ	و آن کافر با حسرت دستهایش را بر هم می‌کوبید،
	عَلٰى مَا اَنْفَقَ فِيهَا	به خاطر هزینه‌هایی که در آن باغ کرده بود،
	وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرْوَتِهَا	در حالی که داربست‌های باغ انگور او، یکسره فرو ریخته بود،
	وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا	و او در این حال می‌گفت: «ای کاش هیچ‌کسی را با پروردگارم شریک نمی‌کردم.»
۴۳	وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَنْصُرُوْنَهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ	(با این‌که او به نفرات زیاد خود افتخار می‌کرد) هیچ‌کسی را غیر از خدا نداشت که به او کمک کند،
	وَ مَا كَانَ مُنْتَصِرًا	و خودش نیز توان دور کردن عذاب الهی را نداشت.
۴۴	هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ	اینجاست که (همهٔ اسباب و عوامل، از کار می‌افتد و مشخص می‌شود که) تدبیر و سرپرستی جهان هستی، به خدای راستین تعلق دارد.

	هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا	اوست که بهترین پاداش را می‌دهد،
	وَ خَيْرٌ عُقْبًا	و بهترین سرانجام را می‌بخشد.
۴۵	وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	و زندگی دنیا را برایشان چنین مثال بزن،
	كَمَا أُنزِلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ	مانند آبی است که آن را از آسمان فرو فرستادیم،
	فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ	و بدین وسیله گیاهان زمین انبوه شد و به هم پیچید،
	فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ	ولی پس از آن، چنان خشک و شکننده شدند که بادها آنها را به هر سو پراکنده می‌کردند.
	وَ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا	آری، خداوند بر هر کاری کاملاً تواناست (و شما نمی‌توانید او را درمانده کنید).
۴۶	الْمَالُ وَ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	ثروت و فرزندان، زینت زندگی دنیا هستند،
	وَ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا	و پاداش کارهای شایسته و ماندگار، نزد پروردگارت بهتر است،
	وَ خَيْرٌ أَمَلًا	و امید بستن به آنها نیکوتر است.
۴۷	وَ يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ	و روزی که کوه‌ها را به حرکت در می‌آوریم،
	وَ تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً	و زمین را آشکار و صاف خواهی دید،
	وَ حَشَرْنَاهُمْ	و آنها را زنده کرده و جمع می‌کنیم،
	فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا	و هیچ‌یک از آنان را به حال خود رها نمی‌کنیم.
۴۸	وَ عَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا	در آن روز آنان در یک صف، به حضور پروردگارت می‌رسند،
	لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ	و او می‌فرماید: «به‌راستی امروز تنها نزد ما آمده‌اید، همان‌طور که نخستین بار شما را آفریدیم،
	بَلْ زَعَمْتُمْ أَن لَّنْ جَعَلْ لَكُم مَّوْعِدًا	بلکه خیال می‌کردید که برای حسابرسی شما، هیچ زمانی را تعیین نخواهیم کرد.»
۹+۴	وَ وُضِعَ الْكِتَابُ	و آن کتاب (که نامه اعمال همه انسان‌هاست) در آنجا گذاشته می‌شود،
	فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ	و گناه‌کاران را می‌بینی که از محتوای آن ترس و نگرانی دارند.
	وَ يَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا	و می‌گویند: «وای بر ما!
	مَا لِهَذَا الْكِتَابِ	این چه نوشته‌ای است،
	لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا	که هیچ کار کوچک و بزرگی را بدون محاسبه نگذاشته است؟»
	وَ وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا	و تمام اعمالشان را (مقابل خود) حاضر می‌بینند،
	وَ لَا يَظْلِمُ رُبُّكَ أَحَدًا	و پروردگارت به هیچ‌کسی ستم نمی‌کند.

۵۰	وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ	و زمانی که به فرشتگان گفتیم: «در مقابل آدم سجده کنید»،
	فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ	پس همه سجده کردند، مگر ابلیس،
	كَانَ مِنَ الْجِنَّ	که از جنیان بود،
	فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ	و از فرمان پروردگارش سرپیچی کرد.
	أَفْتَنَّاكَ مِنْ دُونِ	با این حال، آیا باز هم او و فرزندانش را به جای من،
	وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ	به عنوان سرپرست خود انتخاب می کنید،
	بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا	در حالی که آنان دشمنان شما هستند؟
	وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ	ستمکاران چه جایگزین بدی برای خدا انتخاب کرده اند!
۵۶	مُنذِرِينَ	ما پیامبران را فقط برای مژده و هشدار می فرستیم،
	وَ يُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ	و کافران به وسیلهی سخنان باطل، بحث و جدل می کنند،
	لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ	تا با آن حق را از بین ببرند،
	وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَ مَا أَنْذِرُوا هُزُوعًا	و نشانه های من و هشدارها را، به مسخره گرفتند (و بی اهمیت فرض کردند).
۵۷	وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ	و چه کسی ستمکارتر است از آن که آیات و نشانه های پروردگارش به او تذکر داده شود،
	فَأَعْرَضَ عَنْهَا	ولی به آن ها بی توجهی کند،
	وَ نَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ	و آنچه را که برای آخرت خود فرستاده است، فراموش کند؟
	إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ	ما (به سبب کفر و لجابت) بر دل های آنان پرده هایی انداخته ایم،
	وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا	و در گوش هایشان نوعی سنگینی قرار داده ایم،
	وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى	و اگر آنان را به راه هدایت فرا خوانی،
	فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا	هرگز با این حال (و عادتِ لجبازی) هدایت نخواهند شد.
۵۸	وَ رَبُّكَ الْعَفْوَ ذُو الرَّحْمَةِ	و پروردگار تو بسیار آمرزنده و دارای رحمت است،
	لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا	اگر می خواست آنان را به سزای کارهایشان مجازات کند،
	لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ	قطعاً عذاب را به سرعت برایشان می فرستاد؛
	بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ	(ولی چنین نمی کند؛ بلکه آنان زمان معینی برای عذاب دارند،
	لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا	که با فرا رسیدن آن، راه فراری نخواهند داشت!

۵۹	وَ تِلْكَ الْفُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا	و هنگامی که مردم آن شهرها ستم کردند، آنها را هلاک کردیم،
	وَ جَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا	و برای هلاکت‌شان زمانی مشخص قرار دادیم.
۶۰	وَ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ	و زمانی که موسی به جوان همراهش گفت:
	لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ	«از حرکت دست بر نمی‌دارم تا به محل برخورد دو دریا برسم؛
	أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا	یا مدتی طولانی به حرکت خود ادامه دهم.»
۶۱	فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا	(سپس به راه افتادند) و هنگامی که به محل برخورد آن دو دریا رسیدند،
	نَسِيَا حَوْتَهُمَا	ماهی خود را که (به عنوان غذا) همراه داشتند، فراموش کردند،
	فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا	و آن ماهی (بر اثر معجزه الهی، زنده شد و) به سرعت، راه خود را در دریا پیش گرفت.
۶۲	فَلَمَّا جَاوَزَا	وقتی از آن محل رفتند،
	قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا	موسی به جوانی که همراهش بود گفت: «صبحانه ما را بیاور؛
	لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا	که واقعاً در این سفر، دچار رنج و خستگی شدیم.»
۶۳	قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ	دستیارش گفت: «آیا زمانی را به یاد داری که (برای استراحت) کنار آن صخره جای گرفتیم؟
	فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ	و آنگاه من فراموش کردم که داستان ماهی را به تو بگویم،
	وَ مَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ	و فقط شیطان بود که بازگویی آن داستان را از یاد من برد،
	وَ اتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا	و آن ماهی به صورت شگفت‌آوری راهش را در دریا پیش گرفت.»
۶۴	قَالَ ذَلِكُمْ مَا كُنَّا نَبْغِ	موسی گفت: «این همان نشانه‌ای است که به دنبال آن بودیم.»
	فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا	پس رد پای خود را گرفتند و به محل قبلی بازگشتند.
۶۵	فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا	در آنجا بنده‌ای از بندگان خاص ما (مشهور به خضر) را یافتند،
	آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِندِنَا	که از جانب خود، عنایتی ویژه به او کرده بودیم،
	وَ عَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا	و از نزد خود، دانشی مخصوص به او آموخته بودیم.
۶۶	قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ	موسی به او گفت: «آیا اجازه می‌دهی به دنبال تو بیایم،
	عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا	تا از آنچه به تو آموخته شده، دانشی روشنگر نیز به من بیاموزی؟»
۶۷	قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا	گفت: «تو هرگز تحمل همراهی مرا نداری؛

۶۸	وَ كَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا	و چگونه می‌توانی چیزی را تحمل کنی که اسرار آن را نمی‌دانی؟»
۶۹	قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا	موسی گفت: «به خواست خدا، خواهی دید که من صبور هستم،
	وَ لَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا	و در هیچ دستوری از تو نافرمانی نخواهم کرد.»
۷۰	قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي	آن استاد گفت: «پس اگر دنبال من می‌آیی،
	فَلَا تَسْأَلَنِي عَنْ شَيْءٍ	در مورد هیچ چیزی از من سؤال نکن،
	حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا	تا خودم درباره‌ی آن با تو صحبت کنم.»
۷۱	فَانْطَلَقَا	بدین ترتیب، هر دو با هم به راه افتادند.
	حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا	تا این‌که سوار کشتی شدند و آن دانشمند، کشتی را سوراخ کرد.
	قَالَ أَخَرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا	موسی گفت: «آیا آن را سوراخ کردی تا سرنشینانش را غرق کنی؟
	لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا	به‌راستی کاری عجیب و بسیار زشت انجام دادی!»
۷۲	قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا	آن استاد گفت: «آیا نگفتم تو هرگز تحمل همراهی مرا نداری؟»
۷۳	قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ	موسی گفت: «برای این‌که تعهدم را فراموش کردم، سرزنشم نکن،
	وَ لَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا	و (برای همراهی با خودت) در کارم بر من سخت نگیر.»
۷۴	فَانْطَلَقَا	پس دوباره به راه افتادند.
	حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ	تا این‌که با نوجوانی روبه‌رو شدند و آن دانشمند او را کشت،
	قَالَ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ	موسی گفت: «آیا شخص پاک و بی‌گناهی را به قتل رساندی، بدون این‌که شخص دیگری را کشته باشی؟
	لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا	واقعاً کار زشت و ناپسندی کردی!»
۷۵	قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا	آن استاد گفت: «آیا به تو نگفتم که هرگز تحمل همراهی مرا نداری؟»
۷۶	قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا	موسی گفت: «اگر پس از این، درباره‌ی چیزی از تو سؤال کردم،
	فَلَا تُصَاحِبْنِي	دیگر با من همراهی نکن؛
	قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا	زیرا واقعاً برای ترک همراهی من دلیل موجهی داری.»
۷۷	فَانْطَلَقَا	سپس (موسی و استادش) دوباره به راه افتادند.
	حَتَّىٰ إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ	تا این‌که به اهل یک شهر رسیدند،

و از آنان غذا خواستند،	اِسْتَطَعَمَا اَهْلَهَا	
ولی از پذیرایی آن دو، خودداری کردند.	فَابُوا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا	
با این حال، آن دو نفر دیواری در آن شهر یافتند که در حال فرو ریختن بود،	فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَ	
و استاد موسی، آن را (تعمیر کرد و) برپا داشت،	فَاَقَامَهُ	
موسی گفت: «کاش برای تعمیر این دیوار، مزدی می‌گرفتی (تا برای خود غذا تهیه کنیم).»	قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا	
استادش گفت: «کنون، زمان جدایی میان من و توست؛	قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَ بَيْنِكَ	۷۸
به زودی حقیقت کارهایی را که نتوانستی تحمل کنی، به تو می‌گویم.	سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا	
اما آن کشتی، برای فقیرانی بود که در دریا کار می‌کردند (و زندگی‌شان به وسیله‌ی آن می‌گذشت)؛	اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ	۷۹
و من خواستم آن را معیوب کنم (تا آنان کشتی خود را از دست ندهند)؛	فَارَدْتُ اَنْ اَعْيِيَهَا	
زیرا بر سر راه آنها، پادشاهی بود که هر کشتی سالمی را به زور می‌گرفت.	وَ كَانَ وَّرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا	
و اما آن نوجوان، پدر و مادرش مؤمن بودند،	وَ اَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ	۸۰
و ما ترسیدیم که آن دو را به طغیان و کفر بکشاند.	فَخَشِينَا اَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَ كُفْرًا	
بدین جهت خواستیم که پروردگارشان به جای آن نوجوان، فرزندی به آنان بدهد، که از او پاک‌تر و حق‌شناس‌تر باشد.	فَارَدْنَا اَنْ يُّدِلَّهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاءً وَ اَقْرَبَ رُحْمًا	۸۱
اما آن دیوار، برای دو نوجوان یتیم در آن شهر بود،	وَ اَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ	۸۲
و در زیر آن برایشان گنجی قرار داشت،	وَ كَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا	
و پدرشان مردی صالح بود.	وَ كَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا	
و پروردگارت اراده کرده بود که آن دو به سن رشد و جوانی‌شان برسند،	فَارَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَا اَشُدَّهُمَا	
و گنج خود را بیرون بیاورند.	وَ يَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا	
آری، همه اینها به سبب لطف و رحمتی از سوی پروردگارت (بر بندگان)ش بود.	رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ	
و من این کارها را با نظر خودم نکردم (بلکه خواست خدا بود).	وَ مَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِي	
این بود حقیقت کارهایی که نتوانستی تحمل کنی.»	ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا	

۸۳	وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ	(ای پیامبر) از تو درباره‌ی ذوالقرنین می‌پرسند.
	قُلْ سَاتِلُوا عَلَيَّكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا	بگو: «به‌زودی گوشه‌ای از سرگذشتِ او را برایتان خواهم گفت».
۸۴	إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ	ما در زمین، به او قدرت بخشیدیم،
	وَ آتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا	و امکانات زیادی به او دادیم.
۸۵	فَاتَّبَعَ سَبَبًا	او نیز از این امکانات استفاده کرد (و به سوی مغرب حرکت کرد).
۸۶	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ	تا این‌که به محلّ غروب خورشید (در غربی‌ترین سرزمین شناخته‌شده، در کنار ساحل دریا) رسید،
	وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ	خورشید را به گونه‌ای دید که گویی در چشمه‌ای تیره و گِل‌آلود غروب می‌کند؛
	وَ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا	و در آنجا قومی را یافت.
	قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ	گفتیم: «ای ذوالقرنین،
	إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ	(اختیار با توست) می‌توانی آنها را عذاب کنی،
	وَ إِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا	یا در میان آنها به نیکویی رفتار کنی.»
۸۷	قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ	گفت: «اما کسی که ستم کند،
	فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ	به‌زودی مجازاتش می‌کنیم،
	ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ	آنگاه نزد پروردگارش بازگردانده می‌شود،
	فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا	و خدا او را با عذابی سخت و بی‌مانند مجازات خواهد کرد.
۸۸	وَ أَمَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا	ولی کسی که ایمان بیاورد و کارهای شایسته انجام دهد،
	فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ	بهترین پاداش را خواهد داشت،
	وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا	و کارها را بر او آسان خواهیم گرفت.»
۸۹	ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا	سپس او از امکانات خود استفاده کرد (و به سوی مشرق حرکت کرد).
۹۰	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ	تا به محل طلوع خورشید (در شرقی‌ترین سرزمین شناخته‌شده) رسید،
	وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ	خورشید را این‌گونه دید که بر افرادی طلوع می‌کند،
	لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا	که هیچ پوششی برای آنها در برابر خورشید قرار نداده بودیم (و هیچ لباس و سرپناهی نداشتند).
۹۱	كَذَٰلِكَ وَ قَدْ أَحْطَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا	آری، حکایت او چنین بود و البته ما از آنچه نزد او بود، کاملاً آگاهی داشتیم.
۹۲	ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا	سپس او از امکانات خود استفاده کرد (و به سوی دیگری حرکت کرد).

۹۳	حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ	تا وقتی به دره‌ای میان دو کوه رسید،
	وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا	در آنجا مردمی را در کنار آن دو کوه یافت،
	لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا	که تقریباً هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند.
۹۴	قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ	گفتند: «ای ذوالقرنین،
	إِنَّ يَأْجُوجَ وَ مَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ	یأجوج و مأجوج در این سرزمین فساد می‌کنند.
	فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا	پس آیا می‌شود به تو مزدی بدهیم،
	عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ سَدًّا	تا این‌که میان ما و آنان سدّی بسازی؟»
۹۵	قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ	گفت: «امکاناتی که پروردگارم به من داده، (از مزد شما) بهتر است؛
	فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ	بنابراین شما (با افراد و ابزارهای مورد نیاز) به من کمک کنید،
	أَجْعَل بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ رَدْمًا	تا سدّی محکم میان شما و آنان بسازم.
۹۶	آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ	برایم قطعات بزرگ آهن بیاورید.»
	حَتَّىٰ إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ	هنگامی که میان آن دو کوه را (از آهن) پُر کرد و آنها را با یکدیگر هم‌سطح ساخت
	قَالَ انْفُخُوا	گفت: «آتشی بیفروزید و در آن بدمید.»
	حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا	تا وقتی آن قطعات آهن را مانند آتش، گداخته کرد،
	قَالَ آتُونِي أَفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا	گفت: «مس مذاب برایم بیاورید تا روی آن بریزم.»
۹۷	فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ	(بدین ترتیب سد محکمی ساخت، و) در نتیجه اقوام وحشی نه می‌توانستند از آن بالا روند،
	وَ مَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا	و نه می‌توانستند سوراخش کنند.
۹۸	قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي	ذوالقرنین گفت: «این سد، رحمتی از جانب پروردگارم بر مردم است،
	فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي	و هنگامی که وعده‌ی پروردگارم فرا رسد،
	جَعَلَهُ دَكَّاءَ	آن را با خاک یکسان می‌کند،
	وَ كَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا	و وعده‌ی پروردگار من، حتماً عملی خواهد شد.»
۱۰۳	قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا	بگو: «آیا شما را آگاه کنم که چه کسانی از همهٔ مردم زیان‌کارترند؟
۱۰۴	الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	همان کسانی که تلاش آنها در زندگی دنیا، هدر رفته است،
	وَ هُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا	و با این حال می‌پندارند که به شایستگی عمل می‌کنند.»
۱۰۵	أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَ لِقَائِهِ	آنان کسانی هستند که آیات پروردگارشان و دیدار او را در قیامت انکار کردند،

و به همین سبب بود که کارهایشان نابود شد،	فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ	
و روز قیامت هیچ ارزشی برایشان قائل نخواهیم شد.	فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا	
آری، حقیقت چنین است که کیفر آنان دوزخ خواهد بود،	ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ	۱۰۶
به سزای آن که کافر شدند،	بِمَا كَفَرُوا	
و آیات و پیامبران مرا مسخره کردند.	وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَ رُسُلِي هُزُؤًا	

مریم

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
کاف، ها، یا، عین، صاد.	كهيعص	۱
(این آیات) یادآوری رحمت پروردگارت به بنده خاص او زکریا است.	ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَ زَكَرِيَّا	۲
آنگاه که زکریا پروردگارش را آهسته صدا زد.	إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ وَ نِدَاءٌ خَفِيًّا	۳
گفت: «پروردگارا، استخوان‌هایم سست و ضعیف شده،	قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي	۴
و از شدت پیری موهایم سفید شده است.	وَ اشْتَغَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا	
و پروردگارا، هرگز من بعد از دعا و مناجات با تو، نومید و بی‌بهره نبوده‌ام.	وَ لَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا	
و من برای دوران پس از مرگم، از بستگان خود بیم دارم (که جانشینان شایسته‌ای نباشند)،	وَ إِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي	۵
و همسرم نیز نازا می‌باشد.	وَ كَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا	
بنابراین از جانب خود به من فرزندی ببخش.	فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا	
تا از من و خاندان یعقوب ارث ببرد،	يَرْثُنِي وَ يَرِثُ مِن آلِ يَعْقُوبَ	۶
و پروردگارا، به او کمک کن تا از هر جهت مورد رضایت تو باشد.»	وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا	
ما به او خطاب کردیم: «ای زکریا،	يَا زَكَرِيَّا	۷
ما تو را به پسری به نام یحیی بشارت می‌دهیم،	إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ	
که پیش از این، هیچ همنامی برای او قرار نداده‌ایم.»	لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِن قَبْلُ سَمِيًّا	

۸	قَالَ رَبِّ اَنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ	گفت: «پروردگارا، چگونه می‌توانم پسری داشته باشم،
	وَ كَانَتْ اِمْرَاَتِيْ عَاقِرًا	در حالی که همسر من نازا می‌باشد،
	وَ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا	و خودم نیز به نهایت پیری و ناتوانی رسیده‌ام؟»
۹	قَالَ كَذٰلِكَ	(فرشته‌ی وحی) گفت: «فرمان خدا چنین است؛
	قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰٓئِنٍ	خدا فرموده: "این کار بر من آسان می‌باشد؛
	وَ قَدْ خَلَقْتَكَ مِنْ قَبْلُ	و پیش از این نیز تو را آفریدم،
	وَ لَمْ تَكُ شَيْئًا	در حالی که هیچ چیزی نبودى."»
۱۰	قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ آيَةً	زکریا گفت: «پروردگارا، برایم نشانه‌ای قرار ده.»
	قَالَ اٰیٰتُكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا	فرمود: «نشانه‌اش برای تو این است که سه شبانه روز پیاپی نمی‌توانی با مردم سخن بگویی.»
۱۱	فَخَرَجَ عَلٰی قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ	بدین ترتیب، زکریا از عبادتگاه خود بیرون آمد و نزد قومش رفت،
	فَاٰوَحٰۤی اِلَيْهِمْ	و با اشاره به آنان گفت:
	اَنۡ سَبَّحُوْا بُكْرَةً وَّ عَشِيًّا	«صبح و شام، خدا را تسبیح گوئید.»
۱۲	يٰۤاَيُّهَا	ای یحیی،
	خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ	کتاب خدا را با عزم و اراده‌ی جدی، فرا بگیر (و برای عمل و تبلیغ آن تلاش کن).
	وَ اٰتَيْنَاہُ الْحُكْمَ صَبِيًّا	و به او در کودکی، دانش الهی و حکم پیامبری عطا کردیم.
۱۳	وَ حَنَانًا مِّنۡ لَّدُنَّا وَ زَكَٰهً	و نیز از جانب خود، رحمت و محبتی همراه با رشد و پاکیزگی به او بخشیدیم،
	وَ كَانَ تَقِيًّا	و او همواره خود را از خشم خدا حفظ می‌کرد.
۱۴	وَ بَرًّاۢ بِوَالِدَيْهِ	و با پدر و مادرش نیکوکار بود،
	وَ لَمْ يَكُنۡ جَبَّارًا عَصِيًّا	و او ستمگر و نافرمان خدا نبود.
۱۵	وَ سَلَامٌ عَلَیْهِ	و سلام و درود الهی بر او باد،
	یَوْمَ وُلِدَ	روزی که به دنیا آمد،
	وَ یَوْمَ یَمُوْتُ	و همچنین روزی که می‌میرد،
	وَ یَوْمَ یُعْثٰ حَیًّا	و روزی که زنده و برانگیخته می‌شود.

۱۶	وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ	و در این کتاب از مریم یاد کن،
	إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا	آنگاه که از خانواده‌اش کناره گرفت و به مکانی شرقی (و آرام در نزدیک بیت المقدس) رفت.
۱۷	فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا	آنگاه در برابر دیگران، برای خود پرده‌ای آویخت (تا خلوتگاهی برای عبادت باشد)،
	فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا	و سپس از جانب خود، فرشته روح القدس را نزد او فرستادیم،
	فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا	که برای مریم به صورت انسانی کامل نمایان شد.
۱۸	قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ	مریم گفت: «من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم،
	إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا	اگر اهل تقوا هستی.»
۱۹	قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ	آن فرشته گفت: «من فقط فرستاده‌ی پروردگارت هستم،
	لَا هَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا	تا پسری پاک و پارسا به تو ببخشم.»
۲۰	قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ	مریم گفت: «چگونه ممکن است من پسری داشته باشم،
	وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ	با آن که دست هیچ بشری به من نرسیده (و ازدواج نکرده‌ام)،
	وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا	و بی‌بند و بار هم نبوده‌ام؟»
۲۱	قَالَ كَذَلِكِ	جبرئیل گفت: «فرمان چنین است.
	قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ	پروردگارت فرموده: «این کار بر من آسان است،
	وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا	تا او را از جانب خویش به عنوان نشانه‌ای روشن و رحمتی بزرگ برای مردم قرار دهیم،
	وَ كَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا	آری، آفرینش او امری است که فرمانش صادر شده است» (پس دیگر چون و چرا نکن).
۲۲	فَحَمَلَتْهُ	پس از آن، مریم عیسی را حامله شد،
	فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا	و در نقطه‌ی دوردستی (از مردم) کناره گرفت.
۲۳	فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ	آنگاه درد شدید زایمان او را به سمت تنه‌ی درخت خرمایی کشاند و در پناه آن قرار گرفت.
	قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا	گفت: «ای کاش پیش از این، جان داده بودم،

	و كُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا	و کاملاً فراموش شده بودم.»
۲۴	فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي	آنگاه عیسی از پایین، مادرش را صدا زد، که: «غمگین مباش،
	قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا	پروردگارت زیر پای تو جوی آبی (برای آشامیدن و شستشو) قرار داده است؛
۲۵	و هُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ زُطْبًا جَنِيًّا	و تنه‌ی درخت خرما را به سمت خودت تکان بده، تا خرمای تر و تازه بر تو فرو ریزد.
۲۶	فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا	آنگاه (از این خرما و آب گوارا) بخور و بنوش، و چشم‌ت به این نوزاد جدید روشن باشد؛
	فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا	و اگر انسانی را دیدی،
	فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا	با اشاره بگو: «من برای خدای رحمان روزی سکوت نذر کرده‌ام،
	فَلَنْ أَكْلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا	و به همین سبب، امروز با هیچ انسانی سخن نخواهم گفت.»
۲۷	فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ	سپس مریم نوزادش را در آغوش گرفت و نزد قومش آورد؛ گفتند: «ای مریم،
	لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا	به‌راستی کاری عجیب و بسیار زشت کرده‌ای!
۲۸	يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ	ای خواهر هارون، نه پدرت مردی بدی بود،
	وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا	و نه مادرت بی‌بند و بار بود.»
۲۹	فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا	مریم به عیسی اشاره کرد (که از او توضیح بخواهید). گفتند: «چگونه با کودکی سخن بگوییم که در گهواره است؟»
۳۰	قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ	به ناگاه، عیسی گفت: «من بنده‌ی خدا هستم،
	آتَانِي الْكِتَابَ	او به من کتاب آسمانی داده،
	وَجَعَلَنِي نَبِيًّا	و مرا پیامبر خویش کرده است؛
۳۱	وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ	و هر جا که باشم وجود مرا پرخیر و برکت قرار داده،

	وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا	و تا زمانی که زنده‌ام، مرا به نماز و انفاق سفارش کرده است؛
۳۲	و بَرًّا بِوَالِدَتِي	و همچنین خدا مرا نسبت به مادرم بسیار نیکوکار و خوش‌رفتار قرار داده،
	و لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا	و مرا زورگو و سنگدل قرار نداده است.
۳۳	و السَّلَامُ عَلَيَّ	و درود و سلام خدا بر من باد،
	يَوْمَ وُلِدْتُ	در روزی که به دنیا آمدم،
	و يَوْمَ أَمُوتُ	و روزی که می‌میرم،
	و يَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا	و روزی که زنده و برانگیخته می‌شوم.»
۳۴	ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ	این است سرگذشت عیسی پسر مریم،
	قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ	همان گفتار درستی که درباره‌اش تردید دارند.
۳۵	مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ	شایسته‌ی خداوند نیست که برای خود فرزندی انتخاب کند؛
	سُبْحَانَهُ	او بسیار منزّه است؛
	إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا	وقتی به کاری فرمان دهد،
	فَأِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ	فقط به آن می‌گوید: «موجود باش»، و بی‌درنگ موجود می‌شود.
۳۶	وَ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ	سپس عیسی گفت: «پروردگار من و شما، خداوند یگانه است،
	فَاعْبُدُوهُ	بنابراین فقط او را بپرستید.
	هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	که این است راه راست.»
۴۱	وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ	همچنین در این کتاب از ابراهیم یاد کن،
	إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا	زیرا او شخصی بسیار راستگو و پیامبری والامقام بود.
۴۲	إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ	آنگاه که ابراهیم (با احترام) به سرپرست خود گفت:
	يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَ لَا يُبْصِرُ	«ای پدر، چرا چیزی را می‌پرستی که نمی‌شنود و نمی‌بیند،
	وَ لَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا	و هیچ سودی به حالت ندارد؟
۴۳	يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ	ای پدر، به‌راستی از علم و دانش، چیزهایی به من رسیده که به تو نرسیده است،

	فَاتَّبِعْنِي	بنابراین از من پیروی کن،
	أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا	تا تو را به راهی راست هدایت کنم.
۴۴	يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ	ای پدر، بردگی شیطان را نکن،
	إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا	زیرا شیطان در مقابل خدای رحمان سرکش است.
۴۵	يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ	ای پدر، من می‌ترسم که از سوی خدای بخشنده و راستین، عذابی سخت به تو برسد،
	فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا	و در آن زمان، دوست و یاور شیطان باشی.»
۴۶	قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ	گفت: «ای ابراهیم، آیا به خدایان من پشت می‌کنی؟
	لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ	اگر از مخالفت دست برداری حتماً سنگسارت می‌کنم،
	وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا	پس برای مدتی طولانی از من دور شو.»
۴۷	قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ	ابراهیم با ملایمت گفت: «درود خدا بر تو باد،
	سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي	به‌زودی از پروردگارم برایت آمرزش می‌خواهم،
	إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا	زیرا او به من بسیار لطف دارد و با من مهربان است.
۴۸	وَاعْتَزِلْكُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و از شما و آنچه به جای خدا می‌پرستید کناره می‌گیرم،
	وَادْعُوا رَبِّي	و فقط پروردگارم را می‌پرستیم؛
	عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا	بدین امید که در دعا و مناجات با پروردگارم بی‌نصیب نمانم.»
۴۹	فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	پس، هنگامی که از آنان و آنچه به جای خدا می‌پرستیدند، کناره گرفت،
	وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ	به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم،
	وَ كَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا	و هر کدام را پیامبری بزرگ قرار دادیم؛
۵۰	وَ وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا	و از رحمت خویش به آنان بخشیدیم،

و کاری کردیم که نام نیک آنها بلندآوازه شود (و همیشه جانشین شایسته‌ای باشد تا راه آنان را ادامه دهد).	وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
--	---

طه

۸۳	وَ مَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ	(هنگامی که موسی به وعده‌گاهش با خدا رسید) خداوند فرمود: «ای موسی، چه چیزی باعث شد عجله کنی و پیش از قوم خود به اینجا بیایی؟»
۸۴	قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي	عرض کرد: «پروردگارا، آنها بعداً می‌آیند،
	وَ عَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ	و من برای خشنودی تو شتابان نزدت آمدم.»
۸۵	قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ	فرمود: «در حقیقت، ما پس از آمدنت، قوم تو را آزمودیم،
	وَ أَضَلَّاهُمُ السَّامِرِيُّ	و سامری آنان را گمراه کرد.»
۸۶	فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا	موسی خشمگین و بسیار اندوهناک نزد قومش بازگشت،
	قَالَ يَا قَوْمِ	و گفت: «ای مردم،
	أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا	مگر پروردگارتان به شما وعده‌ای نیکو نداده بود؟
	أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ	آیا این مدت در نظر شما طولانی شد و عهد خود را فراموش کردید؟
	أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ	یا می‌خواستید خشمی بزرگ از جانب پروردگارتان بر شما نازل شود؟
	فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي	که وعده خود را با من، زیر پا گذاشتید.»
۸۷	قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا	گفتند: «ما با اراده و میل خودمان نبود که با تو برخلاف وعده عمل کردیم،
	وَ لَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ	ولی مقداری از زینت آلات قوم فرعون، نزد ما باقی مانده بود،
	فَقَذَفْنَاهَا	که آنها را در آتش انداختیم (تا ذوب شود)،
	فَكَذَّبْتَ لَقَى السَّامِرِيُّ	و خود سامری نیز زیورهایش را در آتش انداخت.»
۸۸	فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ	این گونه بود که برایشان مجسمه‌ی گوساله‌ای را ساخت که صدای (واقعی) گوساله داشت،
	فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم وَ إِلَهُ مُوسَىٰ	(و سامری و همدستانش به دیگران) گفتند: «خدای شما و خدای موسی، این مجسمه است،
	فَنَسِيَ	ولی موسی فراموش کرده است (و در کوه طور دنبالش می‌گردد).»
۸۹	أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا	آیا توجه ندارند که این مجسمه هیچ پاسخی به آنان نمی‌دهد،

و لا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَ لا نَفْعًا	و اختیار هیچ سود و زبانی را برایشان ندارد؟
۹۰ وَ لَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ	و البته هارون پیش از این که موسی بیاید، به آنان گفته بود:
يا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ	«ای قوم من، در واقع شما به وسیله‌ی این مجسمه، مورد امتحان قرار گرفته‌اید،
وَ إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ	و پروردگار حقیقی شما خدای رحمان است؛
فَاتَّبِعُونِي	بنابراین از من پیروی کنید،
وَ أَطِيعُوا أَمْرِي	و فرمانم را بپذیرید.»
۹۱ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ	گفتند: «ما همچنان بر عبادت آن باقی خواهیم ماند،
حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى	تا موسی نزد ما برگردد.»
۹۲ قَالَ يَا هَارُونُ	(هنگامی که موسی بازگشت و آن وضعیت را دید، با خشم فراوان برادرش را بازخواست کرد و) گفت: «ای هارون،
ما مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا	چرا هنگامی که دیدی آنان گمراه شدند؛
۹۳ أَلَّا تَتَّبِعَنِ	به دنبال من نیامدی؟
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي	آیا از فرمان من سرپیچی کردی؟»
۹۴ قَالَ يَا ابْنَ أُمِّ	گفت: «ای برادر،
لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَ لَا بِرَأْسِي	موی سر و صورتم را رها کن،
إِنِّي خَشِيتُ	من نگران بودم،
أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ	که (اگر با آنها مخالفت کنم، به من) بگویی: «میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی،
وَ لَمْ تَرْفُقْ قَوْلِي	و سفارشم را رعایت نکردی.»
۹۵ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ	موسی گفت: «ای سامری، هدف از این کار چه بوده است؟»
۹۶ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ	سامری گفت: «من چیزی را دیدم که مردم ندیدند،
فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنَ أَثَرِ الرَّسُولِ	و در نتیجه قسمتی از رد پای فرستاده خدا را، برداشتم (که نیروبخش بود)،
فَنَبَذْتُهَا	و آن را در ساخت گوساله به کار بردم (تا به صدا در آید)،
وَ كَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي	و هوای نفس من این گونه، کار مرا در نظرم زیبا جلوه داد.»
۹۷ قَالَ فَاهْذَبْ	موسی گفت: «بنابراین از میان ما برو؛

فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ	زیرا در زندگی دنیا، این مجازات برای تو مقرر شده که (دچار نوعی بیماری شوی و) به انسان‌ها بگویی: «به من دست نزنید».
وَ إِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ	و برای هلاکت تو وعده‌ای مقرر شده که بر خلاف آن عمل نخواهد شد.
وَ انْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ	و اکنون به این معبودت نگاه کن که بر عبادت آن اصرار داشتی، ما آن را حتماً به آتش می‌کشیم.
ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا	و آنگاه خاکسترش را درون دریا می‌ریزیم.
إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ	در حقیقت، خدای شما همان خدای یکتایی است،
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	که هیچ خدایی جز او وجود ندارد،
وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا	و علمش همه چیز را فرا گرفته است.»
كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ	(ای پیامبر) بدین ترتیب، برخی از اخبار دوران‌های گذشته را بر تو حکایت می‌کنیم،
وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا	و به‌راستی (در ادامهٔ مسیر آن پیامبران و بر اساس پیش‌فرض‌های تنظیم‌شدهٔ فطری و نیازهای واقعی بشر) از جانب خود، کتابی به تو دادیم که یادآور حقایق است.
مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ	هر که از قرآن روی برگرداند،
فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا	روز قیامت، بار سنگینی (از گناهانش) را حمل خواهد کرد.
خَالِدِينَ فِيهِ	همیشه در کیفر آن گناهان خواهند ماند،
وَ سَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا	و چه بار شرم‌آوری در روز قیامت به دوش می‌کشند!
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ	روزی که در صور (یا همان وسیله‌ی اعلان قیامت) دمیده می‌شود،
وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا	و در آن روز گناه‌کاران را در حالی گرد می‌آوریم که نابینا هستند.
يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ	آنها زیر لب به هم می‌گویند:
إِنْ لَبِثْنَا إِلَّا عَشْرًا	«شما فقط ده روز در دنیا حضور داشتید.»
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ	ما از سخن آنان آگاه‌تریم،
إِذْ يَقُولُ امْثُلُهُمْ طَرِيقَةً	در آن زمان که عاقل‌ترین آنان می‌گوید:
إِنْ لَبِثْنَا إِلَّا يَوْمًا	«شما فقط یک روز در دنیا حضور داشته‌اید.»
وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ	مردم از تو دربارهٔ سرنوشت کوه‌ها (در قیامت) می‌پرسند،

	فَقُلْ يَسِسْفُهَا رَبِّي نَسْفًا	بگو: قطعاً پروردگارم آنها را از جای می‌کند و ذراتشان را بر باد می‌دهد.
۱۰۶	فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا	و زمین را چون دشتی صاف و هموار بر جای می‌گذارد.
۱۰۷	لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَ لَا أَمْتًا	به طوری که هیچ فراز و نشیبی در آن نخواهی دید.
۱۰۸	يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ	در آن روز همگان، بدون این که توان سرپیچی داشته باشند، از آن دعوت‌کننده‌ی الهی (که در صور می‌دمد) پیروی می‌کنند،
	وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ	و از ترس خدای رحمان تمامی صداها فرو می‌نشیند،
	فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا	و فقط صدایی بسیار آهسته (از آن جمعیت) خواهی شنید.
۱۰۹	يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ	در آن روز، شفاعت هیچ کسی سودی ندارد،
	إِلَّا مَنِ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ	مگر این که خدای رحمان به او اجازه‌ی شفاعت دهد،
	وَ رَضِيَ لَهُ قَوْلًا	و شفاعت او را بپسندد.
۱۱۰	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ	خداوند از گذشته و آینده آنها آگاه است،
	وَ لَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا	ولی آنان به علم الهی هیچ تسلطی ندارند (که بدانند خداوند چه تصمیمی می‌گیرد و چه اتفاقی می‌افتد).
۱۱۱	وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ	در آن روز، همگان در پیشگاه عزت خدایی که پیوسته زنده و هستی‌بخش است، سر تعظیم فرود می‌آورند،
	وَ قَدْ خَابَ مَن حَمَلَ ظُلْمًا	و قطعاً هر که بار ستمی به دوش کشیده، ناکام خواهد ماند و به مقصود نخواهد رسید.
۱۱۲	وَ مَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ	و هر که کارهای شایسته انجام دهد،
	وَ هُوَ مُؤْمِنٌ	در حالی که ایمان داشته باشد،
	فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَ لَا هَضْمًا	(در قیامت به حمایت خدای بزرگوار دلگرم است و) از این که به او ستم شود یا حقش پایمال گردد، نخواهد ترسید.
۱۱۳	وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا	و بدین ترتیب قرآن را به زبان عربی و گویا نازل کردیم،
	وَ صَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ	و در آن انواع تهدیدها را بیان نمودیم،
	لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ	باشد که مردم خود را از عذاب ما حفظ کنند،
	أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا	یا قرآن باعث بیداری و هشجاری آنان شود.
۱۱۴	فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ	پس بسیار والا و بلندمرتبه است خدای یکتا، آن فرمان‌روای راستین؛

و (به اتکای آنچه از نزول یکباره قرآن به خاطر داری) پیش از این که آیاتش بر تو وحی شود، در خواندن قرآن شتاب نکن،	وَ لَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ	
و بگو: پروردگارا، بر دانش من بیفزای.	وَ قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا	
به راستی ما پیش از این، به آدم سفارش کردیم (که شیطان دشمن اوست)	وَ لَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ	۱۱۵
ولی او فراموش کرد،	فَنَسِيَ	
و ما برای او اراده ای محکم نیافتیم.	وَ لَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا	
و یاد کن زمانی را که به فرشتگان گفتیم: «در مقابل آدم سجده کنید.»	وَ إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ	۱۱۶
پس همگی سجده کردند، مگر ابلیس که (از جَنّیان بود و) سرپیچی کرد.	فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ	
آنگاه گفتیم: «ای آدم،	فَقُلْنَا يَا آدَمُ	۱۱۷
شیطان، دشمن تو و همسرت می باشد،	إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ لِزَوْجِكَ	
پس مبادا شما را از بهشت بیرون کند،	فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ	
که به رنج و زحمت خواهی افتاد.	فَتَشْقَىٰ	
تو در این بهشت، امتیازی داری که دچار گرسنگی و برهنگی نمی شوی،	إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَ لَا تَعْرَىٰ	۱۱۸
و در اینجا تشنه نمی شوی، و گرمای آفتاب تو را نمی رنجانند.»	وَ أَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَ لَا تَضْحَىٰ	۱۱۹
اما شیطان او را وسوسه کرد،	فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ	۱۲۰
و گفت: «ای آدم،	قَالَ يَا آدَمُ	
آیا می خواهی تو را به درخت جاودانگی و حکومتی تمام نشدنی راهنمایی کنم؟»	هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَ مُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ	
بدین ترتیب از میوهی آن درخت ممنوعه خوردند،	فَأَكَلَا مِنْهَا	۱۲۱
در نتیجه اندام مخفی آنها، برایشان آشکار شد،	فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا	
و شروع به پوشاندن خود با برگ درختان آن باغ کردند.	وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ	
آری، آدم از پروردگارش نافرمانی کرد،	وَ عَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ	
و بنابراین به راه خطا افتاد.	فَعَوَىٰ	
ولی پس از آن (توبه کرد و) پروردگارش او را مورد لطف و توجه قرار داد،	ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ	۱۲۲
و توبه اش را پذیرفت،	فَتَابَ عَلَيْهِ	

و هَدَى	و او را هدایت کرد.
۱۲۳	قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ	خدا فرمود: «هر دو از این جایگاه والا فرود آیید؛ در حالی که بعضی از شما دشمن بعضی دیگر است.
فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى	پس اگر هدایتی از جانب من به سوی شما آمد،
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ	هر که از هدایت من پیروی کند،
فَلَا يَضِلُّ	نه گمراه خواهد شد،
و لَا يَشْقَى	و نه تیره بخت.
۱۲۴	وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي
فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا	و هر کسی که از یاد من روی گردان شود، زندگی سختی خواهد داشت،
و نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى	و روز قیامت، کور محسورش می کنیم؛
۱۲۵	قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى
و قَدْ كُنْتُ بَصِيرًا	می گوید: «پروردگارا، چرا مرا کور محسور کردی، در حالی که در دنیا بینا بودم؟»
۱۲۶	قَالَ كَذَلِكِ
أَتَتْكَ آيَاتُنَا	خدا می فرماید: «تو در دنیا نیز همین گونه بودی، آیات و نشانه های ما نزد تو می آمد،
فَنَسِيَهَا	و تو با کوردلی آن ها را به فراموشی می سپردی،
و كَذَلِكِ الْيَوْمَ تُنْسَى	و امروز نیز به همان صورت، فراموش خواهی شد.»
۱۲۷	و كَذَلِكِ بَجَزَىٰ مَنْ أَسْرَفَ
و لَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ	و این گونه مجازات می کنیم هر کسی را که از حد خود تجاوز کرده،
و لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ و أَبْقَى	و به آیات پروردگارش ایمان نیاورده باشد، و البته عذاب آخرت سخت تر و پایدارتر است.
۱۳۰	فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
و سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ	بنابر این در برابر سخنان شان صبر کن،
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ	و به وسیله ی نماز، پروردگارت را ستایش کن، و او را از هر عیب و نقصی منزّه شمار،
و قَبْلَ غُرُوبِهَا	چه پیش از طلوع آفتاب،
و مِنۢ بَيْنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ و اطَّرَافَ النَّهَارِ	و چه قبل از غروب آن؛
لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ	و همچنین ساعاتی از شب و نیز اول و آخر روز را به نیایش و تسبیح خدا مشغول باش،
۱۳۱	و لَا تُمَدِّدْ عَيْنَيْكَ
	به امید این که به تقدیر الهی راضی شوی.
	و هرگز چشم ندوز،

إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ بَيْنِهِمْ زَهْرَةً الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	به جلوه‌های زودگذری از زندگی دنیا که گروه‌هایی از مردم را به وسیله آن بهره‌مند کرده‌ایم،
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ	تا بدین وسیله آنها را بیازماییم؛
وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَ أَبْقَىٰ	آری، روزی پروردگارت بهتر و پایدارتر است.
۱۳۲ وَ أَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ	و خانواده‌ات را به نماز فرمان ده،
وَ اصْطَرِّ عَلَيْهَا	و خودت نیز در برپایی آن بسیار شکیبا باش؛
لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا	ما از تو هیچ رزقی نمی‌خواهیم،
نَحْنُ نَرْزُقُكَ	ما هستیم که به تو روزی می‌دهیم؛
وَ الْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ	و عاقبت نیکو برای تقوای پیشگان است.

انبیاء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان
۱ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ	روز حساب مردم، به آنان بسیار نزدیک شده است،
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ	در حالی که آنان در حالت غفلت، به آن بی‌توجه‌اند.
۲ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ	برای آنها هیچ سخن تازه‌ای از جانب پروردگارشان نمی‌آید،
إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ	مگر این که آن را می‌شنوند ولی جدی نمی‌گیرند.
۳ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ	دل‌هایشان سرگرم دنیا است.
وَ اسْرُوا النِّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا	و ستمکاران، پنهانی با یکدیگر می‌گویند:
هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ	«آیا جز این است که محمد، بشری مانند شماست؟
أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ	آیا آگاهانه سراغ جادو می‌روید و آن را می‌پذیرید؟»
۴ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	پیامبر به آنان گفت: «پروردگار من، از هر سخنی در آسمان و زمین آگاه است،
وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	و او بسیار شنوا و داناست.»
۵ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ	همچنین مشرکان گفتند: «قرآن، نتیجه خواب‌های پریشان محمد است،
بَلْ افْتَرَاهُ	بلکه آن را از خودش ساخته،
بَلْ هُوَ شَاعِرٌ	یا حتی او یک شاعر است؛

	فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ	پس همان طور که پیامبران گذشته همراه با معجزه‌ای فرستاده شدند، این پیامبر نیز باید معجزه‌ای برایمان بیاورد.»
۶	مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ	پیش از آنان نیز، مردم هیچ یک از شهرهایی که نابود کردیم، (با دیدن معجزات) ایمان نیاوردند.
	أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ	آیا اینان ایمان می‌آورند؟
۷	وَ مَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ	پیش از تو نیز فقط مردانی را فرستادیم که به آنان وحی می‌کردیم (و هیچ کدامشان فرشته نبودند).
	فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	پس اگر نمی‌دانید، از دانشمندان کتب آسمانی بپرسید،
۸	وَ مَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ	و البته ما آنان را به صورت پیکرهایی قرار ندادیم که (برای زنده ماندن) نیازی به خوردن غذا نداشته باشند،
	وَ مَا كَانُوا خَالِدِينَ	و جاودانه هم نبودند.
۹	ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ	آنگاه وعده‌ای را که به آنان داده بودیم وفا کردیم،
	فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ	و آنان را همراه با هر که خواستیم نجات دادیم،
	وَ أَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ	و اهل اسراف را نابود کردیم.
۱۱	وَ كَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً	و چه بسیار شهرها را در هم شکستیم که مردمانش ستمکار بودند،
	وَ أَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ	و پس از آنان افراد دیگری را پدید آوردیم.
۱۲	فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا	سپس وقتی که عذاب ما را احساس کردند،
	إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ	در آن هنگام، به سرعت از آن فرار می‌کردند.
۱۳	لَا تَرْكُضُوا	(به آنان گفتیم:) فرار نکنید،
	وَ ارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَ مَسَاكِينِكُمْ	و به زندگی پرناز و نعمت و خانه‌های خود بازگردید،
	لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ	تا باز هم از شما تقاضای کمک شود (ولی تکبر نشان دهید).
۱۴	قَالُوا يَا وَيْلَنَا	گفتند: «وای بر ما،
	إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	که قطعاً ستمکار بودیم.»
۱۵	فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ	و پیوسته (با حسرت) اعتراف خود را تکرار می‌کردند،
	حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ	تا این که آنان را نابود کردیم و مانند محصولی دروشده و پژمرده درآوردیم.
۱۶	وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا	آری، آسمان‌ها و زمین و آنچه را میان آن دو قرار دارد،
	لَاعِبِينَ	برای بازی و تفریح نیافریدیم.
۱۷	لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوًا	اگر به فرض محال، می‌خواستیم چیزی را به عنوان سرگرمی برای خود انتخاب کنیم،

	لَا تَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا	حتماً آن را متناسب با شأن خود انتخاب می کردیم،
	إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ	اگر که می خواستیم چنین کاری انجام دهیم.
۱۸	بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ	آری، (سنت ما چنین است که ابتدا به باطل فرصت می دهیم خود را نشان دهد ولی سپس) حق را چنان بر سر باطل می کوبیم،
	فَيَدْمَغُهُ	که آن را درهم می شکند،
	فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ	و ناگهان باطل نابود می شود.
	وَ لَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ	پس وای بر شما از این وصفی که (به ناروا درباره ی خدا و جهان هستی) بیان می کنید!
۱۹	وَ لَهُ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	هر که در آسمان ها و زمین وجود دارد، تنها متعلق به خداوند است؛
	وَ مَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ	و کسانی (مانند فرشتگان)، که در پیشگاه او هستند، هرگز در پرستش او کوتاهی و تکبر نمی کنند،
	وَ لَا يَسْتَحْسِرُونَ	و خسته نمی شوند.
۲۰	يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ	آنها شب و روز، به تسبیح خدا مشغول هستند،
	لَا يَفْثُرُونَ	بدون آن که سستی نشان دهند.
۲۱	أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ	آیا مشرکان از میان موجودات زمین، خدایانی انتخاب کرده اند که آنان مردگان را زنده می کنند؟
۲۲	لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ	اگر در آسمان و زمین، خدایانی جز خدای یکتا وجود داشتند،
	لَفَسَدَتَا	حتماً آسمان و زمین نابود می شدند.
	فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ	پس آن خدایی که فرمان روای جهان هستی می باشد، از این مطالبی که به ناروا درباره اش می گویند، منزّه است.
۲۳	لَا يُسَالُ عَمَّا يَفْعَلُ	خدا در مورد کارهایش بازخواست نمی شود،
	وَ هُمْ يُسَالُونَ	ولی آنها (یعنی مشرکان و خدایان دروغینشان) بازخواست خواهند شد.
۲۴	أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً	آیا آنان به جای او خدایانی انتخاب کرده اند؟
	قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ	بگو: دلیل تان را بیاورید.
	هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَ ذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي	این باور یکتا پرستی، اعتقاد یاران من و همچنین سخن پیامبران پیش از من است،
	بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ	ولی بیشتر آنان حق را نمی شناسند،
	فَهُمْ مُعْرِضُونَ	و در نتیجه به آن بی توجهی می کنند.
۲۸	يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ	خدا از گذشته و آینده آنها آگاه است،
	وَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى	و تنها با اجازه و رضایت خدا می توانند برای کسی شفاعت کنند،

	وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ	و آنان در برابر مقام و عظمت الهی، نگران و بیمناک هستند.
۳۴	وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ	(ای پیامبر، کافران منتظرند تا بمیری و از دعوت تو آسوده شوند.) البته ما برای هیچ بشری پیش از تو عمر جاودانه قرار ندادیم (و تو نیز خواهی مرد)؛
	أَفَأَنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ	اما مگر وقتی تو بمیری، آنان برای همیشه زنده خواهند ماند؟
۳۵	كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ	هر کسی طعم مرگ را می چشد،
	وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً	و (در این زندگی محدود دنیا) شما را با حوادث بد و خوب، آزمایش می کنیم،
	وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ	و آنگاه به پیشگاه ما بازگردانده می شوید.
۴۱	وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ	قطعاً پیامبران پیش از تو نیز مسخره شدند،
	فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	و در نتیجه همان عذابی که آن را جدی نمی گرفتند بر سر مسخره کنندگان فرود آمد.
۴۷	وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ	و در روز قیامت، وسایل سنجش اعمال را که کاملاً عادلانه است در آنجا می گذاریم،
	فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا	آنگاه ذره ای به کسی ستم نمی شود؛
	وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ	و اگر اعمال خوب و بد به سنگینی دانه ی خردلی باشد (که در کوچکی و بی مقداری ضرب المثل است)،
	آتَيْنَا بِهَا	آن را به میان می آوریم،
	وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ	و ما برای حسابگری (و سنجش دقیق اعمال بندگان) کافی هستیم.
۴۸	وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَ هَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَاءً وَ ذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ	و البته به موسی و هارون، تورات را دادیم که حق و باطل را مشخص می کرد و برای پرهیزکاران موجب روشنایی و یادآوری بود.
۴۹	الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ	همان کسانی که از خدای نادیده می ترسند،
	وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ	و از قیامت در هراسند.
۵۰	وَ هَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ	و این قرآن نیز یادآوری و پندی پربرکت است که آن را نازل کردیم،
	أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ	آیا شما آن را انکار می کنید؟
۷۳	وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا	و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما، مردم را هدایت می کردند،
	وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ	و به ایشان وحی کردیم که کارهای نیک انجام دهند،
	وَ إِقَامَ الصَّلَاةِ	و نماز را برپا دارند،
	وَ آيتَاءَ الزَّكَاةِ	و از مال شان انفاق کنند؛

	وَ كَانُوا لَنَا عَابِدِينَ	و آنها فقط ما را می پرستیدند.
۷۴	وَ لَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَ عِلْمًا	و به لوط حکمت و علم بخشیدیم،
	وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ	و او را از شهری که مردمش کارهای زشت و پلید می کردند، نجات دادیم،
	إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِئٍ فَاسِقِينَ	زیرا آنان افرادی بدکار و نافرمان بودند.
۷۵	وَ أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا	و او را در رحمت خویش داخل کردیم،
	إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ	زیرا او از شایستگان بود.
۸۳	وَ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ	و ایوب را یاد کن آنگاه که پروردگارش را ندا داد،
	إِلَىٰ مَسْنَى الضُّرِّ	که: «رنج و گرفتاری به من رسیده است؛
	وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ	در حالی که تو مهربان تر از هر مهربانی.»
۸۴	فَاسْتَجَبْنَا لَهُ	بنابراین دعای او را اجابت کردیم؛
	فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ	و رنج و گرفتاری اش را برطرف نمودیم،
	وَ آتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُم مَّعَهُم	و خانواده از دست رفته ایوب را، به صورت دوچندان به او بازگردانیدیم،
	رَحْمَةً مِنَّا	تا رحمتی از جانب ما، شامل حال او شود،
	وَ ذِكْرٍ لِّلْعَابِدِينَ	و برای اهل عبادت، موجب یادآوری باشد.
۸۹	وَ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ	و زکریا را یاد کن آنگاه که پروردگارش را ندا داد:
	رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا	«پروردگارا، (به من فرزندی عطا کن و) مرا تنها و بی وارث رها نکن،
	وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ	و البته تو بهترین وارثانی (و مالک نهایی همه چیز تو هستی).»
۹۰	فَاسْتَجَبْنَا لَهُ	در نتیجه دعای او را اجابت کردیم،
	وَ وَهَبْنَا لَهُ يُحْيٰی	و به او یحیی را بخشیدیم،
	وَ أَصْلَحْنَا لَهُ وَ زَوْجَهُ	و همسرش را (از بیماری نازایی) بهبودی بخشیدیم؛
	إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ	زیرا آنان در انجام کارهای خوب می شتافتند،
	وَ يَدْعُونََا رَغَبًا وَ رَهَبًا	و همراه با بیم و امید ما را می خواندند،
	وَ كَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ	و در برابر ما فروتن بودند.
۹۱	وَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا	و آن بانو را یاد کن که پاکدامنی خود را حفظ کرد؛
	فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا	و بنابراین از روح خود در وی دمیدیم،

	وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ	و او را به همراه پسرش، نشانه‌ای بزرگ برای جهانیان قرار دادیم.
۱۰۱	إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ	کسانی که پیش از این، از جانب ما وعده‌های نیکو به ایشان داده شده است،
	أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ	آنان از دوزخ دور نگاه داشته می‌شوند.
۱۰۲	لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا	آنها حتی صدای دوزخ را هم نمی‌شنوند،
	وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ	و آنان برای همیشه در جایی که دوست دارند، باقی خواهند ماند.
۱۰۳	لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ	آن ترس و هراس بسیار بزرگ، آنان را غمگین نمی‌کند،
	وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ	و فرشتگان خوشامدگویان با آنان روبه‌رو می‌شوند،
	هَذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ	و می‌گویند: «امروز، همان روزی است که در دنیا به شما وعده می‌دادند.»
۱۰۴	يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ	و یاد کن زمانی را که مانند در هم پیچیدن نامه‌ها، آسمان را در هم می‌پیچیم،
	كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ	و همان‌طور که برای نخستین بار، آفرینش را آغاز کردیم، دوباره آنها را باز خواهیم گرداند.
	وَعَدًا عَلَيْنَا	(ما این موضوع را به طور قطعی وعده داده‌ایم و) وفای به آن وظیفه‌ی ماست.
	إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ	آری، فقط ما می‌توانیم این کارها را انجام دهیم.
۱۰۵	وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ	و به‌راستی پس از این که در تورات، یادآوری کردیم، در زبور نیز نوشتیم،
	أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ	که بندگان شایسته‌ی من، زمین را به ارث خواهند برد.
۱۰۶	إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ	بی‌گمان در این آیات قرآن، برای (به کمال رساندن) افراد خداپرست، نکات کافی وجود دارد.
۱۰۷	وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ	ما تو را تنها رحمتی بزرگ برای جهانیان فرستادیم.
		و (ای پیامبر) ما تو را فقط به عنوان رحمت الهی برای هدایت اهل جهان به پیامبری ارسال کردیم.
۱۰۸	قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ	بگو: «به من فقط این پیام وحی می‌شود،
	أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ	که خدای شما، خدایی یگانه است؛
	فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ	پس آیا تسلیم او می‌شوید؟»
۱۰۹	فَإِنْ تَوَلَّوْا	آنگاه اگر توجه نکردند،
	فَقُلْ أَذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ	بگو: «همه‌ی شما را به طور یکسان آگاه کردم،
	وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ	و من نمی‌دانم، وعده‌هایی که به شما داده شده، نزدیک است یا دور.
۱۱۰	إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ	خدا از سخنان آشکار شما آگاه است،

و آنچه را هم که پنهان می کنید، می داند.	و يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ	
و نمی دانم، شاید این تأخیر عذاب، آزمونی بزرگ برای شما بوده،	و إِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهِ فِتْنَةٌ لَّكُمْ	۱۱۱
و نیز فرصتی محدود برای برخورداری از نعمت های الهی باشد».	و مَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ	
پیامبر گفت: «پروردگارا (میان ما و دشمنانمان) به حق داوری کن.	قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ	۱۱۲
و پروردگار ما خدای رحمان است که در برابر توصیف های ناروای شما، از او یاری خواسته می شود.»	و رَأَيْنَا الرَّحْمَنَ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ	

به نام خداوند بخشنده ی مهربان	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
ای مردم، خود را از خشم پروردگارتان حفظ کنید؛	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُم	۱
زیرا زلزله ی قیامت، حادثه ای بزرگ و دشوار است.	إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ	
روزی که آن (زلزله ی بزرگ) را مشاهده می کنید،	يَوْمَ تَرَوْهَا	۲
(چنان ترسی وجودتان را فرا می گیرد که) هر شیردهنده ای، شیرخوار خود را فراموش می نماید،	تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ	
و هر بارداری، جنین خود را سقط می کند؛	و تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا	
و مردم را در حالت مستی می بینی،	و تَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ	
با این که واقعاً مست نیستند؛	و مَا هُمْ بِسُكَارَىٰ	
ولی عذاب خدا شدید است.	و لَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ	
و در میان مردم، کسانی هستند که بدون هیچ دانشی، درباره ی خدا بحث و جدل می کنند،	و مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ	۳
و از هر شیطان سرکش و نافرمانی، پیروی می کنند (که آن شیطان ممکن است جن باشد یا انسان).	و يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ	
شیطان این گونه است که هر کسی از او پیروی کند،	كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ	۴
گمراهش می سازد،	فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ	
و او را به آتش سوزان راهنمایی می کند.	و يَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ	
ای مردم،	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	۵
اگر در زنده کردن مردگان شک دارید،	إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ	
(به این واقعیت توجه کنید که) ما شما را از خاکی ناچیز آفریدیم.	فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ	
سپس از نطفه ای بی ارزش،	ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ	
آنگاه از لخته ای خون،	ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ	

ثُمَّ مِنْ مُضْعَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَ غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ	سپس از قطعه گوشتی با آفرینشی کامل و یا ناقص (آفریدیم)،
لِنُبَيِّنَ لَكُمْ	و می خواستیم بدین ترتیب، حقیقت را برایتان روشن کنیم (که زنده کردن مردگان برای ما آسان است).
وَ نُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	و آنچه را بخواهیم، تا زمانی معین، در رحم ها نگه می داریم،
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلاً	سپس شما را به صورت یک نوزاد بیرون می آوریم،
ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ	(و عقل و جسم شما را پرورش می دهیم) تا این که بالاخره به رشد کامل خود می رسید.
وَ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ	و برخی از شما زودتر می میرند (و به پیری نمی رسند)،
وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ	و بعضی (آن قدر عمر می کنند که) به سخت ترین مرحله زندگی و دوران پیری می رسند،
لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا	به طوری که (در سالخوردگی، بر اثر فراموشی) پس از دانش فراوان، هیچ چیزی نمی دانند.
وَ تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً	و (نمونه ی دیگر برای اثبات معاد، این است که) زمین را خشک و مرده می بینی،
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ	ولی هنگامی که آب باران را بر آن نازل می کنیم،
إِهْتَزَّتْ	زمین به حرکت و جنبش در می آید،
وَ رَبَتْ	و سبز و شکوفا می شود،
وَ أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ	و انواع گیاهان شادی آفرین را می رو باند.
۶ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ	آنچه گفته شد، بدین علت می باشد که فقط خدای یکتا، حق کامل است (و باطل از او سر نمی زند)،
وَ أَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ	و همچنین برای این است که خدا مردگان را زنده می کند،
وَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	و او بر هر کاری تواناست.
۷ وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ	و نیز این که قیامت خواهد آمد،
لَا رَيْبَ فِيهَا	و هیچ شکی در آن نیست،
وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ	و این که خدا کسانی را که در قبرها هستند، زنده می کند و بیرون می آورد.
۸ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ	و در میان مردم، کسانی هستند که درباره ی خدا بحث و جدل می کنند، بدون هیچ دانشی،
وَ لَا هُدًىٰ وَ لَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ	و بدون هیچ رهنمود الهی یا کتاب روشنگر و آسمانی.
۹ ثَانِيَ عِطْفِهِ	این در حالی است که او (نسبت به سخنان الهی) تکبر و بی اعتنائی نشان می دهد،

	لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	تا مردم را از راه خدا گمراه کند.
	لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ	او در دنیا، به رسوایی بزرگی دچار می‌شود،
	و نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ	و روز قیامت، عذاب آن آتش سوزان را به او می‌چشانیم.
۱۰	ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ	این عذاب، به سبب چیزی است که از دنیا برای خود پیش فرستاده‌ای،
	وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ	و خدا هرگز به بندگان ظلم نمی‌کند.
۱۱	وَ مِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ	و همچنین در میان مردم، کسانی هستند که خدا را بر اساس منافع خویش می‌پرستند؛
	فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ	حال اگر خوبی و خیری به آنها برسد،
	إِطْمَأَنَّ بِهِ	به سبب آن آرامش پیدا می‌کنند؛
	وَ إِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ	ولی اگر بدی و گرفتاری به آنها برسد،
	انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ	از دین خود باز می‌گردند.
	خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ	اینها دنیا و آخرت خود را تباه کرده و از دست داده‌اند.
	ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ	این همان زیان آشکار است.
۱۲	يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ	به جای خدا، چیزی را می‌پرستند،
	مَا لَا يَضُرُّهُ	که نه ضرری به آنها می‌رساند،
	وَ مَا لَا يَنْفَعُهُ	و نه سودی برایشان دارد.
	ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ	آری، گمراهی دور و دراز، همین است.
۱۳	يَدْعُو لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ	چیزی را می‌پرستند که قطعاً احتمال زیانش از سودش بیشتر است؛
	لَبِئْسَ الْمَوْلَى	به راستی چه سرپرست بدی،
	وَ لَبِئْسَ الْعَشِيرُ	و چه همنشین بدی دارند!
۲۶	وَ إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ	و زمانی را یاد کن که مکان خانه‌ی کعبه را محلی برای بازگشت ابراهیم (و آبادسازی و عبادت در آن) قرار دادیم،
	أَن لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا	(و به او گفتیم) که: «هیچ چیز را شریک من نکن؛
	وَ طَهَّرَ بَيْتِي	و خانه‌ی مرا پاک و پاکیزه نگاه دار،
	لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرَّكْعِ السُّجُودِ	برای کسانی که می‌خواهند طواف کنند و به عبادت بایستند و رکوع و سجده انجام دهند.
۲۷	وَ أَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ	و مردم را به (انجام مراسم) حج دعوت کن،

يَا تُوكَ رِجَالًا	تا با پای پیاده، به سوی تو بیایند (که به عنوان امام، واسطهٔ ما و آنها هستی)،
وَ عَلٰی كُلِّ ضَامِرٍ يَّاتِيَنَّ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ	و یا سوار بر شترهایی که از راه‌های دور آمده‌اند و لاغر شده‌اند.»
۲۸ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ	آری، هدف این است که مردم (از هر جایی به حج آمده و از نظر مادی و معنوی) به منافع شایسته‌ای، دست یابند،
وَ يَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلٰی مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ	و نام خدا را در روزهایی معین (در هنگام قربانی کردن)، بر چهارپایانی که خدا به آنها روزی داده است، ببرند،
فَكُلُوا مِنْهَا	بنابراین، از گوشت آن‌ها بخورید،
وَ أَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ	و از آن به نیازمندان و تهیدستان نیز غذا دهید.
۲۹ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ	آنگاه باید آلودگی‌های خود را برطرف کنند (و از احرام خارج شوند)،
وَ لِيُوفُوا نُذُورَهُمْ	و به نذرهای خود وفا کنند،
وَ لِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ	و بر گرد آن خانه‌ی ارزشمند و کهن، طواف به جای آورند.
۳۰ ذٰلِكَ	اینها بخشی از احکام حج است؛
وَ مَنْ يُعْظَمِ حُرْمَاتِ اللَّهِ	و هر که در برابر قوانین الهی تعظیم کند و احترام بگذارد،
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ	پاداش بهتری نزد پروردگارش دارد.
وَ أُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ	و گوشت چهارپایان، برای شما حلال شده است،
إِلَّا مَا يُتْلٰی عَلَيْكُمْ	مگر مواردی که قبلاً برایتان گفته شد.
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ	بنابراین، از عبادت بت‌ها که همگی پلید هستند، بپرهیزید،
وَ اجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ	و از سخن ناحق خودداری کنید.
۳۱ حُنَفَاءَ لِلَّهِ	همهٔ این کارها را در حالی انجام دهید که خالصانه به سوی خدا رو کرده‌اید،
غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ	و به او شرک نمی‌ورزید؛
وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ	و هر کسی به خدا شرک ورزد،
فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ	چنان است که گویی از آسمان سقوط کرده است،
فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ	و پرندگان شکاری او را می‌ربایند؛
أَوْ تَهْوٰی بِهٖ الرِّيحُ فِی مَكَانٍ سَحِيقٍ	یا باد، او را به جایی دوردست پرتاب می‌کند.
۳۲ ذٰلِكَ	حکم خدا این است.

وَمَنْ يُعْظَمَ شَعَائِرَ اللَّهِ	و هر که آداب و قوانین الهی را بزرگ شمارد،
فَانْهَاجُهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ	(دلی با تقوا دارد، زیرا) این کار برخاسته از تقوای دل‌هاست.
۳۳ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	آن چهارپایان قربانی، تا زمانی معین (یعنی عید قربان، شیر و پشم و بچه می‌دهند و) برای شما سودهایی دارند،
ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ	آنگاه محل ذبح قربانی، نزدیک خانه کهنسال خداوند است.
۳۴ وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا	(شما تنها امتی نیستید که تکلیف قربانی دارد، زیرا) ما برای هر امتی آئینی قرار دادیم،
لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ	و حیواناتی را که خدا به آنان روزی داده است، با یاد او قربانی کنند.
فَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ	آری، خدای شما خدایی یگانه است،
فَلَهُ أَسْلِمُوا	بنابراین فقط تسلیم او شوید،
وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ	و (ای پیامبر) به افرادی که در برابر ما فروتن هستند، بشارت بده.
۳۵ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ	همان کسانی که هرگاه از خدا یاد شود،
وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ	دل‌هایشان (در اثر توجه به مقام و عظمت الهی) می‌لرزد،
وَ الصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ	و در برابر مشکلاتی که به آنان می‌رسد، صبر می‌کنند،
وَ الْمُقِيمِي الصَّلَاةِ	و نماز را به جای می‌آورند،
وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ	و از آنچه روزیشان کرده‌ایم، انفاق می‌کنند.
۳۶ وَ الْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ	آری، شتران قربانی را برای شما، از جمله‌ی آداب و قوانین دین الهی قرار دادیم،
لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ	که برای شما خیر و برکت دارند.
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ	پس در حالی که ایستاده‌اند، (هنگام قربانی) نام خدا را بر آن‌ها یاد کنید،
فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا	و هنگامی که (جان دادند و) بر پهلوی خود آرام گرفتند،
فَكُلُوا مِنْهَا	از گوشت آن‌ها بخورید،
وَ أَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ الْمُعْتَرَّ	و از آن به فقرا قانع و نیازمندانی که درخواست غذا دارند، بدهید.
كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ	بدین ترتیب شتران را برای شما رام ساختیم،
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	باشد که شکرگزاری کنید.

۳۷	لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَ لَا دِمَائُهَا وَ لَكِنْ يَنَالُهُ اتَّقَوِي مِنْكُمْ	(بدانید خدا بی نیاز است و) هرگز فایده گوشت و خون آنها، به خدا نمی رسد؛
	كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ	ولی اطاعت و تقوای شما به او می رسد.
	لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ	بدین ترتیب، خدا آن حیوانات را برای شما رام ساخت،
	وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ	تا خدا را به پاس نعمت هدایت، بزرگ شمارید؛
۳۸	إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا	و به نیکوکاران بشارت بده.
۴۶	أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	خداوند از مؤمنان دفاع می کند (و آنها را از شرّ دشمنان حفظ می نماید)؛
	فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا	آیا در زمین سفر نکرده اند،
	أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا	تا قلب هایی داشته باشند که به وسیله آن حقیقت را بفهمند،
	فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ	یا گوش هایی داشته باشند که به وسیله آن، پند افراد خیر خواه را بشنوند.
	وَ لَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ	واقعیت این است که فقط چشم های ظاهری کور نمی شود،
۷۷	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا	بلکه قلب های درون انسان ها نیز، (درک خود را از دست می دهند و در برابر حقیقت) نابینا می شوند.
	وَ اسْجُدُوا	ای مسلمانان، رکوع به جا آورید،
	وَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ	و سجده کنید،
	وَ افْعَلُوا الْخَيْرَ	و پروردگارتان را بپرستید،
	لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	و کار نیک انجام دهید،
۷۸	وَ جَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ	تا رستگار شوید.
	هُوَ اجْتَبَاكُمْ	و آن چنان که شایسته است، برای خشنودی خدا تلاش کنید،
	وَ مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ	او شما را انتخاب کرد،
	مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ	و در دین اسلام، هیچ دشواری و تنگنایی برای شما قرار نداد.
	هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَ فِي هَذَا	دین شما، همان آیین پدرتان ابراهیم است،
	لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ	خداوند در گذشته و همچنین در این قرآن، شما را مسلمان نامید،
	وَ تَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ	تا پیامبر بر کارهای شما گواه باشد،
	فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ	و شما نیز بر اعمال مردم گواه باشید.
		بنابراین، نماز به جای آورید،

و از مال خود انفاق کنید،	وَ آتُوا الزَّكَاةَ	
و خود را به وسیله‌ی دین خدا حفظ کنید؛	وَ اعْتَصِمُوا بِاللَّهِ	
زیرا او سرپرست شما است.	هُوَ مَوْلَاكُمْ	
پس چه سرپرست خوبی دارید،	فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ	
و چه یاور نیکویی.	وَ نِعْمَ النَّصِيرُ	

مومنون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان	
۱ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	قطعاً مؤمنان رستگار شدند؛	
۲ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ	همان کسانی که در نمازشان خداترس و فروتن هستند؛	
۳ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	و از سخنان زشت و بیهوده، بیزارند؛	
۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	و زکات می‌پردازند؛	
۵ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَافِظُونَ	و همان کسانی که دامان خویش را از گناه حفظ می‌کنند؛	
۶ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ	مگر در برابر همسرانشان یا کنیزانشان؛	
فَأَنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	که در این صورت، آنان سرزنش نخواهند شد.	
۷ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ	بنابراین، کسانی که (برای لذت بردن) به دنبال راه دیگری باشند،	
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	اینها کسانی هستند که (از حدود الهی) تجاوز کرده‌اند.	
۸ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	و همچنین مؤمنان کسانی هستند که برای حفظ امانت‌ها و پیمان‌هایشان تلاش می‌کنند؛	
۹ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	و همان کسانی که مراقب نمازهایشان هستند (و نتایج مثبت آن را حفظ می‌کنند).	
۱۰ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ	آنها وارثان حقیقی (و نهایی نعمت‌های الهی) هستند؛	
۱۱ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ	همان کسانی که باغ‌های بهشت را به ارث می‌برند،	
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند.	
۱۲ وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ	ما به‌راستی انسان را از چکیده‌ای از گِل آفریدیم.	
۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ	آنگاه او را به صورت نطفه‌ای در مکانی محفوظ (مانند شکم مادر) قرار دادیم.	
۱۴ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً	آنگاه نطفه را به لخته‌ی خونی تبدیل کردیم،	
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً	و آن لخته‌ی خون را به صورت چیزی شبیه یک گوشت جویده‌شده ساختیم،	

و آن تکه گوشت را به صورت استخوان‌هایی در آوردیم،	فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا	
و روی استخوان‌ها را با گوشت پوشانیدیم.	فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا	
سپس (با دمیدن روح در آن) آفرینش دیگری به او بخشیدیم،	ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ	
پس چقدر بزرگ و بلندمرتبه است خدای یکتا که بهترین آفریننده است.	فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ	
به‌راستی نوح را نزد قومش فرستادیم،	وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ	۲۳
و به آنها گفت: «ای قوم من، خدای یکتا را بپرستید،	فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	
شما جز او هیچ خدایی ندارید،	مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ	
آیا خود را از خشم او حفظ نمی‌کنید؟»	أَفَلَا تَتَّقُونَ	
بزرگان کافر قومش گفتند:	فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ	۲۴
«این شخص، فقط بشری مانند شماست،	مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ	
که می‌خواهد بر شما ریاست یابد،	يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ	
و اگر خدا می‌خواست (پیامبری بفرستد) قطعاً گروهی از فرشتگان را فرو می‌فرستاد،	وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً	
ما در میان پدرانمان در گذشته، چنین ادعایی نشنیده‌ایم.	مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ	
او فقط مردی است که در او نوعی جنون وجود دارد،	إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ	۲۵
بنابر این مدتی با او مدارا کنید (تا بمیرد یا بهبود پیدا کند).	فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ	
نوح گفت: «پروردگارا، در برابر این که تکذیبم کردند، مرا یاری کن.»	قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ	۲۶
پس به او وحی کردیم،	فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ	۲۷
که: «زیر نظر ما و بر اساس وحی ما، کشتی را بساز،	إِنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ وَحِينَا	
و هنگامی که فرمان ما فرا رسید،	فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا	
و آب از تنور نانوايي فوران کرد،	وَ فَارَ التَّنُورُ	
از هر نوع حیوان، یک جفت نر و ماده و همچنین خانواده‌ات را در کشتی سوار کن،	فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ	
مگر کسانی از خانواده‌ات که قبلاً نابودی آنان حتمی شده است.	إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ	
و درباره‌ی بخشش ستمکاران با من سخن نگو،	وَ لَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا	
چرا که قطعاً غرق می‌شوند.	إِنَّهُمْ مُّعْرِقُونَ	

۲۸	فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَ مَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ	پس هنگامی که تو و همراهانت بر روی کشتی قرار گرفتید،
	فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	بگو: "سپاس و ستایش برای خداست،
	الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	که ما را از شرّ افراد ستمکار نجات داد".
۲۹	وَ قُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا	و بگو: "پروردگارا، مرا همراه با خیر و برکت از کشتی فرود بیاور،
	وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ	زیرا تو بهترین میزبان هستی".
۳۰	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ	به راستی در این سرگذشت، نشانه‌هایی (برای راهنمایی به سوی حقیقت) وجود دارد،
	وَ إِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ	و قطعاً ما همه را امتحان می‌کنیم.
۴۵	ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَ أَخَاهُ هَارُونَ	سپس موسی و برادرش هارون را فرستادیم،
	بِآيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ	به همراه نشانه‌های خود و دلیلی آشکار.
۴۶	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُ	به سوی فرعون و بزرگان قومش؛
	فَاسْتَكْبَرُوا	ولی آنان تکبر ورزیدند،
	وَ كَانُوا قَوْمًا عَالِينَ	و افرادی ریاست‌طلب بودند.
۴۷	فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا	بنابراین گفتند: «آیا به دو انسان مانند خودمان ایمان بیاوریم،
	وَ قَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ	در حالی که قوم آن دو، بردگان ما هستند؟!»
۴۸	فَكَذَّبُوهُمَا	پس آنان را دروغگو شمردند،
	فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ	و به همین دلیل هلاک شدند.
۴۹	وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ	و به راستی به موسی کتاب آسمانی دادیم،
	لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	تا قومش هدایت شوند.
۵۳	كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ	هر گروهی به آنچه نزد خود دارند، دل خوش کرده‌اند.
۵۷	إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ	آنان که از ترس پروردگارشان در هراس‌اند؛
۵۸	وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ	همان کسانی که به آیات و نشانه‌های پروردگارشان ایمان دارند؛
۵۹	وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ	آنان که به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند؛
۶۰	وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَا	کسانی که آنچه را در توان دارند در راه خدا می‌پردازند (و به جای می‌آورند)؛
	وَ قُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ	و همچنان در دل‌های خود نگران هستند،

	أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ	از این که به پیشگاه پروردگارشان باز گردند (ولی تلاش آنها کافی نباشد و پذیرفته نشود).
۶۱	أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ	اینها هستند که (به سبب داشتن چنین روحیه‌ای) هم به سرعت برای کارهای خوب اقدام می‌کنند،
	وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ	و هم در انجام آنها از یکدیگر سبقت می‌گیرند.
۶۲	وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا	البته ما به هر کسی تنها به اندازه‌ی توانش تکلیف می‌کنیم،
	وَلَدِينَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ	و نزد ما نوشته‌ای است که بر اساس حق و حقیقت (از اعمال مردم) سخن می‌گوید،
	وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ	و آنان مورد ستم قرار نمی‌گیرند.
۷۱	وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ	و اگر حقیقت، از هوای نفس آنان پیروی می‌کرد،
	لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ	حتماً آسمان‌ها و زمین و کسانی که در آنها هستند، تباه می‌شدند.
	بَلْ آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ	(چنین نیست که گمان می‌کنند) بلکه کتابی را برایشان آورده‌ایم که دین خدا به آنها یادآوری می‌کند،
	فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ	ولی آنان به این کتاب که نصیحت‌شان می‌کند، اعتنائی ندارند.
۸۴	قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	بگو: «اگر شما می‌دانید، زمین و ساکنانش متعلق به کیست؟»
۸۵	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ	قطعاً خواهند گفت: «همه اینها در اختیار خداست.»
	قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	بگو: «آیا توجه نمی‌کنید (تا حقیقت را بفهمید)؟»
۸۶	قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ	بگو: «چه کسی صاحب آسمان‌های هفتگانه و عرش عظیم است (و در تمام هستی، زمام قدرت به دست اوست)؟»
۸۷	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ	قطعاً خواهند گفت: «همه اینها در اختیار خداست.»
	قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ	بگو: «آیا خود را از خشم و نارضایتی او حفظ نمی‌کنید؟»
۸۸	قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ	بگو: «نظام حاکم بر همه موجودات، به دست کیست،
	وَهُوَ يُجِيرُ	که او به همگان پناه می‌دهد،
	وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ	ولی در برابر عذاب او هیچ پناهگاهی وجود ندارد،
	إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	اگر می‌دانید.»
۸۹	سَيَقُولُونَ لِلَّهِ	قطعاً خواهند گفت: «همه اینها در اختیار خداست.»
	قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ	بگو: «پس چرا گرفتار خیالات باطل شده‌اید؟!»

۹۰	بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ	(نه، این‌ها افسانه نیست) بلکه حق و حقیقت را برایشان آورده‌ایم،
	وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	و مسلّم است که آنان دروغ می‌گویند.
۹۱	مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ	خدای یکتا، هیچ فرزندی برای خود انتخاب نکرده است،
	وَ مَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ	و همراه با او هیچ خدایی وجود ندارد؛
	إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ	که در آن صورت حتماً هر خدایی آفریده‌هایش را به سوی خود می‌برد (و اجزاء عالم نظم و تدبیر واحد و یکپارچه نداشتند)،
	وَ لَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ	و برخی از آنان برای رسیدن به مقام و قدرت بیشتر، تلاش می‌کردند (و جهان هستی در اثر لشگرکشی آنها به تباهی کشیده می‌شد).
	سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ	خدا از ویژگی‌های شرک‌آلودی که آنان بیان می‌کنند، پاک و منزّه است.
۹۲	عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	اوست که از پنهان و آشکار باخبر است؛
	فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	بنابراین، خدا بسیار بالاتر از همتایانی است که مشرکان برای او در نظر می‌گیرند (و هرگز با آنها قابل مقایسه نیست، زیرا ذره‌ای از علم او را ندارند).
۹۹	حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	(آنها همچنان به راه غلط خود ادامه می‌دهند) تا هنگامی که مرگ یکی از آنان فرا رسد،
	قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ	در آن حال ندای «یا رب» سر می‌دهد (و به درگاه خدا التماس می‌کند و به فرشتگان می‌گوید:) مرا به دنیا بازگردانید.
۱۰۰	لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِي مَا تَرَكْتُ	تا به جای کارهای خوبی که در آنها کوتاهی کردم، کاری شایسته بکنم.
	كَلَّا	به هیچ وجه چنین نیست که گمان می‌کند،
	إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا	این فقط یک سخن بی‌فایده است که بر زبان او جاری می‌شود،
	وَ مِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ	و آنها بعد از مرگ، فاصله‌ای (بین دنیا و آخرت) طی می‌کنند تا روزی که زنده شوند.
۱۰۱	فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ	پس وقتی در صور (که وسیله‌ی اعلان قیامت است) دمیده شود،
	فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ	در آن روز، دیگر هیچ پیوند خویشاوندی میان آنان نخواهد بود،
	وَ لَا يَتَسَاءَلُونَ	و از حال و روز یکدیگر نمی‌پرسند.
۱۰۲	فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ	سپس کسانی که کفّ‌های خوبی‌ها، در ترازوی اعمال آنان، سنگین باشد،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	آنان هستند که رستگار می‌شوند.

۱۰۳	وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ	ولی کسانی که کفّهی خوبی‌ها، در ترازوی اعمال آنان، سبک باشد،
	فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ	آنها کسانی هستند که سرمایه‌ی وجود خویش را از دست داده‌اند،
	فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ	و همیشه در دوزخ خواهند ماند.
۱۰۴	تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ	آتش، صورت‌هایشان را می‌سوزاند و پوست و گوشت آن را از بین می‌برد،
	وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ	و در آنجا چهره‌ای زشت پیدا می‌کنند.
۱۰۵	أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ	(خدا به آنها می‌فرماید: مگر نه این که آیات من همواره بر شما خوانده می‌شد،
	فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ	و شما هم پیوسته آن‌ها را دروغ می‌شمردید؟
۱۰۶	قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا	می‌گویند: «پروردگارا، بدبختی (و هوای نفس) بر ما چیره شد،
	وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ	و ما افرادی گمراه بودیم.
۱۰۷	رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا	پروردگارا، ما را از اینجا بیرون بیاور،
	فَإِنْ عُدْنَا	و اگر دوباره (به کفر و گناه) بازگشتیم،
	فَأَنَا ظَالِمُونَ	در آن صورت قبول داریم که ستمکار هستیم (و باید مجازات شویم).»
۱۰۸	قَالَ احْسَبُوا فِيهَا	خدا می‌فرماید: «با خفّت و خواری، از پیشگاه من دور شوید (و به دوزخ بروید)،
	وَلَا تُكَلِّمُونَ	و با من سخن نگوئید!»
۱۰۹	إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي	زیرا گروهی از بندگان من،
	رَبَّنَا آمَنَّا	پروردگارا، ایمان آوردیم،
	فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا	بنابراین، گناهان ما را ببامرز و به ما رحم کن،
	وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	زیرا تو بهترین رحم‌کننده‌ای.
۱۱۰	فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا	ولی شما آنان را به مسخره گرفتید،
	حَتَّىٰ آتَسَوْكُمْ ذِكْرِي	تا این که (مشغول آنها شدید و) باعث شدند یاد مرا فراموش کنید،
	وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَحَكُونَ	و شما به آنان می‌خندیدید.
۱۱۱	إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا	امروز به آنان پاداش می‌دهم، به سبب این که (در برابر طعنه‌های شما) صبر کردند،
	أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ	آری، فقط ایشان هستند که نجات می‌یابند و پیروز می‌شوند.
۱۱۲	قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ	خدا می‌فرماید: «به حساب سال‌های دنیا چقدر در زمین درنگ کردید؟»

۱۱۳	قَالُوا لَيْسَ لَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ	می‌گویند: «یک روز یا بخشی از یک روز درنگ کردیم.
	فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ	از مأموران شمارشگر بپرس.
۱۱۴	قَالَ إِنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا	خدا می‌فرماید: «فقط اندکی در زمین درنگ کردید.
	لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ	ای کاش از حقیقت آگاه بودید.
۱۱۵	أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا	آیا گمان کردید که شما را بیهوده آفریدیم،
	وَ أَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ	و به نزد ما بازگردانده نمی‌شوید؟»
۱۱۶	فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ	پس بسیار والا و بلندمرتبه است خدای یکتا؛ آن فرمان‌روای راستین؛
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ خدایی غیر از او وجود ندارد،
	رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ	که صاحب اختیار عرش گرانقدر است (و در تمام هستی، زمام قدرت به دست اوست).
۱۱۷	وَ مَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ	هر کس با وجود خدای یکتا، خدای دیگری را بپرستد،
	لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ	که دلیلی هم بر این کارش ندارد،
	فَاتَّخَذَ حِسَابَهُ عِنْدَ رَبِّهِ	محاسبه‌ی اعمال او فقط نزد پروردگارش است (و آن خدایان هیچ سودی به او نمی‌رسانند).
	إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ	حقیقت این است که کافران رستگار نخواهند شد.
۱۱۸	رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ	پروردگارا، ببامرز و رحم کن،
	وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ	زیرا تو بهترین رحم‌کننده‌ای.»

نور

۱	سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا	این سوره‌ای است که آن را نازل کردیم،
	وَ فَرَضْنَاهَا	و احکام آن را واجب ساختیم،
	وَ أَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ	و آیاتی روشن در آن نازل کردیم؛
	لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ	باشد که عبرت گیرید.
۱۰	وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ	آری، اگر لطف و رحمت خدا نسبت به شما نبود،
	وَ أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ	و این‌که خدا بسیار توبه‌پذیر و حکیم است، (بدبختی و گرفتاری، زندگی‌تان را فرا می‌گرفت)
۱۱	إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ	کسانی که آن تهمت را به میان آوردند (و شخصی از خانواده‌ی پیامبر را به زنا متهم کردند) گروهی توطئه‌گر از شما بودند.
	لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ	گمان نکنید که این موضوع به ضرر شماست؛

	بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ	بلکه آن به سود شماست، (زیرا پرده از چهره‌ی منافقان برداشت).
	لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ	هر يك از آنان مسئول کار ناشایستی است که در این موضوع مرتکب شده.
	وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ	و فردی از آنان که اصل آن توطئه را بر عهده داشت،
	لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ	عذابی بزرگ دارد.
۱۲	لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ	چرا زمانی که آن اتهام ناروا را شنیدید،
	ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا	مردان و زنان مؤمن نسبت به کسی که هم دین خودشان است گمان نیک نبردند،
	وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ	و گفتند که این تهمتی آشکار است؟!
۱۳	لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ	چرا بر آن ادعا چهار شاهد نیاوردند؟
	فَإِذَا لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ	بنابراین، چون گواهان لازم را نیاوردند،
	فَوَلَّيْكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ	آنان نزد خدا، دروغگویان حقیقی‌اند.
۱۴	وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ	آری، اگر لطف و رحمت خدا نسبت به شما در دنیا و آخرت نبود،
	لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ	قطعاً به سبب شایعه‌ای که آن را پخش کردید، عذابی بزرگ به شما می‌رسید؛
۱۵	إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَتِكُمْ	هنگامی که بین خودتان، آن تهمت را به زبان می‌آوردید.
	وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ	و بدون فکر، این سخن را از دهان خود خارج می‌کردید،
	مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ	چیزی که هیچ اطلاعی درباره‌اش نداشتید،
	وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا	و آن را سخنی ساده می‌پنداشتید؛
	وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ	در حالی که آن، گناهی بزرگ نزد خدا بود.
۱۶	وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ	و چرا هنگامی که آن را شنیدید،
	قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا	نگفتید «ما حق صحبت درباره‌ی این مطلب را نداریم.
	سُبْحَانَكَ	خداوند، تو را از هر عیب و نقصی منزّه می‌دانیم.
	هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ	این تهمتی بزرگ است.»
۱۷	يَعِظُكُمُ اللَّهُ	خدا شما را نصیحت می‌کند،
	أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا	که دیگر هرگز مشابه این موضوع را تکرار نکنید،
	إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ	اگر ایمان دارید.
۱۸	وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ	و خدا، آیات خود را برایتان توضیح می‌دهد.
	وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	و خداوند، بسیار دانا و حکیم است.

۱۹	إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که دوست دارند کارهای زشت در میان مؤمنان، رایج شود،
	لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ	در دنیا و آخرت عذابی دردناک دارند،
	وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ	و خدا (عواقب شوم تهمت و شایعه‌پراکنی را) می‌داند، ولی شما نمی‌دانید.
۲۰	وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ	آری، اگر لطف و رحمت خدا نسبت به شما نبود،
	وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ	و این که خدا رئوف و مهربان است. (قطعا در مجازات شما شتاب می‌کرد).
۲۶	الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ	زنان پلید، برای مردان پلیدند،
	وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ	و مردان پلید، برای زنان پلید؛
	وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ	و زنان پاک، برای مردان پاکند،
	وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ	و مردان پاک، برای زنان پاک.
۲۸	فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا	و اگر کسی را در آنجا نیافتید،
	فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ	وارد آن نشوید؛ تا این که به شما اجازه داده شود.
	وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا	و اگر به شما گفته شد که بازگردید،
	فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ	(بدون اصرار) بازگردید، خیر این کار برای شما بیشتر است.
	وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ	خدا، کارهایتان را به‌خوبی می‌داند.
۳۲	وَ أَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ	مردان و زنان را که بی‌همسرند، همسر دهید،
	وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ إِمَائِكُمْ	و نیز غلامان و کنیزانتان را که برای ازدواج شایستگی دارند.
	إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ	اگر (کسانی که همسر ندارند) فقیر باشند،
	يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ	خدا آنان را از فضلش بی‌نیاز می‌کند؛
	وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ	زیرا خداوند رحمتی فراگیر دارد و او بسیار داناست.
۳۳	وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا	و کسانی که اسبابی برای ازدواج نمی‌یابند، باید خود را از عمل زشت زنا حفظ کنند،
	حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ	تا این که خدا از فضلش آنان را توانگر کند.
۳۵	اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	خدای یکتا، نور آسمان‌ها و زمین است.
	مِثْلُ نَوْرِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ	توصیف نور هدایتگر او، مانند این تشبیه است که چراغی در محفظه‌ای قرار داشته باشد؛
	الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ	که آن چراغ، در بلوری هست،
	الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ	و آن بلور همچون ستاره‌ای درخشان است،
	يَوْقُدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ	آن چراغ از روغن درخت پربرکت زیتون شعله‌ور می‌شود،

	لا شَرْقِيَّةَ وَ لا غَرْبِيَّةَ	که آن درخت نه در شرق باغ است (که عصر آفتاب نخورد) و نه در غرب (که صبحگاه از آفتاب بی نصیب باشد؛ بلکه در وسط باغ قرار دارد و تمام روز آفتاب می خورد و میوه ای عالی و روغنی خالص دارد).
	يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ	چنان روغنش خالص و درخشان است که نزدیک است حتی نورافشانی کند،
	وَ لَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ	بدون این که آتشی به آن برسد.
	نورٌ عَلَى نورٍ	این نور، در نهایتِ روشنایی و تابندگی است.
	يَهْدِي اللهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ	آری، خدا هر کسی را که بخواهد، با نور خود هدایت می کند،
	وَ يَضْرِبُ اللهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ	و خداوند، حقایق و سخنان مهمی را برای مردم بیان می کند.
	وَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	و خدا همه چیز را به خوبی می داند.
۳۶	فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللهُ أَن تُرْفَعَ	آن نور هدایت، در خانه هایی است که خدا اجازه داده مقام آنان بالا رود،
	وَ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ	و نام او در آنجا برده شود.
	يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ	در آن خانه ها، هر صبح و شام خدا را از هر عیب و نقصی پاک و منزّه می شمردند؛
۳۷	رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَا بَيْعٌ	مردانی که آنان را بازرگی دارد، هیچ گونه تجارت و داد و ستدی،
	عَنْ ذِكْرِ اللهِ	از یاد خدا،
	وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ	و به جای آوردن نماز،
	وَ آيَتِ الزَّكَاةِ	و دادن زکات؛
	يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ	آنان از روزی می ترسند که دلها و چشم های غافل، دگرگون و هوشیار می شود.
۳۸	لَيَجْزِيَهُمُ اللهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا	(این گونه عمل می کنند) تا خدا آنان را با بهترین کارهایشان پاداش دهد،
	وَ يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ	و از فضل و بخشش خود، بر پاداش آنان بیفزاید؛
	وَ اللهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ	زیرا خدا به هر کسی که بخواهد، بی شمار روزی می دهد.
۳۹	وَ الَّذِينَ كَفَرُوا	ولی کافران،
	أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ	اعمالشان مانند سرابی در زمین صاف است،
	يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً	که به نظر فرد تشنه، آب می رسد،
	حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ	پس هنگامی که نزد آن می آید،
	لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا	چیزی از آن نمی یابد.
	وَ وَجَدَ اللهُ عِنْدَهُ	(کافر نیز در قیامت، هیچ بهره ای از کارهایش نمی برد) و خدا را محاسبه کننده اعمال خود می یابد.
	فَوْقَهُ حِسَابَهُ	و خدا حسابش را کامل به او می دهد.

	وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ	حسابرسی خداوند، بسیار سریع است.
۴۰	أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ	یا اعمالش مانند تاریکی‌هایی در دریایی عمیق است،
	يَغْشَاهُ مَوْجٌ	که امواجی بزرگ آن را پوشانده است؛
	مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ	که روی آن امواجی دیگر قرار دارد،
	مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ	و بر فراز آن، ابرهایی تاریک قرار دارد؛
	ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ	تاریکی‌هایی که برخی روی برخی دیگر قرار گرفته‌اند؛
	إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ	به‌گونه‌ای که اگر شخصی دستش را بیرون آورد،
	لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا	به دشواری آن را می‌بیند.
	وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نَوْراً	آری، کسی که خدا برایش نوری قرار نداده،
	فَمَا لَهُ مِنْ نَورٍ	هیچ نوری نخواهد داشت.
۴۷	وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا	منافقان می‌گویند: «به خدا و پیامبر ایمان آوردیم و اطاعت کردیم.»
	ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ	آنگاه پس از این ادعا، گروهی از آنان به خدا و پیامبر پشت می‌کنند،
	وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ	و آنان ایمان ندارند.
۴۸	وَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ	و هنگامی که نزد خدا و پیامبرش خوانده می‌شوند،
	لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ	تا پیامبر میان آنها داوری کند،
	إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُّعْرِضُونَ	ناگاه گروهی از آنان روی می‌گردانند.
۴۹	وَ إِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ	و اگر حق به سود آنان باشد،
	يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ	مطیعانه نزد او می‌آیند.
۵۰	أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ	آیا دل‌هایشان بیمار است؟
	أَمْ ارْتَابُوا	یا اینکه (در نبوت تو) شک دارند؟
	أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ رَسُولُهُ	یا می‌ترسند که خدا و پیامبرش بر آنان ستم روا دارند؟
	بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	(چنین نیست) بلکه آنان خودشان ستمکاران حقیقی هستند.
۵۱	إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ	یقیناً، سخن مؤمنان این است؛
	إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ	در هنگامی که به سوی خدا و پیامبرش دعوت می‌شوند،
	لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ	تا میان آنها داوری کند،
	أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا	فقط می‌گویند: «شنیدیم و اطاعت کردیم.»
	وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	آری، آنها رستگار هستند.

۵۲	وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	کسانی که از خدا و پیامبرش اطاعت کنند،
	وَيَخْشَ اللَّهَ	و از مجازات خدا بترسند،
	وَيَتَّقِهِ	و خود را از خشم او حفظ کنند،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ	آنان هستند که نجات می‌یابند و پیروز خواهند شد.
۵۳	وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ	با قاطعیت تمام به خدا سوگند می‌خورند،
	لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ	که اگر به آنان دستور دهی، حتماً برای جهاد بیرون می‌آیند.
	قُلْ لَا تُقْسِمُوا	بگو: «نیازی نیست سوگند بخورید،
	طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ	بلکه اطاعت شما لازم و شایسته است (نه سوگند خوردن).
	إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	قطعاً خداوند از کارهایتان باخبر است».
۵۴	قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ	بگو: «از خدا اطاعت کنید،
	وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ	و از پیامبرش فرمان ببرید».
	فَإِنْ تَوَلَّوْا	و بدانید که اگر به خدا و رسولش بی‌توجهی کنید،
	فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ	(زیانی به پیامبر نمی‌رسد؛ زیرا) وظیفه‌ی او فقط عمل به چیزی است که به او تکلیف شده،
	وَ عَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ	و وظیفه‌ی شما نیز فقط عمل به تکلیف خودتان است.
	وَ إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا	و اگر از او اطاعت کنید، هدایت می‌شوید،
	وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ	و پیامبر وظیفه‌ای جز رساندن آشکار پیام الهی را ندارد.
۵۵	وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ	خداوند وعده داده است به کسانی از شما که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ	که قطعاً آنان را جانشین دیگران در زمین کند؛
	كَأَنَّمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	مانند جانشین کردن گذشتگان آنان.
	وَ لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ	و قطعاً دینشان را که برای آنها پسندیده است، ثابت و پابرجا کند،
	وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا	و حتماً پس از ترس آنان از جانب دشمنان، امنیتی پایدار را به جای آن برای آنها قرار دهد؛
	يَعْبُدُونَنِي	در حالی که مرا پرستند،
	لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا	و هیچ چیزی را شریک من نکنند.
	وَ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ	و کسانی که پس از آشکار شدن آن وعده ناسپاسی کنند،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ	نافرمانان حقیقی هستند.
۵۶	وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ	نماز را به جای آورید،

	وَأَتُوا الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق کنید،
	وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ	و از پیامبر اطاعت کنید،
	لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	تا مورد رحمت قرار گیرید.
۵۷	لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ	هرگز مپندار که کافران در زمین می‌توانند از سلطه‌ی خدا خارج شوند.
	وَ مَا لَهُمُ النَّارُ	جایگاه آنان آتش است،
	وَ لِبئْسَ الْمَصِيرُ	و به‌راستی که عاقبت بدی است!
۶۲	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ	مؤمنان فقط، کسانی هستند که به خدا و پیامبرش ایمان آوردند،
	وَ إِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ	و هنگامی که همراه پیامبر برای کار مهمی که نیازمند حضور همگانی است، جمع شده‌اند،
	لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ	بدون اجازه پیامبر نباید بروند.
	إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ	کسانی که از تو اجازه می‌گیرند،
	أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ	آنها به خدا و پیامبرش ایمان حقیقی دارند.
	فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ	در این صورت هرگاه برای برخی از کارهای مهم خود، از تو اجازه می‌گیرند،
	فَأَذِّنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ	به هر یک از آنها که خواستی، اجازه بده،
	وَ اسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ	و از خدا برای آنها طلب آمرزش کن؛
	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	که خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.
۶۳	لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا	دعوت پیامبر را مانند دعوت برخی از شما از دیگری قرار ندهید.
	قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا	به راستی خدا کسانی از شما را که با پنهان شدن در پشت سر دیگران، مخفیانه از محضر پیامبر خارج می‌شوند، می‌شناسد.
	فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ	بنابراین، کسانی که از فرمان پیامبر سرپیچی می‌کنند و مردم را از آن باز می‌دارند، باید بترسند،
	أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ	از این که دچار بلایی بزرگ شوند،
	أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	یا عذابی دردناک به آنان برسد.
۶۴	أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	آگاه باشید که آنچه در آسمان‌ها و زمین وجود دارد، فقط برای خداست.
	قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ	به‌راستی می‌داند که شما در چه حالی هستید،
	وَ يَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ	و روزی که آنها به پیشگاه او بازگردانده می‌شوند،
	فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا	آنان را از کارهایشان آگاه می‌کند.
	وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	خدا، همه چیز را به‌خوبی می‌داند.

فرقان

۱	تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ	بس بزرگ و بلندمرتبه است آن که بر بنده‌اش کتاب جداکننده‌ی حق از باطل را نازل کرد،
	لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا	تا هشدار دهنده‌ای برای تمام جهانیان باشد؛
۲	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	همان کسی که فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین فقط برای او است،
	وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا	و هیچ فرزندی انتخاب نکرده،
	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ	و هیچ شریکی در فرمان‌روایی برای او وجود ندارد،
	وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ	بلکه هر چیزی را آفرید،
	فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا	و برای آن حد و اندازه‌ای مشخص قرار داد.
۳	وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً	با وجود این، مشرکان به جای او، خدایانی برگزیده‌اند،
	لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا	که هیچ چیز نمی‌آفرینند،
	وَهُمْ يُخْلَقُونَ	بلکه خود، آفریده شده‌اند،
	وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا	و حتی برای خودشان نیز اختیار هیچ سود و ضرری را ندارند،
	وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا	و به هیچ عنوان اختیار مرگ و زندگی و زنده کردنِ مردگان را ندارند.
۴	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	کافران گفتند:
	إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ	«این قرآن فقط دروغی است که از خود ساخته و به خدا نسبت داده است.»
	وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ	و افراد دیگری، او را در ساختن آن یاری کرده‌اند.
	فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ زُورًا	اما به‌راستی مرتکب ستم و دروغی بزرگ شدند.
۵	وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا	و گفتند: «قرآن، حاوی افسانه‌های پیشینیان است که (به درخواست او) آن را برایش نوشته‌اند،
	فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا	و این مطالب، صبح و شب بر او خوانده می‌شود (تا حفظ کند و بر مردم بخواند).»
۶	قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	بگو: «آن را کسی نازل کرده که از همه‌ی امور مخفی در آسمان‌ها و زمین آگاه است.
	إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا	قطعاً او بسیار آمرزنده و مهربان است.»
۷	وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ	کافران گفتند: «این چه پیامبری است؟
	يَأْكُلُ الطَّعَامَ	که غذا می‌خورد،
	وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ	و در کوچه و بازار (برای تأمین نیازهای خود) راه می‌رود،
	لَوْلَا أَنْزَلِ إِلَيْهِ مَلَكٌ	چرا بر او فرشته‌ای نازل نشده؟
	فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا	تا همراه او هشدار دهد؛

۸	أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَ قَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا	یا چرا گنجی از آسمان بر او افکنده نشده؟ یا چرا باغی ندارد که از محصولات آن بخورد (و دیگر محتاج کار کردن نباشد)؟ آری، ستمکاران گفتند: «شما فقط از مردی جادوشده پیروی می‌کنید.»
۹	أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَّلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا	(ای پیامبر) بین چه سخنانی دربارہات می‌گویند، که به همین سبب گمراه شدند؛ به طوری که توان پیدا کردن هیچ راهی را به سوی حق ندارند.
۱۰	تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَ يَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا	بس بزرگ و بلندمرتبه است خدایی که اگر بخواهد، بہتر از آن را در دنیا برای تو قرار می‌دهد؛ باغ‌هایی که از زیر درختان آن، نهرها جاری است، و برایت قصرهایی باشکوه قرار می‌دهد.
۱۱	بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَ أَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا	آنان، علاوه بر این، قیامت را نیز دروغ شمردند، و ما برای کسانی که قیامت را دروغ شمارند، آتشی شعله‌ور آماده کرده ایم.
۱۲	إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَ زَفِيرًا	هنگامی که دوزخ، آنان را از فاصله‌ای دور ببیند، فریادی خشم‌آلود و نعره‌ای هولناک از آن می‌شنوند.
۱۳	وَ إِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا	و زمانی که با غل و زنجیر، محکم بسته شده‌اند و در جایی تنگ از آتش انداخته شوند، آنجا مرگ خود را طلب می‌کنند.
۱۴	لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَ ادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا	(ولی به آنان گفته می‌شود): امروز، يك بار مرگ خود را نخواهید؛ بلکه بسیار درخواست مرگ کنید (ولی بازهم فایده‌ای ندارد).
۱۵	قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ	بگو: «آیا این بہتر است، یا بہشت جاودان که به پرهیزکاران وعده داده شده است؟
۱۶	كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ مَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ	همان بہشتی که پاداش و فرجام آنان است؛ به گونه‌ای که هر چه بخواهند، در آنجا دارند و ہمیشہ در آن خواهند ماند.
۲۰	كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا وَ مَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَ يَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ	این وعده‌ای بر عهده‌ی پروردگارت است که (توسط پرهیزکاران) از او درخواست می‌شود. پیش از تو، هیچ پیامبری را نفرستادیم، مگر این که آنان نیز حتماً غذا می‌خوردند، و در کوچه و بازار (برای تأمین نیازهای خود) راه می‌رفتند،

	وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً	و بعضی از شما را وسیله‌ی آزمایش بعضی دیگر قرار دادیم.
	اتَّصِرُونَ	(تا مشخص شود که در راه خدا) آیا صبر می‌کنید؟
	وَ كَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا	و البته در همه حال پروردگار تو بیناست.
۲۱	وَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا	کسانی که انتظار روبه رو شدن با ما را ندارند، گفتند:
	لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ	«چرا فرشتگان بر ما نازل نشدند؟»
	أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا	یا چرا پروردگارمان را نمی‌بینیم؟»
	لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ	بهراستی خودشان را بسیار بزرگ شمردند،
	وَ عَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا	و مرتکب سرپیچی و طغیان بزرگی شدند.
۲۲	يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ	روزی که فرشتگان را ببینند،
	لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ	آن روز، گناه‌کاران هیچ بشارتی نخواهند داشت،
	وَ يَقُولُونَ حَجَرًا مَّحْجُورًا	و با ترس و هراس می‌گویند: «خدایا به ما امان ده و عذاب را از ما دفع کن.»
۲۳	وَ قَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ	ما سراغ تک تک کارهایشان می‌رویم؛
	فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا	و آن را همچون غباری پراکنده پست و بی‌ارزش می‌کنیم.
۲۴	أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا	جایگاه بهشتیان در آن روز، بهترین جایگاه است،
	وَ أَحْسَنُ مَقِيلًا	و استراحتگاه‌شان، نیکوترین استراحتگاه است.
۲۵	وَ يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ	یاد کن روزی را که آسمان در حالی که ابریست، شکافته می‌شود
	وَ نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا	و بی‌گمان فرشتگان نازل می‌شوند.
۲۶	الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ	در آن روز آشکار می‌شود که فرمان‌روایی مطلق، حقیقتاً برای خدای رحمان است،
	وَ كَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا	و بر کافران روزی سخت خواهد بود.
۲۷	وَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ	و یاد کن روزی را که شخص ستمکار از روی حسرت و پشیمانی دو دست خویش را با دندان می‌فشارد،
	يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا	و می‌گوید: «ای کاش همراه پیامبر، راه حق را انتخاب کرده بودم؛
۲۸	يَا وَيْلَتَىٰ	ای وای بر من!
	لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا	کاش فلانی را دوست خود انتخاب نکرده بودم؛
۲۹	لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ	مرا از این قرآن که یاد خدا است غافل و منحرف کرد،
	بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي	پس از آن‌که (آیات خدا) به من رسید. «
	وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا	آری، شیطان بسیار انسان را گمراه و خوار می‌کند.
۳۰	وَ قَالَ الرَّسُولُ	و در آن روز، پیامبر عرض می‌کند:

	یا رَبِّ إِنَّ قَوْمِی اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا	«پروردگارا، قوم من، این قرآن را متروک گذاشتند و رها کردند.»
۳۱	وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ	این چنین، برای تمام پیامبران، دشمنانی از گنه کاران قرار دادیم.
	وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا	(و تو ای پیامبر، نگران نباش) زیرا راهنمایی و یاری پروردگارت برای تو کافیست.
۴۳	أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ	بگو بینم آن کسی که خدای خود را هوای نفسش قرار داده است،
	أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا	آیا تو حافظ و حامی او هستی؟
۴۴	أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ	آیا گمان می کنی که بیشتر آنان، سخن حق را می شنوند یا عقل خود را به کار می گیرند؟
	إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ	(خیر، بلکه) آنان قطعاً مانند چهارپایان هستند؛
	بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا	بلکه این افراد از چهارپایان گمراه ترند!
۴۵	أَلَمْ تَر إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ	آیا به آفرینش پروردگارت توجه نداری که چگونه در ابتدای روز سایه را می گستراند؟
	وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا	و البته اگر می خواست، قطعاً سایه را بی حرکت قرار می داد.
	ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا	و خورشید را، نشان دهندهی سایه قرار دادیم و با وجود آن، سایه معنا و جهت پیدا می کند.
۴۶	ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا	آنگاه (با نزدیک شدن ظهر)، به آرامی به سوی خود جمع می کنیم.
۵۳	وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ	او کسی است که آب دو دریا را کنار یکدیگر به حرکت درمی آورد.
	هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ	این یکی گوارا و شیرین،
	وَهُذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ	و آن دیگری شور و تلخ است،
	وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا	و بین آن دو، مانعی نادیدنی و نفوذناپذیر قرار داد تا با هم مخلوط نشوند؛
۵۴	وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا	او کسی است که از قطره های آب، بشری را آفرید،
	فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا	و تکثیر نسل او را از طریق دو نوع پیوند نسبی و سببی قرار داد.
	وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا	آری، همواره پروردگار تو تواناست.
۶۳	وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ	بندگان خاص خدای رحمان،
	الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا	کسانی هستند که با آرامش و تواضع بر زمین راه می روند،
	وَ إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ	و هنگامی که جاهلان به ناروا آنان را خطاب کنند،
	قَالُوا سَلَامًا	سخنی مسالمت آمیز می گویند (و به جای برخورد تند آنان را رها می کنند)؛
۶۴	وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا	هم آنان که شب را در حال سجده و قیام برای پروردگارشان به صبح می رسانند؛
۶۵	وَالَّذِينَ يَقُولُونَ	آنان که می گویند:
	رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ	«پروردگارا، عذاب دوزخ را از ما برگردان؛

	إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا	چراکه عذابش سخت و همیشگی است؛
٦٦	إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا	آن، قرارگاه و اقامتگاه بدیست».
٦٧	وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا	هم‌آنان که چون (برای هر کاری) هزینه می‌کنند،
	لَمْ يُسْرِفُوا	زیاده‌روی نمی‌کنند،
	وَلَمْ يَقْتُرُوا	و سخت نمی‌گیرند،
	وَ كَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا	بلکه روش خرج کردن‌شان حد وسطی بین این دو راه است؛
٦٨	وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ	هم‌آنان که در کنار خدای یکتا، معبود دیگری را نمی‌پرستند،
	و لَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ	و کسی را که خدا کشتنش را حرام کرده، نمی‌کشند،
	إِلَّا بِالْحَقِّ	مگر این‌که کشتن او کاملاً حق باشد (مانند قصاص)،
	و لَا يَزْنُونَ	و همچنین زنا نمی‌کنند.
	وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ	چرا که هر کسی چنین کند،
	يَلْقَ أَثَامًا	با کفیری سخت مواجه خواهد شد.
٦٩	يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	و روز قیامت، عذاب برایش دوچندان می‌شود،
	وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا	و برای همیشه خوار و ذلیل در آن خواهد ماند؛
٧٠	إِلَّا مَنْ تَابَ	مگر کسانی که توبه کنند،
	وَ آمَنَ	و ایمان آورند،
	وَ عَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا	و کار نیکو انجام دهند،
	فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ	که در این صورت خدا بدی‌هایشان را به خوبی‌ها تبدیل می‌کند؛
	وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	چرا که خدا همواره بسیار آمرزنده و مهربان است.
٧١	وَ مَنْ تَابَ وَ عَمِلَ صَالِحًا	و هر کسی توبه کند و کار نیکو انجام دهد،
	فَأِنَّهُ يُتَوَبُّ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا	حقیقتاً به درگاه خدا توبه کرده است؛
٧٢	وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ	همچنین بندگان خوب خدا شهادت دروغ نمی‌دهند (و در مجالس لهو و گناه حاضر نمی‌شوند)،
	وَ إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ	و هنگامی که به کارهای لغو و بیهوده می‌رسند،
	مَرُّوا كِرَامًا	با بزرگواری و بی‌اعتنائی عبور می‌کنند؛
٧٣	وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ	آنان که چون به آیات و نشانه‌های پروردگارشان یادآوری می‌شوند،
	لَمْ يَخْرَوْا عَلَيْهَا صُغًا وَ عُمِيًّا	همچون افراد کر و کور با آن برخورد نمی‌کنند، (بلکه با گوش شنوا و چشم بصیرت به آن دل می‌دهند).
٧٤	وَالَّذِينَ يَقُولُونَ	آنان که می‌گویند:

«پروردگارا، از همسران و فرزندانمان، افرادی که مایه‌ی روشنی چشم هایمان شوند به ما ببخش، و ما را پیشوا و الگویی برای پرهیزکاران قرار ده.»	رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَ اجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا	
آری، آنان به خاطر صبرشان، جایگاه بالای بهشت را پاداش می‌گیرند، و در آنجا با درود و سلام و امنیتی کامل مواجه می‌شوند، که همیشه در آن خواهند ماند.	۷۵ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَ يُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا	
چه قرارگاه و اقامتگاه خوبی است!	۷۶ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنْتَ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا	

شعرا

طاس، سین، میم.	۱ طسم	
این، آیات کتاب روشنگر قرآن است.	۲ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ	
گویی می‌خواهی خود را هلاک کنی!	۳ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ	
از اندوه این‌که (کافران،) ایمان نمی‌آورند.	إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ	
اگر بخواهیم، معجزه‌ای از آسمان بر آن‌ها فرو می‌فرستیم، و در نتیجه، خاضعانه در برابر آن سر فرود می‌آورند.	۴ إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ	
هیچ سخن نازهای از جانب خدای رحمان برای آنها نمی‌آید، مگر این‌که همواره از آن روی‌گردانند.	۵ وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ	
و بدین‌ترتیب (آیات خدا را) تکذیب کردند.	إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ	
بنابراین، به‌زودی اخبار آنچه که همواره آن را به مسخره می‌گرفتند، به آنان خواهد رسید.	۶ فَقَدْ كَذَّبُوا	
آیا به زمین توجه نمی‌کنند، که چه بسیار گونه‌های نیکو و سودمندی در آن رویانندیم؟ به‌راستی در این پدیده نشانه‌ای وجود دارد؟	۷ فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ	
ولی بیشتر آنان ایمان نمی‌آورند.	۸ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً	
و قطعاً پروردگار تو شکست‌ناپذیر و بسیار مهربان است.	۹ وَ مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	
به‌راستی قرآن از سوی پروردگار جهانیان نازل شده است؟	۱۹۲ وَ إِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	
که جبرئیل امین آن را نازل کرده است،	۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ	
بر قلب تو، تا از هشداردهندگان باشی،	۱۹۴ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ	
به زبان عربی واضح و روشن نازل شده است.	۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ	

و به خویشاوندان نزدیکت هشدار ده.	و أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ	۲۱۴
و با مؤمنانی که از تو اطاعت می‌کنند، مهربان و فروتن باش.	وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	۲۱۵
و اگر از فرمان تو سرپیچی کردند،	فَإِنْ عَصَوْكَ	۲۱۶
بگو: «من از کارهای شما بیزارم.»	فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ	
و بر خدای شکست‌ناپذیر و مهربان توکل کن؛	وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ	۲۱۷
همان کسی که چون به نماز می‌ایستی، تو را می‌بیند.	الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ	۲۱۸
و حرکت تو را در میان سجده‌کنندگان به هنگام نماز و عبادت می‌بیند،	وَ تَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ	۲۱۹
زیرا او بسیار شنوا و داناست.	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	۲۲۰
افراد گمراه و باطل‌اندیش، از شاعران پیروی می‌کنند. (ولی پیروان پیامبر، مردمی حق‌جو و حقیقت‌طلبند؛ بنابراین، پیامبر شاعر نیست.)	وَ الشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ	۲۲۴
آیا نمی‌بینی که شاعران، جاهلانه در هر زمینه‌ای وارد می‌شوند و سخن سرایی می‌کنند.	أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ	۲۲۵
و این‌که آنان در اشعار خود سخنانی اغراق‌آمیز می‌گویند که خودشان هم به آن عمل نمی‌کنند؟	وَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ	۲۲۶
مگر آنهایی که ایمان آورده،	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا	۲۲۷
و کارهای شایسته کرده‌اند،	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	
و خدا را بسیار یاد می‌کنند،	وَ ذَكَّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا	
و پس از آن‌که مورد ستم قرار گرفتند، (با اشعار توحیدی خود، از دشمن) انتقام گرفتند.	وَ انتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا	
آری، به‌زودی ستمکاران خواهند دانست،	وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا	
به چه مکان وحشتناکی بازخواهند گشت.	أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ	

نمل

یاد کن زمانی را که موسی به خانواده‌اش گفت:	إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ	۷
«من آتشی دیدم،	إِنِّي آنَسْتُ نَارًا	
به‌زودی برایتان از آن خبری می‌آورم،	سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ	
یا برایتان شعله‌ای آتشی بیاورم،	أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ	
تا خود را گرم کنید.»	لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ	
هنگامی که نزد آن آمد،	فَلَمَّا جَاءَهَا	۸
ندا داده شد که مبارک است کسی که با کلامش در آتش برای تو تجلی کرده است و آن که پیرامون آن است.	نُودِيَ أَن بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا	
آری، خداوند که پروردگار جهانیان است، از هر عیب و نقصی پاک و منزّه است.	وَ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	

۹	یا موسیٰ	ای موسی،
	إِنَّهُ وَ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	حقیقت این است که من خدای یکتای شکست‌ناپذیر و حکیم هستم (که با تو سخن می‌گویم).
۱۰	وَ أَلْقِ عَصَاكَ	عصایت را بینداز.
	فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ	پس انداخت، و چون آن را دید که همانند ماری کوچک به‌سرعت حرکت می‌کند،
	وَلَّى مُدْبِرًا	به آن پشت کرد و پا به فرار گذاشت،
	وَ لَمْ يُعَقِّبْ	و پشت سرش را هم نگاه نکرد.
	یا موسیٰ	ندا آمد: «ای موسی،
	لَا تَخَفْ	ترس؛
	إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ	زیرا پیامبران، در پیشگاه من نمی‌ترسند؛ (بلکه ستمکاران باید بترسند؛
۱۱	إِلَّا مَنْ ظَلَمَ	ولی کسی که مرتکب گناه و ستمی شود،
	ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ	سپس بعد از گناه با توبه و عمل صالح، آن را به نیکی تبدیل کند (او را می‌آمرزم)،
	فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا من بسیار آمرزنده و مهربانم؛
۱۲	وَ ادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ	دستت را در گریبان‌ت داخل کن،
	تَخْرُجُ يَبَیْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ	تا سفید و درخشان، بدون هیچ عیبی، بیرون آید.
	فِي تِسْعِ آيَاتٍ	این‌ها از جمله معجزات نه‌گانه است،
	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ	که با آنها بسوی فرعون و قومش فرستاده می‌شوی،
	إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ	زیرا آنان، افرادی نافرمان هستند.»
۱۳	فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً	هنگامی که معجزات ما، به وضوح و روشنی نزدشان آمد،
	قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ	گفتند: «این جادویی آشکار است.»
۱۴	وَ جَحَدُوا بِهَا	و آن‌ها را انکار کردند؛
	وَ اسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ	با آن که دل‌هایشان به حقایق آن معجزات یقین داشت؛
	ظُلْمًا وَ غُلُوءًا	(و این انکارشان) به سبب ستمگری و تکبر بود.
	فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ	پس بنگر که سرنوشت فسادگران چگونه بوده است.
۴۵	وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا	به‌راستی نزد قوم ثمود، یکی از خودشان یعنی صالح را فرستادیم؛
	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ	با این پیام که خدای یکتا را بپرستید؛
	فَإِذَا هُم بِرِيقَانٍ يَخْتَصِمُونَ	اما آنان دو گروه شدند که با هم بحث و جدل می‌کردند.
۴۶	قَالَ يَا قَوْمِ	صالح گفت: «ای قوم من،

	لَمْ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ	چرا پیش از درخواست رحمت، می‌خواهید که در عذاب شتاب شود؟
	لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ	چرا از خدا طلب آمرزش نمی‌کنید؟
	لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	تا مورد رحمت قرار گیرید.
۴۷	قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَ بِمَنْ مَعَكَ	گفتند: «ما وجود تو و همراهانت را به فال بد گرفتیم.»
	قَالَ طَائِفٌ مِّنْ آلِ اللَّهِ	گفت: «فال بد شما عذاب نزد خداست، (که به‌زودی به سبب اعمالتان به شما خواهد رسید.)»
	بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ	آری، شما افرادی هستید که آزمایش شده‌اید.
۴۸	وَ كَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ	در آن شهر، نه دسته‌ی کوچک بودند.
	يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ	که در آن سرزمین فساد می‌کردند؛
	وَ لَا يُصْلِحُونَ	و به دنبال اصلاح نبودند.
۴۹	قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ	گفتند: «بیایید به خدا قسم بخورید،
	لَنَبَيِّتَنَّهُ وَ أَهْلَهُ	که حتماً، شبانه به صالح و خانواده‌اش حمله کنیم (و آنها را بکشیم)،
	ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ	و پس از آن به خون‌خواهش بگوییم،
	مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ	ما در هنگام کشته شدن خانواده‌اش حضور نداشتیم،
	وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ	و حقیقتاً ما راست می‌گوییم.»
۵۰	وَ مَكْرُوا مَكْرًا	قطعاً آنان نیزنگ ساختند.
	وَ مَكْرُنَا مَكْرًا	و بی‌گمان ما نیز نقشه کشیدیم،
	وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ	بی‌آن که بفهمند.
۵۱	فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ	پس بنگر که فرجام نیزنگ‌شان چه شد.
	أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ	ما همه‌ی آنان و قومشان را نابود کردیم؛
۵۲	فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ	آری، این‌ها خانه‌های آنهاست که خالیست،
	بِمَا ظَلَمُوا	به علت ستمکاریشان.
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	به‌راستی در این سرگذشت نشانه‌ای برای مردمان دانا وجود دارد.
۵۳	وَ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ	و کسانی را که ایمان آوردند و همواره خود را از خشم خدا حفظ می‌کردند، نجات دادیم.
۵۴	وَ لوطاً إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ	و یاد کن لوط را آنگاه که به قوم خود گفت:
	اتَّاتَوْنَ الْفَاحِشَةَ	«آیا آن کار بسیار زشت را می‌کنید؟»
	وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ	در مقابل چشمان یکدیگر.
۵۵	أَإِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ	آیا شما به جای زنان، از روی شهوت، سراغ مردان می‌روید؟

	بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهْلُونَ	آری، شما افرادی هستید که هیچ چیز نمی‌فهمید.»
۵۶	فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا	پس پاسخ قومش فقط این سخن بود:
	أَخْرِجُوا آلَ لوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ	«خاندان لوط را از شهرتان بیرون کنید؛
	إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ	زیرا آنان، مردمی هستند که ادعای پاکدامنی می‌کنند.»
۵۷	فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ	پس از آن، او و خانواده‌اش را نجات دادیم؛
	إِلَّا امْرَأَتَهُ	مگر همسرش را،
	قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ	که از باقی‌ماندگان در عذاب، قرار دادیم.
۵۸	وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا	و بر آنان بارانی بی‌سابقه از سنگ بارانندیم،
	فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ	و چه بد و شوم بود باران هشدارداده‌شدگان!
۶۷	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	کافران گفتند:
	أَ إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَإِنَّا لَمُخْرَجُونَ	«آیا هنگامی که ما و پدرانمان خاک شویم، آیا حقیقتاً ما از گورهایمان بیرون آورده می‌شویم؟
۶۸	لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ	به‌راستی پیش‌تر نیز این سخنان به ما و نیاکامان وعده داده شده است.
	إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	این‌ها فقط افسانه‌های پیشینیان است.»
۶۹	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ	بگو: «در زمین سیر و سیاحت کنید.
	فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ	آنگاه ببینید که فرجام گنه‌کاران چگونه بوده است.»
۷۰	وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ	به سبب کفر و عناد آنان اندوهگین نشو،
	وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ	و از نیرنگ‌هایشان دل‌تنگ نباش.
۷۱	وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ	می‌گویند: «این وعده‌ی عذاب چه وقت است؟
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.»
۷۲	قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ	بگو: «چه بسا برخی از عذاب‌هایی که می‌خواهید در آن شتاب شود، حقیقتاً در پی شما باشد و به‌زودی به شما برسد.»
۷۳	وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ	به‌راستی که پروردگار تو به مردم، لطفی بزرگ دارد؛
	وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ	ولی بیشتر آنان سپاسگزاری نمی‌کنند.
۷۴	وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَ مَا يُعْلِنُونَ	و قطعاً پروردگارت از آنچه در سینه‌هایشان مخفی نگه می‌دارند و آنچه آشکار می‌کنند، آگاه است.
۷۵	وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ	و هیچ چیز پنهانی در آسمان و زمین وجود ندارد،
	إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ	مگر این‌که در نوشته‌ای آشکار ثبت شده است.

۷۶	إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفْصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ	این قرآن، برای بنی اسرائیل بازگو می‌کند،
	أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ	بیشتر مواردی را که در آن با هم اختلاف دارند.
۷۷	وَ إِنَّهُ لَهْدَىٰ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ	و بهراستی هدایت و رحمتی بزرگ برای مؤمنان است.
۷۸	إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ	پروردگار تو با حکم خود در میانشان قضاوت خواهد کرد.
	وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ	و او شکست‌ناپذیر و داناست.
۷۹	فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	بنابراین، بر خدا توکل کن؛
	إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ	زیرا تو بر حقیقتی آشکار (مانند قرآن) متکی هستی.
۸۰	إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ	تو نمی‌توانی مردگان را شنوا کنی،
	وَ لَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ	و نمی‌توانی دعوت خود را به گوش افراد کر برسانی؛
	إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ	آن هم، هنگامی که بی‌توجهی می‌کنند و از تو روی برمی‌گردانند.
۸۱	وَ مَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ	و تو نمی‌توانی افراد کور را هدایت کنی و بدین‌وسیله از گمراهی دورشان کنی.
	إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا	تو دعوت خود را فقط به گوش کسانی می‌رسانی که به آیات و نشانه‌های ما ایمان دارند.
	فَهُمْ مُسْلِمُونَ	و در نتیجه، تسلیم ما هستند.
۸۹	مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ	کسانی که با خود نیکی آورند،
	فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا	بهتر از آن را خواهند داشت،
	وَ هُمْ مِنْ فَرَعٍ يَوْمئِذٍ آمِنُونَ	و ایشان از وحشت آن روز در امانند.
۹۰	وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ	و کسانی که با خود بدی آورند،
	فَكُتِبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ	با صورت در آتش افکنده خواهند شد.
	هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و به آنان گفته می‌شود: «مگر به خاطر چیزی غیر از کارهایتان جزا داده می‌شوید؟»
۹۱	إِنَّمَا أُمِرْتُ	من مأمور شده‌ام.
	أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا	که فقط پروردگار این شهر را بپرستم که آن را عزیز و محترم قرار داده است،
	وَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ	و همه چیز فقط برای اوست،
	وَ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ	و مأمور شده‌ام که از تسلیم‌شدگان باشم؛
۹۲	وَ أَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ	و این‌که قرآن را بخوانم.
	فَمَنْ اهْتَدَىٰ	و پس از آن، هر کسی هدایت شود،
	فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ	به سود خود هدایت یافته،
	وَ مَنْ ضَلَّ	و هر کسی گمراه شود،

فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ	بگو: «من فقط هشداردهنده هستم».
۹۳ وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ	و بگو: «سپاس و ستایش، از آن خداست.
سِيرِكُمْ آيَاتِهِ	بهزودی نشانه‌هایش را به شما نشان می‌دهد،
فَتَعْرِفُونَهَا	و بدین ترتیب، آن‌ها را خواهید شناخت.
وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	آری، پروردگارت از کارهایتان غافل نیست».

قصص

۴۷ وَ لَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ	(تو را به پیامبری نمی‌فرستادیم) اگر نه این بود که چون به سبب کارهایشان، عذاب و مصیبتی به آنان برسد،
أَيْدِيهِمْ	
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا	می‌گویند: «پروردگارا، چرا نزد ما پیامبری نفرستادی،
فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ	تا از آیات و نشانه‌های پیروی کنیم،
وَ نَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	و از مؤمنان شویم؟»
۴۸ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا	ولی هنگامی که حق از جانب ما برای آنها آمد،
قَالُوا لَوْلَا آوْتِيَ مِثْلَ مَا آوْتِيَ مُوسَى	گفتند: «چرا مانند آنچه به موسی داده شده بود به محمد داده نشده است؟»
أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوْتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ	مگر آنچه را که پیش از این به موسی داده شده بود، انکار نکردند؟
قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا	گفتند: «تورات و قرآن دو جادویند که هم‌دست شده‌اند،
وَ قَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ	و ما هر دو را انکار می‌کنیم.»
۴۹ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ	بگو: «اگر چنین است، کتابی از جانب خدا بیاورید،
هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا	که هدایت‌بخش‌تر از آن دو باشد،
اتَّبِعْهُ	تا من هم از آن پیروی کنم،
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.»
۵۰ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ	بر این اساس اگر به پیشنهاد تو پاسخ مثبت ندادند،
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ	بدان که آنان فقط از هوای نفس خود پیروی می‌کنند؛
وَ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ	و چه کسی گمراه‌تر است از آن که از هوای نفسش پیروی کند؟
بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ	بدون توجه به هدایت الهی،
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	قطعاً خدا افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.
۵۱ وَ لَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ	به‌راستی که این سخن را پیاپی به آنان رساندیم؛

	لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	باشد که عبرت گیرند.
۵۲	الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ	کسانی که پیش از قرآن، به ایشان کتاب آسمانی دادیم،
	هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ	به آن ایمان دارند.
۵۳	وَ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ	و هنگامی که بر آنان خوانده شود،
	قَالُوا آمَنَّا بِهِ	می‌گویند: «به آن ایمان آوردیم،
	إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا	این همان سخن حق است که از سوی پروردگارمان آمده است،
	إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ	ما پیش از نزول این کتاب هم در برابر خدا تسلیم بوده‌ایم.»
۵۴	أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ	آنان، پاداش خویش را دو بار دریافت خواهند کرد،
	بِمَا صَبَرُوا	به پاس صبر و پایداری‌شان،
	وَ يَدْرَثُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ	و اینها با مدارا و بردباری، آزار و اذیت مشرکان را از خود دور می‌کنند،
	وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ	و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم در راه خدا انفاق می‌کنند.
۵۵	وَ إِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ	هنگامی که سخن زشت و بیهوده بشنوند،
	أَعْرَضُوا عَنْهُ	با بی‌اعتنایی از آن روی می‌گردانند،
	وَ قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ	و می‌گویند: «کارهای ما فقط برای ماست و کارهای شما فقط برای خودتان؛
	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ	بروید به سلامت!
	لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ	که ما خواستار هم‌نشینی با جاهلان نیستیم.»
۵۶	إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ	(ای پیامبر) هر کسی را دلت بخواهد، که نمی‌توانی هدایت کنی؛
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	بلکه خدا هر کسی را که بخواهد، هدایت می‌کند،
	وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	و او از حال هدایت‌یافتگان آگاه‌تر است.
۵۷	وَ قَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ	مشرکان گفتند: «اگر همراه تو از این کتاب هدایت پیروی کنیم،
	نُتَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا	(مورد هجوم قبایل مشرک عرب قرار می‌گیریم) و به وسیله‌ی آنان اسیر شده و از سرزمینمان ربوده خواهیم شد.»
	أَوْ لَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا	مگر برایشان حرمی امن قرار ندادیم؟
	يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ	که برکات گوناگون از هر طرف به سوی آن سرازیر می‌شود،
	رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا	که این روزی آنها از جانب ماست،
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر آنان نمی‌دانند.
۵۸	وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ	چه بسیار شهرهایی را نابود کردیم،
	بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا	که ساکنانش از رفاه بسیار در زندگیشان، طغیان کردند،

فَتِلْكَ مَسَاكِينُهُمْ	ولی این خانه‌های ویران آنان است،
لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا	که پس از ایشان فقط توسط افراد اندکی، (مانند مسافران و رهگذران) مورد سکونت قرار گرفت،
وَ كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ	و ما وارث آن خانه‌ها بودیم.
۵۹ وَ مَا كَانَ رُبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ	پروردگار تو، شهرها را نابود نمی‌کند؛
حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا	مگر اینکه به مرکز آن‌ها پیامبری بفرستد،
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا	که آیات ما را برایشان بخواند.
وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ	و ما شهرها را فقط در حالتی نابود می‌کنیم،
إِلَّا وَ أَهْلُهَا ظَالِمُونَ	که ساکنانش ستمکار باشند.
۶۰ وَ مَا أَوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ	هر آنچه به شما داده شده،
فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ زِينَتُهَا	کالای زندگی دنیا و زیور آن است،
وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقَىٰ	و آنچه نزد خداست، بهتر و پایدارتر است.
أَفَلَا تَعْقِلُونَ	آیا عقل خود را به کار نمی‌گیرید؟
۸۸ وَ لَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ	همراه خدای یکتا، هیچ خدای دیگری را نپرست؛
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	که هیچ خدایی جز او نیست.
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ	جز ذات پاک او، همه چیز نابود خواهد شد.
لَهُ الْحُكْمُ	حکمرانی و فرمانروایی هستی، فقط مختص اوست،
وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و فقط به پیشگاه او بازگردانده می‌شوید.

عنکبوت

۱	الم	الف، لام، میم.
۲	أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا	آیا مردم گمان می‌کنند رها می‌شوند؟
	أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا	همین که با زبان بگویند: «ایمان آوردیم»،
	وَ هُمْ لَا يُفْتَنُونَ	بدون این که امتحان شوند!
۳	وَ لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	در حالی که می‌دانند ما پیشینیان آنان را آزمایش کرده‌ایم.
	فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا	بنابراین، بی‌گمان خدا راستگویان را مشخص می‌کند،
	وَ لَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ	و حتماً دروغگویان را نیز معلوم خواهد کرد.

۴	أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا	آیا بدکاران گمان می‌کنند که می‌توانند از حیطة‌ی قدرت ما بیرون روند؟
	سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ	چقدر بد قضاوت می‌کنند!
۵	مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ	هر کسی که همواره انتظار دیدار پروردگار را دارد،
	فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ	بداند که قطعاً زمان تعیین‌شده‌ی دیدار خدا خواهد آمد،
	وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	و او بسیار شنوا و داناست.
۶	وَمَنْ جَاهَدَ	و هر کسی در راه خدا تلاش کند،
	فَأِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ	فقط به سود خودش تلاش کرده است؛
	إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ	چرا که قطعاً خدا از جهانیان بی‌نیاز است.
۷	وَالَّذِينَ آمَنُوا	کسانی که ایمان آوردند،
	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ	قطعاً بدی‌های آنان را می‌پوشانیم،
	وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	و حتماً آنان را با بهترین کارهایی که می‌کردند، پاداش می‌دهیم.
۸	وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا	به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی کند؛
	وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي	ولی اگر آنان تمام تلاش خود را به کار گرفتند تا برای من شریک قرار دهی،
	مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ	چیزی را که هیچ اطلاعی به حق بودن آن نداری،
	فَلَا تُطِعْهُمَا	از آنان اطاعت نکن.
	إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ	بازگشت شما فقط به سوی من است،
	فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ	آنگاه شما را از کارهایتان آگاه خواهم کرد.
۹	وَالَّذِينَ آمَنُوا	و قطعاً کسانی را که ایمان آوردند،
	وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند،
	لَنُدْخِلَنَّهُمُ فِي الصَّالِحِينَ	در زمره‌ی شایستگان وارد خواهیم کرد.
۱۰	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ	برخی از مردم می‌گویند: «به خدا ایمان آوردیم.»
	فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ	اما همین که به سبب پیروی از دین خدا، شکنجه و آزار ببینند،
	جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ	آزار مردم کافر را مانند عذاب خدا می‌شمرند (و از دین خدا بازمی‌گردند)،
	وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ	و اگر از جانب پروردگارت، یاری و پیروزی فرا رسد،
	لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ	قطعاً می‌گویند: «ما با شما هستیم.»

	أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ	آیا خدا از آنچه درون سینه‌های جهانیان می‌گذرد، آگاه‌تر نیست؟
۱۱	وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا	آری، بی‌گمان خدا مؤمنان حقیقی را مشخص می‌کند،
	وَلْيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ	و حتماً منافقان را نیز معلوم خواهد کرد.
۱۲	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا	کافران به مؤمنان گفتند:
	اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا	«از راه ما پیروی کنید،
	وَلْنَحْمِلَ خَطَايَاكُمْ	و (اگر قیامتی بود و گناه‌کار محسوب شدید) ما گناهانتان را به دوش می‌کشیم.»
	وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ	در حالی که ذره‌ای از گناهان آنان را به دوش نخواهند کشید.
	إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	آنان قطعاً دروغ می‌گویند.
۱۳	وَلْيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ	آری، قطعاً بار سنگین گناهان خود را به دوش می‌کشند،
	وَأَنْتَقِلَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ	و بارهای سنگین دیگری را نیز همراه بارهای سنگین خود به دوش خواهند کشید،
	وَلْيَسْأَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ	و بی‌گمان در روز قیامت در باره‌ی نسبتِ دروغی که همواره می‌دادند، سؤال خواهند شد.
۱۹	أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ	آیا توجه نمی‌کنند که چگونه خدا آفرینش را آغاز کرد،
	ثُمَّ يُعِيدُهُ	و در قیامت دوباره آن را تکرار خواهد کرد؟
	إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ	به راستی این کار برای خدا آسان است.
۲۰	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ	بگو: «در زمین سیر و سیاحت کنید،
	فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ	تا ببینید که چگونه خدا آفرینش را آغاز کرده است،
	ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ	پس از آن، خدا آفرینش آخرت را پدید می‌آورد؛
	إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	زیرا خدا بر هر کاری تواناست.
۲۱	يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ	او هر که را بخواهد عذاب می‌کند،
	وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ	و به هر کسی که بخواهد رحم می‌کند،
	وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ	آری، تنها به سوی او بازگردانده خواهید شد.
۲۲	وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ	و شما نه در زمین و نه در آسمان نمی‌توانید از سلطه‌ی خدا خارج شوید،
	وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ	و غیر از خدا هیچ سرپرست و یابوری ندارید.
۲۳	وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ	و کسانی که آیات و نشانه‌های خدا و دیدار با او را انکار کنند،
	أُولَٰئِكَ يَتَّخِذُ اللَّهُ رَحْمَتِي	از رحمت من (که خدا هستم) ناامید شده‌اند،
	وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	و آنها عذابی دردناک خواهند داشت.

۲۸	وَ لُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ	یاد کن لوط را، هنگامی که به قومش گفت:
	إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ	«بهراستی شما کاری بسیار زشت انجام می‌دهید،
	مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ	که پیش از شما هیچ يك از جهانیان نکرده است.
۲۹	أَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ	آیا واقعاً شما با مردان آمیزش می‌کنید،
	و تَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ	و راه تداوم نسل انسان را قطع می‌کنید،
	و تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ	و این کار زشت را در محافل عمومی خود انجام می‌دهید؟!»
	فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ	اما پاسخ قومش فقط این بود:
	إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّنَا بِعَذَابِ اللَّهِ	که گفتند: «عذاب خدا را برای ما بیاور،
	إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	اگر راست می‌گویی!»
۳۰	قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ	لوط گفت: «پروردگارا، مرا در برابر این مردم فسادگر یاری فرما.»
۳۱	و لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى	هنگامی که فرستادگان ما، آن بشارت را برای ابراهیم آوردند،
	قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ	فرشتگان گفتند: «ما اهالی این شهر را هلاک خواهیم کرد؛
	إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ	زیرا اهالی آن، ستمکار هستند.»
۳۲	قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا	ابراهیم گفت: «لوط در آنجاست.»
	قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا	فرشتگان گفتند: «ما بهتر می‌دانیم چه کسانی در آنجا هستند.
	لَنَنْجِيَنَّهُ وَ أَهْلَهُ	قطعاً او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم؛
	إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ	مگر همسرش را که از باقی‌ماندگان در عذاب خواهد بود.»
۳۳	و لَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا	هنگامی که پیام‌آوران ما نزد لوط آمدند،
	سَاءَ بِهِمْ	نگران بی‌شرمی قومش نسبت به آنان شد،
	و ضَاقَ بِهِمْ دَرْعًا	و نسبت به آنها، بی‌قرار شد.
	و قَالُوا لَا تَخَفْ وَ لَا تَحْزَنْ	فرشتگان گفتند: «نترس و اندوهگین نباش.
	إِنَّا مُنْجَوُكَ وَ أَهْلَكَ	ما تو و خانواده‌ات را نجات می‌دهیم؛
	إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ	به جز همسرت، که از باقی‌ماندگان در عذاب خواهد بود؛
۳۴	إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ	ما بر اهل این شهر، عذابی سخت از آسمان خواهیم فرستاد.
	بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ	به سبب نافرمانی‌شان.»
۳۵	و لَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً	سرانجام از آن شهر نشانه‌ای آشکار به جای گذاشتیم،

	لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	برای افرادی که عقل خود را به کار می‌گیرند.
۳۶	وَ إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا	نزد مردم شهر مدین، یکی از خودشان یعنی شعیب را فرستادیم.
	فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ	پس آنان را دعوت کرد و گفت: «ای قوم من، خدای یکتا را بپرستید،
	وَ ارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ	و منتظر روز قیامت باشید،
	وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ	و تبه‌کارانه در زمین فساد نکنید.»
۳۷	فَكَذَّبُوهُ	اما آنها او را دروغگو شمردند،
	فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ	و در نتیجه زمین‌لرزه‌ی شدید آنان را فرا گرفت،
	فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ	و در خانه‌های خویش، خشک و بی‌جان بر زمین افتادند.
۳۸	وَ عَادًا وَ ثَمُودَ	و همچنین قوم عاد و ثمود (را هلاک کردیم)،
	وَ قَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّنْ مَّسَاكِينِهِمْ	و خانه‌های ویران‌شده‌ی آنان به یقین برایتان نمایان است،
	وَ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ	آری، شیطان، کارهایشان را در نظرشان زیبا جلوه داد،
	فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ	و آنان را از راه خدا بازداشت؛
	وَ كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ	در حالی که بینا بودند (و حقیقت را می‌دانستند).
۳۹	وَ قَارُونَ وَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ	و قارون و فرعون و هامان (را هلاک کردیم)،
	وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ	و به راستی موسی با دلایل آشکار نزد آنان آمد؛
	فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ	ولی آنها در آن سرزمین تکبر ورزیدند،
	وَ مَا كَانُوا سَابِقِينَ	و البته نتوانستند از عذاب خدا بگریزند.
۴۰	فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ	و سرانجام، هر يك را به کیفر گناهش مجازات کردیم؛
	فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا	پس برای برخی از آنان، طوفانی از شن فرستادیم و بر آنان مسلط کردیم،
	وَ مِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ	و بعضی از آنان با صدایی هولناک و مهیب به هلاکت رسیدند،
	وَ مِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ	و گروهی از آنان را در زمین فرو بردیم،
	وَ مِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا	و عده‌ای از آنان را غرق کردیم،
	وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ	و البته خدا قصد ستم به آنان را نداشت؛
	وَ لَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	بلکه آنها خود بر خویش ستم می‌کردند.
۴۱	وَ لَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ	و با اهل کتاب بحث و مناظره نکنید؛
	إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ	مگر به بهترین شیوه،
	إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ	جز با افرادی از آنها که ستم کردند (که نرمی با آنان، بر جسارت‌شان می‌افزاید).

و قولوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ إِلَهُنَا وَ إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ	و به آنان بگوئید: «به آنچه بر ما نازل شده و بر شما نازل شده است، ایمان آوردیم، و خدای ما و خدای شما یکی است، و ما تسلیم او هستیم.»
وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ	بدین سان، بر تو این کتاب آسمانی را نازل کردیم.
وَ كَذَلِكَ أُنزِلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ	در نتیجه، اهل کتاب به آن ایمان می آورند.
فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ	و برخی از اینان (یعنی مشرکان زمان تو) نیز به آن ایمان می آورند.
وَ مِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ	و فقط کافران، آیات ما را انکار می کنند.
وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ	تو پیش از نازل شدن قرآن، هیچ کتابی نمی خواندی.
وَ مَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ	و با دست چیزی نمی نوشتی؛
وَ لَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ	که در غیر این صورت، قطعاً مخالفان، شك می کردند (که این قرآن سخن و نوشته‌ی تو باشد)؛
إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ	بلکه قرآن، آیاتی روشن است که در سینه‌های کسانی که دانش و معرفت به آنها داده شده قرار دارد.
بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ	و فقط ستمکاران، آیات ما را انکار می کنند.
وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ	کافران گفتند: «چرا از جانب پروردگارش نشانه‌هایی بر او نازل نشده است؟»
وَ قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ	بگو: «همه‌ی نشانه‌ها فقط نزد خداست، و من فقط هشدار دهنده‌ای آشکار هستم.»
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ	آیا همین معجزه برای آنها کافی نیست،
وَ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ	که ما این کتاب را بر تو نازل کردیم که بر آنان خوانده می شود، قطعاً در این کتاب یادآوری و رحمتی وجود دارد.
أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ	برای افرادی که ایمان دارند.
أَنَّا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ	بگو: «همین که خدا میان من و شما گواهی دهد، کافی است، او از آنچه در آسمان‌ها و زمین است، آگاهی دارد، و کسانی که به غیر از حقیقت، ایمان آوردند و به خدا کافر شدند، زبان کاران حقیقی‌اند.
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَ ذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَ بَيْنَكُمْ شَهِيدًا	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَ كَفَرُوا بِاللَّهِ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
وَ مَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا هُوَ وَ لَعِبٌ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
وَ إِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	و این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازیچه، چیز دیگری نیست، و به راستی سرای آخرت، زندگی حقیقی است.

ولی هنگامی که سوار کشتی شوند و در محاصره‌ی امواج قرار گیرند،	فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ	۶۵
خدا را می‌خوانند در حالی که عبادت خود را از هر گونه شرکی برای او خالص کرده‌اند،	دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ	
(پس خدا دعایشان را مستجاب می‌کند) اما هنگامی که آنان را نجات می‌دهد و به خشکی می‌رساند،	فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ	
دوباره شرك می‌ورزند.	إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ	
(آنها را رها کن تا) نعمت‌هایی را که به آنان دادیم، ناسپاسی کنند،	لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ	۶۶
و اندکی از دنیا لذت ببرند و خوش باشند؛	وَ لِيَتَمَتَّعُوا	
البته به زودی خواهند دانست!	فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	

روم

این حادثه، وعده‌ی خدا است.	وَعَدَ اللَّهُ	۶
خداوند خلاف وعده‌ی خود عمل نمی‌کند؛	لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ	
ولی بیشتر مردم (چیزی از خدا و وعده‌هایش) نمی‌دانند.	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	
آنان، از زندگی دنیا فقط ظاهری بی‌ارزش را می‌دانند،	يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	۷
و آنها از آخرت غافل هستند.	وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ	
آیا با خود فکر نکرده‌اند،	أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ	۸
که خداوند، آسمان‌ها و زمین و آنچه که میان آن دو است را هدفمند و تا زمانی معین، آفریده است؟	مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَ أَجَلٍ مُّسَمًّى	
آری، حقیقتاً بسیاری از مردم، روبه‌رو شدن با پروردگارشان در قیامت را انکار می‌کنند.	وَ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لِبِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ	
آیا در زمین گردش نکردند،	أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	۹
تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنان بودند، چگونه شد؟	فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ	
آنان از این افراد نیرومندتر بودند،	كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً	
و (برای منافع گوناگون مانند کشاورزی) زمین را زیر و رو کردند،	وَ أَتَارُوا الْأَرْضَ	
و بیش از اینان، آن را آباد کردند،	وَ عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا	
و پیامبران‌شان معجزات و دلایل روشن برای آنها آوردند،	وَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ	
(پس به سبب کفرشان، آنها را هلاک کردیم،) و خدا قصد نداشت که به آنان ستم کند؛	فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ	
بلکه آنها به خودشان ستم می‌کردند.	وَ لَكِنَّ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ	
آنگاه عاقبت کسانی که همواره گناه و بدی می‌کردند؛	ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا السُّوْأَى	۱۰

	اَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ	این بود که آیات و نشانه‌های خدا را دروغ شمردند.
	وَ كَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ	و آن را به مسخره می‌گرفتند.
۱۱	اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ	خداوند آفرینش را آغاز کرد.
	ثُمَّ يُعِيدُهُ	و در قیامت دوباره آن را تکرار می‌کند؛
	ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	آنگاه به پیشگاه او بازگردانده خواهید شد.
۱۲	وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ	روزی که قیامت برپا شود، گناه‌کاران در نومیدی و غم و اندوه فرو می‌روند؛
۱۳	وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ	و از معبودانشان هیچ شفاعت‌کننده‌ای نخواهند داشت.
	وَ كَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ	و معبودان خود را انکار خواهند کرد.
۱۴	وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ	و روزی که قیامت برپا شود.
	يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ	در آن روز مردم از یکدیگر جدا می‌شوند.
۱۵	فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا	پس کسانی که ایمان آوردند.
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته کردند.
	فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ	در بوستانی سرسبز و زیبا، شادمان هستند؛
۱۶	وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا	اما کسانی که کفر ورزیدند.
	وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ	و آیات ما و حضور در آخرت را تکذیب کردند.
	فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ	و در عذاب الهی، احضار می‌شوند.
۲۹	بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ	(اعتقاد مشرکان، مبنای عقلی ندارد) بلکه آن ستمکاران، بدون هیچ آگاهی، از هوای نفس خود پیروی می‌کنند.
	فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ	پس چه کسی می‌تواند شخصی را که خدا گمراه کرده، هدایت کند؟
	وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ	آری، آنان هیچ یآوری ندارند.
۳۰	فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا	پس، حق جویانه به دین خدا روی آور.
	فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا	همان دینی که خدا سرشت مردم را بر اساس آن آفریده است.
	لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ	در قوانین آفرینش خدا، هیچ‌گونه تغییری وجود ندارد.
	ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ	این همان آیین استوار است؛
	وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۳۱	مُنِيبِينَ إِلَيْهِ	رو به سوی او کنید.
	وَ اتَّقَوْهُ	و خود را از خشم او حفظ کنید.
	وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ	و نماز را به جای آورید.

	و لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ	و از مشرکان نباشید؛
۳۲	مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ	هم‌آنان که دین‌شان را بخش بخش کردند،
	و كَانُوا شِيعًا	و گروه گروه شدند و هر گروه، بخشی از دین را گرفتند.
	كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ	به طوری که هر گروهی، به آنچه نزد خود دارند، دل خوش کرده‌اند.
۳۹	و مَا آتَيْتُم مِّن رِّبًا	هر مالی به عنوان ربا بدهید،
	لِيَرْبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ	تا در اموال مردم زیاد شود و چندین برابر به شما بازگردد،
	فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ	نزد خدا زیاد نخواهد شد،
	و مَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ	اما آنچه انفاق کنید،
	تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ	برای جلب رضایت خدا،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ	از کسانی هستید که پاداش و برکت مال خود را چند برابر دریافت می‌کنند.
۴۰	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ	خدا شما را آفرید؛
	ثُمَّ رَزَقَكُمْ	و به شما روزی داد؛
	ثُمَّ يُمِيتُكُمْ	سپس شما را می‌میراند،
	ثُمَّ يُحْيِيكُمْ	و پس از آن شما را زنده می‌کند،
	هَلْ مِن شُرَكَائِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِن ذَلِكُم مِّن شَيْءٍ	آیا معبودان شما، توان انجام چنین کارهایی را دارند؟
	سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ	خدا از شرک‌ورزی آنان، منزّه و بسیار بالاتر است.
۴۱	ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ	فساد و تباهی (مانند قحطی، بیماری، جنگ و ناامنی) در خشکی و دریا پدید آمده است،
	بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ	به سبب کارهای مردم،
	لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا	تا خداوند، کیفر برخی از کارهایشان را به آنان بپوشاند؛
	لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ	باشد که بازگردند.
۴۲	قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ	بگو: «در زمین سیر و سیاحت کنید،
	فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ	و بنگرید که سرنوشت گذشتگان شما چگونه بوده است»
	كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ	بیشتر آنان، مشرک بودند.
۴۳	فَاقِمِ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ	بنابراین، به این دین استوار روی آور،
	مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ	پیش از آن‌که روزی بیاید،
	لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ	که در آن روز بازگشتی از محاکمه‌ی الهی وجود ندارد.

	يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ	در آن روز، مردم از هم جدا می‌شوند.
۴۴	مَنْ كَفَرَ	هر کسی کفر ورزد،
	فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ	کفر او فقط به ضرر خودش است،
	وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا	و کسانی که کار شایسته کردند،
	فَلَا نُنْفِسُهُمْ يَمْهَدُونَ	جایگاهی نیکو برای خودشان آماده می‌کنند.
۴۵	لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ	تا این که خدا به کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کردند، از فضل خود پاداش دهد،
	إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ	(و کافران را محروم کند) زیرا او کافران را دوست ندارد.
۵۱	وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا	و اگر بادی سوزان بر کشتزارشان بفرستیم،
	فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا	و آن را زرد و خشک ببینند،
	لَظَلَّلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ	قطعاً پس از آن ناسپاسی خواهند کرد.
۵۲	فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى	پس تو نمی‌توانی مردگان را شنوا کنی،
	وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ	و نمی‌توانی دعوت خود را به گوش افراد کر برسانی؛
	إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ	آن هم، هنگامی که بی‌توجهی می‌کنند و از تو روی برمی‌گردانند.
۵۳	وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ	و تو نمی‌توانی افراد کوردل را هدایت کنی و از گمراهی دورشان کنی؛
	إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا	تو دعوت خود را فقط به گوش کسانی می‌رسانی که به آیات و نشانه‌های ما ایمان دارند،
	فَهُمْ مُسْلِمُونَ	و تسلیم ما هستند.
۵۷	فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ	بدین ترتیب، در آن روز، عذرخواهی ستمکاران، سودی به حالشان نخواهد داشت،
	وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ	و از آنان نمی‌خواهند که خشنودی خدا را به دست آورند.
۵۸	وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	بهراستی در این قرآن برای مردم هرگونه مثالی بیان کردیم؛
	وَلَيْنَ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ	و اگر برای آنان نشانه‌ای روشن، بر حقانیت دعوتت بیاوری،
	لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا	قطعاً کافران می‌گویند:
	إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ	«شما فقط ادعاهای باطل و بی‌اساس دارید!»
۵۹	كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ	این چنین، خدا راه هدایت را بر دل‌های کسانی که حقایق را نمی‌دانند، می‌بندد.
۶۰	فَاصْبِرْ	بنابراین صبور باش؛
	إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ	که وعده‌ی خدا حق است،
	وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يَوْقِنُونَ	و مبادا کسانی که یقین ندارند؛ تو را از راه و روش درستی که داری، سست و منحرف کنند.

۶	وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ	از میان مردم، کسی هست که طالب سخنان باطل و بیهوده است.
	لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ	تا جاهلانه دیگران را از راه خدا منحرف کند.
	وَ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا	و آن را به مسخره گیرد.
	أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ	چنین کسانی، عذابی خوارکننده خواهند داشت.
۷	وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا	هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود.
	وَلَّى مُسْتَكْبِرًا	متکبرانه توجه نمی‌کند؛
	كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا	گویی که آن را نشنیده است؛
	كَانَ فِي أُذُنِهِ وَقْرًا	گویی گوش‌هایش سنگین است.
	فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	پس او را به عذابی دردناک بشارت ده.
۲۰	أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَّا فِي الْأَرْضِ	آیا توجه نکرده‌اید که خدا منافع آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است، در اختیار شما قرار داد؟
	وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ	و نعمت‌هایش را برایتان گسترش داد و بر شما تمام کرد.
	ظَاهِرَةً وَ بَاطِنَةً	نعمت‌هایی که آشکار و پنهان است.
	وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ	برخی از مردم، درباره‌ی خدا بحث و جدل می‌کنند.
	بِغَيْرِ عِلْمٍ	بدون هیچ دانشی،
	وَ لَا هُدًى	و بدون این‌که هدایت شده باشند.
	وَ لَا كِتَابٍ مُنِيرٍ	و بدون داشتن هیچ کتاب روشنگری.
۲۱	وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ	هنگامی که به آنان گفته شود «از آنچه خدا نازل کرده، پیروی کنید»
	قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا	می‌گویند: «نه، بلکه از آنچه پدرانمان را بر آن معتقد یافتیم، پیروی می‌کنیم.»
	أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ	(آیا از آنها پیروی می‌کنند) هرچند شیطان آنان را به عذاب آتش شعله‌ور دعوت کند؟!
۲۲	وَ مَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ	هر کسی وجود خود را تسلیم خدا کند و صلاح کار خویش را به او سپارد.
	وَ هُوَ مُحْسِنٌ	در حالی که نیکوکار است.
	فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ	بی‌گمان خود را به محکم‌ترین وسیله وصل کرده است.
	وَ إِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ	آری، عاقبت همه‌ی کارها، تنها به دست خداست.
۲۳	وَ مَنْ كَفَرَ	هر کسی کفر ورزد.

فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ	کفر او تو را اندوهگین نکند،
إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ	چرا که بازگشت آنان فقط به نزد ماست؛
فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا	سپس آنان را از کارهایشان با خبر می‌کنیم،
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	خداوند، اسرار درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند.
۲۴ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا	اندکی آنان را بهره‌مند می‌کنیم،
ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ	و آنگاه ایشان را به عذابی سخت گرفتار خواهیم کرد.
۲۹ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ	آیا ندیده‌ای که خدا (با آمدن بهار،) از ساعات شب می‌کاهد و شب را در روز داخل می‌کند،
وَّ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ	و (با آمدن پاییز،) از ساعات روز می‌کاهد و روز را در شب داخل می‌کند،
وَّ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ	و خورشید و ماه را در اختیار خود قرار داده؟
كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	به طوری که هر يك تا زمانی معین در حرکت‌اند؛
وَّ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ	و آیا نمی‌دانی که خدا از کارهایتان آگاه است؟
۳۰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ	این‌ها برای این است که (بدانید) فقط خدا حق است،
وَّ أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ	و آنچه به جای او می‌پرستند، باطل است،
وَّ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ	و فقط خدا بلندمرتبه و بزرگ است.
۳۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَةِ اللَّهِ	آیا توجه نمی‌کنی که کشتی‌ها به سبب لطف خدا، در دریا روانند؟
لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ	تا او برخی از نشانه‌های خود را به شما نشان دهد،
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ	به‌راستی در این پدیده نشانه‌هایی بزرگ برای همه‌ی کسانی است که بسیار صبور و شکرگزار هستند.
۳۲ وَ إِذَا غَشِيَهم مَوْجٌ كَالظُّلَلِ	هنگامی که موجی بزرگ، همچون قطعه‌های ابر سیاه بر آنان سایه افکند،
دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ	با اعتقاد خالص، خدا را صدا می‌زنند.
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ	پس از آن، هنگامی‌که آنان را نجات می‌دهد و به خشکی می‌رساند،
فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ	برخی از آنان، راه راست را پیش می‌گیرند (و بسیاری به شرك گذشته‌شان باز می‌گردند).
وَّ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ	آری، فقط افراد پیمان‌شکن و ناسپاس، آیات و نشانه‌های ما را انکار می‌کنند.
۳۳ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
اتَّقُوا رَبَّكُم	خود را از خشم پروردگارتان حفظ کنید،
وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ	و از روزی بترسید که هیچ پدری به جای فرزندش مجازات نمی‌شود،
وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا	و هیچ فرزندی نیز از به جای پدرش مجازات نمی‌شود،
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ	بی‌گمان وعده‌ی خدا حق است.

فَلَا تَعْرَظْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا	پس مبادا زندگی دنیا، شما را بفریید،
وَلَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ بِاللَّهِ الْعَرْوُ	و مبادا شیطانِ فریب‌کار، شما را نسبت به رحمت خدا فریب دهد و در برابر او مغرور کند.
۳۴ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ	بهراستی آگاهی از زمان قیامت فقط نزد خداست،
و يُنْزِلُ الْغَيْثَ	و او باران را نازل می‌کند،
و يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ	و از آنچه در رحم‌ها وجود دارد، آگاه است،
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا	و هیچ‌کسی نمی‌داند که فردا چه چیزی به دست می‌آورد،
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ	و هیچ‌کسی نمی‌داند که در کدام سرزمین خواهد مرد،
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ	(ولی خدا از همه‌ی این امور آگاه است،) زیرا خدا بسیار دانا و آگاه است.

سجدة

۴	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا	خدا آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آنهاست آفرید.
	فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	آنها را در شش دوره آفرید،
	ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ	و (همراه با آفرینش جهان) فرمانروایی و تدبیر آن را به دست گرفت،
	مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ	شما جز او هیچ سرپرست و شفاعت‌کننده‌ای ندارید،
	أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	آیا عبرت نمی‌گیرید؟
۵	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ	کارهای جهان را از آسمان تدبیر می‌کند و به زمین می‌رساند،
	ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ	سپس در روزی (نتیجه همه‌ی امور) به سوی او بالا می‌رود،
	فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ	که این روز، به اندازه‌ی هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمردید.
۶	ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	این است آن خدای شکست‌ناپذیر و مهربان، که از پنهان و آشکار آگاه است،
۷	الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	که هر چه آفرید، نیکو آفرید،
	وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ	و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد.
۸	ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ	سپس نسل او را از نطفه و آب بی‌ارزشی که عصاره‌ای از انسان است قرار داد؛
۹	ثُمَّ سَوَّاهُ	آنگاه او را کامل و متعادل کرد،
	وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ	و از روح خودش در او دمید،
	وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ	و برای شما گوش و چشم و دل پدید آورد؛
	قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ	اما فقط اندکی از شما شکرگزاری می‌کنید.

۱۰	وَ قَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ	کافران گفتند: «آیا زمانی که خاک شدیم و در زمین ناپدید شدیم،
	أَنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ	آیا ممکن است در آفرینش جدیدی در آییم؟!»
	بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ	حقیقت این است که آنان، روبه‌رو شدن با پروردگارشان را انکار می‌کنند.
۱۱	قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ	بگو: «فرشته‌ی مرگ که بر شما مأمور شده است، جان شما را کامل می‌گیرد،
	ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ	آنگاه فقط به پیشگاه پروردگارتان بازگردانده می‌شوید».
۱۲	وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ	ای کاش آن زمان را می‌دیدید که گناه‌کاران در پیشگاه پروردگارشان سر به زیر افکنده‌اند،
	رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَ سَمِعْنَا	(و می‌گویند:) «پروردگارا حقیقت را دیدیم و شنیدیم؛
	فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا	پس ما را بازگردان تا کار شایسته کنیم،
	إِنَّا مَوْقِنُونَ	که ما به یقین رسیدیم.»
۱۳	وَ لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا	اگر می‌خواستیم، مسلماً هدایت هر کسی را در اختیار خودش می‌گذاشتیم؛
	وَ لَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي	ولی این سخن از جانب من قطعی شده است،
	لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ	که حتماً دوزخ را از همه‌ی جن‌ها و انسان‌های گناه‌کار پر خواهم کرد.
۱۴	فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا	(پس به آنان گفته می‌شود) به سزای این که روبه‌رو شدن با امروز را فراموش کردید، طعم عذاب را بچشید،
	إِنَّا نَسِينَاكُمْ	ما نیز شما را فراموش می‌کنیم،
	وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ	و اینک، طعم عذاب جاودان را بچشید،
	بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	به سزای کارهایی که می‌کردید.

احزاب

۴	مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ	خدا در وجود هیچ‌کسی دو قلب (و دو عقیده‌ی مختلف) قرار نداده است،
	ی	

۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ	نعمت‌های خدا نسبت به خود را یاد کنید؛
	إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ	آنگاه که سپاه‌هایی از قبایل مختلف عرب سراغ شما آمدند،
	فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا	پس ما نیز به سوی آنان بادی عجیب و هولناک فرستادیم،
	وَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا	و سپاه‌هایی که آنان را نمی‌دیدید، (بر ایشان مسلط کردیم)،
	وَ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا	آری خدا به کارهایتان بیناست.

۱۰	إِذْ جَاءَتْكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلِ مِنْكُمْ	آنگاه که سپاهیان مشرکان از بالا و پایین شهر شما به سوی شما آمدند،
	وَ إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ	و آن زمان که از شدت ترس، چشم‌ها چیزی را درست نمی‌دید،
	وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ	و جان‌ها به گلو رسیده بود،
	وَ تَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا	و به خدا گمان‌های ناروا بردید (که چرا ما را یاری نکرد)،
۱۱	هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ	آنجا بود که مؤمنان آزمایش شدند،
	وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا	و به سختی دچار زلزله و اضطراب شدند.
۱۲	وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ	آنگاه که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان مرضی از شك و تردید بود، گفتند:
	مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا	«خدا و پیامبرش به ما فقط وعده‌ی دروغ دادند.»
۱۳	وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ	آنگاه که گروهی از آنان گفتند:
	يَا أَهْلَ يَثْرِبَ	«ای مردم مدینه،
	لَا مُقَامَ لَكُمْ	اینجا، جای ماندن شما نیست،
	فَارْجِعُوا	پس به خانه‌هایتان بازگردید.»
	وَ يَسْتَأْذِنُ قَرِيبٌ مِنْهُمْ النَّبِیَّ	و گروهی از آنان، از پیامبر اجازه‌ی بازگشت می‌خواستند،
	يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ	و می‌گفتند: «خانه‌های ما بی‌حفاظ است»؛
	وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ	در حالی که بی‌حفاظ نبود؛
	إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا	بلکه فقط قصد فرار داشتند.
۱۴	وَ لَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا	اگر مردم مدینه از سوی مشرکان از هر طرف مورد هجوم قرار می‌گرفتند،
	ثُمَّ سُوِّلُوا الْفِتْنَةَ	و پس از آن، از منافقان خواسته می‌شد که به شرك و بی‌ایمانی بازگردند،
	لَا تَوَّهَا	قطعاً به آن درخواست عمل می‌کردند،
	وَ مَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا يَسِيرًا	و فقط اندکی درنگ می‌کردند و به‌سرعت آن را می‌پذیرفتند،
۱۵	وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ	حال آن‌که بی‌گمان پیش از این، با خدا عهد بسته بودند،
	لَا يُؤَلِّونَ الْآدْبَارَ	که در میدان جنگ، به دشمن پشت نکرده و فرار نکنند.
	وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا	و در قیامت در مورد وفای به عهد با خدا از آنها سؤال خواهد شد.
۱۶	قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ	بگو: «فرار، سودی به حالتان ندارد،
	إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ	اگر از مرگ یا کشته شدن فرار کنید،

	و إِذَا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا	که در آن صورت، فقط اندکی از زندگی بهره‌مند خواهید شد.
۱۷	قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ	بگو: «چه کسی شما را در برابر اراده‌ی خدا نکه می‌دارد؛
	إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا	اگر برای شما رنج و زحمتی بخواهد،
	أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً	یا رحمتی برای شما اراده کند.
	و لَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لَا نَصِيرًا	آنان، غیر از خدا، هیچ سرپرست و یآوری برای خود نمی‌یابند،
۱۸	قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ	قطعاً خداوند می‌شناسد کسانی از شما را که مردم را از جهاد باز می‌دارند،
	و الْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا	و کسانی را که به برادرانشان می‌گویند «نزد ما بیایید».
	و لَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا	آنان، افرادی ترسو هستند و فقط زمان اندکی در جنگ حضور دارند؛
۱۹	أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ	در حالی که از هر نوع یاری رساندن به شما دریغ می‌کنند،
	فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ	پس هنگامی که ترس از رفتن به جنگ، سراغشان می‌آید،
	رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ	می‌بینی در حالی که تو نگاه می‌کنند که چشمانشان از ترس در حلقه می‌چرخد؛
	كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ	همچون کسی که به سبب فرا رسیدن مرگ بیهوش می‌شود.
	فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ	پس هنگامی که ترس برطرف می‌شود،
	سَلَقَوْكُمْ بِالْحَسَنَةِ حِدَادٍ	با زبان‌هایی تند، به شما طعنه می‌زنند،
	أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ	با حرص به مال و غنایمی که به دست آورده‌اید،
	أَوَّلَيْكَ لَمْ يُؤْمِنُوا	آنان ایمان نیاورده‌اند،
	فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ	و به همین سبب، خداوند اعمالشان را تباه می‌کند،
	وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	و این کار همواره بر خدا آسان است.
۲۰	يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا	منافقان می‌پندارند که سپاهیان کافر، هنوز از اطراف مدینه نرفته‌اند،
	وَ إِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ	و اگر دوباره آن سپاهیان بیایند،
	يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ	منافقان دوست داشتند بیرون از مدینه و در بیابان، همراه بیابان‌نشینان بودند،
	يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ	و از دیگران درباره‌ی اخبار شما سؤال می‌کردند،
	وَ لَوْ كَانُوا فِيكُمْ	و اگر در میانتان بودند،
	مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا	از روی ناچاری، فقط کمی همراه شما می‌جنگیدند.
۲۳	مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ	برخی از مؤمنان، بزرگ مردانی هستند،
	صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ	که بر سر پیمانی که با خدا بستند، صادقانه ایستادند.

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَ	پس بعضی از آنان در راه وفای به عهد و پیمان خود جان دادند.
وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ	و برخی از آنان، در انتظار شهادت هستند.
وَ مَا بَدَّلُوا بَدِيلًا	و به هیچ وجه عهدشان را با خدا تغییر ندادند؛
لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ	تا سرانجام خداوند به راستگویان به سبب صداقتشان پاداش دهد.
وَ يُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ	و اگر بخواهد، منافقان را عذاب کند،
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	یا (اگر توبه کنند) توبه‌شان را بپذیرد؛
إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا	زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
يا أَيُّهَا النَّبِيُّ	ای پیامبر،
قُلْ لِأَزْوَاجِكَ	به همسرانت بگو:
إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا	«اگر خواهان زندگی دنیا و زینت آن هستید،
فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ	بباید تا با دادن مال و اموال شما را بهره‌مند کنم،
وَ أُسَرِّحَنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا	و به نیکویی رهایتان کنم؛
وَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الدَّارَ	و اگر خدا و پیامبرش و سرای آخرت را می‌خواهید،
الْآخِرَةَ	
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا	خدا نیز برای کسانی از شما که نیکوکار هستند، پاداشی بزرگ آماده کرده است.»
يا نِسَاءَ النَّبِيِّ	ای زنان پیامبر،
مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ	هر یک از شما که آشکارا مرتکب کار زشتی شود،
يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ	عذاب برای او چندین برابر می‌شود،
وَ كَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا	این کار همواره برای خدا آسان است.
وَ مَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ	و هر کس از شما که با فروتنی، از خدا و پیامبرش فرمان برد،
وَ تَعْمَلْ صَالِحًا	و کار شایسته بکند،
نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ	پاداشش را دوچندان به او می‌دهیم،
وَ أَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا	و برایش رزق و روزی نیکو آماده کرده‌ایم.
يا نِسَاءَ النَّبِيِّ	ای زنان پیامبر،
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ	شما مانند هیچ کدام از زنان دیگر نخواهید بود؛
إِنْ اتَّقَيْتُنَّ	اگر خود را از خشم خدا حفظ کنید،

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ	بنابر این هنگام صحبت با نامحرم با ناز و عشوه سخن نگویند؛
فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ	زیرا مردانی که در دل‌هایشان بیماری و هرزگی است، نسبت به شما طمع می‌کنند؛
وَ قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا	و باید شایسته سخن بگویید.
وَ قَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ	و در خانه‌هایتان بمانید.
وَ لَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى	و همچون خودنمایی زنانِ دوران جاهلیتِ در گذشته خودنمایی نکنید.
وَ أَقِمْنَ الصَّلَاةَ	و نماز را به جای آورید.
وَ آتِينَ الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق کنید.
وَ أَطِعْنَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید.
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ	جز این نیست که خدا می‌خواهد.
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ	هر گونه آلودگی را از شما اهل بیتِ خاندان عصمت و طهارت بزداید.
وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا	و شما را کاملاً پاک و مطهر کند.
وَ اذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ	و اما شما ای زنان پیامبر آنچه در خانه هایتان خوانده می‌شود را به یاد داشته باشید.
مِنَ آيَاتِ اللَّهِ وَ الْحِكْمَةِ	یعنی آیات خدا و حکمت را.
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا	خداوند همواره دقیق و آگاه است.
وَ مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَ لَا مُؤْمِنَةٍ	حق ندارد هیچ مرد و زن باایمانی.
إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ أَمْرًا	هنگامی که خدا و پیامبرش کاری را واجب می‌کنند.
أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ	اختیاری در کار خویش برای خود قائل باشد.
وَ مَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و هر کسی از خدا و پیامبرش نافرمانی کند.
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا	قطعاً دچار گمراهی آشکاری شده است.
وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا	و هیچ تغییری برای قوانین الهی نخواهی یافت.
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان.
لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ	مانند کسانی نباشید که موسی را آزار دادند.
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا	آنگاه خدا او را از سخن زشت آنان، پاک و مبرا کرد؛
وَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا	و او نزد خدا آبرومند بود.
إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَ	ما امانت را بر آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه کردیم.
الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ	
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا	پس آن‌ها، توان به دوش کشیدن آن را نداشتند و از به عهده گرفتنش سربیزی کردند.

و از پذیرش آن ترسیدند؛	وَ أَشْفَقْنَ مِنْهَا	
و انسان، آن بار را به دوش کشید.	وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ	
او همواره بسیار ستمکار و نادان است.	إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا	
عاقبت کار این است که خدا، مردان و زنان منافق را عذاب می‌کند،	لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ	۷۳
و همچنین مردان و زنان مشرک را،	وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ	
و به زنان و مردان مؤمن، لطف و عنایت می‌کند.	وَ يَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ	
آری، خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.	وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	

سبأ

آیا به آنچه پیش رو و پشت سرشان از آسمان و زمین، در هر طرف وجود دارد، نگاه می‌کنند؟	أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ	۹
اگر بخواهیم، آنان را در زمین فرو می‌بریم،	إِنْ نَشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ	
یا پاره‌هایی از سنگ‌های آسمانی را بر آنان فرود می‌آوریم،	أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ	
قطعاً در این سخن برای هر بنده‌ای که به درگاه خدا بازمی‌گردد، نشانه ایی وجود دارد.	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ	
و شفاعت هیچ کسی نزد او سودی ندارد؛	وَ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ	۲۳
مگر برای کسی که در مورد او اجازه دهد،	إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ	
بگو: «چه کسی از آسمان‌ها و زمین به شما روزی می‌دهد؟»	قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	۲۴
بگو: «خدا یکتا.	قُلِ اللَّهُ	
و حقیقتاً، ما یا شما،	وَ إِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ	
یا بر راه هدایت هستیم، یا در گمراهی آشکاری به سر می‌بریم.»	لَعَلِّي هُتًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	
بگو: «شما به خاطر گناهان ما بازخواست نمی‌شوید،	قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا	۲۵
و ما نیز به خاطر کارهای شما بازخواست نخواهیم شد.»	وَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ	

۲۶	قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا	بگو: «پروردگار ما، همگی را گرد هم خواهد آورد.
	ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ	آنگاه میان ما به حق داوری می‌کند،
	وَ هُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ	و فقط او قضاوت‌کننده و بسیار داناست.»
۲۷	قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَىٰ الْحَقُّم بِهٖ شُرَكَاءَ	بگو: «کسانی را که شریک خدا قرار داده‌اید، به من نشان دهید،
	كَلَّا	به هیچ وجه چنین نیست،
	بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	بلکه او خدای شکست‌ناپذیر و حکیم است.»
۱	الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	سپاس و ستایش برای خدای یکتا است که پدیدآورنده‌ی آسمان‌ها و زمین است،
	جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا	و فرشتگان را فرستادگانی قرار داد،
	أُولَىٰ أَعْيُنٍ مَّثْنَىٰ وَ ثَلَاثَ وَ رُبَاعَ	که دو و سه و چهار بال دارند.
	يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ	او هر چه را که بخواهد، در آفرینش اضافه می‌کند؛
	إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	زیرا خدا بر هر کاری تواناست.
۲	مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا	خدا، هر رحمتی را که برای مردم بگشاید، هیچ کسی نمی‌تواند مانع آن باشد،
	وَ مَا يُمْسِكِ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ	و آنچه را که نخواهد به کسی بدهد، بعد از او کسی قادر به فرستادن آن نیست.
	وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	آری، او شکست‌ناپذیر و حکیم است.
۸	أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ	پس آیا کسی که کار زشتش برای او آراسته شده،
	فَرَأَاهُ حَسَنًا	و به همین سبب، آن را خوب می‌داند (مانند کسی است که هدایت شده است؟)،
	فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ	آری، خدا هر کسی را که بخواهد به سزای کفر و گناہانی که از او سر زده گمراه می‌کند،
	وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ	و هر کسی را که بخواهد به پاداش ایمان و درستکاریش هدایت می‌کند،
	فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ	پس مبادا جانت از حسرتِ ایمان نیاوردنِ آنان، از دست برود؛
	إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ	چرا که خدا از کارهای آنان به‌خوبی آگاه است (و به سبب همین کارهای زشت، آنان را گمراه کرده است).

هر کسی عزت و سربلندی می‌خواهد، (باید آن را از خدا بخواهد؛)	۱۰	مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ
زیرا عزت و شکست‌ناپذیری، تنها از آن خداست،		فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
سخنان پاکیزه، به سوی او بالا می‌رود،		إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
و کار شایسته، آن سخنان را برتری می‌بخشد،		و الْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
و کسانی که حیل‌های زشت به کار می‌گیرند،		و الَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ
عذابی شدید خواهند داشت،		لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
و نیرنگشان تباه و بر باد است.		و مَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ
خداوند، شما را از خاکی ناچیز آفرید؛	۱۱	وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
سپس از نطفه‌ای بی ارزش،		ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
آنگاه شما را گونه‌هایی از زن و مرد قرار داد.		ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
و هیچ زنی باردار نمی‌شود و فرزند خود را به دنیا نمی‌آورد، (مگر این‌که خدا از آن آگاه است)،		وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَ لَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ
و هیچ کسی عمر طولانی نمی‌کند،		وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
و از عمر هیچ کسی کاسته نمی‌شود،		و لَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ
مگر این‌که در نوشته‌ای ثبت شده است.		إِلَّا فِي كِتَابٍ
این کار برای خدا آسان است.		إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
آن دو دریا، یکسان نیستند،	۱۲	وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ
یکی شیرین و برطرف‌کننده‌ی تشنگی، و نوشیدنش گواراست؛		هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ
و آن دیگری شور و تلخ است.		و هَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
و از هر دو دریا، گوشت تازه‌ی ماهی می‌خورید،		وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا
و از آن مهره‌های زینتی برای آراستن خود استخراج می‌کنید،		و تَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا

و تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ	و کشتی‌ها را در آن می‌بینی که آب را می‌شکافند و حرکت می‌کنند،
لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ	از فضل خدا طلب کنید،
و لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	و او را سپاسگزاری کنید.
۱۳ یُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ	با آمدن بهار، از ساعات شب می‌کاهد و شب را در روز داخل می‌کند،
و یُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ	و با آمدن پاییز، از ساعات روز می‌کاهد و روز را در شب داخل می‌کند،
و سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ	و خورشید و ماه را در اختیار دارد؛
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى	(و با اراده‌ی خدا) هر یک تا زمانی معین در حرکتند.
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ	این خدای یکتا است؛ مالک و صاحب‌اختیار شما.
لَهُ الْمُلْكُ	فرمان‌روایی فقط از آن اوست،
و الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ	و کسانی که به جای او می‌پرستید،
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ	مالک کمترین چیزی هم نیستند.
۱۴ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ	اگر بت‌ها را صدا بزنید، صدای شما را نمی‌شنوند،
و لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ	و اگر هم بشنوند، به خواسته‌ی شما نمی‌توانند پاسخی بدهند،
و يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ	و روز قیامت، این که شما آنها را شریک خدا قرار می‌دادید، انکار می‌کنند،
و لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ	هیچ‌کسی مانند خداوند آگاه، تو را از حقایق باخبر نمی‌کند.
۱۵ يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،
أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ	همه‌ی شما به خدا نیاز دارید و محتاج او هستید،
و اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ	و این خداست که بی‌نیاز و شایسته‌شده است.
۱۶ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ	اگر بخواهد، شما را از بین می‌برد،
و يَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ	و مخلوقاتی جدید به وجود می‌آورد.

و این کار برای خدا دشوار نیست.	و مَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بَعِزٌ	۱۷
هیچ گناهکاری، بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد،	و لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ	۱۸
و اگر شخصی با بار سنگین گناه، دیگری را به برداشتن بخشی از آن بار فرا خواند،	وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَا	
ذره‌ای از آن برداشته نخواهد شد.	لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ	
هرچند خویشاوند او باشد،	وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ	
تو فقط کسانی را هشدار می‌دهی که در پنهان نیز از پروردگارشان می‌ترسند،	إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ	
و نماز را به جای می‌آورند،	و أَقَامُوا الصَّلَاةَ	
هر کسی از زشتی‌ها پاک شود و رشد یابد،	وَمَنْ تَزَكَّىٰ	
فقط به سود خودش پاک شده و رشد یافته است،	فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ	
و بازگشت همه فقط به سوی خداست.	وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ	
نابینا و بینا یکسان نیستند؛	وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ	۱۹
و نه تاریکی‌ها و روشنایی؛	وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ	۲۰
و نه سایه و گرمای آفتاب؛	وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُورُ	۲۱
و زندگان و مردگان نیز یکسان نیستند.	وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ	۲۲
خداوند، هر کسی را که بخواهد برای پذیرش حق شنوا می‌کند،	إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ	
و تو نمی‌توانی کافرانِ دل‌مرده که همچون مردگان در گورها هستند را شنوا کنی.	وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ	
تو فقط هشداردهنده‌ای.	إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ	۲۳
ما تو را حقیقتاً مزده‌دهنده و هشداردهنده فرستادیم؛	إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا	۲۴
و هیچ امتی نیست، مگر این که هشداردهنده ای در آن بوده است.	وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ	
اگر تو را دروغگو می‌دانند، تعجبی نیست،	وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ	۲۵

	فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	زیرا که اقوام قبل از آنان نیز پیامبران را دروغگو شمردند؛
	جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ	حال آن که پیامبرانشان دلایل روشن برای آنها آوردند،
	وَ بِالزُّبُرِ	و همچنین نوشته‌های عبرت‌آموز،
	وَ بِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ	و نیز کتاب روشنگر.
۲۶	ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا	آنگاه کافران را مجازات کردم،
	فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ	پس ببین مجازات من نسبت به آنان چگونه بود؟
۳۱	وَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ	و آنچه بر تو از این قرآن وحی کرده‌ایم، حق و حقیقت است،
	مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	که کتب آسمانی پیش از خود را تأیید می‌کند،
	إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ	به راستی خداوند نسبت به بندگانش آگاه و بیناست.
۳۲	ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ	سپس این کتاب را به ارث دادیم،
	الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا	به کسانی که از میان بندگانهان برگزیده‌ایم،
	فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ	پس برخی از بندگانهان به خود ستم می‌کنند،
	وَ مِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ	و بعضی میانه‌رو و معتدل هستند،
	وَ مِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ	و گروهی با توفیق خدا و به وسیله ی کارهای خوب از دیگران سبقت می‌گیرند،
	ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ	این نعمت الهی، حقیقتاً لطف و عنایتی بزرگ است.
۳۳	جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا	آن افراد شایسته در باغ‌هایی از بهشت برای همیشه وارد می‌شوند.
	يُحَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا	در آنجا، با دستبندهایی از طلا و مروارید آراسته می‌شوند،
	وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ	و لباس‌شان در آنجا ابریشم است.
۳۴	وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ	و می‌گویند: «سپاس و ستایش، از آن خداست؛
	الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ	که اندوه را از ما برطرف کرد،

	إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ	به راستی پروردگار ما بسیار آمرزنده و قدرشناس است؛
۳۵	الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ	که از روی لطف و عنایت خویش، ما را در سرای جاودان جای داد؛
	لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ	که در اینجا، نه رنجی به ما می‌رسد،
	و لَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ	و نه دچار خستگی می‌شویم.»
۳۶	وَالَّذِينَ كَفَرُوا	و کافران،
	لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ	آتش دوزخ برای آنهاست،
	لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا	نه فرمان مرگشان صادر می‌شود تا بمیرند،
	و لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا	و نه عذاب آتش بر آنان سبک می‌شود،
	كَذَلِكَ نُجْزِي كُلَّ كَافِرٍ	بدین سان، هر شخص ناسپاسی را کیفر می‌دهیم.
۳۷	وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا	آنها در آنجا به شدت فریاد می‌زنند:
	رَبَّنَا أَخْرِجْنَا	«پروردگارا، ما را از اینجا بیرون بیاور،
	نَعْمَلْ صَالِحًا	تا کارهای شایسته کنیم،
	غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ	غیر از کارهایی که قبلاً می‌کردیم.»
	أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم	ولی پاسخ می‌آید که: «آیا به اندازه‌ی کافی به شما عمر ندادیم،
	مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ	که اگر شخصی می‌خواست عبرت بگیرد، در آن مدت فرصت داشت عبرت بگیرد،
	و جَاءَكُمُ النَّذِيرُ	و مگر پیامبری هشداردهنده نزد شما نیامد؟
	فَذُوقُوا	بنابراین بچشید؛
	فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ	که ستم‌کاران هیچ یآوری ندارند.»
۳۸	إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	خداوند از غیب آسمان‌ها و زمین آگاه است،
	إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	او اسرار درون سینه‌ها را به خوبی می‌داند.

۳۹	هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ	او شما را یکی پس از دیگری در زمین ساکن کرد.
	فَمَنْ كَفَرَ	پس هر کسی کفر ورزد،
	فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ	کفرش فقط به زیان خودش است.
	و لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا	و کفر کافران فقط موجب زیاد شدن خشمی بزرگ در پیشگاه پروردگارشان نسبت به آنان خواهد شد،
	و لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا	و کفر کافران فقط به زیان آنان می‌افزاید.
۴۰	قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ	بگو: «مرا از بت‌هایتان آگاه کنید،
	الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	که به جای خدا می‌پرستید،
	أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ	به من نشان دهید که چه چیزی از زمین را آفریده‌اند،
	أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ	یا در آفرینش آسمان‌ها شراکتی دارند؟
	أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا	یا به آنان کتابی داده‌ایم،
	فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ	که به سبب داشتن آن، دلیل روشنی دارند؟
	بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا	این‌طور نیست بلکه ستمکاران فقط به یکدیگر وعده‌هایی دروغین می‌دهند.
۴۱	إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	خداوند، آسمانها و زمین را با اراده‌ی خود نگه می‌دارد،
	أَنْ تَزُولَا	تا از بین نروند،
	وَ لَئِنْ زَالَتَا	و اگر در آستانه‌ی نابودی قرار گیرند،
	إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي	غیر از خدا، هیچ‌کسی نیست که آن‌ها را حفظ کند،
	إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا	او بسیار بردبار و آمرزنده است.
۴۲	وَ اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ	مشركان، پیش از بعثت پیامبر با قاطعیت تمام به خدا سوگند خوردند،
	لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ	که اگر هشداردهنده‌ای نزدشان بیاید،

	لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ	حتماً از هر یک از امت‌ها و اقوامی که پیامبر داشته‌اند هدایت‌یافته‌تر خواهند شد.
	فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ	پس هنگامی که هشداردهنده‌ای سراغشان آمد،
	مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا	فقط بر دوری آنها از حق و حقیقت افزود.
۴۳	إِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ	این روی‌گردانی به خاطر تکبر و برتری‌جویی در زمین بود،
	و مَكَرَ السَّيِّئِ	و نیرنگ بدی بود؛
	و لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ	در حالی که نیرنگ بد فقط دامن صاحبش را می‌گیرد،
	فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ	بنابراین آیا منتظر چیزی غیر از قانون اولیه و همیشگی الهی هستند؟
	فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا	ولی برای قانون الهی، هرگز تغییری نمی‌یابی
	و لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا	و همچنین برای قانون الهی، هرگز جابجایی نمی‌یابی
۴۴	أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	آیا در زمین سیر و سیاحت نکرده‌اند،
	فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	تا ببینند عاقبت اقوام پیش از آنان چگونه بوده است؛
	وَ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً	با این که آن اقوام از اینان نیرومندتر بودند،
	وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ	آری، هیچ چیز، در آسمانها و در زمین، نمی‌تواند از حوزه‌ی قدرت خدا بگریزد؛
	إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا	زیرا او همواره دانا و تواناست.
۴۵	وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا	اگر خداوند، مردم را به کیفر آنچه به دست آوردند مجازات می‌کرد،
	مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ	هیچ جنبنده‌ای را بر زمین باقی نمی‌گذاشت؛
	وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	ولی تا زمانی معین به آنان مهلت می‌دهد،
	فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ	پس هنگامی که زمان مرگشان فرا رسد،
	فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا	متوجه خواهند شد که خداوند همواره به بندگانش بیناست.

۱	یس	یا، سین.
۲	وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ	سوگند به قرآنِ پر حکمت؛
۳	إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	که تو از فرستادگانِ ما هستی؛
۴	عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ	و بر راهی راست قرار داری.
۵	تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ	خدای شکست ناپذیر و مهربان قرآن را نازل کرده است.
۶	لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ	تا با آن قومی را بیم دهی که به پدرانِشان هشدار داده نشده بود،
	فَهُمْ غَافِلُونَ	و از این رو غافلند.
۷	لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ	به راستی فرمانِ عذابِ الهی بر بیشتر آنان لازم شده است؛
	فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	ولی باز هم ایمان نمی‌آورند.
۸	إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا	ما در گردن‌های آنان غل و زنجیرهایی قرار داده‌ایم.
	فَهُيَ إِلَى الْأَذْقَانِ	که تا چانه‌هایشان ادامه دارد،
	فَهُمْ مُقَمَّقُونَ	و به همین سبب، سرهایشان رو به بالاست و نمی‌توانند جلوی خود را ببینند.
۹	وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا	و از پیش رویشان مانعی قرار داده‌ایم.
	وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	و از پشت سرشان نیز مانعی نهاده‌ایم.
	فَأَغْشَيْنَاهُمْ	و بر دیدگان آنان پرده‌ای افکنده‌ایم.
	فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ	در نتیجه، نمی‌بینند.
۱۰	وَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ	برای آنان یکسان است،
	أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	که آنها را از عذابِ الهی بیم دهی یا ندهی؛

	لا يُؤْمِنُونَ	در هر صورت، آن‌ها ایمان نمی‌آورند.
۱۱	إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	هشدار تو فقط برای کسی مؤثر است که از قرآن پیروی کند،
	وَ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ	و در نهان، از خدای رحمان بترسد؛
	فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَ آجَرٍ كَرِيمٍ	پس او را به آمرزش بزرگ و پاداشی ارزشمند مژده بده.
۱۲	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى	این ما هستیم که مردگان را زنده می‌کنیم،
	وَ نَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَ آثَارَهُمْ	و آنچه را که از پیش فرستاده و آثار کارهایشان را می‌نویسیم،
	وَ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ	و همه چیز را در کتابی روشن‌گر ثبت کرده‌ایم.
۲۸	وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ	بعد از او، بر قومش هیچ لشکری از آسمان (برای هلاکت آنان) نفرستادیم،
	وَ مَا كُنَّا مُنْزِلِينَ	و نیازی نبوده که (برای عذاب آنها) لشکری را فرو فرستیم؛
۲۹	إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	بلکه وسیله‌ی نابودی آنان فقط صدایی هولناک و مرگبار، به طور ناگهانی بود،
	فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ	که به دنبال آن، خاموش و بی‌حرکت شدند.
۳۰	يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ	ای افسوس بر این بندگان!
	مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	هیچ پیامبری نزد آنان نیامد، مگر این‌که او را مسخره می‌کردند.
۳۱	أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ	آیا ندیدند که پیش از آنان چه بسیار نسل‌هایی را هلاک کردیم،
	أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ	که دیگر به سوی آنان باز نمی‌گردند؟
۳۲	وَ إِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ	و جز این نیست که همه‌ی آنان در پیشگاه ما حاضر خواهند شد.
۶۳	هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ	این، جهنمی است که به شما وعده داده می‌شد.
۶۴	إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ	امروز به سزای کفرتان وارد آن شوید و در آن بسوزید.
۶۵	الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ	امروز دهانهایشان را بر هم می‌بندیم (تا نتوانند صحبت کنند)،

و تَكَلَّمْنَا أَيْدِيَهُمْ	و دست‌هایشان با ما سخن می‌گوید،
و تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ	و پاهایشان گواهی می‌دهد،
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	درباره‌ی کارهایی که می‌کردند.
۶۶ وَ لَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ	اگر بخواهیم، قطعاً چشمانشان را از بین می‌بریم.
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ	پس بدون چشم چگونه می‌توانند ببینند و در راه خود از یکدیگر سبقت گیرند؟
۶۷ وَ لَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ	اگر بخواهیم، در همان جایی که هستند، قطعاً چهره‌هایشان را به صورت هایی زشت و پلید تبدیل می‌کنیم.
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا	و در نتیجه، نه می‌توانند از آن وضعیت عبور کنند.
و لَا يَرْجِعُونَ	و نه می‌توانند بازگردند.
۶۹ وَ مَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ	ما به پیامبر شعر نیاموختیم.
وَ مَا يَنْبَغِي لَهُ	و شاعری سزاوار او نیست.
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُبِينٌ	این قرآن، فقط برای یادآوری و سخنی روشن‌گر است؛
لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا	تا زنده‌دلان را هشدار دهد.
وَ يَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ	و فرمان عذاب را بر کافران، قطعی کند.

صافات

۱۱ فَاسْتَفْتِهِمْ	حال از آنان بپرس،
أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا	که آیا آفرینش آنان سخت‌تر است،
أَمْ مِّنْ خَلْقِنَا	یا موجوداتی دیگر که آن‌ها را نیز ما آفریده‌ایم.
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ	ما انسانها را از گلی چسبناک آفریده‌ایم.
۱۲ بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُونَ	آری، تو از انکار آنها تعجب می‌کنی، ولی آنان مسخره می‌کنند؛
۱۳ وَ إِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ	و هنگامی که نصیحت می‌شوند، عبرت نمی‌گیرند؛
۱۴ وَ إِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ	و زمانی که نشانه‌ای معجزه‌آسا می‌بینند، به مسخره می‌گیرند؛

۱۵	وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	و می‌گویند: «این فقط جادویی آشکار است؛
۱۶	أَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا	آیا زمانی که مردیم و خاک و استخوان شدیم،
	أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	به راستی دوباره زنده می‌شویم؟
۱۷	أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	آیا پدران ما نیز زنده می‌شوند؟»
۱۸	قُلْ نَعَمْ	بگو: «آری»
	وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ	زنده می‌شوید و ذلیلانه به محشر روان خواهید شد.
۱۹	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ	زنده کردن مردگان با يك صدای ناگهانی است،
	فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ	و پس از آن، برمی‌خیزند و با حیرت نگاه می‌کنند؛
۲۰	وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا	و می‌گویند: «وای بر ما!
	هَذَا يَوْمُ الدِّينِ	این روز جزاست!»
۲۱	هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ	آنگاه از سوی خدا ندا می‌آید: «این، همان روز جدایی حق و باطل است،
	الَّذِي كُنْتُمْ بِهِى تُكَذِّبُونَ	که همواره آن را دروغ می‌شمردید.
۲۲	أُحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ أَزْوَاجَهُمْ	ای فرشتگان، ستمکاران و هم‌دستانشان را گرد آورید،
	وَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و آنچه را که به جای خدا می‌پرستیدند.
۲۳	فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ	و آنها را به راه جهنم راهنمایی کنید؛
۲۴	وَ قِفُوهُمْ	آنان را نگه دارید،
	إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ	که باید بازخواست شوند؛
۲۵	مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ	چرا یکدیگر را یاری نمی‌کنید؟!»
۲۶	بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ	دیگر از تکبر و لجابت‌شان خبری نیست بلکه آنان امروز کاملاً تسلیم هستند.
۲۷	وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ	آنگاه رو به یکدیگر کرده و سؤال می‌کنند.
۲۸	قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ	می‌گویند: «شما در ظاهر با خیرخواهی به سراغ ما می‌آمدید ولی در واقع ما را گمراه می‌کردید.»
۲۹	قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ	آنان پاسخ می‌دهند: «این‌طور نیست بلکه شما خودتان ایمان نداشتید؛
۳۰	وَ مَا كَانْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ	و ما هیچ تسلطی بر شما نداشتیم؛
	بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ	بلکه شما، افرادی سرکش بودید؛
۳۱	فَحَقَّقْ عَلَيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا	آری، وعده‌ی عذاب پروردگارمان در مورد ما محقق شد،
	إِنَّا لَذَائِقُونَ	و قطعاً ما عذاب را خواهیم چشید؛
۳۲	فَاعْوِينَاكُمْ	(کافران می‌گویند:) «ما شما را گمراه کردیم؛

	إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ	زیرا خودمان هم گمراه بودیم.»
۳۳	فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ	بنابراین، آنان امروز در عذاب شریکند.
۳۴	إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ	آری، با گناهکاران اینگونه رفتار می‌کنیم.
۳۵	إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	آنان چنین بودند که وقتی به آنها گفته می‌شد «هیچ خدایی جز خدای یکتا نیست»
	يَسْتَكْبِرُونَ	از قبول آن تکبر می‌ورزیدند؛
۳۶	وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا آلَهُتِنَا لِشَاعِرٍ بَجْنُونِ	و می‌گفتند: «آیا به‌راستی ما به خاطر شاعری دیوانه باید خدایانمان را رها کنیم؟»
۳۷	بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ	(پیامبر، شاعری دیوانه نیست) بلکه حق را آورده،
	وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ	و فرستادگان خدا را تصدیق نموده است.
۳۸	إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْإِلِيمِ	قطعاً شما عذاب دردناک را می‌چشید؛
۳۹	وَمَا تَحْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	و فقط به خاطر کارهایی که می‌کردید، مجازات خواهید شد.
۱۳۳	وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ	به راستی لوط از فرستادگان ما بود.
۱۳۴	إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ	یاد کن زمانی را که او و خانواده‌اش همه را نجات دادیم؛
۱۳۵	إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ	مگر زنی سالخورده که در بین باقی‌ماندگان در عذاب ماند.
۱۳۶	ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ	سپس دیگران را نابود کردیم.
۱۳۷	وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ	به‌راستی شما صبحگاهان از کنار ویرانه‌های آنان عبور می‌کنید.
۱۳۸	وَبِاللَّيْلِ	و شب هنگام نیز همین‌طور.
	أَفَلَا تَعْقِلُونَ	آیا نمی‌اندیشید؟

ص

۳	كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ	چه بسیار نسل‌هایی که پیش از آنان نابود کردیم.
	فَنَادُوا	پس هنگام نزول عذاب ندای پشیمانی سردادند؛
	وَلَاتِ حِينَ مَنَاصٍ	حال آن که دیگر زمان گریختن از عذاب نبود.
۴	وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ	آنان تعجب کردند که هشداردهنده‌ای از میان خودشان به سوی آنها آمد،
	وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ	و کافران گفتند: «این جادوگری بسیار دروغگو است؛
۵	أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا	آیا خدایان متعددی را انکار کرده و معبود خویش را خدایی یگانه قرار داده است؟
	إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ	به راستی این سخنی عجیب است!»
۶	وَإِنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ	و بزرگان قوم او از نزد پیامبر بیرون رفتند و گفتند:

	أَنِ امشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ	«بروید و بر پرستش خدایانتان ایستادگی کنید.
	إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ	قطعاً این همان چیزی است که از ما خواسته شده است؛
۷	مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ	ما این گفته را در آخرین آیین موجود نشنیده‌ایم.
	إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ	این فقط دروغ‌پردازی است؛
۸	أَأُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا	آیا از میان همه‌ی ما، قرآن بر او نازل شده است؟»
	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي	حقیقت این است که آنها نسبت به سخن من (که خدای آنها هستم)، در شك و تردید به سر می‌برند؛
	بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ	چرا که هنوز عذاب مرا نچشیده‌اند.
۹	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ	آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار شکست‌ناپذیر و بسیار بخشنده‌ات، نزد آنان است؟
۱۰	أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا	آیا اینکه، فرمان‌روایی آسمان‌ها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در اختیار دارند؟
	فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ	اگر چنین است با هر وسیله‌ی ممکن، به آسمان صعود کنند (و مانع نزول وحی بر پیامبر شوند)!
۱۱	جُنُدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ	کافران لشکر کوچک شکست‌خورده‌ای از گروه‌های مختلف هستند.
۱۲	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ	پیش از آنان نیز قوم نوح، پیامبران را دروغگو شمردند؛
	وَ عَادٌ	و همچنین قوم عاد،
	وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ	و فرعون که میخ‌هایی برای شکنجه داشت،
۱۳	وَ ثَمُودُ	و قوم ثمود،
	وَ قَوْمُ لُوطٍ	و قوم لوط،
	وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ	و اهالی آن سرزمین پردرخت یعنی قوم شعیب.
	أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ	این‌ها، گروه‌های مختلف کافر در گذشته هستند.
۱۴	إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ	همه‌ی آنها پیامبران را دروغگو شمردند؛
	فَحَقَّ عِقَابِ	به همین سبب، مجازات من بر آنان حتمی شد.
۱۵	وَ مَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً	این‌ها فقط منتظر يك صدای هولناک و مرگبار هستند که ناگهان می‌آید،
	مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ	و تأخیری هم نخواهد داشت.
۱۶	وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ	با تمسخر گفتند: «پروردگارا، در دادن بهری ما از عذاب قبل از روز قیامت شتاب کن!»
۱۷	إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ	در برابر سخنانشان صبر کن،
	وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ	و بنده‌ی ما داوود نیرومند را به یاد آور؛
	إِنَّهُ وَ آوَابٌ	که او بسیار به درگاه خدا توجه می‌کرد.
۱۸	إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ	ما کوه‌ها را همراه او مأمور کردیم،

	يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ	تا هنگام عصر و صبحگاهان، خدا را به پاکی یاد کنند.
۱۹	وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً	و پرندگان را نیز دسته جمعی مأمور کردیم تا همراه او تسبیح گویند،
	كُلُّ لَهٍ وَأَوَابٌ	و همه‌ی آنها همیشه به درگاه ما توجه داشتند.
۲۰	وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ	و حکومت او را تقویت کردیم،
	وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ الْخِطَابِ	و به او حکمت و نیز قدرت تشخیص حق از باطل در گفت‌وگو و دعوی بین دو نفر را عطا کردیم.
۲۱	وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ	آیا خبر آن افرادی که با هم دعوا و اختلاف داشتند، به تو رسیده است،
	إِذْ تَسُوْرُوا الْمِحْرَابِ	در آن زمان که از دیوار محراب عبادت داوود بالا رفتند؛
۲۲	إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ	و ناگهانی به داوود وارد شدند،
	فَفَزَعَ مِنْهُمْ	پس از آنها ترسید.
	قَالُوا لَا تَخَفْ	گفتند: «ترس،
	خَصِمَانِ بَغِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ	ما دو نفر شاکی هستیم که یکی از ما بر دیگری ستم کرده است،
	فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ	پس میان ما به حق قضاوت کن،
	وَلَا تَشْطِطْ	و ستم نکن،
	وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ	و راه درست را به ما نشان بده.
۲۳	إِنَّ هَذَا أَخِي	این برادر من است،
	لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً	که نود و نه گوسفند دارد،
	وَلِي نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ	و من تنها يك گوسفند دارم،
	فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا	می‌گوید که این را هم به من واگذار کن،
	وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ	و در این دعوا بر من چیره شده است و نمی‌توانم حقم را از او بگیرم.»
۲۴	قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ	داوود گفت: «قطعاً او به تو ستم کرده است،
	بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ	به علت مطالبه‌ی گوسفند تو برای افزودن به گوسفندان خودش،
	وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ	و در حقیقت بسیاری از شریکان،
	لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ	به یکدیگر ستم می‌کنند؛
	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند،
	وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ	و آنان خیلی اندك هستند.»
	وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ	داوود متوجه شد که ما با این ماجرا او را آزموده‌ایم،
	فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ	بنابراین از پروردگارش آمرزش خواست،

	و خَرَّ رَاكِعًا	و خاضعانه برای خدا به خاک افتاد.
	و أَنَابَ	و به درگاهش توبه کرد.
۲۵	فَعَفَرْنَا لَهُ ذُلِّكَ	ما نیز آن تقصیر را بر او بخشیدیم.
	وَ إِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ	و بهراستی او نزد ما مقام و منزلتی والا دارد.
	وَ حُسْنِ مَّآبٍ	و دارای عاقبتی نیکو است.
۲۶	يَا دَاوُودُ	ای داوود.
	إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ	ما تو را جانشینی برای خود در زمین قرار دادیم.
	فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ	بنابراین، میان مردم به حق داوری کن.
	وَ لَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ	و از هوا و هوس پیروی نکن؛
	فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	که تو را از راه خدا منحرف می‌کند.
	إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	به راستی آنان که از راه خدا منحرف شده‌اند.
	لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ	عذابی سخت خواهند داشت.
	بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ	به سبب فراموش کردن روز حساب.
۳۵	قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي	گفت: «پروردگارا، مرا ببامرز.
	وَ هَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي	و حکومتی به من ببخش که پس از من سزاوار هیچ‌کس نباشد؛
	إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ	به راستی تو بسیار بخشنده‌ای.»
۳۶	فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ	پس باد را در اختیار او قرار دادیم.
	تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُجَاءَ حَيْثُ أَصَابَ	که به فرمان او به هر جا که می‌خواست، به آرامی حرکت می‌کرد.
۳۷	وَ الشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَ غَوَاصٍ	و از طایفه‌ی جن‌ها، بنا و غواص در اختیارش قرار دادیم.
۳۸	وَ آخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ	و گروه دیگری از جن‌ها را در اختیارش قرار دادیم که در زنجیرها به هم بسته شده بودند.
۳۹	هَذَا عَطَاؤُنَا	و به او گفتیم: «این، بخشش بی‌شمار ماست؛
	فَأْمْنٌ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ	پس به هر که می‌خواهی، از آن ببخش، یا نگاه دار.»
۴۰	وَ إِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ	بهراستی او نزد ما مقام و منزلتی والا دارد.
	وَ حُسْنِ مَّآبٍ	و همچنین دارای عاقبتی نیکو است.
۵۵	هَذَا	این، سرنوشت پرهیزکاران است.
	وَ إِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَّآبٍ	و اما طغیانگران، بی‌گمان عاقبت بدی دارند؛
۵۶	جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا	جهنمی که در آن وارد شده، و می‌سوزند.

و چه بد بستری برای استراحت است!	فَعِيسَ الْمِهَادُ	
این مجازات طغیانگران است،	هَذَا	۵۷
پس باید از آن آب جوشان و چرکاب متعفن بچشند،	فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَ غَسَاقٌ	
و عذاب‌های گوناگون دیگری از این قبیل،	وَ آخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجُ	۵۸
آنگاه به پیشوایان دوزخیان خطاب می‌شود: «این، گروهی از پیروان شما هستند که همراه شما وارد دوزخ می‌شوند.»	هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ	۵۹
آنها می‌گویند: «بدا به حال شما.»	لَا مَرْحَبًا بِهِمْ	
آنان در آتش وارد شده و می‌سوزند.	إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ	
پیروان آنان می‌گویند: «بدا به حال خودتان،	قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ	۶۰
این شما بودید که این عذاب را از پیش برای ما فراهم کردید؛	أَنْتُمْ قَدْ مَتَمَوْهُ لَنَا	
پس چه مکان بدی برای استقرار است!	فَعِيسَ الْقَرَارُ	
پیروان می‌گویند: «پروردگارا، هر کسی که این عذاب را از پیش برای ما فراهم کرده است،	قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا	۶۱
عذابی دوچندان در آتش برایش بیفزای.»	فَرِدَهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ	
اهل آتش می‌گویند: «چه شده که مردانی را نمی‌بینیم؟!‌	وَ قَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا	۶۲
که همواره آنان را انسان‌های بدی می‌شمردیم،	كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ	
آیا بی‌سبب آنان را در دنیا مسخره می‌کردیم،	أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا	۶۳
آیا آنان نیز در دوزخ‌اند ولی چشمان ما آنها را نمی‌بینند؟»	أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ	
قطعاً این بحث و جدل دوزخیان، حقیقت دارد.	إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقُّ تَحَاصُّمِ أَهْلِ النَّارِ	۶۴

زمر

اگر ناسپاسی کنید،	إِنْ تَكْفُرُوا	۷
خدا از شما بی‌نیاز است،	فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ	
و ناسپاسی را برای بندگانش نمی‌پسندد،	وَ لَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ	
ولی اگر شکرگزاری کنید،	وَ إِنْ تَشْكُرُوا	
آن را برای شما می‌پسندد،	يَرْضَاهُ لَكُمْ	
و هیچ گناهکاری، بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد،	وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ	
آنگاه بازگشت شما، تنها به پیشگاه پروردگارتان است،	ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ	
و شما را از کارهایی که می‌کردید، آگاه می‌کند؛	فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	

	إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	زیرا او اسرار درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند.
۸	وَ إِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ	هنگامی که رنج و گرفتاری مختصری به انسان برسد،
	دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ	پروردگارش را صدا می‌زند؛ در حالی که امیدش از همه جا قطع شده و به درگاه او باز می‌گردد،
	ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ	پس از آن، هنگامی که خدا از جانب خود، نعمتی به او می‌بخشد،
	نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ	گرفتاری و رنجی که پیش از این، برای برطرف شدن آن، خدا را می‌خواند، فراموش می‌کند،
	وَ جَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا	و برای خدا شریکانی قرار می‌دهد،
	لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ	تا مردم را از راه او منحرف کند،
	قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا	به چنین شخصی بگو: «در حالی که کافری، اندکی خوش باش و از دنیا لذت ببر؛
	إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ	که تو سرانجام از دوزخیانی.»
۹	أَمْ مَنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ	آیا آن کافر ناسپاس بهتر است، یا کسی که در ساعتی از شب با فروتنی مشغول طاعت است؟
	سَاجِدًا وَ قَائِمًا	در حال سجده یا ایستاده،
	يَحْذَرُ الْآخِرَةَ	و از آخرت می‌ترسد،
	وَ يَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ	و به رحمت پروردگارش امیدوار است،
	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ	بگو: «آیا یکسانند کسانی که می‌دانند،
	وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ	با کسانی که نمی‌دانند؟
	إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ	تنها خردمندان عبرت می‌گیرند.»
۱۱	قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ	بگو: «من مأمور شده‌ام که خدای یکتا را بپرستم؛
	مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ	در حالی که عبادت خود را برای او خالص کرده‌ام؛
	وَ أُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ	و مأمور شده‌ام که نخستین مسلمان باشم.»
۱۳	قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ	بگو: «اگر من نیز از پروردگارم نافرمانی کنم، از عذاب روزی بزرگ می‌ترسم.»
۱۴	قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي	بگو: «فقط خدای یکتا را می‌پرستم؛ در حالی که عبادتم را برای او خالص کرده‌ام؛
۱۵	فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ	شما نیز هر آنچه را که می‌خواهید، به جای او بپرستید.»
	قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ	بگو: «زیان‌کاران حقیقی،
	الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	کسانی هستند که سرمایه‌ی وجود خویش و خانواده‌ی خود را روز قیامت از دست دادند.
	أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ	آگاه باشید که زیان آشکار، همین است.»
۱۶	لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ	آنان در بالای سرشان، سقفی از آتش دارند،

و مِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ	و زیر پاهایشان نیز زیراندازهایی آتشین،
ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ	این است عذابی که خدا بندگان را از آن می‌ترساند،
يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ	پس ای بندگان من، خود را از عذاب من حفظ کنید.
۲۲	أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ آیا کسی که خدا دلش را برای تسلیم شدن در برابر حقیقت و پذیرش اسلام آماده کرده،
فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ	و با نوری بزرگ از سوی پروردگار حرکت می‌کند، (همچون کوردلان گمراه است)؟
فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ	پس وای بر کسانی که دل‌هایشان به سبب رو گرداندن از یاد خدا همچون سنگ شده است!
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ	آنان در گمراهی آشکاری به سر می‌برند.
۲۳	اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ خداوند، بهترین سخن را نازل کرد؛
كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ	کتابی که آیاتش در زیبایی مانند یکدیگر است و این زیبایی، در آیات گوناگون آن تکرار شده است،
تَقَشَّعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ	از شنیدن آن، لرزه بر اندام کسانی می‌افتد که از پروردگارشان می‌ترسند،
ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ	آنگاه جسم و جان‌شان با یاد خدا آرام می‌شود،
۲۷	وَ لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ قطعاً در این قرآن، برای مردم، از هر چیز، نمونه‌ای آوردیم و حقایقی را بیان کردیم؛
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ	باشد که عبرت گیرند.
۲۸	قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ قرآن، به زبان عربی و فصیح و بدون هیچ گونه انحراف از حق می‌باشد؛
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ	باشد که خود را از خشم خدا حفظ کنند.
۳۰	إِنَّكَ مَيِّتٌ تو قطعاً می‌میری،
وَ إِنَّهُمْ مَيِّتُونَ	و آنان نیز قطعاً خواهند مرد.
۳۲	فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ پس چه کسی ستمکارتر است از آن که بر خدا دروغ بسته باشد،
وَ كَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ	و هنگامی که راستی و حقیقت، بهروشنی نزدش آمده، آن را دروغ شمرده باشد،
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ	آیا در جهنم، جایگاهی برای کافران نیست؟
۳۳	وَ الَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ و کسانی که راستی و حقیقت را برای مردم آوردند،
وَ صَدَّقَ بِهِ	و آن را تصدیق کردند،
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ	پرهیزکاران حقیقی هستند.
۳۴	لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ آنچه را بخواهند، نزد پروردگارشان خواهند داشت،
ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ	پاداش نیکوکاران این گونه است.
۳۵	لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا تا خداوند، کارهای بدشان را که مرتکب شده بودند، بپوشاند،

	و يَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ	و آنان را با بهترین کارهایی که می‌کردند، پاداش بدهد.
۳۸	وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ	اگر از آنان بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده است؟ قطعاً می‌گویند: «خدا یکتا».
	قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	بگو: «پس به من خبر دهید که آیا آنچه شما به جای خدا می‌پرستید،
	إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ	اگر خدا بخواهد به من گرفتاری و آسیبی برساند،
	هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّي	آیا می‌توانند آسیب او را برطرف کنند؟
	أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ	یا اگر بخواهد از جانب خود به من رحمتی عنایت فرماید،
	هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِي	آیا آنان می‌توانند جلوی رحمتش را بگیرند؟»
	قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ	بگو: «حمایت خدا برای من کافی است.
	عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ	آری، توکل‌کنندگان، تنها بر او توکل می‌کنند.»
۳۹	قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ	بگو: «ای قوم من، در همین حال کفر و انکار خود، عمل کنید،
	إِنِّي عَامِلٌ	من نیز طبق وظیفه‌ی خود عمل می‌کنم،
	فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ	به‌زودی خواهید دانست؛
۴۰	مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ	که عذاب خوارکننده، به سراغ چه کسی می‌آید،
	وَ يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ	و در آخرت نیز عذابی همیشگی بر او فرود می‌آید؟»
۴۲	اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا	خداوند، ارواح مردم را در هنگام مرگشان به طور کامل می‌گیرد،
	وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا	و ارواحی را که صاحبانشان هنوز نمرده‌اند، در وقت خوابشان می‌گیرد،
	فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ	پس ارواحی را که مردن بر صاحبان آن‌ها حتمی شده، نزد خود نگه می‌دارد،
	وَ يُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	و ارواح دیگر را که صاحبانشان در خواب هستند تا زمانی معین به بدنهایشان باز می‌فرستد،
	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	به‌راستی در این پدیده نشانه‌هایی است برای افرادی که می‌اندیشند.
۴۴	قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا	بگو: «شفاعت، فقط برای خداست.
	لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	که فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط برای اوست،
	ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و سپس به پیشگاه او بازگردانده می‌شوید.»
۴۹	فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا	هنگامی که رنج و گرفتاری مختصری به انسان برسد، ما را می‌خواند،
	ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا	سپس هنگامی که نعمتی را که آن هم از جانب ماست، به او عطا کنیم،
	قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ	می‌گوید: «این نعمت را فقط به سبب مهارت و دانشی که دارم به من داده‌اند.»
	بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ	البته این‌طور نیست، بلکه این آزمایش الهی است؛

	وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
۵۰	قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	به راستی اقوام قبل از آنها نیز این سخن را گفتند.
	فَمَا آغْنِي عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	پس آنچه از سرمایه‌های دنیایی به دست می‌آوردند، سودی به حالشان نداشت.
۵۱	فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا	پس کیفر کارهای زشتی که کردند، به آنان رسید.
	وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ	و نیز کسانی که از قوم تو هستند و ظلم کردند.
	سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا	به زودی کیفر کارهای زشتی که انجام دادند، به آنان خواهد رسید؛
	وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ	و آنان توان گریز از عذاب الهی را نخواهند داشت.
۵۲	أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا	مگر ندانسته‌اند.
	إِنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ	که خداوند، رزق و روزی را برای هر کسی که بخواهد، گسترش می‌دهد.
	وَيَقْدِرُ	یا به اندازه می‌دهد؟
	إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ	قطعاً در این سخن نشانه‌هایی برای افرادی است که ایمان دارند.
۵۳	قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ	بگو: «ای بندگان من که به زیان خود در انجام گناه، زیاده‌روی کرده‌اید.
	لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ	از رحمت خدا نومید نشوید؛
	إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا	زیرا خداوند همه‌ی گناهان را با توبه می‌آمرزد؛
	إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	قطعاً او بسیار آمرزنده و مهربان است.
۵۴	وَ آتِبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ	و به درگاه پروردگارتان توبه کنید.
	وَ اسْلِمُوا لَهُ	و تسلیم او شوید؛
	مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ	پیش از آن که عذاب سراغتان بیاید.
	ثُمَّ لَا تُنْصِرُونَ	و پس از آن دیگر یاری نشوید.
۵۵	وَ اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ	و از میان کتاب‌های آسمانی از بهترین آنها، که بر شما نازل شده است، پیروی کنید؛
	مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً	پیش از آن که عذاب، ناگهانی سراغتان آید.
	وَ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ	در حالی که از زمان آن بی‌خبرید.
۵۶	أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ	این هشدار را دادیم تا مبدا کسی در فردای قیامت بگوید:
	يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ	«افسوس بر من، به سبب کوتاهی که در حق خدا و طاعت او کردم.
	وَ إِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاحِرِينَ	در حالی که آیات الهی را مسخره می‌کردم.»
۵۷	أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي	یا کسی نگوید: «اگر خدا مرا هدایت می‌کرد.
	لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ	حتماً از پرهیزکاران می‌شدم.»

۵۸	أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ	یا زمانی که عذاب را می بیند، بگوید:
	لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً	«ای کاش بازگشتی به دنیا داشتم،
	فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ	تا از نیکوکاران می شدم.»
۵۹	بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي	آنگاه، از سوی خدا به او ندا شود که هدایتیم را به تو رساندم و آیات و نشانه‌هایم نزدت آمد؛
	فَكَذَّبْتَ بِهَا	پس تو آنها را دروغ شمردی،
	وَاسْتَكْبَرْتَ	و تکبر ورزیدی،
	وَ كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ	و از کافران شدی؟
۶۰	وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	و در روز قیامت،
	تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ	کسانی را که بر خدا دروغ بستند، می بینی که چهره‌هایشان سیاه است،
	أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ	آیا در دوزخ، جایگاهی برای متکبران نیست؟
۶۱	وَ يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ	و خدا، کسانی را که خود را از خشم او حفظ کرده‌اند، نجات می‌دهد، تا رستگار شوند.
	لَا يَمَسُّهُمْ السَّوْءُ	نه بدی به آنان می‌رسد،
	وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ	و نه اندوهگین می‌شوند.
۶۲	لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	کلیدهای گنجینه‌های آسمان‌ها و زمین، تنها به دست اوست،
	وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ	کسانی که به آیات خدا کفر ورزیدند،
	أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	آنان زیان‌کاران حقیقی هستند.
۶۴	قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تُأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ	بگو: «ای جاهلان، آیا به من فرمان می‌دهید که جز خدای یکتا را پرستم؟
۶۵	وَ لَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ	به راستی به تو وحی شده است،
	وَ إِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ	و به کسانی که پیش از تو بوده‌اند،
	لَئِنْ أَشْرَكَ	که اگر شرک بورزی،
	لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ	قطعاً اعمال تو نابود می‌شود،
	وَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ	و حتماً از زیانکاران خواهی شد.
۶۶	بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ	هرگز چنین نکن بلکه تنها خدای یکتا را پرست،
	وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ	و از شکرگزاران باش.
۶۷	وَ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ	خدا را چنان که سزاوار اوست به بزرگی و قدرت نشناختند؛
	وَ الْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	حال آن که زمین در روز قیامت به طور کامل، در اختیار و تصرف اوست،
	وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ	و آسمان‌ها، به دست قدرتش، در هم پیچیده خواهند شد.

او پاک و منزّه و بالاتر از شرک‌ورزی آنان است.	سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ	
و در صور دمیده شود.	وَ تُفْخَحُ فِي الصُّورِ	۶۸
پس همه‌ی کسانی که در آسمان‌ها و در زمین هستند، می‌میرند.	فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ	
جز کسانی که خدا بخواهد.	إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ	
سپس بار دیگر در صور دمیده می‌شود.	ثُمَّ تُفْخَحُ فِيهِ أُخْرَى	
پس همگی به پا می‌خیزند و در انتظار فرمان خدا می‌مانند.	فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ	
و زمین به نور پروردگارش روشن می‌شود.	وَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا	۶۹
و نامه‌ی اعمال مردم آورده می‌شود.	وَ وُضِعَ الْكِتَابُ	
و پیامبران و گواهانِ اعمال، به صحنه‌ی محشر آورده شوند.	وَ جِئَءَ بِالنَّبِيِّينَ وَ الشُّهَدَاءِ	
و میانشان به‌عدالت داوری خواهد شد.	وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ	
بی آن که مردم مورد ستم واقع شوند.	وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ	
و پاداش اعمال هر کسی به طور کامل به او داده می‌شود.	وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ	۷۰
و خدا از کارهایشان آگاه‌تر است.	وَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ	
و کافران، گروه گروه به سوی دوزخ رانده می‌شوند.	وَ سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا	۷۱
پس هنگامی که به آن می‌رسند.	حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا	
درهای دوزخ باز می‌شود.	فُتِّحَتْ أَبْوَابُهَا	
و نگاهبانانش به آنان می‌گویند:	وَ قَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا	
«مگر پیامبرانی از خودتان برایتان نیامدند.	أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ	
که آیات پروردگارتان را بر شما می‌خواندند.	يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم	
و شما را از روبه‌رو شدن با این روز هشدار می‌دادند؟»	وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا	
دوزخیان می‌گویند: «چرا، آمدند و خواندند.	قَالُوا بَلَىٰ	
ولی ما کافر شدیم، و فرمان عذاب در باری کافران قطعی شده است.»	وَ لَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ	
گفته می‌شود: «از درهای دوزخ وارد شوید؛	قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ	۷۲
و همیشه در آن خواهید ماند.	خَالِدِينَ فِيهَا	
پس جایگاه متکبران در دوزخ چقدر بد است!»	فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ	
و کسانی که در دنیا خود را از خشم پروردگارشان حفظ کردند، گروه گروه به سوی بهشت روان می‌شوند.	وَ سِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا	۷۳
پس هنگامی که به آن می‌رسند.	حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا	

	وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا	درهایش به رویشان باز است،
	وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا	و نگهبانان بهشت به آنان می‌گویند:
	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ	«سلام بر شما،
	طِبُّكُمْ	خوش آمدید،
	فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ	پس برای همیشه در بهشت وارد شوید.»
۷۴	وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ	و بهشتیان می‌گویند: «سپاس و ستایش، از آنِ خداست،
	الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ	که وعده‌اش را برای ما محقق کرد،
	وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ	و زمینِ بهشت را به ما ارث داد؛
	نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ	به طوری که هر جایی از بهشت را که بخواهیم، منزلگاه خود برمی‌گزینیم،
	فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ	پس پاداش اهل عمل چقدر خوب است!»
۷۵	وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ	و فرشتگان را می‌بینی، گرداگرد عرش حلقه زده‌اند،
	يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ	در حالی که پروردگارشان را می‌ستایند و تسبیح می‌گویند،
	وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ	و میان خلایق به عدالت داوری می‌شود،
	وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	و سرانجام گفته خواهد شد: «سپاس و ستایش، از آنِ خداست که پروردگار جهانیان است.»

غافر

۱	حم	حا، میم.
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	این کتاب، از جانب خدای شکست‌ناپذیر و دانا نازل شده است؛
۳	غَافِرِ الذَّنْبِ	که گناهان را می‌آمرزد،
	وَقَابِلِ التَّوْبِ	و توبه را می‌پذیرد،
	شَدِيدِ الْعِقَابِ	و کافران را به سختی مجازات می‌کند،
	ذِي الطَّوْلِ	و به بندگان نعمتهای فراوان می‌دهد،
	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	هیچ معبودی جز او نیست،
	إِلَيْهِ الْمَصِيرُ	و بازگشت همه فقط به سوی اوست.
۱۱	فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا	پس به گناهانمان اعتراف کردیم،
	فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ	حال آیا راهی برای بیرون رفتن از عذاب وجود دارد؟»
۱۲	فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ	پس داوری و صدور فرمان، برای خداوند بلندمرتبه‌ی بزرگ است.»

۱۳	هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ	او کسی است که نشانه‌هایش را به شما نشان می‌دهد.
	وَ يُنْزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا	و از آسمان، رزق و روزی برایتان فرومی‌فرستد.
	وَ مَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ	و فقط کسانی که به درگاه خدا باز می‌گردند، متذکر این حقایق می‌شوند.
۱۴	فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ	پس در حالی که عبادت خود را برای خدا خالص کرده‌اید، او را بپرستید؛
	وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ	هرچند کافران از این کار شما ناراحت شوند.
۲۰	وَ اللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ	خداوند حکم حق می‌دهد.
	وَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ	و معبودهایی که مشرکان، به جای خدا می‌پرستند.
	لَا يَقْضُونَ بَشَيْءٍ	نمی‌توانند هیچ حکمی بدهند.
	إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ	قطعاً خدا بسیار شنوا و بیناست.
۲۱	أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	آیا در زمین سیر و سیاحت نکردند.
	فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ	تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنان بودند، چگونه شد؟
	كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً	بی گمان آن گذشتگان از اینها نیرومندتر بودند.
	وَ آثَارًا فِي الْأَرْضِ	و دارای آثار و بناهای محکم‌تری در زمین بودند.
	فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ	پس خداوند، آنان را به سبب گناهانشان مجازات کرد.
	وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ	و هیچ کسی نبود که آنها را از عذاب خدا حفظ کند.
۲۲	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ	آن مجازات بدین سبب بود که پیامبران‌شان همراه معجزات و دلایل روشن نزدشان می‌آمدند؛
	فَكَفَرُوا	ولی آن مردم کفر ورزیدند.
	فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ	پس خدا آنان را مجازات کرد؛
	إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ	زیرا او نیرومند است و به سختی مجازات می‌کند.
۳۵	الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ	همان کسانی که در مورد آیات و نشانه‌های خدا بحث و جدل می‌کنند.
	بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ	بی‌آنکه دلیلی برای آنها آمده باشد.
	كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا	بحث و جدلشان نزد خدا و مؤمنان، سخت نفرت‌انگیز است.
	كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ	بدین ترتیب، خداوند راه هدایت را بر هر قلب متکبر و زورگویی می‌بندد.
۴۵	فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا	آری، خدا نیز او را از آسیب‌های نیرنگ آنها حفظ کرد.

و عذاب سخت، فرعونیان را فراگرفت:	وَ حَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ	
آتش که صبح و عصر بر آن عرضه می‌شوند،	النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا	۴۶
و روزی که قیامت برپا می‌شود،	و يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ	
گفته می‌شود: «فرعونیان را در سخت‌ترین عذاب وارد کنید.»	ادخلوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ	
کسانی که در آتش‌اند، به نگهبانان دوزخ می‌گویند:	وَ قَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ	۴۹
«از پروردگارتان بخواهید به اندازه‌ی یک روز، بخشی از عذاب را از ما کم کند.»	أُدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ	
نگهبانان دوزخ می‌گویند: «مگر پیامبران شما برایتان دلایل روشن نیاوردند؟»	قالوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ	۵۰
دوزخیان می‌گویند: «بله»	قالوا بَلَىٰ	
نگهبانان دوزخ می‌گویند: «خودتان از او بخواهید،	قالوا فَادْعُوا	
و بدانید که درخواست کافران هرگز پذیرفته نمی‌شود.»	وَ مَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ	
کسانی که در مورد آیات و نشانه‌های خدا بحث و جدل می‌کنند،	إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ	۵۶
بی‌آنکه دلیلی برایشان آمده باشد،	بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَاهُم	
علت بحث و جدل‌شان این است که در سینه‌هایشان تکبر است،	إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ	
که هرگز به خواسته‌ی خیالی خود نخواهند رسید،	مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ	
پس به خدا پناه ببر؛	فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ	
زیرا فقط او بسیار شنوا و بیناست.	إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ	
او کسی است که شما را از خاک آفرید:	هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ	۶۷
پس از آن از نطفه‌ای بی‌ارزش،	ثُمَّ مِنْ نُّطْقَةٍ	
آنگاه از لخته‌ای خون،	ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ	
و پس از آن، شما را به صورت نوزادی از شکم مادرانتان بیرون می‌آورد،	ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا	
آنگاه شما را پرورش می‌دهد تا به کمال رشد عقلی و جسمی خود برسید،	ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ	
و پس از آن باز هم به شما زندگی می‌بخشد تا پیر و ناتوان شوید،	ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا	
و برخی از شما، پیش از آن که به جوانی یا پیری برسند جان‌شان گرفته می‌شود،	وَ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ	
و شما را آفرید تا به زمانی معین که برای برپایی قیامت مشخص شده برسید،	وَ لَتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى	
باشد که عقل خود را به کار گیرید.	وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ	

۶۸	هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ	او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند،
	فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا	پس هنگامی که به وجود آمدن چیزی را بخواهد،
	فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ	فقط به آن می‌گوید: «موجود باش،»
	فَيَكُونُ	پس بلافاصله موجود می‌شود.
۷۳	ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	آنگاه به آنان گفته می‌شود: «کجا هستند چیزهایی که برای خدا شریک قرار می‌دادید و به جای خدا می‌پرستیدید؟»
۷۴	قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا	می‌گویند: «از نظر ما ناپدید شدند؛
	بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا	بلکه ما اصلاً چیزی را نمی‌پرستیدیم.»
	كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ	بدین ترتیب، خداوند کافران را گمراه می‌کند.
۷۵	ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ	این عذاب به سبب این است که به ناحق در زمین سرخوش بودید،
	وَ بِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ	و سرمستی می‌کردید.
۷۶	أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ	اکنون، از درهای دوزخ وارد شوید؛
	خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهید ماند،
	فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ	پس جایگاه متکبران در دوزخ چقدر بد است!
۸۲	أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	آیا در زمین سیر و سیاحت نکرده‌اند،
	فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	تا ببینند عاقبت اقوام قبل از آنان چگونه بوده است؟
	كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ	آنها که در گذشته بودند، از اینها نیرومندتر بودند،
	وَ أَشَدَّ قُوَّةً وَ آثَارًا فِي الْأَرْضِ	و دارای آثار و بناهای محکم‌تری در زمین بودند،
	فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	پس آنچه به دست آوردند، سودی به حالشان نداشت.
۸۳	فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ	پس هنگامی که پیامبران‌شان، معجزات و دلایل روشن برایشان آوردند،
	فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ	به سبب آنچه نزدشان بود، یعنی علم و دانش دنیایی سرمست شدند،
	وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ	و آنچه همواره مسخره‌اش می‌کردند، آنان را فراگرفت.
۸۴	فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا	پس هنگامی که عذاب ما را دیدند،
	قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ	گفتند: «به خدای یکتا ایمان آوردیم،»
	وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ	و به آنچه برای او شریک قرار دادیم، کافر شدیم.»

۸۵	فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ	پس ایمانشان دیگر سودی به حالشان نداشت.
	لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا	هنگامی که شدت عذاب ما را دیدند.
	سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ	نپذیرفتن توبه در هنگام نزول عذاب و مرگ، قانون خداوند است که آن را از ابتدا در میان بندگان قرار داده است.
	وَ خَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ	و در آن زمان، کافران زیانکار می‌شوند.

فصلت

۹	قُلْ أَ إِنَّا لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَ تَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ	بگو: «آیا شما به‌راستی به کسی کفر می‌ورزید، که زمین را در دو دوره آفرید، و برایش همتیانی قرار می‌دهید؟ بدانید که آن خالق توانا، پروردگار جهانیان است.»
۱۰	وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَ بَارَكَ فِيهَا وَ قَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ	و بر روی زمین، کوههایی محکم و پابرجا پدید آورد، و خیر و برکت فراوانی در زمین قرار داد، و در آن، مواد خوراکی موجودات آن را، در چهار دوره مقدر کرد، به طور یکسان برای موجوداتی که روزی می‌خواهند.
۱۱	ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَ هِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَ لِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ	و پس از آن به آفرینش و تدبیر امور آسمان رو کرد، که به صورت دود بود، آنگاه به آسمان و به زمین گفت: «خواه و ناخواه به عرصه‌ی وجود درآیید.» و آن دو، گفتند: «با میل و رغبت و از سر تسلیم می‌آییم.»
۱۲	فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَ أَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ حِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ	پس آسمان را که چون توده‌ای از بخار بود به شکل هفت آسمان در دو مرحله آفرید و کارش را سامان داد، و در هر آسمان، فرمان مربوط به آن آسمان را به فرشتگان، وحی فرمود، و آسمان دنیا را با ستارگان که چون چراغ می‌درخشند آراستیم و آن را از نابودی حفظ کردیم.
۱۹	وَ يَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يَوْرَعُونَ	یاد کن روزی را که دشمنان خدا جمع شده، به سوی آتش روان می‌شوند؛ و آنان نگاه داشته می‌شوند تا همه به هم بپیوندند.
۲۰	حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ أَبْصَارُهُمْ وَ جُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	پس هنگامی که به دوزخ برسند، گوش‌ها و چشم‌ها و پوست‌هایشان، بر ضد آنان گواهی می‌دهند، در مورد آنچه مرتکب می‌شدند.

۲۱	وَ قَالُوا لِيُجْلِدَهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا	آنان به پوست‌هایشان می‌گویند: «چرا بر ضد ما شهادت دادید؟»
	قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ	می‌گویند: «خداوند، ما را به سخن آورد؛
	الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ	او که همه چیز را به سخن آورده است،
	وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ	و نخستین بار او شما را آفرید،
	وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ	و فقط به پیشگاه او بازگردانده می‌شوید.»
۲۲	وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ	و هنگام گناه که خود را مخفی می‌کردید از آن رو پنهان نمی‌شدید،
	أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ	که مبدا گوش‌هایتان برضد شما شهادت دهند؛
	وَ لَا أَبْصَارُكُمْ	و نیز چشم‌هایتان،
	وَ لَا جُلُودُكُمْ	و پوست‌هایتان،
	وَ لَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ	بلکه گمان می‌کردید که خداوند از بسیاری از کارهایتان بی‌خبر می‌ماند.
۲۳	وَ ذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ	این گمان ناروای شما که در مورد پروردگارتان داشتید، شما را هلاک کرد؛
	فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ	در نتیجه، از زیانکاران شدید.
	فَإِنْ يَصْبِرُوا	پس اگر صبر و تحمل کنند،
۲۴	فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ	باز هم آتش جایگاهشان است،
	وَ إِنْ يَسْتَعْتِبُوا	و اگر رضایت خدا را بخواهند،
	فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ	مشمول رضایت او نخواهند شد.
۲۵	وَ قَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ	و برای آنان، هم‌نشینانی بدی را جایگزین کردیم،
	فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ	تا آنچه از مادیات که پیش رویشان بود و آنچه در آینده آرزویش را داشتند، در نظرشان زیبا جلوه داد،
	وَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ	سخن خداوند درباره‌ی عذاب کافران در مورد آنان قطعی شد، که پیش از آنان کافر و نافرمان بودند؛
	مِنَ الْجِنَّةِ وَالْإِنْسِ	آنها گروهایی از جن و انس بودند،
	إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ	چرا که آنان با انکار و گناه سرمایه‌ی وجودخویش را از دست داده بودند.
۴۰	إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا	کسانی که در مورد آیات ما دچار انحراف می‌شوند، بر ما پنهان نمی‌مانند،
	أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ	آیا وضعیت کسی که در روز قیامت در آتش افکنده می‌شود، بهتر است،
	أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ	یا وضعیت کسی که با امنیت کامل، در روز قیامت می‌آید؟
	إِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ	هر چه می‌خواهید، بکنید؛

۴۲	لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ	که او به کارهایتان بینا است.
۴۳	مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ	حال آن که قرآن، کتابی شکست‌ناپذیر است؛ که باطل نه از پیش رو به آن راه دارد، و نه از پشت سر، و از سوی خداوند حکیم و شایسته‌ی ستایش نازل شده است.
۴۴	وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَ شِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ	از طرف این کافران چیزی ناروا به تو گفته نمی‌شود، مگر این که به پیامبران پیش از تو نیز گفته شده است، به راستی پروردگار تو دارای آمرزشی بسیار بزرگ و البته دارای مجازاتی دردناک است. اگر این قرآن را، به زبان غیر عربی و فصیح قرار می‌دادیم، قطعاً می‌گفتند: «چرا آیاتش برای ما روشن، بیان نشده است؟» آیا آوردن قرآنی غیر عربی از پیامبری عرب زبان ممکن است؟!» بگو: «قرآن، برای کسانی که ایمان آورده‌اند، مایه‌ی هدایت و شفاست، و کسانی که ایمان نمی‌آورند، گوش‌هایشان برای شنیدن سخنان الهی سنگین است، و (به خاطر لجابت) قرآن، سبب کوردلی آن‌هاست؛» گویی که آنان را از جایی دور صدا می‌زنند.

شوری

۱۳	شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّيْ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَن أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ	برای شما، دین آسمانی را حکم کرد؛ همانند سخنانی که به نوح سفارش کرده بود، و نیز آنچه بر تو وحی کردیم، و آنچه به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش کردیم، این که دستورات این دین را به طور کامل انجام دهید، و در انجام این دستورات گروه گروه نشوید، آنچه که مشرکان را به آن دعوت می‌کنی، برای آنها بسیار سخت است، خداوند، هر کسی را که بخواهد، بر می‌گزیند، و هر کسی را که به پیشگاه او باز گردد، به سوی آن دین هدایت می‌کند.
۱۴	وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ	مردم، تنها پس از به دست آوردن علم و آگاه شدن از حقیقت، درباره‌ی دین دچار اختلاف شدند، به سبب ستم و حسادتی که بین‌شان بود،

و اگر سخن نخستِ پروردگارت، در مورد تأخیر عذاب تا زمانی معین نبود،	و لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	
قطعا میانشان داوری می‌شد،	لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ	
و البته کسانی که پس از آنان، وارث کتاب آسمانی شدند،	وَ إِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ	
در مورد آن، شك و تردید بسیاری دارند.	لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ	
پس مردم را به این دین الهی دعوت کن،	فَلِذَلِكَ فَادْعُ	۱۵
و همان‌طور که مأمور شده‌ای در این راه استقامت داشته باش،	وَ اسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ	
و از هوا و هوسِ آنان پیروی مکن،	وَ لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ	
و بگو: «به هر کتابی که خدا نازل کرده ایمان آوردم،	وَ قُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ	
و مأمور شده‌ام که در ابلاغ دین یکسان با شما برخورد کنم،	وَ أُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ	
خدای یکتا، پروردگار ما و شماست،	اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ	
اعمال ما فقط برای خودمان است، و اعمال شما فقط برای خودتان،	لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ	
پس از روشن شدن حق، دیگر هیچ بحث و جدلی میان ما و شما وجود ندارد،	لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ	
خداوند، ما و شما را در قیامت یکجا جمع می‌کند،	اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا	
و بازگشت همه‌ی ما تنها به سوی اوست.»	وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ	
این است آنچه خداوند به بندگان خاص خود بشارت داده است؛	ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ	۲۳
همان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند.	الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	
بگو: «هیچ پاداشی برای رسالتم از شما نمی‌خواهم،	قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا	
جز دوستی همراه با پیروی از خاندانم،	إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ	
و هر کسی نیکی و حسنه‌ای به دست آورد،	وَ مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً	
حسنة‌ی او را چندین برابر می‌کنیم؛	نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا	
زیرا خداوند بسیار آموزنده و قدرشناس است.»	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ	
آیا می‌گویند: «پیامبر به خدا نسبت دروغ داده است؟» هرگز چنین نیست،	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	۲۴
زیرا اگر خدا بخواهد،	فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ	
راه هدایت را بر قلب تو می‌بندد،	يَخْتِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ	
ولی خداوند باطل را محو و نابود می‌کند،	وَ يَمْحُوا اللَّهُ الْبَاطِلَ	
و با سخنانش، حق را ثابت و پابرجا می‌کند،	وَ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ	

	إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ	خداوند اسرار درون سینه‌ها را به‌خوبی می‌داند.
۲۵	وَ هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ	او کسی است که توبه‌ی بندگانش را می‌پذیرد،
	وَّ يَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ	و بدیها را می‌بخشد،
	وَّ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ	و از کارهایتان آگاه است.
۲۶	وَّ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَّ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و دعای کسانی را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند اجابت می‌کند،
	وَّ يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ	و از فضل و عنایت خویش بر آنان می‌افزاید،
	وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ	ولی کافران، عذابی سخت خواهند داشت.
۳۰	وَّ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ	هر مصیبتی به شما برسد،
	فَمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ	به سبب کارهایی است که کرده‌اید،
	وَّ يَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ	و البته بسیاری از بدی‌هایتان را نیز می‌بخشد.
۳۱	وَّ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ	شما نمی‌توانید در زمین از سلطه‌ی قدرت خدا خارج شوید،
	وَّ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لَا نَصِيرٍ	و غیر از خداوند، هیچ سرپرست و یآوری ندارید.
۴۴	وَّ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ	هر کسی که خدا او را گمراه کند،
	فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ	پس از آن، دیگر هیچ سرپرستی ندارد،
	و تَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ	و هنگامی که ستمکاران عذاب را ببینند، آنها را خواهی دید،
	يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ	می‌گویند: «آیا هیچ راهی برای بازگشت به دنیا وجود ندارد؟»
۴۵	و تَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا	و آنان را می‌بینی که در آتش وارد می‌شوند،
	خَاشِعِينَ مِنَ الدُّلِّ	در حالی که با ذلت، سر به زیر افکنده‌اند،
	يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ	و در آن حال، زیرچشمی به آن عذاب هولناک نگاه می‌کنند،
	و قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا	و اهل ایمان می‌گویند:
	إِنَّ الْخَاسِرِينَ	« قطعاً زیانکار حقیقی هستند،
	الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	کسانی که روز قیامت هم خودشان و هم خانواده‌شان زیان کار هستند.
	أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ	آگاه باشید که ستمکاران در عذابی پایدار خواهند ماند.»
۴۶	وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ	غیر از خدا، هیچ سرپرست و یآوری ندارند که آنان را یاری کند،
	وَّ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ	و هر کسی را خداوند گمراه کند، هیچ راهی برای هدایت او وجود ندارد.
۴۹	لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	فرمانروایی آسمان‌ها و زمین، تنها برای خداست.

	يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ	آنچه بخواهد، می‌آفریند،
	يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَآثًا	به هر کسی که بخواهد، دختر می‌بخشد،
	وَ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ	و به هر کسی که بخواهد، پسر عطا می‌کند؛
۵۰	أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَ إِنَآثًا	یا این که به برخی از مردم، هم پسر و هم دختر می‌دهد،
	وَ يَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا	و هر کسی را که بخواهد، عقیم و بی‌فرزند می‌کند،
	إِنَّهٗ عَلِيمٌ قَدِيرٌ	او بسیار دانا و تواناست.
۵۱	وَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ	برای هیچ بشری ممکن نیست که خدا با او سخن بگوید؛
	إِلَّا وَحِيًّا	مگر این که مستقیماً به او وحی کند،
	أَوْ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ	یا این که به واسطه و از پشت حجابی باشد،
	أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا	یا فرستاده‌ای می‌فرستد،
	فَيُوحِي بِآذَنِهِ مَا يَشَاءُ	و آنچه را که خدا می‌خواهد، با اجازه‌ی او وحی می‌کند،
	إِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيمٌ	خداوند، بلندمرتبه و حکیم است.
۵۲	وَ كَذٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا	و این گونه حقایقی از نزد خودمان به تو وحی کردیم،
	مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَ لَا الْإِيمَانُ	تو پیش از این نمی‌دانستی که کتاب آسمانی و ایمان چگونه است؛
	وَ لَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا	ولی آن را نوری قرار دادیم که،
	نَهْدِي بِهِى مِّنْ نَّشَأٍ مِّنْ عِبَادِنَا	هر کسی از بندگانش را که بخواهیم، با آن هدایت می‌کنیم،
	وَ إِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ	و قطعاً تو مردم را به راه راست هدایت می‌کنی؛
۵۳	صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	راه خدایی که آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط برای اوست،
	أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ	آگاه باشید که همه‌ی امور، تنها به سوی خداوند باز می‌گردد.

زخرف

۳۱	وَ قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِثِيِّينَ عَظِيمٍ	گفتند: «چرا این قرآن بر مردی بزرگ و صاحب مال و مقام از یکی از دو شهر مکه یا طائف نازل نشده است؟»
۳۲	أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ	مگر اینان، رحمتِ خاص پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟
	نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ	این ما هستیم که امکاناتی را در میان آنان تقسیم کرده‌ایم،
	فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	در این زندگی دنیایی،

و برخی از آنان را بر برخی دیگر امتیاز بخشیدیم،	و رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ	
تا بعضی از آنان، بعضی دیگر را به خدمت گیرند،	لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا	
و رحمتِ خاص پروردگارت از آنچه از مال دنیا جمع می‌کنند بهتر است.	و رَحْمَةً رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ	
اگر نه این بود که مردم به خاطر دیدن ثروت زیاد کافران، یکجا به سوی کفر تمایل پیدا می‌کردند،	و لَوْلَا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً	۳۳
قطعاً برای خانه‌های کسانی که به خدای رحمان کفر می‌ورزند،	لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ	
سقف‌هایی مجلل از نقره قرار می‌دادیم،	لِئِيْوَتِهِمْ سُفْفًا مِّنْ فِضَّةٍ	
و نیز پله‌هایی زیبا که از آن بالا روند؛	و مَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ	
و برای خانه‌هایشان، درهایی زیبا قرار می‌دادیم،	و لِّئِيْوَتِهِمْ اَبْوَابًا	۳۴
و تخت‌هایی باشکوه که بر آن بنشینند و همه‌ی این‌ها نیز از نقره باشد،	و سُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِنُونَ	
و هرگونه زر و زیور را که تصور کنید، برایشان قرار می‌دادیم،	و زُخْرُفًا	۳۵
و البته همه‌ی این‌ها فقط وسیله‌ی بهره‌مندی از زندگی دنیا است،	و اِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	
و نزد پروردگارت، آخرت برای پرهیزکاران است.	و الْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ	
هر کسی از یاد خدای رحمان روی بگرداند،	و مِّنْ يَّعِشُ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ	۳۶
شیطانی را همراه او می‌کنیم،	نُقِیْضَ لَهُ شَيْطَانًا	
پس شیطان همنشین او خواهد شد.	فَهُوَ لَهُ قَرِیْنٌ	
و آن شیطاین، آنان را از راه و روش حق باز می‌دارند،	و اِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ	۳۷
در حالی که فکر می‌کنند هدایت شده‌اند.	و يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ	
پس (روز قیامت) هنگامی که نزد ما می‌آیند،	حَتّٰی اِذَا جَاءَنَا	۳۸
به شیطان می‌گوید: «ای کاش بین من و تو، فاصله‌ای به دوری شرق و غرب بود؛	قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ	
که چه همنشین بدی هستی!»	فَبُئِسَ الْقَرِیْنُ	
همنشینی با شیطان امروز سودی به حال‌تان ندارد، چرا که شما ستم کردید،	و لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ	۳۹
و حتماً شما در عذاب با هم شریک هستید.	اَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ	
بگو: «اگر به فرض محال خدا فرزندی داشت،	قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ	۸۱
من نخستین کسی بودم که او را می‌پرستیدم.	فَاَنَا اَوَّلُ الْعَابِدِينَ	
پروردگار آسمان‌ها و زمین، پاک و منزّه است،	سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ	۸۲
خدایی که فرمانروایی و تدبیر جهان در دست اوست،	رَبِّ الْعَرْشِ	
از توصیف‌های ناشایست آنان منزّه است.	عَمَّا يَصِفُونَ	

۸۳	فَذَرَهُمْ يَخوضُوا وَ يَلْعَبُوا	پس آنها را رها کن تا در کارهای باطل خود غرق و سرگرم بازی باشند.
	حَتَّىٰ يُلاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يوعَدُونَ	تا آن روزی را که وعده داده شده‌اند، ببینند.
۸۸	وَ قِيلَ لِي يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ	و پیامبر می‌گوید: «پروردگارا، اینان، افرادی هستند که ایمان نمی‌آورند.»
۸۹	فَاصْفَحْ عَنْهُمْ	بنابراین، از آنان روی گردان.
	وَ قُلْ سَلَامٌ	و بگو: «شما را به حال خود رها می‌کنم؛
	فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	چه این که به زودی خواهند دانست.»

جاثیه

۲۳	أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ	آیا توجه کرده‌ای به کسی که معبود خود را هوا و هوسش قرار داده،
	وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ	و خداوند او را به سزای کفر و تکذیب گمراه کرده است؟
	وَ خَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ	و خدا راه هدایت را بر گوش و دلش بسته است،
	وَ جَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً	و روی چشمش پرده‌ای افکنده است،
	فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ	پس بعد از خدا، چه کسی او را هدایت می‌کند؟
	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ	آیا عبرت نمی‌گیرید؟
۲۴	وَ قَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا	گفتند: «زندگی، فقط همین زندگی دنیایی ماست؛
	نَمُوتُ وَ نَحْيَا	می‌میریم و زنده می‌شویم،
	وَ مَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ	و فقط گردش روزگار است که ما را نابود می‌کند نه آفریدگاری که شما می‌گویید.»
	وَ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ	حال آن که در این باره، هیچ علمی ندارند،
	إِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ	و فقط حدس و گمان می‌زنند.
۲۵	وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ	هنگامی که آیات روشن ما بر آنان خوانده می‌شود،
	مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوا بِآبَائِنَا	تنها دلیلشان این است که بگویند: «پدران ما را نزد ما بیاورید،
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.»
۲۶	قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ	بگو: «خدا، شما را زنده می‌کند،
	ثُمَّ يُمِيتُكُمْ	و سپس شما را می‌میراند،
	ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	آنگاه شما را در روز قیامت جمع می‌کند؛
	لَا رَيْبَ فِيهِ	که هیچ تردیدی در آن نیست،

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشتر مردم نمی‌دانند.
---	---------------------------

احقاف

۴	قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	بگو: «از آنچه شما به جای خدا می‌پرستید به من خبر دهید،
	أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ	به من نشان دهید، چه بخشی از زمین را آفریده‌اند.
	أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ	آیا در آفرینش آسمان‌ها شرکت داشته‌اند؟
	أَيَتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا	برای من کتابی آسمانی بیاورید که پیش از این قرآن، چنین سخن شرک
	أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ	آلودی گفته باشد، یا دلیلی از علوم گذشته را آورید.
	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید.
۵	وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ	چه کسی گمراه‌تر است از افرادی که غیر از خدا چیز دیگری می‌پرستند،
	مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ	که در روز قیامت به آنان پاسخی نمی‌دهند،
	وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ	و اصلاً آن معبودها از پرستش اینان بی‌خبرند؟
۶	وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ	و هنگامی که مردم در صحرای محشر جمع می‌شوند،
	كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ	آن معبودها دشمنان عبادت‌کنندگان خود خواهند بود،
	وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ	و پرستش آنان را انکار می‌کنند.
۷	وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ	هنگامی که آیات روشن ما برای آنان خوانده می‌شود،
	قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ	کافران در مورد آن حقی که سراغشان آمده، می‌گویند:
	هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ	«این، جادویی آشکار است.»
۸	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ	آیا می‌گویند: «قرآن را از خود ساخته است؟»
	قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ	بگو: «اگر من آن را از خودم ساخته باشم،
	فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا	قطعاً نمی‌توانید عذاب خدا را از من دور کنید،
	هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ	خدا از سخنانی که به مسخره در مورد قرآن طرح می‌کنید، آگاه‌تر است،
	كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ	همین کافی است، که او بین من و شما گواه باشد،
	وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ	و او بسیار آمرزنده و مهربان است.»
۹	قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ	بگو: «من نخستین پیامبر نیستم،
	وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ	و نمی‌دانم با من و شما چه رفتاری خواهد شد؛
	إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ	بلکه فقط از آنچه بر من وحی می‌شود، پیروی می‌کنم،

	وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ	و تنها هشدار دهنده‌ای آشکار هستم».
۱۰	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ	بگو: «به من خبر دهید که اگر قرآن از جانب خدا باشد،
	وَكُفْرُكُمْ بِهِ	و شما آسمانی بودن آن را انکار کنید،
	و شَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ	و شاهدی از بنی‌اسرائیل به وجود حقایق در مورد قرآن در کتاب تورات گواهی داده،
	فَأَمَّنْ وَ اسْتَكْبَرْتُمْ	و آن شاهد ایمان آورده است، ولی شما تکبر می‌کنید، آیا ستمکار نیستید؟
	إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	بدانید که خداوند افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.
۱۱	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا	کافران در باری مؤمنان گفتند:
	لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ	«اگر قرآن چیز خوبی بود، کسی زودتر از ما به آن ایمان نمی‌آورد.»
	وَ إِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ	و چون به وسیله‌ی آن هدایت نشده‌اند،
	فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ	خواهند گفت: «این دروغی قدیمی است.»
۱۲	وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَ رَحْمَةً	چگونه دروغ است، در حالی که قبل از این، کتاب موسی که راهنما و موجب رحمت بود، وجود داشت،
	وَ هَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ	و این کتابی است که کتاب موسی را تصدیق می‌کند؛
	لِسَانًا عَرَبِيًّا	در حالی که به زبان فصیح عربی است،
	لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا	تا ستمکاران را هشدار دهد،
	وَ بُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ	و بشارتی برای نیکوکاران باشد.
۲۹	وَ إِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنَّ	زمانی را یاد کن که گروهی از جن‌ها را متوجه تو کردیم،
	يَسْتَمِعُونَ الثُّرَاٰنَ	تا به قرآن گوش فرا دهند،
	فَلَمَّا حَضَرُوهُ	پس هنگامی که نزد پیامبر حاضر شدند،
	قَالُوا أَنْصِتُوا	به یکدیگر گفتند: «سکوت کنید تا سخن خدا را بشنوید.»
	فَلَمَّا قُضِيَ	پس هنگامی که تلاوت قرآن تمام شد،
	وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذِرِينَ	نزد قوم خود بازگشتند؛ در حالی که می‌خواستند آنان را هشدار دهند.
۳۰	قَالُوا يَا قَوْمَنَا	گفتند: «ای قوم ما،
	إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ	ما آیات کتابی را شنیدیم که پس از موسی نازل شده است،
	مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	و کتاب‌های آسمانی پیش از خود را تصدیق می‌کند،
	يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ	و هدایت می‌کند به حق و حقیقت؛
	وَ إِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ	و نیز به راهی راست و استوار.
۳۱	يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ	ای قوم ما، به دعوت‌کننده‌ی خدا که به توحید و یکتاپرستی دعوت می‌کند پاسخ دهید،

و به او ایمان آورید،	وَ آمِنُوا بِهِ	
تا بخشی از گناهانتان را بپامزد،	يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ	
و شما را از عذابی دردناک در امان نگه دارد؛	وَ يُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ	
و هر کسی که به دعوت کننده‌ی خدا پاسخ ندهد،	وَ مَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ	۳۲
نمی‌تواند در زمین از سلطه‌ی قدرت خدا فرار کند،	فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ	
و غیر از او هیچ یآوری نخواهد داشت،	وَ لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ	
آنان در گمراهی آشکاری به سر می‌برند.»	أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	
آیا توجه نمی‌کنند،	أَوْ لَمْ يَرَوْا	۳۳
خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفریده،	أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	
و از آفرینش آن‌ها درمانده و خسته نشده است،	وَ لَمْ يَعْ بِخَلْقِهِنَّ	
می‌تواند مردگان را نیز زنده کند؟	بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى	
بله می‌تواند،	بَلَى	
زیرا او بر هر کاری تواناست.	إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	
یاد کن روزی را که کافران وارد آتش می‌شوند،	وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ	۳۴
و خداوند به آنان می‌فرماید: «آیا این حق نیست؟»	أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ	
می‌گویند: «چرا؛ سوگند به پروردگارمان، که حق است.»	قَالُوا بَلَىٰ وَ رَبَّنَا	
می‌فرماید: «پس عذاب را بپخشید،	قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ	
به سزای کفرتان.»	بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ	
پس ای پیامبر، صبر کن،	فَاصْبِرْ	۳۵
همان‌طور که پیامبرانِ بزرگ نیز صبر کردند،	كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ	
و از خدا نخواه که برای عذاب آنان شتاب کند،	وَ لَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ	
روزی که آنچه را وعده داده می‌شوند، ببینند،	كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ	
گویی فقط بخشی از یک روز در دنیا اقامت داشته‌اند.	لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ	
این قرآن پیامی از سوی خدا است.	بَلَاغٌ	
بنابراین آیا غیر از این است که فقط افراد نافرمان، هلاک می‌شوند؟	فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ	

۸	وَالَّذِينَ كَفَرُوا	و کافران،
	فَتَعَسَّأَ لَهُمْ	که هلاکت و نابودی بر آنان باد،
	و أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ	و خدا اعمالشان را تباه و بی‌ثمر کرد؛
۹	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ	این بدان سبب است که آنچه را خدا نازل کرد، خوشایند آنان نبود،
	فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ	در نتیجه خدا نیز اعمالشان را تباه و بی‌ثمر ساخت.
۱۰	أَقْلَمَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ	آیا در زمین سیر و سیاحت نکردند؟
	فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	تا ببینند، عاقبت اقوام قبل از آنان، چگونه بود،
	دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	خداوند، خانه‌هایشان را بر سرشان خراب کرد،
	و لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا	و این کافران نیز، مانند آن سرنوشت را خواهند داشت.
۱۱	ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا	این بدان سبب است که خداوند، یار و سرپرست مؤمنان است؛
	و أَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ	ولی کافران هیچ یار و سرپرستی ندارند.
۱۵	مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ	توصیف بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده چنین است،
	فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ	در آن، نهرهایی است از آب گوارا که طعم و بویش تغییر نمی‌کند،
	و أَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ	و نهرهایی از شیر که طعمش عوض نمی‌شود،
	و أَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ	و نهرهایی از شراب ناب بهشتی که مایه‌ی لذت نوشندگان است،
	و أَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى	و نهرهایی از عسل خالص،
	و لَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	و در آنجا از هر نوع میوه‌ای خواهند داشت،
	و مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ	و به همراه آمرزشی از جانب پروردگارشان.
	كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ	آیا کسانی که در این نعمت‌ها هستند مانند کسانی هستند که همیشه در آتش‌اند،
	و سُقُوا مَاءً حَمِيمًا	و از آبی جوشان به آنان نوشانده می‌شود،
	فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ	که درون شکم آنها را تکه‌تکه می‌کند؟
۱۷	وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا	و کسانی که هدایت را بپذیرند،
	زَادَهُمْ هُدًى	خداوند بر هدایت آنها می‌افزاید،
	و آتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ	و توفیق ترک گناه را به آنان می‌دهد.
۲۵	إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ	کسانی که به دوران گذشته‌ی جاهلیت خود بازگشتند،
	مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى	پس از اینکه هدایت برای آنها روشن شد،

	الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ	شیطان کفر و گناه را در نظرشان آسان و زیبا جلوه داده،
	وَ أَمَلَى لَهُمْ	و آنان را در آرزوهای دور و دراز انداخته است.
۲۶	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ	به کافرانی که از آنچه خدا نازل کرده، ناخشنود بودند گفتند:
	سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ	«در پاره‌ای از امور، از شما اطاعت خواهیم کرد.»
	وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ	در حالی که خداوند از پنهان کاریشان آگاه است.
۲۷	فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ	پس حال و روزشان چگونه خواهد بود هنگامی که فرشتگان، جانِ آنان را می‌گیرند؟!
	يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَارَهُمْ	و بر صورت و پشت‌هایشان می‌زنند.
۲۸	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ	این بدان سبب است که آنان از آنچه خدا را به خشم می‌آورد، پیروی کردند.
	وَ كَرِهُوا رِضْوَانَهُ	و از رضایت او خشنود نبودند.
	فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ	پس خدا نیز اعمال خوب آنان را باطل و بی‌ثمر کرد.
۳۶	إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ هُوَ	زندگی دنیا، فقط بازی و سرگرمی است،
	وَ إِنْ تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا	و اگر ایمان آورید و خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ	پاداش‌های شما را می‌دهد،
	وَ لَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ	و اموالتان را از شما طلب نمی‌کند.
۳۷	إِنْ يَسْأَلُكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ	اگر آن را از شما طلب کند، آنگاه برای گرفتنش به شما اصرار ورزد،
	تَبْخَلُوا	بخل می‌ورزید،
	وَ يُخْرِجُ أَضْعَانَكُمْ	و کینه‌هایتان را آشکار خواهد کرد.
۳۸	هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ	آگاه باشید: شما همان‌هایی هستید،
	تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ	که فرا خوانده شدید تا اموال خود را در راه خدا خرج کنید؛
	فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ	ولی برخی از شما بخل می‌ورزید،
	وَ مَنْ يَبْخُلُ	و هر کسی بخل ورزد،
	فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ	به ضرر خودش بخل ورزیده است،
	وَ اللَّهُ الْغَنِيُّ	و خداوند بی‌نیاز است،
	وَ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ	ولی شما به او نیازمند هستید،
	وَ إِنْ تَتَوَلَّوْا	و اگر بی‌توجهی کنید،
	يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ	افرادی غیر از شما را جایگزین شما می‌کند،
	ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ	که آنگاه مانند شما نخواهند بود.

۱۰	إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ	کسانی که با تو بیعت می‌کنند،
	إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ	در حقیقت با خدا بیعت می‌کنند.
	يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ	و دست قدرت خدا بالاتر از قدرت آنهاست.
	فَمَنْ نَكَثَ	پس هر کسی پیمان‌شکنی کند،
	فَأِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ	فقط به ضرر خودش پیمان شکسته است،
	وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ	و هر کس به پیمانی که با خدا بسته، وفا کند،
	فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا	خداوند به او پاداشی بزرگ خواهد داد.
۱۳	وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ	کسانی که به خدا و پیامبرش ایمان نیاوردند،
	فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا	بدانند که ما برای کافران آتشی شعله‌ور فراهم کرده‌ایم.
۱۴	وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	فرمانروایی آسمان‌ها و زمین فقط برای خداست،
	يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ	هر کسی را که بخواهد می‌آمرزد،
	وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ	و هر کسی را که بخواهد عذاب می‌کند،
	وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا	و خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۲۳	سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ	این قانون همیشگی خداست،
	وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا	و هیچ تغییری برای قانون خدا نخواهی یافت.
۲۶	إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ	یاد کن زمانی را که کافران، خشم و تعصب را در دل‌هایشان قرار دادند،
	حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ	تعصبی جاهلانه و کورکورانه،
	فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ	پس خداوند نیز آرامش خود را بر پیامبرش نازل کرد،
	وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ	و همچنین بر مؤمنان،
	وَأَلَزَمَهُمْ كَلِمَةَ اتَّقَوا	و روح تقوا را با ایشان همراه کرد،
	وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا	و به‌راستی که شایسته و اهل آن بودند،
	وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا	و خداوند همه چیز را به‌خوبی می‌داند.

۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
---	--------------------------------	--------------

	إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ	اگر فرد فاسقی برایتان خبری آورد،
	فَتَّبِعْتُمُوهَا	درستی آن را بررسی کنید،
	أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ	تا مبادا از روی عجله و ندانسته به عده‌ای آسیب برسانید؛
	فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ	آنگاه از کار خود پشیمان شوید.
۷	وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ	بدانید که در میان شما فرستاده‌ی خدا قرار دارد،
	لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ	و اگر در بسیاری از کارها شما را اطاعت می‌کرد،
	لَعَنْتُمْ	حتماً به زحمت و سختی می‌افتادید؛
	وَ لَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ	ولی خدا ایمان را برای شما دوست داشتنی کرد،
	وَ زَيَّنَّاهُ فِي قُلُوبِكُمْ	و آن را در دل‌هایتان زیبا جلوه داد،
	وَ كَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ	و کفر و نافرمانی و سرکشی را برایتان ناپسند قرار داد.
	أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ	مؤمنان رشد یافته‌گان حقیقی هستند.
۸	فَضَلَّاهُم مِّنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةً	این، لطف و عنایتی از جانب خدا و نعمتی از سوی او است،
	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	و خداوند بسیار دانا و حکیم است.
۹	وَ إِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا	اگر دو گروه از مسلمانان با یکدیگر اختلاف پیدا کردند،
	فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا	بین آنان را آشتی دهید.
	فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ	پس اگر یکی از آنها، به دیگری ظلم و تجاوز کرد،
	فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي	با آن گروه متجاوز بجنگید،
	حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ	تا به فرمان الهی باز گردد و تسلیم شود.
	فَإِنْ فَاءَتْ	پس اگر تسلیم شد،
	فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ	عادلانه بین آن دو را آشتی دهید،
	وَ أَقْسَطُوا	و به عدالت رفتار کنید؛
	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ	که خدا عادلان را دوست دارد.
۱۰	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ	مسلمانان با هم برادرند،
	فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ	پس بین دو گروه از برادران خود آشتی دهید،
	وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	تا مورد رحمت خدا قرار گیرید.
۱۳	يَا أَيُّهَا النَّاسُ	ای مردم،

ما شما را مرد و زن آفریدیم،	إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ	
و شما را به صورت اقوام و قبایل گوناگون درآوردیم.	وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ	
تا بتوانید یکدیگر را بشناسید.	لِتَعَارَفُوا	
گرامی‌ترین شما نزد خدا، با تقواترین شماست؛	إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ	
قطعا خداوند بسیار دانا و آگاه است.	إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ	
عرب‌های بیابان‌نشین گفتند: «ایمان آورده‌ایم.»	قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا	۱۴
بگو: «شما ایمان نیاورده‌اید»؛	قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا	
بلکه بگویید: «اسلام آورده‌ایم»؛	وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا	
حال آنکه هنوز ایمان در دل‌های شما وارد نشده است.	وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ	
و اگر از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،	وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ	
از پاداش اعمال شما، چیزی کم نمی‌کند؛	لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا	
زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.	إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
مؤمنان کسانی هستند که به خدا و پیامبرش ایمان آوردند؛	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ	۱۵
سپس هیچ تردیدی به خود راه نمی‌دهند،	ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا	
و با اموالشان و با تمام وجودشان در راه خدا تلاش می‌کنند،	وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ	
راستگویان حقیقی آنان‌اند.	أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ	
بگو: آیا خدا را از دین داشتن خود آگاه می‌کنید؟	قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ	۱۶
حال آن که خدا از آنچه در آسمان‌ها و زمین است، آگاه است،	وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ	
و خدا همه چیز را به خوبی می‌داند.	وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ	
بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده‌اند.	يُمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا	۱۷
بگو: «اسلام آوردنتان را بر من منت نگذارید؛	قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ	
بلکه این خداست که بر شما منت گذاشته است،	بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ	
که شما را به سوی ایمان هدایت کرده است،	أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ	
اگر راست می‌گویید.»	إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	
خداوند از غیب آسمان‌ها و زمین آگاه است،	إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	۱۸

و خدا، کارهایتان را به خوبی می‌بیند.	وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
--------------------------------------	--------------------------------------

ق

۱	ق	قاف:
	وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ	سوگند به قرآن بسیار با عظمت.
۲	بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ	کافران از این که هشداردهنده‌ای از نوع خودشان نزدشان آمده، تعجب کرده‌اند.
	فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ	از این رو، کافران گفتند: «این چیز شگفت‌آوری است؛
۳	أَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا	آیا هنگامی که بمیریم و خاک شویم دوباره زنده خواهیم شد؟
	ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ	این بازگشت، غیر ممکن است.»
۴	قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ	قطعاً ما آنچه زمین از جسم آنان می‌کاهد، می‌دانیم،
	وَ عِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ	و نزد ما کتابی است که همه چیز را ثبت و ضبط کرده است.
۵	بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ	ولی هنگامی که حق سراغشان آمد؛ با لجابت آن را انکار کردند.
	فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ	پس آنان در وضعیتی آشفته قرار دارند.
۱۵	أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ	آیا در آفرینش نخستین درمانده شدیم،
	بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ	بلکه اینان از لجابت، کوردل شده‌اند و نسبت به آفرینش جدید، در تردید به سر می‌برند.
۱۶	وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ	به راستی که انسان را آفریدیم،
	وَ نَعْلَمُ مَا تُوسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ	و از آنچه در درون خود وسوسه می‌شود، آگاهیم،
	وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ	و ما از رگ گردنش به او نزدیک‌تریم؛
۱۷	إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَفِّيَانِ	در آن هنگام که دو فرشته، اعمالش را ثبت می‌کنند،
	عَنِ الْيَمِينِ وَ عَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ	که سمت راست و چپ او هستند،
۱۸	مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ	انسان هیچ سخنی به زبان نمی‌آورد، مگر فرشته‌ای مراقب و آماده، در کنارش برای ثبت حضور دارد.
۱۹	وَ جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ	زمان سخت جان دادن برای هر کسی فرا می‌رسد،
	ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ	به او گفته می‌شود: «این همان است که پیوسته از آن می‌گریختی.»
۲۰	وَ نُفِخَ فِي الصُّورِ	و در صور دمیده می‌شود،
	ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ	امروز، روز تحقق هشدارهای من است.
۲۱	وَ جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ	و همه (به پیشگاه پروردگار) می‌آیند،
	مَعَهَا سَائِقٌ وَ شَهِيدٌ	در حالی که فرشته‌ای هدایت کننده و فرشته‌ای گواه با او هستند.

۲۲	لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا	به راستی از این روز در غفلت به سر می‌بردی،
	فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ	پس ما حجاب دیدن حقیقت را برای تو برداشتیم،
	فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ	از این رو چشمانت امروز نافذ و تیزبین است.
۲۳	وَ قَالَ قَرِينُهُ	فرشته‌ای که در دنیا هم‌نشین او بوده می‌گوید:
	هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ	«این اعمال اوست که نزد من آماده است.»
۲۴	الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ	«هر شخص بسیار کافر و دشمنی را در جهنم بیاندازید؛
۲۵	مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ	همان که مانع رسیدن خیر به دیگران و ستمکار بود و در شک و تردید به سر می‌برد؛
۲۶	الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ	او که در کنار خدا معبود دیگری قرار می‌داد،
	فَالْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ	پس او را در عذاب سخت بیاندازید.»
۲۷	قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعَيْتُهُ	شیطانی که در دنیا همراهش بود می‌گوید: «پروردگارا، من او را به سرکشی مجبور نکردم؛
	وَ لَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ	بلکه او خودش در گمراهی شدیدی قرار داشت.»
۲۸	قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ	خدا می‌فرماید: «در پیشگاه من، با یکدیگر بحث نکنید؛
	وَ قَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ	حال آنکه من پیش از این شما را تهدید کرده بودم؛
۲۹	مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ	و وعده‌ی عذاب من، تغییری نخواهد کرد،
	وَ مَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ	و من به هیچ وجه به بندگان خود ظلم نمی‌کنم.»
۳۰	يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ	یاد کن روزی را که به دوزخ می‌گوییم: «آیا پر شدی؟»
	وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ	و خواهد گفت: «آیا باز هم هست؟!»
۳۱	وَ أُنزِلَتْ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ	و بهشت نزدیک پرهیزکاران آورده می‌شود و از آنان دور نیست.
۳۲	هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ	این است آنچه وعده داد می‌شدید؛ که برای هر توبه‌کننده‌ای که خود را از گناه حفظ کرده می‌باشد.
۳۳	مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ	کسی که در پنهان از خدا می‌ترسد،
	وَ جَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ	و با قلبی که به یاد خدا بوده به محضر الهی می‌آورد.
۳۴	أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ	گفته می‌شود: «در امنیت و آرامش، وارد بهشت شوید.
	ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ	این روز، روز جاودانگی است.»
۳۵	لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا	هر آنچه را که بخواهند در آنجا خواهند داشت،
	وَ لَدَيْنَا مَزِيدٌ	و نزد ما، پاداشی بیشتر دارند.
۳۷	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرٍ	قطعاً در این حقیقت یادآوری و عبرتی است،
	لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ	برای کسی که عقل دارد،

	أَوِ الْقَى السَّمْعَ وَ هُوَ شَهِيدٌ	یا شنوای حقیقت و گواه درستی آن باشد.
۴۱	وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ	به آنچه درباره‌ی قیامت به تو گفته می‌شود گوش کن؛ در آن روز که آن ندادهنده صدا می‌زند؛
	مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ	از مکانی نزدیک؛
۴۲	يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ	روزی که به راستی آن صدای هولناک و مرگبار را می‌شنوند.
	ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ	اکنون، روز بیرون آمدن از قبرهاست.
۴۳	إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَ نُمِيتُ	این ما هستیم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم،
	وَ إِلَيْنَا الْمَصِيرُ	و بازگشت همه فقط به سوی ماست.
۴۴	يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا	روزی که زمین، با سرعت شکاف بر می‌دارد و از روی قبر آنها کنار می‌رود،
	ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ	این جمع‌آوری مردم، برای ما آسان است.
۴۵	نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ	ما از سخنانشان آگاه‌تر هستیم،
	وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ	و تو نمی‌توانی آنان را به ایمان آوردن مجبورشان کنی.
	فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ	پس به کسی که از تهدید من می‌ترسد، به وسیله‌ی قرآن تذکر بده.

۵۲	كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ	پیامبری در گذشته نیامد مگر اینکه با او این‌چنین رفتار کردند،
	إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ	و گفتند: «یا جادوگر است، یا دیوانه.»
۵۳	اتَّوَصَّوْا بِهِى	آیا آن را به یکدیگر سفارش می‌کردند؟
	بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ	نه، بلکه آنان، افرادی سرکش و طغیان‌گر هستند.
۵۴	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ	بنابراین، از آنان روی بگردان؛
	فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ	زیرا تو وظیفه‌ات را به انجام رساندی و از طرف ما سرزنش نخواهی شد.
۵۵	وَ دَكَّرَ	و همچون گذشته تذکر بده و نصیحت کن؛
	فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ	زیرا نصیحت و تذکر برای مؤمنان سودمند است.
۵۶	وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ	من جن و انس را تنها برای این آفریدم که مرا بپرستند.
۵۷	مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ	من از آنان هیچ رزق و روزی نمی‌خواهم،
	وَ مَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ	و نمی‌خواهم که به من غذا بدهند.
۵۸	إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ	زیرا این خداست که مخلوقات بسیار زیاد خود را روزی می‌دهد و قدرتمند و بسیار نیرومند است.
۵۹	فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا	اکنون بدانید که ستمگران نیز سهمی از عذاب دارند؛
	مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ	همچون عذاب دیگر ستمگران گذشته،

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ	بنابراین، از من نخواهند که در عذاب‌شان شتاب کنم.
۶۰ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا	پس وای بر کافران؛
مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ	از روز قیامت که به آنان وعده داده می‌شود.

طور

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ	که قطعاً عذاب پروردگارت اتفاق خواهد افتاد.
۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ	و هیچ چیز، مانع آن نخواهد شد.
۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا	در آن روز که آسمان شدیداً به حرکت درآید.
۱۰ وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا	و کوه‌ها از جا کنده و روان می‌شوند.
۱۱ قَوْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	پس در آن روز وای به حال منکران قیامت!
۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ	هم‌آنان که در اعتقادی باطل، مشغول بازی و سرگرمی هستند.
۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعًّا	این عذاب در روزی فرا می‌رسد که با شدت تمام به جهنم رانده می‌شوند.
۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ	و به آنان گفته می‌شود: این همان آتش دوزخ است که همیشه آن را انکار می‌کردید.
۱۵ أَفَسِحْرٌ هَذَا	آیا این هم جادوست؟
أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ	آیا شما نمی‌بینید؟
۱۶ إِصْلَوْهَا	در آن وارد شوید و بسوزید.
فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ	چه صبر کنید و چه صبر نکنید، فرقی برایتان ندارد؛
إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	زیرا شما فقط به وسیله‌ی کارهایتان جزا داده می‌شوید.

۲۹ فَذَكِّرْ	پس تذکر بده؛
فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا بَجُنُونَ	زیرا تو به لطف پروردگارت، نه غیب‌گو هستی و نه دیوانه.
۳۰ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ	آیا می‌گویند: «محمد شاعر است».
نَتَرْتَبِصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ	و ما منتظر از بین رفتن او هستیم».
۳۱ قُلْ تَرْتَبِصُوا	بگو: «منتظر باشید؛
فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ	که من هم با شما منتظر تحقق وعده‌ی خدا هستم».
۳۲ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا	آیا عقلشان آنان را به این سخنان کفرآلود فرمان می‌دهد؟
أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ	یا این‌که آنان، افرادی سرکش‌اند؟
۳۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ	آیا می‌گویند: «قرآن را از خود ساخته است؟»

	بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ	بلکه از روی حسادت و لجajت ایمان نمی‌آورند.
۳۴	فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ	پس سخنی مانند آن بیاورند.
	إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویند.
۳۵	أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ	آیا بدون وجود آفریدگاری، خلق شده‌اند؟
	أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ	یا خودشان، خالق خود هستند؟!
۳۶	أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ	آیا آسمان و زمین را آنان آفریده‌اند؟
	بَلْ لَا يَوْقِنُونَ	خیر، بلکه آنان به وجود خالق، یقین ندارند.
۳۷	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ	آیا گنجینه‌های پروردگارت نزد آنان است؟!
	أَمْ هُمُ الْمُصِطْرُونَ	آیا آنان هستند که بر همه چیز تسلط دارند؟!
۳۸	أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ	آیا آنان نردبانی دارند که با بالا رفتن از آن اخبار غیبی آسمان را می‌شنوند؟!
	فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ	پس کسی که این اخبار را گوش می‌دهد، باید دلیلی روشن بر راستی ادعایش بیاورد.
۳۹	أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ	آیا دختران برای او هستند و پسران برای شما؟!
۴۰	أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا	آیا تو ای پیامبر، از آنان مزدی خواسته‌ای؟
	فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُثْقَلُونَ	که تامین آن مزد برای آنها سنگین و دشوار باشد.
۴۱	أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ	آیا اسرار غیب نزد آنان است؟
	فَهُمْ يَكْتُوبُونَ	و از روی آن می‌نویسند.
۴۲	أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا	آیا می‌خواهند برای نابودی تو و دین الهی نیرنگی به کار گیرند؟
	فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ	پس کافران گرفتار نقشه‌ی شیطانی خودشان شدند.
۴۳	أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ	آیا آنان، خدایی جز خدای یکتا دارند؟
	سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ	خدایان، از شرک ورزیدن آنان پاک و منزّه است.
۴۴	وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا	حتی اگر ببینند قطعه سنگی از آسمان بر سرشان سقوط می‌کند،
	يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ	خواهند گفت: «این آبری متراکم و به هم فشرده است.»
۴۵	فَذَرَهُمْ	پس آنان را به حال خود رها کن،
	حَتَّىٰ يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ	تا با آن روزی روبه‌رو شوند که جانشان در آن گرفته می‌شود؛
۴۶	يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا	روزی که نقشه و نیرنگ‌های آنان، به‌هیچ‌وجه سودی به حالشان نخواهد داشت،
	وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ	و هرگز یاری نمی‌شوند.
۴۷	وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ	و کسانی که ستم کردند، در این دنیا نیز عذابی دارند؛

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ	ولی بیشترشان نمی‌دانند.
۴۸ وَ اصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ	در راه اجرای فرمان پروردگارت صبر داشته باش،
فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا	زیرا تو زیر نظر و حمایت ما هستی،
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ	و هنگامی که از خواب برمی‌خیزی، حمد و ستایش پروردگارت را بگو.
۴۹ وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ ادْبَارَ النُّجُومِ	و نیز در هنگام شب و زمانی که ستارگان با روشنایی صبح پنهان می‌شوند، به تسبیح و نیایش با او مشغول باش.

۱ وَ النَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ	سوگند به ستاره، آنگاه که غروب کند؛
۲ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَ مَا عَوَىٰ	پیامبر که هم‌نشین شماست گمراه و منحرف نشده است؛
۳ وَ مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ	و از روی هوا و هوس سخن نمی‌گوید؛
۴ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ	بلکه این سخنان فقط وحی الهی است که به او الهام می‌شود؛
۵ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ	که آن فرشته‌ی نیرومند به او آموخته است؛
۲۸ وَ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ	در حالی که هیچ علم و دانشی در مورد فرشتگان ندارند،
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ	آنان فقط از گمان خود پیروی می‌کنند؛
وَ إِنْ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا	اما حدس و گمان به هیچ وجه انسان را از حقیقت بی‌نیاز نمی‌کند.
۲۹ فَأَعْرِضْ عَمَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا	بنابراین، توجه نکن به کسی که از یاد ما روی گردانده،
وَ لَمْ يُدِرْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا	و فقط زندگی دنیا را می‌خواهد.
۳۰ ذَٰلِكَ مَبْلُغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ	نهایت درک و فهمشان همین قدر است.
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ	پروردگار تو به حال کسی که از راهش منحرف شده و آن را گم کرده،
وَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ	و همچنین به حال کسی که هدایت شده، آگاه‌تر است.
۳۱ وَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ	آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، فقط برای خداست،
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا	و هدف از آفرینش این است که بدکاران را با کارهایشان کیفر دهد.
وَ يَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ	و نیکوکاران را با بهترین پاداش خود پاداش دهد؛
۳۲ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَ الْفَوَاحِشَ	همان کسانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت پرهیز می‌کنند،
إِلَّا اللَّعْمَ	ولی ممکن است گاهی خطایی از آنان سر بزند،
إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ	در این حالت آمرزش پروردگارت فراگیر است.
هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ	و او از همه به حال شما آگاه‌تر بود؛
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ	زمانی که شما را از خاک زمین پدید آورد،

و آنگاه که شما جنینی در شکم مادرانتان بودید،	وَ إِذْ أَنْتُمْ أَحِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ	
پس خودتان را پاک و بی‌عیب نشان ندهید،	فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ	
او به حال کسانی که خود را از خشم خدا حفظ می‌کنند، آگاه‌تر است.	هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى	
و این که همه امور، فقط به پروردگار ختم می‌شود؛	وَ أَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى	۴۲
و این که اوست که می‌خنداند و می‌گریاند؛	وَ أَنَّهُ هُوَ أَضْحَكٌ وَ أَبْكَى	۴۳
و این که اوست که می‌میراند و حیات می‌بخشد؛	وَ أَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَ أَحْيَا	۴۴
و این که همه مخلوقات را زوج و نر و ماده آفرید؛	وَ أَنَّهُ خَلَقَ الرِّجَالَ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَى	۴۵
از نطفه‌ای به ظاهر پست و بی‌ارزش در آن زمان که در رحم قرار می‌گیرد،	مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى	۴۶
و این که آفرینش دوباره، در قیامت بر عهده‌ی اوست؛	وَ أَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَى	۴۷
و او بی‌نیاز می‌کند و مال و سرمایه می‌بخشد؛	وَ أَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَ أَقْنَى	۴۸

الرحمن

هر کسی که در آسمان و زمین است، دست نیاز به سوی او دارد،	يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	۲۹
و او در هر لحظه مشغول کاری بزرگ است.	كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ	
پس ای دو گروه جن و انس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	۳۰
ای جن و انس، به زودی به حساب کارهای شما رسیدگی خواهیم کرد.	سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ	۳۱
پس ای دو گروه جن و انس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	۳۲
ای دو گروه جن و انس،	يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ	۳۳
اگر می‌توانید،	إِنْ اسْتَطَعْتُمْ	
از کرانه‌های آسمان‌ها و زمین عبور کنید،	أَنْ تَنْقُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ	
پس عبور کنید؛	فَانْقُذُوا	
ولی نمی‌توانید بگذرید؛ مگر با قدرتی بزرگ.	لَا تَنْقُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ	
پس ای دو گروه جن و انس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	۳۴
آتش شعله‌ور همراه با دود به سوی‌تان فرستاده می‌شود،	يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسٌ	۳۵
و از آن در امان نخواهید بود.	فَلَا تَنْتَصِرَانِ	
پس ای دو گروه جن و انس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	۳۶

۳۷	فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ	در آستانه‌ی قیامت آسمان از هم شکافته شود.
	فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ	و همچون روغن مذاب، گلگون شود.
۳۸	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۳۹	فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ	پس در آن روز، هیچ انس و جانی از گناهش پرسیده نمی‌شود.
۴۰	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۴۱	يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ	گناه‌کاران از علامتشان شناخته می‌شوند؛
	فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ	پس آنها از سر و پا گرفته می‌شوند (و در دوزخ می‌اندازند).
۴۲	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۴۳	هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ	این همان جهنمی است که گناه‌کاران آن را دروغ می‌شمردند؛
۴۴	يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ	ولی اکنون میان آن و میان آبی داغ و جوشان در رفت و آمد هستند.
۴۵	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۴۶	وَلِمَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ	هر کسی که از مقام و منزلت پروردگارش بترسد در بهشت دو باغ خواهد داشت.
۴۷	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۴۸	ذَوَاتَا أَفْنَانٍ	با شاخسارهایی انبوه و پربرگ.
۴۹	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۵۰	فِيهِمَا عَيْنَانِ بَاحِرِيَانِ	در آن دو باغ دو چشمه وجود دارد که همواره جاری است.
۵۱	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۵۲	فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ	در آن دو باغ از هر میوه، دو نوع وجود دارد.
۵۳	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۵۴	مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ	و این در حالی است که بر فرش‌هایی نشسته‌اند،
	بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ	که لایه‌ی زیرین آن‌ها، از ابریشم ضخیم است!
	و جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ	و میوه‌های آن دو باغ، نزدیک و در دسترس است.
۵۵	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۵۶	فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ	و حوریانی که به کسی غیر از شوهرانشان نظر ندارند،
	لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ	و قبل از شوهرانشان دست هیچ انس و جانی به آنان نرسیده است.
۵۷	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام‌یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟
۵۸	كَانَتْهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ	در زیبایی و درخشش گوی‌ی یاقوت و مرجان‌اند.

۵۹	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۶۰	هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ	آیا پاداش نیکی جز نیکی، است؟
۶۱	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۶۲	وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ	دو باغ دیگر در مرتبه ای پایین تر از آن دو باغ وجود دارد.
۶۳	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۶۴	مُدْهَامَّتَانِ	دو باغ که در نهایت سبزی و خرمی است.
۶۵	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۶۶	فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ	در آن دو باغ دو چشمه ی جوشان وجود دارد.
۶۷	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۶۸	فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ	در آن دو باغ، درختان میوه مانند خرما و انار وجود دارد.
۶۹	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۷۰	فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ	و حوریانی خوش اخلاق و زیبارو حضور دارند.
۷۱	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۷۲	حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ	حوریانی سفیدرو و درشت چشم که دور از چشم بیگانگان در سرپرده ها هستند.
۷۳	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۷۴	لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ	حوریانی که پیش از شوهرانشان، دست هیچ انس و جانی به آنان نرسیده است.
۷۵	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۷۶	مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَ عَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ	و این در حالی است که بر زیراندازهایی سبزرنگ و پارچه هایی و زیبا نشسته اند.
۷۷	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ	پس ای دو گروه جن و انس کدام یک از نعمت های پروردگارتان را انکار می کنید؟
۷۸	تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ	نام با عظمت و ارجمند پروردگار تو بسیار بزرگ و بلندمرتبه است.

واقعه

۵۷	نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ	ما شما را آفریده ایم؛
	فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ	پس چرا تصدیق نمی کنید؟
۵۸	أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ	آیا به نطفه ای که در رحم ها می ریزید دقت کردید؛
۵۹	أَ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ	آیا شما آن را به صورت انسان می آفرینید؛
	أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ	یا ما آفریدگاریم؟

۶۰	نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ	ما مرگ را در میان شما قرار دادیم.
	وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ	و کسی ما را عاجز نکرده است؛
۶۱	عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَالُكُمْ	از این که افرادی مانند شما را جایگزینتان کنیم؛
	وَ نُنْشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ	و شما را به وضعی که نمی‌دانید در آوریم.
۶۲	وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ	به راستی شما نخستین آفرینش را دیدید و شناختید؛
	فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ	پس چرا عبرت نمی‌گیرید؟
۸۳	فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ	پس چرا هنگامی که جان انسان در حال مرگ به گلو می‌رسد؛
۸۴	وَ أَنْتُمْ حِينَعِدِ تَنْظُرُونَ	و شما فقط نگاه می‌کنید؛
۸۵	وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ	در حالی که ما از شما به او نزدیک‌تریم؛
	وَ لَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ	ولی شما نمی‌بینید.
۸۶	فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ	اگر شما به پاداش روز جزا ایمان ندارید،
۸۷	تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر راست می‌گویید، چرا روح را به بدن او باز نمی‌گردانید؟

حدید

۱۳	يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا	در آن روز مردان و زنان منافق به مؤمنان، می‌گویند:
	أَنْظِرُونَا نَقْتَبِسَ مِنْ نَوْرِكُمْ	«صبر کنید و منتظر ما شوید تا از نورتان استفاده کنیم.»
	قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ	در پاسخ به آنان گفته می‌شود: «اگر می‌توانید به دنیا برگردید،
	فَالْتَمِسُوا نُورًا	و نوری به دست آورید.»
	فَضْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ	پس بین آنان، دیواری ساخته می‌شود که دری دارد،
	بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ	که در طرف داخلی آن دیوار رحمت است،
	وَ ظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ	و در مقابل طرف بیرونی‌اش، عذاب.
۱۴	يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ	منافقان آنان را صدا می‌زنند و می‌گویند: «مگر نه این که ما در دنیا همراه شما بودیم؟»
	قَالُوا بَلَىٰ	مؤمنان می‌گویند: «بله بودید؛
	وَ لَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ	ولی شما خودتان را گرفتار مصیبت و عذاب کردید،
	وَ تَرَبَّصْتُمْ	و منتظر نابودی دین بودید،
	وَ ارْتَبْتُمْ	و در آن تردید داشتید،

	وَاَعْرَضْنَا عَنْكُمْ الْاَمَانِيَّ	و آرزوهای شیطانی شما را فریب داد.
	حَتَّىٰ جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ	تا این که فرمان خدا در مورد مرگ شما فرا رسید.
	وَاَعْرَضْنَا بِاللّٰهِ الْعُرُوْرُ	و شیطان شما را نسبت به آموزش خدا فریب داد.
۱۵	فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ	بنابراین، امروز، نه از شما چیزی برای رهایی از عذاب، گرفته خواهد شد.
	وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا	و نه از کافران.
	مَأْوَاكُمُ النَّارُ	جایگاهتان آتش است.
	هِيَ مَوْلَاكُمْ	سرپرست و یاور شما، همان است.
	وَبئْسَ الْمَصِيْرُ	و چه عاقبت بدی است.
۲۰	اَعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا	بدانید که زندگی دنیا،
	لَعِبٌ	فقط بازی،
	وَهُوَ	و سرگرمی،
	وَزِينَةٌ	و تجملات،
	وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ	و فخرفروشی به یکدیگر.
	وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ	و تلاش برای داشتن اموال و فرزندان بیشتر است؛
	كَمَثَلِ غَيْثٍ	همچون باران است.
	اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ	که روییدن گیاهان به سبب آن باران، کشاورزان را خوشحال می‌کند.
	ثُمَّ يَهِيْجُ	سپس آن گیاهان خشک می‌شوند.
	فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا	و می‌بینی که زرد شده‌اند.
	ثُمَّ يَكُوْنُ خُطَاْمًا	و پس از آن خرد می‌شوند.
	وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ	ولی در آخرت، عذاب شدیدی هست.
	وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ	و همچنین آموزش و خشنودی از سوی خدا وجود دارد.
	وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ	آری، زندگی دنیا وسیله‌ای برای فریب دادن (افراد غافل) است.
۲۲	مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ	هیچ گرفتاری و مصیبتی نه در زمین به شما می‌رسد.
	وَلَا فِي اَنْفُسِكُمْ	و نه در مورد خودتان.
	اِلَّا فِي كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا	مگر پیش از این که آن گرفتاری اتفاق بیافتد در کتابی ثبت شده است.
	اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ	این برای خدا آسان است.
۲۳	لِيَكِيَ لَا تَأْسَوْا عَلٰی مَا فَاَتَكُمْ	این نکته را بیان کردیم تا شما بر آنچه از دست می‌دهید، غم نخورید.

و نیز به سبب آنچه به شما خواهید رسید، سرمست نشوید،	و لَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ	
خداوند هیچ متکبر فخرفرشی را دوست ندارد؛	وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ	
هم آنان که بخل می‌ورزند،	الَّذِينَ يَبْخُلُونَ	۲۴
و مردم را به بخل وا می‌دارند،	و يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ	
هر کسی به دستورهای الهی بی‌توجهی کند، تنها به خود ضرر زده،	وَمَنْ يَتَوَلَّ	
زیرا فقط خدا بی‌نیاز و ستودنی است.	فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ	
به راستی پیامبرانمان را با معجزات و دلایل روشن فرستادیم،	لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ	۲۵
و همراه ایشان، کتاب آسمانی و وسیله‌ی سنجش حق و باطل را نازل کردیم،	و أَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ	
تا مردم به عدالت رفتار کنند،	لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ	
و آهن را به وجود آورديم،	و أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ	
که مایه‌ی سختی و شدت و خون‌ریزی در جنگ است،	فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ	
و منافع بسیاری هم برای مردم دارد،	و مَنَافِعُ لِلنَّاسِ	
و خداوند، کسانی را که او و پیامبرانش را در نهان یاری می‌کنند می‌شناسد،	و لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ	
یقیناً خدا، نیرومند و شکست ناپذیر است.	إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ	
به راستی نوح و ابراهیم را فرستادیم،	و لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ إِبْرَاهِيمَ	۲۶
و در میان فرزندان آن دو، نبوت و کتاب آسمانی را قرار دادیم	وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ	
پس برخی از آن هدایت شده هستند،	فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ	
و بسیاری از آنها نافرمان‌اند.	وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ	
سپس پیامبرانمان را یکی پس از دیگری پی در پی فرستادیم،	ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا	۲۷
و بعد از آنها، عیسی پسر مریم را فرستادیم،	وَ قَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ	
و انجیل را به او دادیم،	وَ آتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ	
و دلسوزی و مهربانی را در دل پیروانش نهادیم،	وَ جَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً	
ولی گوشه‌گیری و رهبانیت را که خودشان ابداع کردند،	وَ رَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا	
ما بر آنان واجب نکردیم،	مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ	
بلکه طلب خشنودی خدا را بر آنان واجب ساختیم،	إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ	
پس آن رهبانیت را نیز چنان که شایسته‌اش بود رعایت نکردند،	فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا	

و به کسانی از آنان که ایمان آوردند، پاداششان را دادیم.	فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ	
ولی بسیاری از آنان نافرمان هستند.	وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ	
ای مسلمانان،	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	۲۸
خود را از خشم خدا حفظ کنید،	اتَّقُوا اللَّهَ	
و به پیامبرش ایمان آورید،	وَ آمِنُوا بِرَسُولِهِ	
تا بهره‌های فراوانی از رحمت خویش به شما بدهد،	يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ	
و نوری برایتان قرار دهد که به وسیله‌ی آن در دنیا و آخرت، در مسیر حق حرکت کنید،	وَ يَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ	
و شما را بیامرزد،	وَ يَغْفِرَ لَكُمْ	
آری، خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است؛	وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ	
تا اهل کتاب بدانند،	لَعَلَّاهُ يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ	۲۹
که نمی‌توانند چیزی از لطف و عنایت خدا به دست آورند،	أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ	
و این را بدانند که لطف و عنایت الهی و اعطای نبوت، تنها به دست خداست،	وَ أَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ	
و آن را به هر کسی که بخواهد می‌دهد،	يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ	
آری، خداوند لطف و عنایت بزرگ دارد.	وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ	

مجادلة

کسانی که با خدا و پیامبرش مخالفت می‌کنند،	إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	۵
مانند اقوام گذشته سرکوب خواهند شد.	كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ	
به راستی آیاتی روشن نازل کردیم.	وَ قَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ	
و کافران (که به این آیات ایمان نیاورند) عذابی خوارکننده خواهند داشت؛	وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ	
در آن روز که خداوند، همه‌ی آنان را زنده می‌کند،	يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا	۶
و آنها را از کارهایشان آگاه می‌سازد،	فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا	
خدا، همه‌ی آن اعمال را ثبت کرده ولی آنها فراموش کرده‌اند؛	أَحْصَاهُ اللَّهُ وَ نَسُوهُ	
زیرا خدا بر همه چیز گواه است.	وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	
ای مسلمانان،	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	۱۲
هنگامی که می‌خواهید با پیامبر، خصوصی صحبت کنید،	إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ	
پیش از صحبت خود با ایشان صدقه‌ای بپردازید.	فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُوكُمْ صَدَقَةً	

	ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ أَطْهَرُ	این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است،
	فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا	پس اگر چیزی برای صدقه نیافتید ایرادی ندارد که بدون دادن صدقه، با پیامبر خصوصی صحبت کنید؛
	فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	زیرا خدا بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۳	أَأَشْفَقْتُمْ	آیا این فرمان برای شما سخت بود؟
	أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُومِ صَدَقَاتٍ	که پیش از صحبت خصوصی با پیامبر، صدقه بدهید،
	فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا	اکنون که این کار را نکردید،
	و تَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ	و خدا شما را بخشید و نیازی نیست صدقه بدهید،
	فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ	و فقط مانند گذشته نماز را به جا آورید،
	و آتُوا الزَّكَاةَ	و از مال خود انفاق کنید،
	و أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید،
	و اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	خداوند از کارهایتان آگاه است.
۱۴	أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	آیا توجه نکرده‌ای به کسانی که دوستی می‌کنند با افرادی که خدا بر آنان غضب کرده است؟
	مَا هُمْ مِنْكُمْ وَ لَا مِنْهُمْ	این افراد، نه از شما هستند و نه از آنان،
	و يَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ	و برای اثبات ادعای دروغ خود، سوگند می‌خورند،
	و هُمْ يَعْلَمُونَ	در حالی که می‌دانند دروغ است.
۱۵	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا	خداوند، برایشان عذابی سخت آماده کرده است،
	إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	آنها چقدر بد رفتار می‌کردند!
۱۶	إِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً	سوگندهایشان را سپری در برابر اتهام‌های دیگران قرار دادند،
	فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و بدین وسیله مردم را از راه خدا بازداشتند،
	فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ	و عذابی خوارکننده خواهند داشت.
۱۷	لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَ لَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا	اموال و فرزندان‌شان، ذره‌ای از عذاب خدا را از آنان دفع نخواهد کرد،
	أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ	آنان اهل دوزخ هستند،
	هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	و همیشه در آن خواهند ماند؛
۱۸	يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا	در آن روز که خدا، همه‌ی آنان را زنده میکند،
	فَيَحْلِفُونَ لَهُ	برای او نیز سوگند خواهند خورد،

	كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ	همان‌طور که اکنون برای شما سوگند می‌خورند،
	و يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ	و گمان می‌کنند که در راه صحیح قرار دارند،
	أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ	آگاه باشید که آنها دروغ‌گویان حقیقی هستند.
۱۹	إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ	شیطان بر آنان چیره شده است،
	فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ	و یاد خدا را از دل‌هایشان برده است،
	أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ	آنها یاران شیطان‌اند،
	أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ	آگاه باشید که یاران شیطان، زیان‌کاران حقیقی هستند.
۲۰	إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	کسانی که با خدا و پیامبرش مخالفت می‌کنند،
	أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ	آنها از ذلیل‌ترین افراد هستند.
۲۱	كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي	خدا مقرر کرده است: «که قطعاً من و پیامبرانم پیروز خواهیم شد»؛
	إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ	زیرا خدا، نیرومند و شکست‌ناپذیر است.
۲۲	لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	هرگز گروهی را نخواهی یافت که به خدا و روز قیامت ایمان داشته باشند،
	يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	و در عین حال با کسانی که با خدا و پیامبرش مخالفت می‌کنند، دوستی کنند؛
	وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ	هرچند آن افراد پدرانشان باشند،
	أَوْ أَبْنَاءَهُمْ	یا پسرانشان،
	أَوْ إِخْوَانَهُمْ	یا برادرانشان،
	أَوْ عَشِيرَتَهُمْ	یا قوم و خویش آنان باشند.
	أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ	خداوند در دل‌های این مؤمنان، ایمان را تثبیت کرد،
	وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ	و به وسیله‌ی فرشته‌ای از جانب خود، به آنان نیرو بخشید،
	وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ	و آنان را وارد باغ‌های بهشتی می‌کند،
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختانش نهرها جاری است،
	خَالِدِينَ فِيهَا	و همیشه در آن خواهند ماند.
	رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ	خدا از آنها راضی است،
	و رَضُوا عَنْهُ	و آنان نیز از او راضی هستند.
	أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ	آنان یاوران دین خدا هستند.
	أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	آگاه باشید که قطعاً یاوران دین خدا رستگار و پیروز می‌شوند.

۷	مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ	آنچه خدا از مردم آن شهرها غنیمت گرفت و به پیامبرش بخشید، به خدا و پیامبر تعلق دارد،
	وَ لِذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ	و همچنین به خویشاوندان پیامبر و یتیمان، و بینوایان و در راهماندگان،
	كَيْ لَا يَكُونَ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَ مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ	خداوند چنین مقرر فرمود تا این اموال بین ثروتمندان شما دست به دست نشود و فقرا سهمی ببرند، آنچه پیامبر از این غنائیم به شما داد، بگیرید،
	وَ مَا نَهَاكُم عَنْهُ فَأَنْتَهُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ	و آنچه که شما را از گرفتن آن منع کرد، از آن بگذرید، و خود را از خشم خدا حفظ کنید؛
	إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ	زیرا خدا به سختی مجازات می‌کند. همچنین این غنائیم، با تصمیم پیامبر برای مهاجران فقیر است،
۸	الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ أَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانًا	آنان که از خانه و اموالشان بیرون رانده شدند؛ در حالی که از خدا رزق و روزی و خشنودی می‌خواهند،
	وَ يَنْصُرُونَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ	و خدا و پیامبرش را یاری می‌کنند، آنان راستگویان حقیقی هستند.
۹	وَ الَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَ الْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ	کسانی که پیش از مهاجران، در مدینه ساکن شده و اهل ایمان بودند، کسانی را که نزد آنان هجرت کردند، دوست دارند،
	وَ لَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَ يُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ	و به سبب آنچه از غنائیم که به مهاجران داده شد، هیچ گونه ناراحتی و حسادت در دلهایشان احساس نمی‌کنند، و مهاجران فقیر را بر خود ترجیح می‌دهند؛
	وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَ مَنْ يَوْقِ شَحَّ نَفْسِهِ	هرچند خود به آن نیاز داشته باشند، آری، کسانی که از شر بخل و حرص درون خویش در امان هستند،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَ الَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ	آنها رستگار و پیروز خواهند بود. و کسانی که پس از مهاجران و انصار نزد مؤمنان آمده‌اند،
۱۰	يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ	می‌گویند: «پروردگارا، ما را ببامرز، و نیز برادرانمان را که پیش از ما ایمان آوردند،
	وَ لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ	و در دلهای ما هیچ کینه و دشمنی نسبت به مؤمنان قرار نده. پروردگارا، تو رؤوف و مهربان هستی.»

۱۱	أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا	آیا منافقان را ندیدی،
	يَقُولُونَ لِأَخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ	که به افرادی از اهل کتاب که کفر ورزیدند، می‌گویند:
	لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ	«اگر اخراج شوید، ما نیز با شما از مدینه بیرون می‌آییم،
	وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا	و هرگز در مورد دشمنی با شما از هیچ کسی اطاعت نخواهیم کرد،
	وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ	اگر با شما جنگ کنند، حتماً یاریتان خواهیم کرد.»
	وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ	و خدا گواهی می‌دهد که قطعاً آنان دروغ می‌گویند.
۱۲	لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ	اگر آن یهودیان کافر اخراج شوند، همراهشان بیرون نخواهند رفت،
	وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ	و اگر با آنان جنگ شود، یاریشان نخواهند کرد،
	وَأَعْيُنُ نَصْرِهِمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ	و اگر هم به یاری آنها بروند، قطعاً پشت کرده و فرار می‌کنند؛
	ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ	آنگاه یهودیان، یاری نخواهند شد.
۱۳	لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ	آنها در دلشان از شما بیشتر از خدا می‌ترسند،
	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ	چرا که آنها افرادی هستند که نمی‌فهمند.
۱۴	لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا	آنها دسته جمعی با شما نمی‌جنگند؛
	إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ	مگر اینکه در شهرهایی که با خندق و موانع دیگر حفاظت شده باشد،
	أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ	یا از پشت دیوارهای محکم،
	بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ	جنگ و درگیری در میان خودشان شدید است.
	تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا	گمان می‌کنی با هم متحد هستند،
	وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى	در حالی که دلهایشان پراکنده و از هم دور است.
	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ	زیرا آنان افرادی هستند که عقل خود را به کار نمی‌گیرند.
۱۵	كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا	وضعیت این یهودیان مانند وضعیت کسانی است که اندکی قبل از آنها در مدینه بودند؛
	ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ	و کیفر کار خود را چشیدند،
	وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ	و در آخرت نیز عذابی دردناک خواهند داشت.
۱۶	كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ	وضعیت منافقان مانند وضعیت شیطان است،
	إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ	که به انسان گفت: «کافر شو.»
	فَلَمَّا كَفَرَ	پس هنگامی که انسان کافر می‌شود،
	قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ	شیطان به او می‌گوید: «من از تو بیزارم؛

	إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ	من از خدای یکتا، که پروردگار جهانیان است، می‌ترسم.»
۱۷	فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا	پس عاقبت هر دو یعنی شیطان و انسان کافر این خواهد بود،
	أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا	که همیشه در آتش خواهند ماند.
	وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ	آری، این مجازات ستمکاران است.

ممتحنة

	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	به نام خداوند بخشندهی مهربان
۱	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ	کسی که دشمن من و شما است را دوست و سرپرست قرار ندهید؛
	تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ	که به آنان اظهار دوستی کنید؛
	وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ	در حالی که آنها حقیقتی که برای شما آمده است را انکار کرده‌اند،
	يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ	پیامبر و شما را از مکه بیرون کردند،
	أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ	بخاطر ایمان آوردن به خدا که پروردگار شماست،
	إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي	اگر برای جهاد و تلاش در راه من (که خدای شما هستم) از مکه خارج شده‌اید،
	وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي	و همچنین برای خشنودی من با کافران اظهار دوستی نکنید؛
	تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ	شما مخفیانه به آنان محبت می‌کنید؛
	وَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ	حال آن که من از آنچه پنهان می‌کنید و آنچه آشکار می‌کنید، آگاه‌تر هستم.
	وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ	هر کسی از شما که مرتکب این کار شود،
	فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ	قطعاً راه راست را گم کرده است.
۲	إِن يَتَّقُواكُمْ	اگر به شما دست یابند،
	يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ	دشمن شما خواهند بود،
	وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَّتَهُم بِالسَّوْءِ	و با دست و زبان خود به شما آزار می‌رسانند،
	وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ	آرزو دارند که کافر می‌شدید.
۳	لَن نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ	خویشاوندان و فرزندان شما، سودی به حالتان نخواهند داشت،
	يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ	در روز قیامت خداوند میان شما جدایی خواهد افکند،
	وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ	خداوند به کارهایتان بیناست.
۴	قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ	به راستی که شما سرمشقی نیکو دارید؛

	فِي إِبْرَاهِيمَ وَ الَّذِينَ مَعَهُ	در روش برخورد ابراهیم و همراهانش با دشمنان خدا،
	إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ	در آن زمان که به قوم خویش گفتند: «ما از کارهای شما بیزاریم،
	و مِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	و نیز آنچه به جای خدا می‌پرستید،
	كَفَرْنَا بِكُمْ	پس با شما قطع رابطه کرده‌ایم،
	و بَدَا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَ الْبَغْضَاءُ أَبَدًا	و برای همیشه، میان ما و شما، دشمنی و نفرت برقرار خواهد بود؛
	حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ	مگر این که به خدای یگانه، ایمان آورید.»
	إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ	البته این سخن ابراهیم به سرپرستش بود که گفت،
	لَا سَتَغْفِرَنَّ لَكَ	«حتماً از خدا برایت آمرزش می‌طلبم،
	وَ مَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ	و بدان که نمی‌توانم چیزی از عذاب خدا را از تو دفع کنم.»
	رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا	«پروردگارا، تنها بر تو توکل می‌کنیم،
	وَ إِلَيْكَ آتَيْنَا	و فقط به تو رو می‌آوریم،
	وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ	و بازگشت ما تنها به نزد توست.»
۵	رَبَّنَا لَا جَعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا	پروردگارا ما را وسیله‌ی آزمایش کافران قرار نده،
	وَ اغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا	پروردگارا ما را ببامرز،
	إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	تنها تویی شکست‌ناپذیر و حکیم.
۶	لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ	به راستی که برای شما در راه و روش آنان، سرمشقی نیکو وجود دارد؛
	لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ	برای کسی که به لطف خدا و پاداش او در روز قیامت امید دارد.
	وَ مَنْ يَتَوَلَّ	و هر کسی به دستورهای خدا بی‌توجهی کند، تنها به خود ضرر زده،
۸	لَا يَنهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ	خداوند، شما را نهی نمی‌کند از دوستی با کسانی که بخاطر دین با شما جنگیدند،
	وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ	و شما را از خانه‌هایتان بیرون نکردند،
	أَنْ تَبْرُوهُمْ	اینکه به آنها نیکی کنید،
	وَ تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ	و با آنها ارتباط عادلانه داشته باشید،
	إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ	خدا افراد عادل را دوست دارد.
۹	إِنَّمَا يَنهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ	خداوند، شما را نهی می‌کند از دوستی با کسانی که بخاطر دین با شما جنگیدند،
	وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ	و شما را از خانه‌هایتان بیرون کردند،

و مشرکان را در اخراج شما یاری کردند.	وَ ظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ	
مبادا با آنها دوستی کنید.	أَن تَوَلَّوْهُمْ	
آری، کسانی که با چنین افرادی دوستی کنند.	وَ مَن يَتَوَلَّهُمْ	
ستمکاران حقیقی هستند.	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ	
ای مسلمانان.	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	۱۳
با کسانی که خدا بر آنان غضب کرده است، دوستی نکنید؛	لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ	
همان کسانی که از پاداش آخرت کاملاً مأیوس شده‌اند؛	قَدْ يَيْسُوا مِنَ الْآخِرَةِ	
همان‌طور که کافران از دیدن مجدد اهل قبور ناامید هستند.	كَمَا يَيْسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ	

جمعة

مثّل کسانی که عمل به تورات برای آنها تکلیف شده است.	مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ	۵
اما به آن عمل نکردند.	ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا	
مانند مثّل الاغی است که کتاب‌هایی را بر پشت خود حمل می‌کند.	كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا	
چه بد است مثّل افرادی که آیات خدا را انکار کردند!	بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ	
خدا افراد ستمکار را هدایت نمی‌کند.	وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ	
بگو: «ای یهودیان.	قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا	۶
اگر خیال کرده‌اید که فقط شما دوستان خدا هستید، نه مردم دیگر.	إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ	
پس آرزوی مرگ کنید.	فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ	
اگر واقعاً راست می‌گویید».	إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ	
آنان هرگز آرزوی مرگ نخواهند کرد.	وَ لَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا	۷
به سبب آنچه برای آخرتشان پیش فرستاده‌اند.	بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ	
خدا از وضعیت ستمگران به خوبی آگاه است.	وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ	
بگو: «مرگی که از آن فرار می‌کنید.	قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ	۸
سرانجام با شما روبه‌رو خواهد شد.	فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ	
سپس به پیشگاه کسی که از پنهان و پیدای جهان آگاه است، بازگردانده می‌شوید:	ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ	
آنگاه شما را از آنچه می‌کردید، آگاه خواهد کرد».	فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	

منافقون

۱	إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ	آن زمان که منافقان نزد تو بیایند،
	قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ	خواهند گفت: «گواهی می‌دهیم که تو فرستاده‌ی خدایی.»
	وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ	البته خدا می‌داند که تو فرستاده‌ی او هستی؛
	وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ	و خدا گواهی می‌دهد که قطعاً منافقان دروغگو هستند.
۲	اتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً	سوگندهایشان را سپری در برابر اتهام‌های دیگران قرار دادند،
	فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	و بدینوسیله مردم را از راه خدا بازداشتند،
	إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	چقدر بد و زشت است کارهایی که می‌کردند.
۳	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا	این رفتار زشت بخاطر این است که آنان ایمان آوردند، سپس کافر شدند؛
	فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ	پس راه هدایت بر قلب آنان بسته شد،
	فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ	بنابراین حقیقت را نمی‌فهمند.
۴	وَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ	وقتی آنان را میبینی، از ظاهر آنان شگفت‌زده می‌شوی،
	وَ إِن يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ	و اگر سخنی بگویند، به سخنانشان گوش می‌کنی؛
	كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسَنَّدَةٌ	اما در واقع آنها مانند چوبهایی خشک و بی‌فایده هستند که به دیوار تکیه داده شده‌اند.
	يَحْسَبُونَ كُلَّ صِحْحَةٍ عَلَيْهِمْ	پیوسته در ترس و وحشت به سر می‌برند و هر فریادی را بر ضد خود می‌پندارند.
	هُمُ الْعَدُوُّ	بزرگترین دشمن تو آنان هستند.
	فَا حَذَرُهُمْ	بنابراین، از آنان پرهیز کن.
	قَاتَلَهُمُ اللَّهُ	خدا نابودشان کند!
	إِنِّي يُؤْفِكُونَ	چگونه از حق بازگردانده می‌شوند؟!
۵	وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ	هنگامی که به آنان گفته شود،
	تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ	«بیایید تا پیامبر خدا برایتان طلب آمرزش کند.»
	لَوَّا رُئُوسَهُمْ	صورت خود را برمی‌گردانند،
	وَ رَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ	و آنان را می‌بینی که از تو روی‌گردان هستند،
	وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ	در حالی که متکبر هستند.
۶	سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ	فرقی به حالشان ندارد،
	أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ	برایشان طلب آمرزش کنی یا نکنی،
	لَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ	خدا آنان را نخواهد آمرزید؛

۷	إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ	زیرا خدا افراد نافرمان را هدایت نمی‌کند. آنان، کسانی هستند که می‌گویند:
	لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا	«به کسانی که نزد پیامبر هستند انفاق نکنید، تا از اطراف او پراکنده شوند.»
	وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ	حال آنکه گنجینه‌های آسمان و زمین فقط برای خداست؛ ولی منافقان نمی‌فهمند.
۸	يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ	می‌گویند: «اگر به مدینه بازگردیم، حتماً شخص عزیزتر، شخص ذلیل‌تر را از آن بیرون خواهد کرد.» در حالی که عزت، تنها برای خدا و پیامبرش و برای مؤمنان است؛ ولی منافقان نمی‌دانند.
۹	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ	ای مسلمانان، مبادا اموال و فرزندان، شما را از یاد خدا غافل کند!
۱۰	وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَ أَكُنَ مِنَ الصَّالِحِينَ	آنان که مرتکب این غفلت شوند، زیان‌کاران حقیقی هستند. و از آنچه به شما روزی کرده‌ایم، انفاق کنید؛ پیش از آن که مرگ سراغ یکی از شما بیاید، و آنگاه بگوید: «پروردگارا، چرا مرا تا مدت اندکی به تأخیر نینداختی، تا صدقه دهم و از افراد شایسته شوم؟»
۱۱	وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ	ولی بدانید هنگامی که مرگ کسی فرارسد، خدا آن را به تأخیر نخواهد انداخت، و خدا از کارهایتان آگاه است.

تغابن

۱۴	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ	ای مسلمانان، برخی از همسران و فرزندان، دشمن شما هستند، بنابراین، از خواسته‌های بی‌جای آنان بپرهیزید.
----	--	--

وَّ إِن تَعْفُوا وَ تَصْفَحُوا وَ تَغْفِرُوا	با وجود این اگر آنان را ببخشید و از ایشان چشم‌پوشی کنید و عیوب آنان را بپوشانید،
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ	خدا نیز شما را می‌بخشد؛ زیرا خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.
۱۵	إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَّ اللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ	و نزد خدا پاداشی بزرگ وجود دارد.
۱۶	فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَّ اسْمَعُوا وَ أَطِيعُوا وَ أَنْفِقُوا	پس تا می‌توانید، خود را از خشم خدا حفظ کنید، و دستورهایش را بشنوید و از آنها اطاعت کنید و انفاق کنید؛
خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ	که برای خودتان بهتر است.
وَّ مَنْ يَوْقِ شُحَّ نَفْسِهِ	آری، کسانی که از شر بخل و حرص درون خویش در امان هستند،
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ	آنها رستگار و پیروز می‌شوند.
۱۷	إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَاعِفْهُ لَكُمْ	اگر به خدا وامی نیکو بدهید، آن را برایتان چندبرابر می‌کند،
وَّ يَغْفِرَ لَكُمْ	و گناهان شما را می‌آمرزد.
وَّ اللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ	خداوند، بسیار قدرشناس و بردبار است.
۱۸	عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
	از پنهان و آشکار، باخبر، و شکست‌ناپذیر و حکیم است.

طلاق

وَّ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ	و هر کسی خود را از خشم خدا حفظ کند،
يَجْعَلْ لَهُ وَ خَرْجًا	خداوند راهی جهت نجات و رهایی از مشکلات زندگی برای او قرار می‌دهد؛
۳	وَّ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَّ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ	و هر کسی که بر خدا توکل کند،
فَهُوَ حَسْبُهُ	خدا برایش کافی خواهد بود.
إِنَّ اللَّهَ بِالْعُمْرَةِ	خداوند به آنچه اراده کند، می‌رسد و چیزی نمی‌تواند مانع او شود.
قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا	به راستی خداوند برای هر چیزی اندازه‌ای تعیین کرده است.
وَّ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ	آری، هر کسی که خود را از خشم خدا حفظ کند،
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا	خداوند، کارش را برای او آسان می‌کند.
۵	ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ
	این فرمان خداست،

	أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ	که بر شما نازل کرده است،
	وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ	و هر کسی که خود را از خشم خدا حفظ کند،
	يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ	خدا بدی‌هایش را می‌پوشاند،
	وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا	و پاداشی بزرگ برای او قرار می‌دهد.
۷	لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ	شخص ثروتمند باید با توجه به شأن و توان مالیش، برای زن مطلقه‌اش یا
	وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ	زنی که کودکش را شیر می‌دهد هزینه کند،
	فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ	و کسی که رزق و روزی او کم است،
	لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا	از همان مقدار که خدا به او رزق و روزی داده، هزینه کند.
	سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا	خداوند به هر کسی فقط به همان مقداری که به او داده، تکلیف می‌کند.
۸	وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهَا	چه بسیار شهرهایی که اهالی آن‌ها از فرمان پروردگارشان و پیامبران او سرپیچی کردند؛
	فَحَاسَبُنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا	پس به سختی به حساب آنان رسیدیم.
	وَ عَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكَرًا	و با عذابی سخت و ناشناخته آنها را عذاب کردیم.
۹	فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا	و بدین ترتیب، سزای بد کار خود را چشیدند،
	وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا	و عاقبت کارشان، زیان و خسارت بود.
۱۰	أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا	خداوند، برایشان عذابی شدید آماده کرده است.
	فَاتَّقُوا اللَّهَ	پس خود را از خشم خدا حفظ کنید،
	يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا	ای خردمندان باایمان.
	قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا	به راستی خدا وسیله‌ای را که باعث یادآوری و تذکر است، برای شما نازل کرده است؛
۱۱	رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ	یعنی فرستاده‌ای که آیات روشنگر خدا را بر شما می‌خواند،
	لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته می‌کنند،
	مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ	از تاریکی خارج کند و به نور برساند.
	وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ	آری، کسانی که به خدا ایمان آورند،
	وَيَعْمَلْ صَالِحًا	و کار شایسته بکنند،
	يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ	خداوند آنان را در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند،
	تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن‌ها، نهرها جاری است،
	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	و همیشه در آن خواهند ماند؛
	قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا	در حالی که رزقی نیکو برایشان قرار داده است.

۱۲	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ	خدای یکتا، کسی است که هفت آسمان را آفرید،
	وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ	و مانند همان تعداد آسمان از جنس زمین خلق کرد،
	يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ	کار تدبیر جهان، از جانب او در میان آسمان‌ها و زمین، مرحله به مرحله نازل می‌شود،
	لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	تا بدانید که خدا بر هر کاری تواناست،
	وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا	و این که بی‌گمان علم خداوند، همه چیز را فرامی‌گیرد.

تحریم

۶	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	قُوا أَنْفُسَكُمْ وَ أَهْلِيكُمْ نَارًا	خود و خانواده‌هایتان را از آتش حفظ کنید،
	وَقُودُهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ	آتشی که همیش مردم و سنگ‌ها هستند،
	عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ	بر آن آتش فرشتگانی خشن و نیرومند گمارده شده‌اند،
	لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ	که از آنچه خدا به آنان دستور داده، سرپیچی نمی‌کنند،
	وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ	و به آنچه مأمور می‌شوند، عمل می‌کنند.
۷	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا	ای کافران،
	لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ	امروز عذرخواهی نکنید،
	إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	شما فقط به تناسب کارهایتان جزا داده می‌شوید.
۸	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	ای مسلمانان،
	تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا	خالصانه به درگاه خدا توبه کنید؛
	عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ	باشد که پروردگارتان بدی‌هایتان را ببوشاند،
	وَ يُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ	و شما را در باغ‌هایی از بهشت وارد کند،
	تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	که از زیر درختان آن‌ها، نهرها جاریست؛
	يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ	در آن روز که خداوند، پیامبر و مؤمنانی را که همراه او بودند، خوار نمی‌کند.
	نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بِأَيْمَانِهِمْ	و نورشان در مقابل و سمت راستشان به سرعت حرکت می‌کند،
	يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا	و در آن حال می‌گویند: «پروردگارا، نورمان را زیاد و کامل کن،
	وَ اغْفِرْ لَنَا	و ما را ببامرز؛
	إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	که تو بر هر کاری توانایی.»
۹	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ	ای پیامبر،

جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ	با کافران و منافقان جهاد و مبارزه کن.
وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ	و به شدت، با آنان برخورد کن.
وَ مَا لَهُمْ بِهِمْ	جایگاهشان دوزخ است،
وَ يَسِّرَ الْمَصِيرُ	و چه عاقبت بدی است.
۱۰ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا	خداوند، برای کافران، مثالی می‌زند؛
إِمْرَأَةَ نُوحٍ وَ امْرَأَةَ لُوطٍ	مثالی از همسر نوح و همسر لوط،
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ	که هر کدام همسر یکی از بندگان شایسته‌ی ما بود،
فَخَانَتَاهُمَا	ولی به آن دو خیانت کردند.
فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا	و آن دو بنده‌ی صالح ما نتوانستند ذره‌ای از عذاب خدا را از آن زن‌ها دور کنند،
وَ قِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ	و به آن دو زن گفته شد: «همراه کسانی که وارد دوزخ می‌شوند، وارد آتش شوید.»
۱۱ وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا	خداوند برای مؤمنان نیز مثالی می‌زند:
إِمْرَأَةَ فِرْعَوْنَ	مثالی از همسر فرعون؛
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ	وقتی که گفت: «پروردگارا، نزد خودت در بهشت، برای من خانه‌ای بنا کن،
وَ نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ	و مرا از شر فرعون و کارهای زشت او نجات بده،
وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ	و مرا از دست افراد ستمکار رها کن.»
۱۲ وَ مَرْيَمَ ابْنَةَ عِمْرَانَ	و نیز مثالی از مریم دختر عمران؛
الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا	که دامن خود را از گناه حفظ کرد.
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا	آنگاه از روح خویش در وجودش دمیدیم،
وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتِبَ لَهَا	و مریم سخنان پروردگارش و کتاب‌های نازل شده از سوی او را تصدیق کرد،
وَ كَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ	و او از فرمان‌برداران بود.

ملک

۱۵ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا	او کسی است که زمین را برایتان آرام قرار داد،
فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا	بنابراین، در روی آن راه بروید،
وَ كُلُوا مِنْ رِزْقِهِ	و از رزق و روزی خدا بخورید،
وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ	آری، بازگشت همه تنها به سوی اوست.
۱۶ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ	آیا خود را از عذاب خداوندی که حاکم بر آسمان‌ها است در امان می‌بینید،

	أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ	که ناگهان زلزله‌ای بیاید و شما در زمین فرو روید؟
۱۷	أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ	آیا خود را از عذاب خداوندی که حاکم بر آسمان‌ها است در امان می‌بینید،
	أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا	که ناگهان طوفانی از شن برای شما بفرستند؟
	فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ	در آن زمان خواهید دانست که تحقق هشدارهای من چگونه است.
۱۸	وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ	به‌راستی اقوام گذشته‌ی آنان نیز پیامبران را دروغگو شمردند.
	فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ	پس بنگر که مجازات من چگونه بود؟
۱۹	أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ	آیا به پرندگان بالای سرشان نگاه نمی‌کنند،
	صَافَّاتٍ وَ يَقْبِضْنَ	که هنگام پرواز، بال‌های خود را باز و بسته می‌کنند؟
	مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ	فقط خدای رحمان، آنان را در آسمان نگه می‌دارد؛
	إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ	زیرا او به هر چیز بیناست.
۲۰	أَمْ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ	سپاهی که بتواند شما را در برابر عذاب خدا یاری کند، چه کسانی هستند؟
	إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ	کافران فقط گرفتار فریب شیطان شده‌اند.
۲۱	أَمْ مِّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ	چه کسی می‌تواند به شما روزی دهد؟
	إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ	اگر خدا روزی‌اش را از شما دریغ کند،
	بَلْ لَّجَوُا فِي عُتُوٍّ وَ نُفُورٍ	آری، آنان در سرکشی و دوری از حق لجبازی می‌کنند.
۲۲	أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ	آیا کسی که بر روی صورتش افتاده و سینه‌خیز می‌رود، بهتر راه را می‌یابد،
	أَمْ مَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ	یا کسی که ایستاده و بر راه راست قدم برمی‌دارد؟
۲۷	فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً	هنگامی که وعده‌ی خدا را به خود نزدیک ببینند،
	سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا	چهره‌ی کافران زشت و سیاه خواهد شد،
	وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِيَ تَدَّعُونَ	و به آنان گفته می‌شود: «این همان عذابی است که آن را طلب می‌کردید.»
۲۸	قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِی اللَّهُ وَ مَن مَّعِيَ	بگو: «به من خبر دهید اگر خدا من و همراهانم را به هلاکت رساند،
	أَوْ رَحِمَنَا	یا به ما رحم کند،
	فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ	چه کسی کافران را از عذابی دردناک پناه می‌دهد؟
۲۹	قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ	بگو: «او خدای رحمان است،
	أَمَّنَّا بِهِ	به او ایمان آوردیم،
	وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا	و تنها به او توکل می‌کنیم،

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ	پس به زودی خواهید دانست که چه کسی در گمراهی آشکار به سر می برد».
۳۰ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا	بگو: «به من خبر دهید اگر آب‌های سطح زمین به عمق آن فرو رود،
فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ	چه کسی برایتان آبی روان پدید می‌آورد»؟

قلم

۱	ن	نون.
	وَالْقَلَمِ	سوگند به قلم،
	وَمَا يَسْطُرُونَ	و آنچه می‌نویسند؛
۲	مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ	که تو ای پیامبر، به لطف پروردگارت دیوانه نیستی؛
۳	وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ	و قطعاً تو پاداشی بی‌پایان داری؛
۴	وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ	و به راستی تو اخلاق و رفتاری بسیار شایسته و نیکو داری؛
۵	فَسَتُبْصِرُ وَ يُبْصِرُونَ	بنابراین به زودی تو و آنان خواهید دید؛
۶	بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ	که کدام یک از شما دیوانه است.
۷	إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ	پروردگار تو، به حال کسی که از راه حق را گم کرده، آگاه‌تر است،
	وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ	و به حال هدایت‌یافتگان نیز آگاه‌تر است.
۸	فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ	بنابراین از این تکذیب‌کنندگان اطاعت نکن.
۹	وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ	دوست دارند که با آنان مدارا کنی. در نتیجه، نسبت به تو با نرمی و مدارا رفتار می‌کنند.
۱۰	وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ	از کسی که مداوم سوگند می‌خورد و فرومایه است، اطاعت نکن؛
۱۱	هَمَّازٍ مَشْأَاءٍ بَنَمِيمٍ	همان که بسیار عیب‌جو است و دائماً سخن‌چینی می‌کند.
۱۲	مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ	و بسیار بخیل و متجاوز و گناه‌کار است؛
۱۳	عُتْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ	و علاوه بر این خشن و حرام‌زاده است.
۱۴	أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَ بَنِينَ	مبادا از چنین شخصی، به دلیل این که ثروت و فرزندان زیادی دارد، اطاعت کنی.
۱۵	إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا	چنین کسی هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود،
	قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ	می‌گوید: «این‌ها سخنان بیهوده و خرافات گذشته است.»
۱۶	سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ	به زودی بر بینی پر باد او، داغ رسوایی و خواری خواهیم زد.

۱۷	إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ	ما آنان را آزمودیم؛
----	----------------------	---------------------

	کَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ	مانند آزمودن صاحبان آن باغ،
	إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ	در آن هنگام که سوگند یاد کردند که صبحگاهان، میوه‌های آن را بچینند؛
۱۸	و لَا يَسْتَنْوْنَ	و چیزی از آن به کسی ندهند.
۱۹	فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ	در هنگام شب، بادی سوزان از سوی پروردگارت اطراف آن باغ وزید،
	و هُمْ نَائِمُونَ	در حالی که آنان در خواب بودند.
۲۰	فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ	و آن باغ سرسبز همچون شب سیاه شد و از بین رفت.
۲۱	فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ	هنگام صبح، یکدیگر را صدا زدند؛
۲۲	أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ	که پیش از طلوع آفتاب، به باغتان بروید،
	إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ	اگر قصد چیدن میوه‌ها را دارید.
۲۳	فَانْطَلَقُوا	پس به راه افتادند؛
	و هُمْ يَتَخَفَتُونَ	در حالی که آهسته به هم می‌گفتند؛
۲۴	أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ	که مبادا امروز شخص بینوایی در باغ نزدتان بیاید.
۲۵	و غَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ	و صبح زود به راه افتادند تا بینوایان را از میوه‌ی آن باغ محروم کنند.
۲۶	فَلَمَّا رَأَوْهَا	هنگامی که آن را دیدند،
	قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ	گفتند: «اشتباه آمده‌ایم.
۲۷	بَل لَّحْنُ مَحْرُومٍ	یا اینکه از محصول آن محروم شده‌ایم.»
۲۸	قَالَ أَوْسَطُهُمْ	آن که از بقیه بهتر بود، گفت:
	أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ	«آیا به شما نگفتم که چرا خدا را به پاکی یاد نمی‌کنید؟»
۲۹	قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا	گفتند: «اکنون پروردگارمان را پاک و منزّه می‌شمیریم.
	إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ	ما ستمکار بودیم.»
۳۰	فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ	پس از آن در حالی که یکدیگر را سرزنش می‌کردند، به هم رو کردند،
۳۱	قَالُوا يَا وَيْلَنَا	و گفتند: «وای بر ما!
	إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ	ما طغیانگر بوده‌ایم.
۳۲	عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا	امید است پروردگارمان باغی بهتر از آن را برای ما جایگزین کند،
	إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ	ما تنها به سوی پروردگارمان دست نیاز دراز می‌کنیم.»
۳۳	كَذَلِكَ الْعَذَابُ	عذاب خدا در دنیا این گونه است،
	و لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ	و قطعاً عذاب آخرت بزرگتر است،

	اَلَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ	اگر می دانستند .
۴۲	يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَ يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ	در آن روز که شرایط بسیار سخت می شود، و آنان به سجده کردن فراخوانده می شوند، ولی نمی توانند سجده کنند؛
۴۳	خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَهُهُمْ ذِلَّةً وَ قَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَ هُمْ سَالِمُونَ	در حالی که چشمانشان از ترس رو به پایین است، و ذلت و خواری وجودشان را فرا می گیرد؛ حال آن که در دنیا به سجده فراخوانده می شدند؛ در حالی که سالم بودند، ولی سجده نمی کردند.
۴۴	فَذَرْنِي وَ مَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَ أُمْلِي لَهُمْ	پس، مرا با کسی که این سخن را دروغ می شمارد تنها بگذار، قطعاً آنان را از جایی که گمان نمی کنند، به تدریج به هلاکت نزدیک کرده، مجازات می کنیم؛ و به آنان مهلت می دهیم؛
۴۵	إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُوبُونَ	چرا که نقشه و تدبیر من، محکم و سنجیده است. آیا تو ای پیامبر، از آنان مزدی خواسته ای، که تامین آن مزد برای آنها سنگین و دشوار باشد؟ آیا غیب، در اختیار آنان است، و هر چه بخواهند ثبت می کنند؟
۵۱	وَ إِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَ مَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	و کافران، چنان خشمگین می شوند، که چیزی نمانده، با نگاه های خشم آلود خود، تو را نابود کنند، هنگامی که قرآن را می شنوند، ومی گویند: «به راستی او دیوانه است!» حال آن که قرآن فقط یادآوری و عبرتی برای جهانیان است.
۵۲		

الحاقه

۱	الْحَاقَّةُ	آن حادثه ی قطعی و حتمی!
۲	مَا الْحَاقَّةُ	آن حادثه ی قطعی و حتمی چیست؟
۳	وَ مَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ	و تو چه می دانی که آن حادثه ی قطعی و حتمی چیست؟
۴	كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَ عَادُ بِالْقَارِعَةِ	قوم ثمود و عاد، آن حادثه ی کوبنده را انکار کردند.

۵	فَأَمَّا ثَمُودُ	اما قوم ثمود؛
	فَاهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ	به وسیله‌ی عذاب‌ی سخت و طغیانگر هلاک شدند.
۶	وَ أَمَّا عَادُ	و اما قوم عاد؛
	فَاهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ	با تندبادی سرد و غرنده نابود شدند؛
۷	سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَ ثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا	تندبادی که خدا آن را در هفت شب و هشت روز پی‌درپی بر آنان مسلط کرد،
	فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى	پس آن قوم نیرومند را در آن مدت می‌بینی که به خاک افتاده‌اند؛
	كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ	گویی تنه‌های پوسیده‌ی درختان خرما هستند که بر زمین افتاده‌اند.
۸	فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ	پس آیا هیچ بازمانده‌ای از آنان سراغ داری؟
۹	وَ جَاءَ فِرْعَوْنُ وَ مَنْ قَبْلَهُ وَ الْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ	فرعون و کسانی که پیش از او بودند و مردم شهرهای زیر و رو شده‌ی قوم لوط مرتکب خطا شدند؛
۱۰	فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ	و از فرمان فرستاده‌ی پروردگارشان سرپیچی کردند،
	فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً	پس خدا آنها را با عذاب‌ی شدید، مجازات کرد.
۱۱	إِنَّا لَمَّا طَعَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ	در آن زمان که آب طغیان کرد، ما پدران شما را در کشتی نوح سوار کردیم؛
۱۲	لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً	تا آن حادثه را عبرتی برایتان قرار دهیم،
	وَ تَعِيَهَا أُذُنٌ وَاَعِيَةٌ	و گوش‌های شما آن را درک کند.
۱۳	فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ	پس هنگامی که یک بار در صور دمیده شود.
۱۴	وَ حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ	و زمین و کوه‌ها از جا کنده شوند،
	فَذُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً	و با یک در هم کوبیدن، ذره ذره و صاف و مسطح شوند.
۱۵	فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ	آن روز است که آن اتفاق رخ خواهد داد؛
۱۶	وَ انشَقَّتِ السَّمَاءُ	و آسمان شکافته می‌شود؛
	فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ	و در آن روز، سست و بدون استحکام خواهد شد.
۱۷	وَ الْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا	و فرشتگان بر کرانه‌های آسمان می‌ایستند،
	وَ يَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ	و در آن روز، هشت فرشته، عرش پروردگارت را بر بالای سر خود حمل می‌کنند.
۱۸	يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ	در آن روز، همگی در پیشگاه خدا حاضر خواهید شد،
	لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ	و هیچ یک از امور مخفی شما پنهان نمی‌ماند.

۱۹	فَآمَّا مَن اوتَىٰ كِتَابَهٗ بِيَمِينِهٖ	اما کسی که نامه‌ی اعمالش به دست راستش داده شود،
	فَيَقُولُ هَآؤُمۡ	می‌گوید: «بیا بید بگیرید»
	اِقْرَءُوا كِتَابِهٖ	نامه‌ی اعمال مرا و بخوانید؛
۲۰	اِنِّی ظَنَنْتُ اَنِّی مُلَاقٍ حِسَابِهٖ	من یقین داشتم که با حسابرسی اعمال خود روبه‌رو خواهم شد.»
۲۱	فَهُوَ فِی عِشَّةٍ رَاضِیَةٍ	پس او در زندگی رضایت‌بخشی خواهد بود؛
۲۲	فِی جَنَّةٍ عَالِیَةٍ	و در بهشتی عالی به سر می‌برد؛
۲۳	فُطُوْفُهَا دَانِیَةٌ	که میوه‌هایش در دسترس است و به آسانی چیده می‌شود.
۲۴	كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِیْئًا	به گوارایی بخورید و بیاشامید،
	بِمَا اَسْلَفْتُمْ فِی الْاَیَّامِ الْخَالِیَةِ	به سبب اعمالی که در روزگار آن گذشته کردید و پیش فرستادید.
۲۵	وَ اَمَّا مَن اوتَىٰ كِتَابَهٗ بِشِمَالِهٖ	اما کسی که نامه‌ی اعمالش به دست چپش داده شود،
	فَيَقُولُ یَا لَیْتَنِی لَمۡ اُوتَ كِتَابِهٖ	می‌گوید: «ای کاش نامه‌ی اعمالم به من داده نشده بود؛
۲۶	وَ لَمۡ اَدْرِ مَا حِسَابِهٖ	و ای کاش از حسابرسی اعمال خویش بی‌اطلاع می‌ماندم؛
۲۷	یَا لَیْتَهَا کَانَتْ الْقَاضِیَةَ	ای کاش آن مرگی که در دنیا داشتم پایان کارم بود؛
۲۸	مَا اَعْنٰی عَنِّی مَالِهٖ	مال و ثروتم برآیم سودی نداشت؛
۲۹	هَلٰکَ عَنِّی سُلْطَانِهٖ	و قدرتم از دستم رفت.»
۳۰	خُذُوْهُ فَعَلَّوْهُ	دستور داده می‌شود که: او را بگیرید و غل و زنجیرش کنید؛
۳۱	ثُمَّ الْجَحِیْمَ صَلَّوْهُ	و او را در آتش دوزخ وارد کرده، بسوزانید؛
۳۲	ثُمَّ فِی سِلْسِلَةٍ ذَّرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُکُوْهُ	و زنجیری را که طولش هفتاد ذراع (هر ذراع حدوداً به اندازه از آرنج دست تا انگشت) است، به دورش بپیچید؛
۳۳	اِنَّهٗ كَانَ لَا یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ	چرا که او به خدای بزرگ ایمان نداشت؛
۳۴	وَ لَا یَحْضُ عَلٰی طَعَامِ الْمِسْکِیْنِ	و دیگران را به غذا دادن به فقیران تشویق نمی‌کرد؛
۳۵	فَلِیْسَ لَهُ الْیَوْمَ هٰهُنَا حَمِیْمٌ	در نتیجه، امروز در اینجا هیچ دوست صمیمی و دلسوزی ندارد؛
۳۶	وَ لَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِیْنٍ	و غذایی جز چرک و خون نخواهد داشت؛
۳۷	لَا یَأْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِیْثُونَ	که فقط خطا کاران از آن می‌خورند.
۴۴	وَ لَوْ تَقَوَّلَ عَلٰیْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِیْلِ	اگر محمد سخنانی را به‌دروغ به ما نسبت می‌داد،
۴۵	لَا خَظَنَآ مِنْهٗ بِالْیَمِیْنِ	قطعاً او را با قدرت می‌گرفتیم،
۴۶	ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهٗ الْوَتِیْنَ	سپس رگ قلبش را قطع می‌کردیم.

۴۷	فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ	و هیچ یک از شما نمی‌توانست مانع ما شود و از او دفاع کند.
۴۸	وَ إِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ	قطعاً قرآن، یادآوری و تذکری برای پرهیزکاران است.
۴۹	وَ إِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ	به راستی ما می‌دانیم که برخی از شما قرآن را انکار می‌کنند.
۵۰	وَ إِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ	قطعاً قرآن مایه‌ی حسرت کافران خواهد شد.
۵۱	وَ إِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ	و مسلماً قرآن و وعده‌هایش کاملاً حق و قطعی است.
۵۲	فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ	پس نام پروردگار بزرگت را پاک و منزّه شمار.

معارج

۴	تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوحُ إِلَيْهِ	فرشتگان و روح، به سوی او بالا می‌روند.
	فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ	در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است.
۵	فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا	پس به زیبایی صبر کن.
۶	إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَ بَعِيدًا	آنان، قیامت را دور می‌پندارند؛
۷	وَ نَرَاهُ قَرِيبًا	و ما آن را نزدیک می‌دانیم.
۸	يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ	روزی که آسمان همچون فلز مذاب سست و بدون استحکام خواهد شد.
۹	وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ	و کوه‌ها همچون پشم رنگی پراکنده شده خواهند شد.
۱۰	وَ لَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا	و هیچ دوست صمیمی و دلسوزی، سراغی از دوستش نمی‌گیرد؛
۱۱	يُبْصَرُونَهُمْ	آنان را به یکدیگر نشان می‌دهند.
	يَوْمَ الْمُجْرِمِ	شخص گناه‌کار آرزو می‌کند،
	لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ	که ای کاش می‌توانست برای رهایی از عذاب آن روز، پسرانش را بدهد و خلاص شود؛
۱۲	وَ صَاحِبَتَيْهِ وَ أَخِيهِ	و همسر و برادرش را؛
۱۳	وَ فَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ	و نزدیکانش را که در برابر سختی‌ها به او پناه می‌دادند؛
۱۴	وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا	و هر کسی را که در زمین است.
	ثُمَّ يُنْجِيهِ	و همه‌ی اینها او را از عذاب نجات می‌داد،
۱۵	كَأَلَّا	هرگز آرزویش اتفاق نمی‌افتد،
	إِنَّهَا لَظَى	آن آتش، آتشی شعله‌ور است؛
۱۶	نَزَّاعَةً لِّلشَّوْىِ	که پوست دوزخیان را جدا می‌کند،
۱۷	تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى	آن آتش هر کسی را که به حق بی‌توجهی کرد و از آن روی گرداند، فرا می‌خواند؛

۱۸	وَجَمَعَ فَأَوْعَى	همان کسی که ثروت جمع کرد و انفاق نکرد.
۱۹	إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا	انسان، بسیار حریص و کم طاقت آفریده شده است
۲۰	إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا	هنگامی که شری به او برسد، بسیار بی‌تابی می‌کند؛
۲۱	وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا	و هنگامی که خوشی و خیری به او برسد، به شدت از دیگران دریغ می‌کند؛
۲۲	إِلَّا الْمُضِلِّينَ	جز نمازگزاران حقیقی،
۲۳	الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ	هم آنان که بر نمازشان مداومت دارند؛
۲۴	وَ الَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ	همان کسانی که در اموالشان حقی مشخص وجود دارد؛
۲۵	لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ	برای فقیران و محرومان،
۲۶	وَ الَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ	هم آنان که روز جزا را باور دارند؛
۲۷	وَ الَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ	و آنان که از عذاب پروردگارشان بیم دارند؛
۲۸	إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ	چرا که هیچ کسی از عذاب پروردگارشان در امان نیست،
۲۹	وَ الَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ	و کسانی که دامان خویش را از گناه حفظ می‌کنند؛
۳۰	إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ	مگر در برابر همسرانشان،
	أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ	یا کنیزانشان؛
	فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	و در این صورت سرزنش نمی‌شوند؛
۳۱	فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ	و کسانی که برای لذت، کاری غیر از این انجام دهند،
	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	تجاوزکاران حقیقی هستند؛
۳۲	وَ الَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ رَاعُونَ	و همان کسانی که برای حفظ امانت دیگران و پیمانهایشان تلاش می‌کنند؛
۳۳	وَ الَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ	و آنان که در زمان نیاز برای گواهی دادن آماده هستند؛
۳۴	وَ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	همان کسانی که مراقب نمازشان هستند و به آن اهمیت می‌دهند؛
۳۵	أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ	آنان در باغ‌هایی از بهشت قرار دارند و گرامی داشته می‌شوند.
۳۶	فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ	چه شده که کافران با خشم به تو خیره می‌شوند و با سرعت نزد تو می‌آیند؟
۳۷	عَنِ الْيَمِينِ وَ عَنِ الشَّمَالِ عَزِيزِينَ	در گروه‌های مختلف از راست و چپ.
۳۸	أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ	آیا هر یک از آنان طمع دارد،
	أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ	که او را به بهشت پرنعمت وارد کنند؟!
۳۹	كَلَّا	به هیچ وجه چنین نخواهد شد.
	إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ	ما آنان را از آنچه خود می‌دانند، آفریده‌ایم .

۴۰	فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ	به پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها سوگند می‌خورم،
	إِنَّا لِقَادِرُونَ	که قطعاً ما قدرت داریم،
۴۱	عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ	افرادی بهتر از آنان را جایشان بیاوریم،
	وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ	و کسی ما را ناتوان نکرده است.
۴۲	فَذَرَهُمْ يَخْضُوا وَ يَلْعَبُوا	پس آنها را رها کن تا در افکار باطل خود غرق شوند و سرگرم بازی باشند،
	حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ	تا این که روزی که به آنان وعده داده می‌شود را ببینند،
۴۳	يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا	همان روزی که به سرعت از قبرها بیرون می‌آیند؛
	كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ	گویی به سوی نقطه‌ی مشخصی به سرعت می‌روند؛
۴۴	خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ	در حالی که چشمانشان از ترس پایین را نگاه می‌کند و ذلت و خواری وجود آنها را فرا می‌گیرد.
	ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ	این همان روزی است که به آن وعده داده می‌شدند.

جن

۱	قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ	بگو: «به من وحی شد،
	أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ	که گروهی از جن‌ها به قرآن گوش فرا دادند»،
	فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا	و پس از آن به قوم خود گفتند: «ما آیات شگفت‌آور قرآن را شنیدیم.
۲	يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ	که به راه رشد و کمال هدایت می‌کند.
	فَأَمَّا بِهِ	و به آن ایمان آوردیم،
	وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا	و هرگز هیچ کسی را شریک پروردگارمان نمی‌کنیم؛
۳	وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا	و این را پذیرفته‌ایم که مقام پروردگارمان بسیار برتر است.
	مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا	او هرگز همسر و فرزندی برای خود انتخاب نکرده است؛
۴	وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا	و اعتراف می‌کنیم به این که شیطان نادان، از میان ما، سخنانی ناروا نسبت به خدا می‌گفت؛
۵	وَأَنَا ظَنَنَّا	و این که ما گمان داشتیم،
	أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا	که انس و جن هرگز بر خدا دروغ نخواهند بست،
۶	وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ	و این که افرادی از انسان‌ها،
	يَعُودُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ	به گروهی از جن‌ها پناه می‌بردند،
	فَزَادُوهُمْ رَهَقًا	و بر سرکشی و طغیان آنان می‌افزودند؛
۷	وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ	و این که آن انسان‌های مشرک، همچون شما می‌پنداشتند،

	وَأَن لَّن يَّعِثَ اللَّهُ أَحَدًا	که خدا هیچ‌کسی را به پیامبری مبعوث نخواهد کرد؛
۸	وَ أَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ	و این که ما برای به دست آوردن اخبار غیبی به آسمان نزدیک شدیم،
	فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا	ولی با نگهبانانی قوی و شهاب سنگ‌هایی روبرو شدیم است؛
۹	وَ أَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ	و در گذشته ما برای گوش کردن به اخبار غیبی در مکان‌هایی از آسمان می‌نشستیم؛
	فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ	ولی اکنون هر کسی به آن اخبار گوش دهد،
	يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا	شهابی را در کمین خود می‌یابد؛
۱۰	وَ أَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ	و ما نمی‌دانیم آیا برای ساکنان زمین شری خواسته شده است،
	أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا	یا پروردگارشان، خیر و خوبی برای آنها خواسته است؟
۱۱	وَ أَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ	و این که برخی از ما، افرادی شایسته هستند،
	وَ مِنَّا دُونَ ذَلِكَ	و بعضی دیگر افرادی شایسته نیستند،
	كُنَّا طَرَائِقُ قَدَدًا	و ما دارای راه و روش‌های مختلفی هستیم؛
۱۲	وَ أَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ	و ما یقین کردیم که هرگز نمی‌توانیم در زمین خدا را ناتوان کنیم،
	وَ لَّن نُّعْجِزَهُ وَ هَرَبًا	و هرگز نمی‌توانیم از سلطه‌ی خدا خارج شویم،
۱۳	وَ أَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ	و ما زمانی که ندای هدایت را شنیدیم، بلافاصله به آن ایمان آوردیم؛
	فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ	زیرا هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد،
	فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَ لَا رَهَقًا	از کم شدن حق خود و یا ستم شدن به او، ترسی نخواهد داشت؛
۱۴	وَ أَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَ مِنَّا الْقَاسِطُونَ	و برخی از ما، در برابر خدا تسلیم هستند، ولی بعضی از ما ستمکار و نافرمان هستند.
	فَمَن أَسْلَمَ	پس کسانی که تسلیم خدا شده‌اند،
	فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا	راه کمال و هدایت را پیش گرفته‌اند؛
۱۵	وَ أَمَّا الْقَاسِطُونَ	اما ستمکاران،
	فَكَانُوا لِحُجَّتِهِمْ حَطَبًا	سرانجام هیزم جهنم خواهند بود».
۱۶	وَ أَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ	بگو: «به من وحی شده که اگر جن و انس در راه حق پایداری کنند،
	لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا	قطعا برای آنان آبی فراوان و روزی بسیار می‌دادیم؛
۱۷	لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ	تا با آن رزق و روزی آنها را امتحان کنیم،
	وَ مَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّي	و هر کسی که از یاد پروردگارش روی‌گردان شود،
	يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا	خدا او را در عذابی سخت و فراگیر داخل می‌کند».
۱۸	وَ أَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ	و این نیز به من وحی شده که مساجد، برای خداست.

	فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا	بنابراین، در پرستش خداوند، هیچ کسی را شریک نکنید؛
۱۹	وَ أَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ	و هنگامی که محمد، بنده‌ی خاص خدا، عبادت می‌کرد و به نیایش با خدا برخاست،
	كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا	نزدیک بود که انبوه مشرکان بر او حمله‌ور شوند.
۲۰	قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي	بگو: «من فقط پروردگارم را می‌پرستم.
	وَ لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا	و هیچ کسی را شریک او نمی‌کنم».
۲۱	قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا رَشَدًا	بگو: «من اختیار ندارم ضرر و سودی به شما برسانم».
۲۲	قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ	بگو: «هیچ کسی مرا در برابر خشم خدا حفظ و حمایت نخواهد کرد.
	وَ لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا	و هیچ پناهگاهی جز او نخواهم یافت؛
۲۳	إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَ رِسَالَاتِهِ	البته وظیفه‌ی من، فقط رساندن دستور خداوند و پیام‌های او به شما است.
	وَ مَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ	و کسانی که از خدا و پیامبرش نافرمانی کنند،
	فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ	برای آنها آتش دوزخ خواهد بود؛
	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	و همیشه در آن خواهند ماند.
۲۴	حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ	پس هنگامی که آنچه به آنها وعده داده شده است را ببینند،
	فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا	خواهند دانست که یاران چه کسی ضعیف‌تر هستند،
	وَ أَقَلُّ عَدَدًا	و تعدادشان کمتر است.
۲۵	قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوَعَدُونَ	بگو: «من دانم آنچه به شما وعده داده شده، نزدیک است،
	أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا	یا این که پروردگارم مهلتی طولانی برای وقوع آن قرار داده است»؛
۲۶	عَالِمِ الْغَيْبِ	تنها او از غیب آگاه است.
	فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا	و هیچ کسی را از غیبش آگاه نمی‌کند؛
۲۷	إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ	مگر پیامبری که از او خشنود است؛
	فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ	که در این صورت، از پیش روی و پشت سر او، نگهبانانی را می‌فرستد؛
	رَصَدًا	تا بدانند که آنها به خوبی پیام‌های پروردگارشان را رسانده‌اند،
۲۸	لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ	و خدا به آنچه نزد آنهاست، احاطه دارد.
	وَ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ	و حساب تعداد همه چیز را می‌داند.
	وَ أَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا	

۱۰	وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ	و بر آنچه مشرکان می‌گویند، صبر کن،
	وَ اهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا	و به خوبی از آنان فاصله بگیر و با آنان قطع رابطه کن.
۱۱	وَ ذَرْنِي وَ الْمُكْذِبِينَ ۖ اُولَىٰ النِّعْمَةِ	و من که خدای تو هستم را با تکذیب‌کنندگانِ سرمست و ثروتمند تنها بگذار،
	وَ مَهْلُهُمْ قَلِيلًا	و کمی به آنها مهلت بده.
۱۲	إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَ جَحِيمًا	پس به راستی نزد ما برای کافران وجود دارد، غل و زنجیرها و آتشی شعله ور،
۱۳	وَ طَعَامًا ذَا غُصَّةٍ	و نیز غذایی گلوگیر،
	وَ عَذَابًا أَلِيمًا	و همچنین عذابی دردناک دارند.
۱۴	يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ	روزی که زمین و کوهها بلرزد،
	وَ كَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا	و کوهها به توده‌ی بزرگی از شن روان تبدیل شوند.
۱۵	إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ	ما پیامبری را به سوی شما فرستادیم که بر اعمالتان گواه باشد،
	كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا	همانند موسی که به سوی نزد فرعون فرستادیم.
۱۶	فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ	ولی فرعون از دستور آن پیامبر سرپیچی کرد.
	فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيًا	و ما او را به سختی مجازات کردیم.
۱۷	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ	اگر کافر باشید، چگونه در امان خواهید بود،
	يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا	از شدت عذاب روزی که کودکان را پیر می‌کند؟
۱۸	الْسَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ	آسمان از سختی آن روز، شکافته خواهد شد،
	كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا	بی‌گمان وعده‌ی خدا انجام می‌شود.
۱۹	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ	این قرآن موجب عبرت و یادآوری است،
	فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	پس هر کسی بخواهد، می‌تواند راهی به سوی پروردگارش انتخاب کند.

مذثر

۱۱	ذَرْنِي وَ مَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا	کسی را که تنها او را آفریدم به من که پروردگارت هستم واگذار،
۱۲	وَ جَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا	و مال فراوانی به او دادم؛
۱۳	وَ بَنِينَ شُهَدَاءَ	و فرزندانی که نزد او هستند؛
۱۴	وَ مَهْدَتُ لَهُ وَ تَمْهيدًا	و برای او اسباب رفاه و آسایش، مهیا کردم،
۱۵	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ	اما باز هم طمع دارد که بر نعمتهایش بیفزایم.
۱۶	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا	هرگز چنین نمی‌شود، زیرا او آگاهانه آیات ما را انکار می‌کند.

۱۷	سَأْرَهُمْ هُوَ صَعُودًا	به زودی او را به عذابی سخت گرفتار خواهیم کرد؛
۱۸	إِنَّهُ وَفَكَرَ وَ قَدَّرَ	زیرا او برای مبارزه با قرآن نقشه کشید و سنجید.
۱۹	فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ	پس مرگ بر او؛ که چگونه سنجید.
۲۰	ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ	باز هم مرگ بر او؛ که چگونه سنجید.
۲۱	ثُمَّ نَظَرَ	پس تأمل کرد.
۲۲	ثُمَّ عَبَسَ وَ بَسَرَ	پس از آن اخم کرد و چهره در هم کشید.
۲۳	ثُمَّ أَدْبَرَ وَ اسْتَكْبَرَ	آنگاه به حق بی‌توجهی کرد و تکبر ورزید.
۲۴	فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ	و گفت: «این سخن‌ها، سحر و جادویی است که برای ما نقل می‌شود؛
۲۵	إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ	این گفته‌ها فقط سخن بشر است.»
۲۶	سَأُصْلِيهِ سَقَرَ	به زودی او را در دوزخ وارد می‌کنم و می‌سوزانم؛
۲۷	وَ مَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ	و تو چه می‌دانی که دوزخ چیست؛
۲۸	لَا تُبْقَى وَ لَا تَذَرُ	در آنجا نه به او رحم می‌شود و نه او را رها می‌کنند.
۲۹	لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ	آتش، به شدت پوست‌ها را می‌سوزاند و سیاه می‌کند.
۳۰	عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ	نوزده نگهبان بر دوزخ، گمارده شده است.
۳۱	وَ مَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً	ما فرشتگان را نگهبانان آتش قرار دادیم،
	وَ مَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا	و تعداد آنها را بیان کردیم تا کافران را آزمایش کنیم؛
	لَيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ آوُوا الْكِتَابَ	تا اهل کتاب به حقایق قرآن یقین کنند.
	وَ يَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا	و ایمان مؤمنان نیز افزایش یابد،
	وَ لَا يَرْتَابَ الَّذِينَ آوُوا الْكِتَابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ	و اهل کتاب و مؤمنان تردید نکنند
	وَ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْكَافِرُونَ	و سرانجام، کافران و کسانی که در دل‌هایشان مرضی از شک و تردید هست می‌گویند:
	مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا	«منظور خداوند از بیان این سخن چه بوده است؟»
	كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ	بدین‌سان، خداوند هر کسی را که بخواهد، گمراه می‌کند.
	وَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ	و هر کسی را که بخواهد، هدایت می‌کند.
	وَ مَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ	آری، تعداد سپاهیان پروردگارت را فقط خودش می‌داند.
	وَ مَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ	و این آیات، فقط یادآوری و تذکری برای انسانهاست.

۱	لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ	سوگند به روز قیامت؛
۲	وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ	و سوگند به وجدان انسان که در برابر خطا و گناه، او را سرزنش می‌کند.
۳	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ	آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوانهایش را جمع نخواهیم کرد؟
۴	بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ	آری، حتی ما می‌توانیم خطوط سر انگشتان او را موزون و مرتب کنیم!
۵	بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ	به راستی انسان می‌خواهد در آینده نیز گناه کند.
۶	يَسْأَلُ آيَاتَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ	به همین سبب، از روی انکار و مسخره می‌پرسد: «روز قیامت کی فرا می‌رسد؟»
۷	فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ	آنگاه که چشم‌ها از ترس خیره شود؛
۸	وَحَسَفَ الْقَمَرُ	و ماه، تاریک و بی نور شود؛
۹	وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ	و خورشید و ماه، در کنار هم قرار گیرند؛
۱۰	يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ	در آن روز، انسان می‌گوید: «راه فرار کجاست؟»
۱۱	كَلَّا لَا وَزَرَ	به هیچ وجه پناهی وجود ندارد!
۱۲	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ	در آن روز، استقرار آنان تنها در پیشگاه پروردگارت خواهد بود.
۱۳	يُنَبِّأُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَ أَخَّرَ	و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش فرستاده یا برجای گذاشته، آگاه می‌کند!
۱۴	بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ	انسان به خوبی از وضعیت خود آگاه است؛
۱۵	وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ	هرچند که عذر و بهانه بیاورد.
۱۶	لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ	پیش از اتهام وحی زبانت را به خواندن آیات قرآن حرکت نده تا در بیان آن شتاب کرده باشی؛
۱۷	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ	زیرا جمع کردن و خواندن آن، برعهده‌ی ماست.
۱۸	فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ	و هرگاه آن را خواندیم، سپس از خواندن آن پیروی کن!
۱۹	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ	آنگاه توضیح آن آیات نیز فقط بر عهده‌ی ماست.
۲۰	كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ	چنین نیست که گمان می‌کنید، بلکه شما این دنیای زودگذر را دوست دارید.
۲۱	وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ	و آخرت را رها می‌کنید.
۲۲	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ	در آن روز، چهره‌هایی شاداب و باطراوت هستند؛
۲۳	إِلَىٰ رَبِّهَا نَاضِرَةٌ	و تنها به پروردگار خود چشم امید دارند؛
۲۴	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ	و چهره‌هایی، در آن روز، اندوهگین و گرفته است.
۲۵	تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ	زیرا می‌دانند که مورد عذابی کمرشکن قرار خواهند گرفت.
۲۶	كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ	به هیچ وجه به دنیا دل نبندید؛ که چون جانِ انسان به گلو می‌رسد،
۲۷	وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ	و اطرافیان‌ش می‌گویند: «چه کسی می‌تواند او را شفا دهد؟»

۲۸	وَ ظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ	و خودش می‌فهمد که این اتفاق، نشانه‌ی جدایی از دنیا است؛
۲۹	وَ التَّقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ	و جان دادن او بسیار سخت و پیچیده شود؛
۳۰	إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ	در آن روز، حرکت همه فقط به سوی پروردگارت می‌باشد.
۳۱	فَلَا صَدَقَ وَ لَا صَلَّى	او قیامت را انکار می‌کرد. از این رو، نه دعوت پیامبر را تصدیق کرد و نه نماز خواند؛
۳۲	وَ لَكِنْ كَذَّبَ وَ تَوَلَّى	بلکه حقیقت را انکار کرد و به آن بی‌توجهی کرد.
۳۳	ثُمَّ دَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى	آنگاه با غرور و تکبر نزد خانواده‌اش رفت.
۳۴	أَوَلَى لَكَ قَاوِلُ	وای بر تو! وای بر تو!
۳۵	ثُمَّ أَوَلَى لَكَ قَاوِلُ	باز هم وای بر تو! وای بر تو!
۳۶	أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى	آیا انسان خیال می‌کند که به حال خود رها می‌شود؟
۳۷	أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُخْيِ	آیا او نطفه‌ای نبود که در رحم ریخته می‌شود.
۳۸	ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً	آنگاه لخته‌ای خون شد،
	فَخَلَقَ فَسَوَّى	پس از آن خدا اندام‌های او را متعادل خلق کرد.
۳۹	فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَى	آنگاه از نسل انسان، دو گروه زن و مرد قرار داد.
۴۰	أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى	آیا چنین خدای توانایی، نمی‌تواند مردگان را زنده کند؟

انسان

۲۷	إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ	آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند،
	وَ يَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا	و به روزی سخت و هولناک که پیش رو دارند بی‌اعتنا هستند.
۲۸	نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ	ما آنان را آفریدیم،
	وَ شَدَدْنَا أَسْرَهُمْ	و ترکیب اعضای بدن آنان را محکم کردیم،
	وَ إِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا	و هرگاه بخواهیم، افرادی همانند آنان را به جای آنان خواهیم آورد.
۲۹	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ	این آیات یادآوری و تذکر است.
	فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	پس هر کسی که بخواهد، می‌تواند راهی را به سوی پروردگارش انتخاب کند.
۳۰	وَ مَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ	و شما چیزی را نمی‌خواهید، مگر اینکه اراده‌ی خدا باشد،
	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا	خداوند، بسیار دانا و حکیم است.
۳۱	يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ	هر کسی را که بخواهد او را در رحمت خود قرار می‌دهد،
	وَ الظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا	و برای ستمکاران عذابی دردناک آماده کرده است.

مرسلات

۱	و الْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا	سوگند به آنان فرشتگان که یکی پس از دیگری فرستاده می‌شوند؛
۲	فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا	و همچون باد حرکت می‌کنند.
۳	و النَّاشِرَاتِ نَشْرًا	و سوگند به آنان که نشر می‌دهند؛
۴	فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا	و آن را از هم جدا می‌کنند؛
۵	فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا	و به پیامبران یادآوری و تذکر می‌دهند؛
۶	عُذْرًا أَوْ نُذْرًا	برای اتهام حجت یا هشدار دادن.
۷	إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعَ	آنچه وعده داده می‌شوید، قطعاً اتفاق خواهد افتاد.
۸	فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ	پس آنگاه که ستارگان محو و بی‌نور شوند؛
۹	وَ إِذَا السَّمَاءُ فُرجَتْ	و آنگاه که آسمان شکافته شود؛
۱۰	وَ إِذَا الْجِبَالُ نُسِفتْ	و آنگاه که کوه‌ها متلاشی شوند.
۱۱	وَ إِذَا الرُّسُلُ أَقْتُتْ	و آنگاه که زمان حضور پیامبران مشخص شود.
۱۲	لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ	برای چه روزی وقت معین شده است؟
۱۳	لِيَوْمِ الْفَصْلِ	برای روز قیامت که حق از باطل جدا می‌شود.
۱۴	وَ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ	تو چه می‌دانی که روز جدایی چیست؟
۱۵	وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکران قیامت!
۱۶	أَلَمْ تُهْلِكِ الْآوَلِينَ	آیا کافران گذشته را نابود نکردیم؟
۱۷	ثُمَّ تُنَبِّعُهُمُ الْآخِرِينَ	به همین صورت، آیندگان گناهکار را نیز هلاک می‌کنیم.
۱۸	كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ	آری، ما با گناهکاران چنین رفتار می‌کنیم.
۱۹	وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکران قیامت!
۲۰	أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ	آیا شما را از آبی به ظاهر پست و بی‌ارزش نیافریدیم؟
۲۱	فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ	و آن را در مکانی محکم و محفوظ قرار دادیم؛
۲۲	إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ	تا مدتی معین.
۲۳	فَقَدَرْنَا	و بدین ترتیب امور شما را محاسبه کردیم.
	فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ	و ما چه نیکو محاسبه می‌کنیم!
۲۴	وَيْلٌ لِّیَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکران قیامت!

۲۵	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا	آیا زمین را در برگیرنده‌ی انسان‌ها قرار ندادیم؟
۲۶	أَحْيَاءَ وَ أَمْواتًا	برای زنده‌ها و مرده‌ها،
۲۷	وَ جَعَلْنَا فِيهَا رَواسِيَ شامِخاتٍ	و آیا کوههایی محکم و پابرجا و بلند در آن قرار ندادیم،
	وَ أَسْقَيْنَاكُمْ ماءً فُرَاتًا	و آبی گوارا برای نوشیدن شما قرار ندادیم؟
۲۸	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۲۹	انْطَلِقُوا إِلَى ما كُنْتُمْ بِهِى تُكْذِبُونَ	در آن روز، به آنان گفته می‌شود: به سوی آنچه انکارش می‌کردید، بروید؛
۳۰	انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذى ثَلاتِ شُعَبٍ	بروید به سایه‌ای از دود جهنم که از بزرگی سه شاخه شده است؛
۳۱	لا ظَلِيلٍ وَ لا يُغْنى مِنَ اللَّهَبِ	که نه خنک است و نه از حرارت شعله‌های آتش جلوگیری می‌کند.
۳۲	انْها تَرْمى بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ	جهنم، شعله‌هایی از آتش را که در بزرگی همچون بناهای مرتفع هستند به اطراف می‌اندازد؛
۳۳	كَأَنَّهُ جِمالَةٌ صُفْرٌ	گویی که آن شعله‌ها، همچون شتران زردمو است.
۳۴	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۳۵	هَذا يَوْمٌ لا يَنْطِقُونَ	این، روزی است که در آن سخن نمی‌گویند.
۳۶	وَ لا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ	و به آنان اجازه‌ی عذرخواهی داده نمی‌شود.
۳۷	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۳۸	هَذا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَ الْاَوَّلِينَ	این، روز جدایی حق از باطل است که همه‌ی شما و گذشتگان را جمع می‌کنیم.
۳۹	فَإِنْ كانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا	پس اگر نقشه‌ای دارید انجام دهید.
۴۰	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۴۱	إِنَّ الْمُتَّقِينَ فى ظِلالٍ وَ عُيُونٍ	در آن روز پرهیزکاران، در سایه‌ها و کنار چشمه‌سارها می‌باشند؛
۴۲	وَ فواكِهٍ مِمّا يَشْتَهُونَ	و در کنار میوه‌هایی که می‌خواهند.
۴۳	كُلُوا وَ اشربوا هَنِيئًا	به آنها گفته می‌شود: «به گوارایی بخورید و بیاشامید،
	بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ	به خاطر کارهایی که می‌کردید».
۴۴	إِنّا كَذَلِكْ نَجْزى الْمُحْسِنِينَ	ما این گونه به نیکوکاران پاداش می‌دهیم.
۴۵	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۴۶	كُلُوا وَ تَمَتَّعُوا قَلِيلًا	در این دنیا اندکی بخورید و از زندگی لذت ببرید و خوش باشید.
	إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ	البته این لذتها، سودی به حالتان ندارد؛ زیرا شما گناه‌کار هستید.
۴۷	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۴۸	وَ إِذا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لا يَرْكَعُونَ	هنگامی که به آنان گفته می‌شود: «رکوع کنید»، چنین نمی‌کنند.

۴۹	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ	در آن روز، وای به حال منکرانِ قیامت!
۵۰	فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ	پس اگر به قرآن ایمان نیاوردند، به کدام سخن بعد از آن ایمان می‌آورند؟!

نبا

۱۷	إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا	مسلماً روزِ داوری میان خلائق، زمان مشخص شده برای تحقق وعده‌ی خداوند است؛
۱۸	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ	روزی که در صور دمیده می‌شود،
	فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	و شما از گورهایتان برمی‌خیزید و گروه گروه به عرصه‌ی محشر می‌آیید.
۱۹	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ	و آسمان گشوده می‌شود،
	فَكَانَتْ أَبْوَابًا	بدین ترتیب که به صورت درهایی متعدد درمی‌آید.
۲۰	وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ	و کوه‌ها به شدت به حرکت درآورده می‌شود،
	فَكَانَتْ سَرَابًا	در نتیجه به غباری تبدیل گشته مانند سرابی غیر واقعی می‌شوند.
۲۱	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	به راستی جهنم، کمینگاهی برای گنهکاران است؛
۲۲	لِلطَّاغِينَ مَأْبًا	و پایان مسیر و آخرین منزلگاه طغیانگران است؛
۲۳	لَا بَشِيرَ فِيهَا أَحْقَابًا	سالهای سال در آن خواهند ماند.
۲۴	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	در آنجا هیچ چیزِ خنک و هیچ نوشیدنیِ گوارایی نمی‌چشند؛
۲۵	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	اما آبی جوشان و چرک و خون به آنان خورانده می‌شود.
۲۶	جَزَاءً وَفَاءً	بدین وسیله کاملاً متناسب با اعمال‌شان کیفر می‌شوند؛
۲۷	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	چراکه آنان، انتظار محاسبه‌ی اعمال‌شان را نداشتند،
۲۸	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا	و آیات و نشانه‌های ما را به شدت انکار می‌کردند.
۲۹	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	و قطعاً ما همه چیز را تا به آخر در کتاب علم خویش ثبت و ضبط کرده‌ایم.
۳۰	فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم.
۳۱	إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا	اما نجات و کامیابی، تنها از آن پرهیزکاران است؛
۳۲	حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا	باغها و درختان انگور؛
۳۳	وَكَوَاعِبَ أُنْرَابًا	و زنانی بسیار جوان و هم‌سن‌وسال؛

۳۴	وَ كَأْسًا دِهَاقًا	و جامی لبریز از شراب‌های بهشتی.
۳۵	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَ لَا كِذَابًا	در آنجا، نه حرف زشت و بیهوده‌ای به گوششان می‌رسد، و نه کسی، دیگری را دروغگو می‌شمارد.
۳۶	جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا	پاداشی است از پروردگارت و بخششی است بی حساب.
۳۷	رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ	همان صاحب‌اختیار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست، یعنی خدای رحمان،
	لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا	که در پیشگاه او توان هیچ بحث و اعتراضی ندارند.
۳۸	يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا	در آن روز که روح و فرشتگان به صف می‌ایستند،
	لَا يَتَكَلَّمُونَ	هیچ یک سخن نمی‌گویند؛
	إِلَّا مَنْ أَدْنَى لَهُ الرَّحْمَنُ وَ قَالَ صَوَابًا	مگر کسی که خدای رحمان به او اجازه دهد و اگر هم اجازه دهد سخنی درست و به‌حق می‌گوید.
۳۹	ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ	فرا رسیدن آن روز، حتمی است.
	فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا	بنابراین، هر کس که بخواهد، می‌تواند راهی را پیش گیرد که سرانجام به پروردگارش منتهی می‌شود.
۴۰	إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا	ما درباره‌ی عذابی نزدیک به شما هشدار دادیم؛
	يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ	آن روز که انسان به آنچه از دنیا پیش فرستاده است می‌نگرد،
	وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا	و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم.»

نازعات

۱	وَ النَّازِعَاتِ غَرَقًا	سوگند به آن مأمورانی که به‌شدت و سرعت از جای خود کنده می‌شوند و به حرکت در می‌آیند؛
۲	وَ النَّاشِطَاتِ نَشْطًا	سوگند به آن مأمورانی که با چابکی از محل خود خارج می‌شوند؛
۳	وَ السَّابِحَاتِ سَبْحًا	سوگند به آن مأمورانی که با سرعت در هوا شناور می‌شوند؛
۴	فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا	سپس از یکدیگر سبقت می‌گیرند و پیش می‌افتند؛

۵	فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا	آنگاه، کاری را با دقت انجام می‌دهند؛ سوگند به همه اینها که قطعاً پس از مرگ زنده خواهید شد.
۶	يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ	در آن روز که آن حادثه‌ی تکان‌دهنده، زمین را به شدت بلرزاند.
۷	تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ	و این در حالی است که در پی آن، حادثه‌ی بعدی اتفاق خواهد افتاد.
۸	قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ	در آن روز، برخی دلها به شدت مضطرب است؛
۹	أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ	و دیدگان‌شان از ترس فرو افتاده است؛
۱۰	يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ	هم آنان که اکنون در دنیا می‌گویند: «آیا به راستی ما پس از مرگ دوباره زنده شده به حالت گذشته بازگردانده می‌شویم؟
۱۱	أَ إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَحِرَةً	آن هم زمانی که استخوان‌هایی پوسیده شده‌ایم؟!‌
۱۲	قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ	در این صورت، چنین بازگشتی زیان بار خواهد بود.»
۱۳	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ	برپایی آن فقط به یک بانگ عظیم، وابسته است و بس.
۱۴	فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ	و پس از آن، یکباره ایشان در صحرای محشر حاضر می‌شوند.

عبس

۱	عَبَسَ وَ تَوَلَّى	از ناراحتی اخم کرد و رویش را برگرداند؛
۲	أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى	چرا که آن مرد نابینا نزدش آمد.
۳	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي	تو چه می‌دانی؟ شاید او از کفر و گناه پاک شود و رشد یابد.
۴	أَوْ يَذَّكَّرُ	یا پند پذیرد،
	فَتَنفَعَهُ الذِّكْرُ	و در نتیجه، این پندپذیری به او سود برساند.
۵	أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى	اما کسی که ثروتمند است،

۶	فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى	تو به او روي مي آوري تا هدايتش کنی.
۷	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي	حال آن که اگر پاک نشود و رشد نیابد، ایرادي بر تو وارد نیست.
۸	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى	اما کسی که شتابان به نزد تو آمد،
۹	وَهُوَ يَخْشَى	در حالي که از خدا مي ترسید،
۱۰	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى	تو به او توجه نداشتی و به دیگری مشغول بودی.
۱۱	كَلاَّ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ	به هیچ وجه! اصرار تو باعث هدایت مردم نمی شود آیات قرآن فقط پندی است،
۱۲	فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ	که هر کسی بخواهد می تواند آن را یاد کند و از آن پند گیرد.
۱۳	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ	آیاتی که در صفحه هایی ارزشمند قرار دارد؛
۱۴	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ	که مقام آنها بالا برده شده و از هر باطلی پاک شده است؛
۱۵	بِأَيِّدٍ سَفَرَةٍ	و در دستان نویسندگانی از فرشتگان قرار دارد؛
۱۶	كِرَامٍ بَرَرَةٍ	که گرامی و نیکوکارند.
۱۷	قُتِلَ الْإِنْسَانُ	مرگ بر انسان!
	مَا أَكْفَرَهُ	چقدر کفرپیشه است!
۱۸	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	کمی فکر کند که خدا او را از چه چیز آفریده است.
۱۹	مِنْ نُّطْقَةٍ خَلَقَهُ	او را از نطفه ای بی ارزش آفرید.
	فَقَدَّرَهُ	آنگاه برای زندگی آماده اش کرد.
۲۰	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ	سپس راه خیر و شر را برایش هموار کرد.
۲۱	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ	و پس از آن، او را میراند و برایش قبر قرار داد.
۲۲	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ	آنگاه، هر زمان که بخواهد، او را زنده می کند.
۲۳	كَلاَّ لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ	آیا انسان از پروردگارش اطاعت کرده است؟ به هیچ وجه! هنوز آنچه را که خدا به او فرمان داده، به انجام نرسانده است.
۳۳	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ	پس هنگامی که آن بانگ گوش خراش فرا رسد همه به فکر نجات خود هستند.
۳۴	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ	در آن روز که انسان از برادر خود می گریزد؛
۳۵	وَ أُمُّهُ وَ أَبِيهِ	و نیز از مادر و پدرش؛
۳۶	وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ	و همسر و فرزنداناش؛
۳۷	لِكُلِّ امْرئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ	در آن روز، هر کسی وضعی دارد که او را فقط به خود مشغول می سازد.

۳۸	وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ	در آن روز، چهره‌هایی درخشان است؛
۳۹	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ	خوشحال و خندان؛
۴۰	وَ وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ	و در آن روز، غبارِ غم و اندوه بر چهره‌هایی نشسته است،
۴۱	تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ	و سیاهی، آن‌ها را فرا گرفته است.
۴۲	أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ	آنان، همان کافران و گنه‌کاران‌اند.

تکویر

۱	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	آن زمان که بساط خورشید جمع و در هم پیچیده شود؛
۲	وَ إِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	و آن زمان که ستاره‌ها فرو ریزند و پراکنده شوند؛
۳	وَ إِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	و آن زمان که کوه‌ها به حرکت درآورده شوند؛
۴	وَ إِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ	و آن زمان که حتی بارزش‌ترین اموال، مانند شترانِ آبستن به حال خود رها شوند؛
۵	وَ إِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	و هنگامی که حیواناتِ غیر اهلی در یک جا گرد آورده شوند؛
۶	وَ إِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	و هنگامی که دریاها لبریز شوند؛
۷	وَ إِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	و آنگاه که همه‌ی افراد با هم‌رتبه خود در بهشت یا دوزخ همنشین شوند؛
۸	وَ إِذَا الْمَوْئودَةُ سُئِلَتْ	و آنگاه که از دخترِ زنده به گور شده، سؤال شود؛
۹	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	که به کدامین گناه کشته شده است؟
۱۰	وَ إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	و هنگامی که نامه‌های اعمال گشوده شود؛
۱۱	وَ إِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	و آنگاه که طومار آسمان پیچیده شود؛
۱۲	وَ إِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ	و زمانی که دوزخ شعله‌ور شود؛
۱۳	وَ إِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	و آنگاه که بهشت، نزدیک آورده شود،
۱۴	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ	در آن هنگام هر کسی خواهد دانست که چه توشه‌ای فراهم کرده است.
۱۵	فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ	پس به ستارگانی که به مبدأ حرکت‌شان باز می‌گردند و پنهان می‌شوند، سوگند می‌خورم؛
۱۶	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ	همان‌هایی که به سرعت حرکت می‌کنند و دوباره در جای خود قرار می‌گیرند و مخفی می‌شوند.
۱۷	وَ اللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	و سوگند به شب، آنگاه که تاریکی‌اش فرا می‌رسد؛

۱۸	وَ الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	و سوگند به صبح، آنگاه که بدمد و کم کم روز روشن فرا رسد؛
۱۹	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	که قطعاً قرآن، سخن فرستاده‌ای بزرگوار است؛
۲۰	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	فرشته‌ی نیرومندی که نزد خداوند فرمان‌روا، مقام و منزلتی والا دارد؛
۲۱	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	در آنجا مورد اطاعت همه‌ی فرشتگان است و امین وحی الهی می‌باشد.
۲۲	وَ مَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ	سوگند به آنچه گفته شد که هم‌نشین شما دیوانه نیست.
۲۳	وَ لَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	و قطعاً جبرئیل را در فضای آشکاری از آسمان دیده است.
۲۴	وَ مَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ	او نسبت به ابلاغ پیام خدا از عالم غیب، بخیل نیست و آن را به‌طور کامل به مردم می‌رساند.
۲۵	وَ مَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ	و قرآن، سخن شیطان رانده شده نیست.
۲۶	فَآيَنَ تَذَهَبُونَ	بنابراین به کجا می‌روید؟
۲۷	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	قرآن فقط یادآوری و پندی برای جهانیان است؛
۲۸	لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ	برای هر یک از شما که بخواهد از انحراف دور باشد.
۲۹	وَ مَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	و البته شما نخواهید خواست؛ مگر این که خداوند که صاحب‌اختیار جهانیان است، بخواهد.

انشقاق

۱	إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ	آنگاه که آسمان شکافته شود،
۲	وَ أُنزِلَتْ لِرَبِّهَا وَ حُفَّتْ	و به فرمان صاحب اختیارش گوش سپارد. و البته چنین شایسته است که در برابر مالک خویش اطاعت و تعظیم کند؛
۳	وَ إِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ	و آنگاه که زمین هموار و گسترده شود؛
۴	وَ أُلْقَتْ مَا فِيهَا وَ تَخَلَّتْ	و آنچه را که در درونش دفن شده است، بیرون افکند؛
۵	وَ أُنزِلَتْ لِرَبِّهَا وَ حُفَّتْ	و به فرمان مالک و صاحب اختیار خود گوش سپارد و البته چنین شایسته است.
۶	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ	ای انسان،
	إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا	تو راه رسیدن به صاحب‌اختیارت را با تلاش و زحمت فراوان، طی می‌کنی،
	فَمُلَاقِيهِ	و پس از آن، با او ملاقات خواهی کرد.
۷	فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَ يَمِينِهِ	اما کسی که نامه‌ی عملش به دست راستش داده شود،
۸	فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا	حساب او به آسانی محاسبه خواهد شد،

۹	وَ يَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا	و با خوشحالي نزد خانواده‌اش بازمي‌گردد.
۱۰	وَ أَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ	اما کسي که نامه‌ی عملش از پشت سر به او داده شود،
۱۱	فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا	به زودی مرگ خویش را خواهد خواست؛
۱۲	وَ يَصِلُ سَعِيرًا	و در آتشي شعله‌ور وارد می‌شود و خواهد سوخت؛
۱۳	إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا	او در دنیا در میان خانواده‌ی خود به سبب مال و مقامش سرخوش بود؛
۱۴	إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ	زیرا مطمئن بود به سوي خدا باز نخواهد گشت.
۱۵	بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا	اما پروردگارش همواره نسبت به او بینا بود.
۱۶	فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ	اکنون که چنین است به سرخي آسمانِ پس از غروب آفتاب سوگند می‌خورم؛
۱۷	وَ اللَّيْلِ وَ مَا وَسَقَ	و همچنین به شب سوگند می‌خورم و آنچه شب بر آن سایه می‌اندازد؛
۱۸	وَ الْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ	و سوگند به ماه، آنگاه که در شب چهارده کامل می‌شود؛
۱۹	لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ	سوگند به اینها که قطعاً مراحل و حالاتی را یکی پس از دیگری طی خواهید کرد.
۲۰	فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	پس اینان را چه شده که ایمان نمی‌آورند؟
۲۱	وَ إِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ	و زمانی که قرآن برای آنان خوانده می‌شود،
	لَا يَسْجُدُونَ	سجده نمی‌کنند؟
۲۲	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ	آری، کافران انکار می‌کنند.
۲۳	وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوْعُونَ	و خدا از آنچه در دل پنهان می‌کنند، آگاه‌تر است.
۲۴	فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	پس آنان را به عذابی دردناک بشارت ده!
۲۵	إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا	البته کسانی که ایمان آوردند،
	وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و کارهای شایسته انجام دادند،
	لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	پاداشی دائمی و بی‌منت خواهند داشت.

طارق

۱	وَ السَّمَاءِ وَ الطَّارِقِ	سوگند به آسمان و آنچه که شب هنگام در فضای آسمان نمایان می‌شود.
۲	وَ مَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	و تو چه می‌دانی آنچه که شب هنگام نمایان می‌شود، چیست؟
۳	الْنَّجْمِ الثَّاقِبِ	ستاره‌ی بسیار درخشان است.

۴	إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	هیچکس نیست، مگر این که نگهبانی بر او گمارده شده است.
۵	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	پس انسان باید بنگرد که از چه چیزی آفریده شده است.
۶	خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ	از آبی جهنده آفریده شده است؛
۷	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ التَّرَائِبِ	که از بین استخوان های پشت و سینه خارج می شود.
۸	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	او که انسان را از چنین چیز پستی آفریده قطعاً می تواند او را پس از مرگ، به حیات بازگرداند؛
۹	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ	در روزی که اسرار مخفی انسان ها آشکار می شود.
۱۰	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَ لَا نَاصِرٍ	ولی در آن زمان هیچ توان و یابری نخواهد داشت.
۱۱	وَ السَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	سوگند به آسمان که در دل خود باران دارد؛
۱۲	وَ الْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	و سوگند به زمین که با رویش دانه ها شکاف می خورد و گیاه دارد؛
۱۳	إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ	که این قرآن سخنی است که حق را از باطل جدا می کند؛
۱۴	وَ مَا هُوَ بِالْهَزْلِ	و هرگز شوخی و بیهوده نیست.
۱۵	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	قطعاً آنان برای ضربه زدن به دین خدا نیرنگی به کار می بندند.
۱۶	وَ أَكِيدُ كَيْدًا	و براستی من نیز برای نابودی شان، طرحی می ریزم.
۱۷	فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ	پس در مورد عذاب کافران عجله نکن.
	أَمِهِلْهُمْ زُوَيْدًا	آری اندکی صبر کن و در مورد عذاب آنان شتاب نکن.

بلد

۱	لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ	به این شهر مکه سوگند می خورم؛
۲	وَ أَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ	زیرا که تو ساکن این شهر هستی.
۳	وَ وَالِدٍ وَ مَا وَلَدَ	و سوگند به پدر و فرزند او ابراهیم و اسماعیل؛
۴	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ	که به راستی انسان را در رنج و زحمت آفریدیم.
۵	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ	آیا می پندارد که هرگز کسی بر او سخت نخواهد گرفت؟
۶	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ	با غرور و تکبر می گوید: «من اموال هنگفتی خرج کرده ام.»
۷	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ	آیا می پندارد که هیچ کس او را ندیده است؟
۸	أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ	آیا برای او دو چشم قرار ندادیم؟

و هَمچنین زبَان و دَو لَب؛	۹	وَ لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ
و آيا دَو راه خیر و شر را به او نشان ندادیم؟	۱۰	وَ هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
البته او برای عبور از آن گردنه‌ی دشوار تلاش نکرد.	۱۱	فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ
و تو چه می‌دانی که آن گردنه‌ی دشوار چیست؟	۱۲	وَ مَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ
آزاد کردن برده است؛	۱۳	فَكَرَّ رِجْلًا
یا غذا دادن در زمان قحطی و گرسنگی می‌باشد،	۱۴	أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ
به یتیمی از خویشاوندان؛	۱۵	يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
یا بینوایی که به خاک سیاه نشسته است.	۱۶	أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ
و به‌علاوه باید از کسانی باشد که ایمان می‌آورند،	۱۷	ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا
و یکدیگر را به صبر سفارش می‌کنند،		وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
و یکدیگر را به مهربانی توصیه می‌نمایند.		وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ
اینان، خوشبخت و موفقند.	۱۸	أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
و آنان که آیات و نشانه‌های ما را انکار کردند،	۱۹	وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
بیچاره و بدبختند؛		هُم أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
و آتشی که از هر سو راه فرارش بسته شده، آنان را احاطه کرده است.	۲۰	عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

لیل

سوگند به شب، آنگاه که با تاریکی‌اش، روز را می‌پوشاند؛	۱	وَ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ
و سوگند به روز، آنگاه که آشکار می‌شود؛	۲	وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ
و سوگند به آن نیروی عظیمی که نور و ماده را آفرید؛	۳	وَ مَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَىٰ
که قطعاً سعی و تلاش شما متفاوت است.	۴	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ
اما کسی که انفاق کند و خود را از خشم خدا نگاه دارد،	۵	فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَ اتَّقَىٰ
و بهترین آیین را بپذیرد،	۶	وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ
قطعاً همواره او را به پیمودن آسانترین راه رسیدن به رضای خدا، موفق می‌کنیم.	۷	فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ
اما آن کس که بخل ورزد و دنبال ثروت‌اندوزی برود و خود را از خدا بی-نیاز شمارد،	۸	وَ أَمَّا مَنْ بَخِلَ وَ اسْتَغْنَىٰ
و بهترین آیین را انکار کند،	۹	وَ كَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

۱۰	فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى	بی شک در راه کسب رضای الهی او را به پیمودن سختترین راه سوق می-دهیم و توفیق خویش را از او سلب می کنیم.
۱۱	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى	و هنگامی که در آتش دوزخ سقوط می کند، ثروتش، سودی به حال او نخواهد داشت.
۱۲	إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى	هدایت، تنها بر عهده ی ماست.
۱۳	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى	و آخرت و دنیا نیز تنها از آن ماست.
۱۴	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى	بنابراین، من از سوي خدا شما را نسبت به آتشی که زبانه می کشد، هشدار می دهم؛
۱۵	لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى	که تنها بدبخت ترین مردم در آن وارد می شود و می سوزد؛
۱۶	الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى	همان کسی که آیات الهی را دروغ شمرد و به آن پشت کرد.
۱۷	وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتَقَى	و قطعاً باتقواترین مردم، از آن آتش دور نگه داشته می شود؛
۱۸	الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى	همان کس که اموالش را انفاق می کند؛ زیرا که می خواهد پاک شود و رشد یابد؛
۱۹	وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى	حال آن که هیچ کس بر گردن او حقی نداشته که لازم باشد بدین وسیله جبران شود؛
۲۰	إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى	بلکه او فقط برای به دست آوردن خشنودی پروردگارش که بلندمرتبه ترین است از مال خویش انفاق می کند.
۲۱	وَلَسَوْفَ يَرْضَى	و قطعاً به زودی خشنود خواهد شد.

بینه

۱	لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ الْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ	کافران از اهل کتاب و مشرکان، مدعی بودند از آیین خود دست بردار نیستند؛
	حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ	مگر این که آن دلیل روشن برایشان بیاید؛
۲	رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ	یعنی فرستاده ای و الامقام از سوي خدا،
	يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً	که صفحاتی پاکیزه را بر مردم می خواند.
۳	فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ	در آن صفحه ها، نوشته هایی کاملاً درست و محکم وجود دارد.
۴	وَ مَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ	اهل کتاب از پیرامون دین حق پراکنده نشدند؛
	إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ	مگر پس از آن که دلیل روشن سراغشان آمد و حجت بر آنان تمام شد.
۵	وَ مَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ	حال آن که آنان فقط به این مأمور شده بودند که خدا را با اخلاص و حق گرایی بپرستند،

	و يُقِيمُوا الصَّلَاةَ	و نماز را به جاي آورند،
	و يُؤْتُوا الزَّكَاةَ	و از مال خویش انفاق کنند
	و ذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ	آري، اين است دين حقيقي و استوار.
٦	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ	كافران از اهل كتاب ،
	و الْمُشْرِكِينَ	و مشركان كه از پذيرفتن دين حق سر باز زدند،
	فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا	هميشه در آتش دوزخ خواهند ماند.
	أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ	آنان، بدترين مخلوقات اند.
٧	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا	كساني كه ايمان آوردند،
	و عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	و كارهاي شايسته انجام دادند،
	أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ	بهترين مخلوقاتند.
٨	جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ	پاداش آنان، نزد پروردگارشان، باغيهاي از بهشت براي اقامت هميشگي است،
	تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	كه از زير درختان آنها، نهرها جاريست،
	خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا	و هميشه در آن خواهند ماند.
	رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ	خداوند از آنان خشنود است،
	و رَضُوا عَنْهُ	و آنان نيز از او خشنودند.
	ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ	اين پاداش براي كسي است كه از پروردگارش بترسد.

عاديّات

١	و الْعَادِيَاتِ ضَبْحًا	سوگند به اسبهايي كه نفس زنان با سرعت مي دونند.
٢	وَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا	سپس با كوبيدن سمهاي شان بر زمين جرقه ايجاد مي كنند.
٣	وَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	آنگاه در صبحگاهان، سواران شان به سرعت بر دشمن هجوم مي آورند.
٤	وَأَتَرْنَ بِهِيَ تَفْعًا	پس در آن هنگام، گرد و غباري به هوا بلند مي كنند.
٥	فَوَسَطْنَ بِهِيَ جَمْعًا	و در آن زمان، در وسط گروهي از دشمنان قرار مي گيرند.
٦	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	بي شك انسان نسبت به صاحب اختيارش بسيار ناسپاس است؛
٧	وَ إِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ	و خودش هم بر اين ناسپاسي گواهي مي دهد.
٨	وَ إِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	و قطعاً او به سبب علاقه به مال و ثروت، بخيل است.

۹	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	آیا نمی‌داند آنگاه که قبرها زیر و رو شوند و آنچه در آن‌هاست، بیرون آورده شود،
۱۰	وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ	و خوب و بد آنچه در سینه‌ها مخفی بوده است، از هم جدا شود.
۱۱	إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ	در چنین روزی، قطعاً پروردگارشان از وضع آنان آگاه است.

تکاثر

۱	أَلِهَآكُمُ التَّكَاثُرُ	فخر فروشی به مال و تعداد نفرات، شما را سرگرم کرده است؛
۲	حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ	تا آنجا که برای شمارش مردگان خود به قبرهای آنان سر زدید.
۳	كَأَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ	به هیچ وجه بیهوده سرگرم نشوید؛ که به زودی خواهید دانست.
۴	ثُمَّ كَأَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ	باز هم توجه کنید که به هیچ وجه بیهوده سرگرم نشوید؛ که به زودی خواهید دانست.
۵	كَأَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ	هرگز چنین نیست که شما می‌پندارید اگر از آخرت همچون دیگر امور قطعی، آگاهی داشتید، به این امور پی‌ارزش سرگرم نمی‌شدید.
۶	لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ	قطعاً در قیامت دوزخ را خواهید دید؛
۷	ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ	و البته با دیدنی یقین‌آور، آن را خواهید دید.
۸	ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ	سپس در آن روز، قطعاً در باره‌ی نعمت‌ها ی خدا بازخواست خواهید شد.